UVUVIO HUANZA NA MIMI...

Ludmila Plett

Ludmila Plett

UVUVIO HUANZA NA MIMI…

Mchapishaji:
Misheni ya Maji ya Uzima
Wasser des Lebens e. V.
73527 Schwäbisch Gmünd
Ujerumani

Ludmila Plett

“UVUVIO HUANZA NA MIMI…”

Manukuu yote kutoka kwa Agano la Kale na Jipya
yanalingana na Bibilia Takatifu yam waka wa 2014.

Tafsiri ya Swahili na Maryna Shkraba
Msahihishaji wa tafsiri ya Swahili Ruth Kadzo Katana

Hakimiliki na Ludmila Plett
Haki zote zimehifadhiwa na ni mali ya mwandishi

Kitabu cha asili kilichapishwa katika lugha ya Kirusi
mnamo mwaka wa 1989

MAUDHUI

Dibaji 4

Utangulizi 7

1. Utotoni. Uongofu wa kwanza wa dhati...................11

2. Wito kwa huduma na gharama ya kutotii 19

3. Miaka kumi na miwili ya “kutembea nyikani.........27

4. Neno likawa hai 46

5. Uvuvio huanza na mimi 73

6. Kutoka gizani hadi nuruni......................................96

7. Maadui wa uamsho 125

8. Mungu ni moto ulao..140

9. Jipime na ujichunguze..151

10. Simama na uungame dhambi zako! 166

11. Mungu alivyonifundisha kupitia kwa Wazulu 181

12. Jinsi ya kuwa chombo kinachopendelewa 208

13. Njia hiyo, ndiyo njia ya mtakatifu 222

14. Kila jambo kubwa lina mwanzo mdogo 245

15. Mahali ambapo watu husaidika 268

Uvuvio huanza na mimi...

Kitabu hiki, kilicholetwa kwa mara ya kwanza ulimwenguni mnamo Desemba mwaka wa 1989, ni hadithi ya kibinafsi ya Erlo Stegen, mwinjilisti na mmishonari kutoka Afrika Kusini, ambaye kupitia kwake, uamsho wa kiroho ulifanyika mnamo mwaka wa 1966 kati ya kabila la Wazulu wenye jeuri na wapiganaji na ni mojawapo ya makabila yaliyostaarabika miongoni mwa Waafrika wa nchi hiyo. Inatokana na kanda ishirini na nane zilizorekodiwa za mahubiri ya mhudumu yaliyotolewa wakati wa ibada zilizofanyika kuanzia mwaka wa 1970 hadi mwaka wa 1987 katika kituo cha misheni cha Kwasizabantu nchini Afrika Kusini na wakati wa safari zake za kimishonari katika miji mbalimbali nchini Ujerumani. Mojawapo ya sababu kwa nini maelfu na mamilioni ya watu husoma kitabu hiki ili kuhakiki maisha yao mbele za Bwana, huku wakilia juu ya dhambi zao, ni kwamba mwandishi Ludmila Plett alitumia rekodi za sauti (iliyotafsiriwa kutoka Kijerumani hadi Kirusi) ambayo iliugusa na kuuvunja moyo wake mwenyewe, na ikaleta mabadiliko makubwa ndani yake, na kusababisha uamsho wake wa kibinafsi wa kiroho. Baada ya muda, kitabu hiki kilitafsiriwa katika Kiholanzi, Kipolandi, Kiestonia, Kilatvia, Kislovakia na sasa katika Kiingereza.

Dibaji

Rafiki Mpendwa! Kitabu hiki ni masimulizi ya kibinafsi ya Erlo Stegen, mwinjilisti na mmishonari kutoka Afrika Kusini, ambaye kupitia kwake Bwana alileta uamsho wa kiroho kati ya kabila la Wazulu wenye jeuri na wapiganaji. Kabila hili la watu wapatao milioni saba ndilo kabila kubwa na lililostaarabika zaidi nchini Afrika Kusini.

Uamsho huu ulianza mwishoni mwa mwaka wa 1966 na umeenea zaidi, na kuwafikia sio tu watu wa nchi hii bali pia watu wa mataifa jirani ya Afrika na watu wengi katika nchi mbalimbali za Ulaya Magharibi na sehemu nyingine duniani.

Kitabu hiki kinategemea zaidi ya rekodi ishirini za mahubiri ya Erlo Stegen katika miaka kumi na saba ya kwanza, ambayo yalikuwa katika miji tofauti huko Ujerumani Magharibi na katika kituo cha misheni cha Kwasizabantu, ambacho kilikuwa kitovu cha uamsho.

Wazo la kuandika kitabu hiki liliwekwa moyoni mwangu na Bwana wakati wa ziara yangu kwenye kituo hicho cha misheni mnamo mwezi wa Desemba mwaka wa 1986, miaka ishirini baada ya uamsho kuanza. Sauti ya Mungu, ambayo haikuweza kuzuilika, ilisikika tena na tena ndani yangu, ikinihimiza kufanya kazi hii. Yale ambayo mimi binafsi niliyaona kwa uzoefu katika eneo hili la uamsho wa kiroho kwa hakika yaligeuza kila kitu katika nafsi yangu juu chini, na kunifanya nifikirie na kutafakari upya mambo mengi; na ninamshukuru Mungu kwa yote aliyofanya ndani yangu. Ninaomba kwa Bwana kwamba kile ambacho kimeacha alama isiyofutika moyoni mwangu kiwe baraka kwa wengi zaidi.

Matatizo mengi yalikumbwa katika mchakato wa kutafsiri na kutayarisha kitabu, ikihusisha ugumu wa kupitisha lugha ya simulizi hai ya kuhubiri katika mtindo wa usimulizi wa hadithi thabiti ya kifasihi. Kwa kuongeza, aina ya maneno katika Kijerumani na Kirusi "Kirusi ni lugha ya kitabu cha awali" mara nyingi hutofautiana kwa kiasi kikubwa kutoka kwa kila mmoja, ambayo iliunda changamoto katika kuwasilisha kwa usahihi mawazo ya mhubiri wakati wa kutafsiri. Natumai kuwa, baada ya kukutana na makosa ya kimtindo na usahihi wakati wa kusoma, msomaji ataonyesha kuelewa katika suala hili, akizingatia umakini wake sio sana kwenye fomu na yaliyomo kwenye maandishi.

Ludmila Plett

Maombi ya Kufungua:

Ewe Mola! Bwana wa mabwana! Wewe uliyeshinda giza na kuzimu, dhambi na nguvu zote chafu! Wewe uliyefufuka kutoka kwa wafu na uliyepewa mamlaka yote mbinguni na duniani. Tunakuomba wewe, Bwana wetu na Mungu wetu uwe pamoja nasi na katikati yetu! Wewe uliyegeuza maji kuwa divai, basi badili pia wakati huu na mahali hapa papate kuwa saa yenye baraka na mahali penye baraka kwa ajili ya utukufu Wako.

"Amin, amin nawaambia, mbegu ya ngano isipoanguka ardhini na kufa, hubakia kama mbegu peke yake. Lakini ikifa huzaa mbegu nyingi."
Yohana 12:24

Utangulizi

Ninapoanza hadithi yangu, nataka kwanza kurudi nyuma kwa karne iliyopita. Mnamo miaka ya 1840 mpaka1850, katika sehemu ya kaskazini ya Ujerumani, katika jiji la Hermannsburg, kulikuwa na mhubiri wa Kilutheri aliyeitwa Louis Harms. Katika mahubiri yake, Bwana alitoa uamsho karibu na Uwanda wa Luneburg. Watu wengi zaidi walikuja kanisani hadi hapakuwa na nafasi tena. Kwa wakati huu, mkutano mmoja kwa siku haukutosha, na Louis Harms alilazimika kufanya ibada nyingine alasiri. Lakini hata hii haikutosha kwani kiu ya kusikia Neno la Mungu ilikuwa kubwa sana. Kisha Louis alianza kufanya mikutano mitatu kwa siku. Watu walitembea makumi ya kilomita kuhudhuria ibada ya Jumapili.

Katika siku hizo, watu wa Hermannsburg walikuwa maskini sana. Watoto wa wakulima waliishi maisha machafu. Walikunywa pombe sana na kuishi katika dhambi kabisa, lakini kwa mahubiri ya mchungaji huyu, vijana walianza kutubu. Waliacha kunywa pombe na kufanya uasherati, wakaacha hila na udanganyifu. Siku moja walikuja kwa Louis Harms na kusema, "Sikiliza, Mchungaji! Tungependa kuhubiri injili kwa mataifa. Wao, pia, wanahitaji kusikia kile tunachosikia." Baada ya kuwasikiliza, Louis Harms alikubali. Lakini swali likazuka kuhusu elimu yao ya kiroho. Baada ya majadiliano, iliamuliwa kuwapeleka kusoma katika Chuo Kikuu cha Hamburg. Wiki chache baadaye walirudi wakiwa wamekata tamaa na huzuni. Ikawa kwamba maprofesa waliwaona kuwa wapumbavu sana kuweza kupokea elimu inayohitajiwa kwa mhubiri.

Licha ya hayo, vijana hawakutaka kukubali hali hii, na kisha Louis Harms akawapeleka chuo kikuu kingine, katika jiji la Bremen. Lakini jambo hilohilo liliwapata huko Bremen, na ilibidi warudi nyumbani tena. Lakini hata kushindwa huku kwa pili hakukuzima tamaa yao ya kuwa wamishonari. Kwa hiyo Louis Harms hakuwa na lingine ila kufungua shule yake mwenyewe ili kuwazoeza vijana hawa kwa ajili ya utumishi wa mishonari.

Tatizo la kwanza lilipotatuliwa, tatizo lililofuata lilizuka: wainjilisti hawa wangefikaje Afrika sasa? Tamaa kuu ya Louis Harms ilikuwa kwamba waende Afrika Mashariki, Uhabeshi, kwa kabila la Wagala ambalo ni kabila kuu jasiri ambalo lilitumia maisha yao katika vita na uhalifu. Alikuwa na uhakika kwamba wakitubu, wangeleta injili Afrika yote. Hatimaye, iliamuliwa kujenga meli. Lilikuwa jambo la imani kwa sababu kanisa lao halikuwa tajiri. Lakini walimtumaini Mungu na kusali, wakamwomba awape kila kitu walichohitaji kujenga meli. Muda mfupi baadaye, mmiliki wa kampuni katika Hamburg aliwaahidi kuchangia vyuma na vifaa vingine kwa ajili hiyo. Mmiliki mwingine aliwapa mbao zilizohitajika, na hivyo waweza kujenga meli ndogo, ambayo iliitwa jina Kandake[1] jina la malkia wa Uhabeshi.

Mnamo mwaka wa 1854, wakati Louis Harms alipowatuma wamishonari wa kwanza barani Afrika, aliwaambia kila mmoja wao walipoachana, “Singependa kuwaona hapa tena! Tunaachana hadi siku moja tukutane mbinguni!” Hivyo, wamishonari hao hawakurudi kamwe katika nchi yao ya kuzaliwa, wakafia mbali katika nchi za kipagani. Maisha yao kati ya makabila yaliyostaarabika kwa hakika hayakuwa rahisi, lakini walijitolea kwa ajili ya injili.

Walipoondoka Ujerumani, meli iliweka njia kuelekea Afrika Mashariki lakini waliposimama karibu na Mombasa, milango yote ya kuelekea Uhabeshi ilifungwa kwao. Kwa hiyo, huku wakiwa wamekata tamaa, huzuni na kuvunjwa, walipaswa kurudi. Tunaweza tu kuwazia jinsi walivyohisi.

[1] Kandake ni jina la malkia wa Ethiopia (Matendo 8:27).

Walipokuwa wakirudi, meli yao ilitia nanga kwenye bandari ya jiji la Durban nchini Afrika Kusini. Wakatoa tarumbeta[2] zao na kuanza kuzicheza huku wakiwa wamesimama kwenye sitaha ya meli. Wakati huu mmishonari mmoja kwa jina Merensky alikuwa Durban na alikuwa amefika katika jimbo lile lile la Natal kutoka Misheni ya Berlin mwaka huo huo. Aliposikia sauti za wapiga tarumbeta zikilia, mara moja aliamua kwamba walikuwa Wajerumani. Alipopanda meli, alikutana na wamishonari kutoka Hermannsburg, ambao walimweleza hadithi yao ya kuhuzunisha. Baada ya kujua kwamba hawakupata kibali nchini Uhabeshi kwa ajili ya kazi yao ya umishonari, Merensky alianza kuwafariji na kuwatia moyo. "Kaeni hapa, kati ya kabila la Wazulu!" alisema, "Hawana nguvu kidogo na wanapenda vita kuliko kabila la Gala. Wapelekeeni injili! Hawajui chochote kumhusu Bwana pia!"

Kwa kufuata shauri lake, wamishonari hao waliamua kubaki Afrika Kusini, na tangu wakati huo watu wa asili ya Kijerumani wamejulikana sana na kabila la Wazulu. Hivi ndivyo kazi ya umishonari ilianza hapo kwanza. Ilikuwa zaidi ya miaka kumi baada ya tukio hili kabla ya babu zetu wa kwanza wa familia ya Stegen pia kuingia bandari ya Durban kwa meli hiyo hiyo, Candacia, ili kukaa kwa kudumu katika Afrika Kusini. Hawakuja hapa kama wamisionari, bali kama wakulima ambao kwa kazi yao ya ukulima, walipaswa kuwasaidia wamisionari katika kazi yao.

Kwa hiyo, jimbo la Natal lilikuwa na jumuiya kadhaa za wazungu, wengi wao wakizungumza Kijerumani. Makanisa ya Ujerumani na shule za Kijerumani zilianza kujengwa. Watu walianza kutulia na kutafuta njia ya kuzunguka mahali pao papya, lakini kwa bahati mbaya mara nyingi ilitokea kwamba walipoteza upendo wao wa kwanza kwa Mungu. Lakini Mungu hufanya kazi kwa njia za siri, na mpango wake hutimizwa kwa wakati wake. Wamishonari Wajerumani walifikiri kwamba baada ya kushindwa kwao mara ya kwanza kila kitu kingeenda

[2] Ala ya muziki

mrama, si kama ilivyotakiwa. Hawangeweza kuona kwamba mpango wa Mungu kwao ulikuwa tofauti. Mungu aliufunga mlango kwa Uhabeshi kufungua mlango wa Afrika Kusini. Mungu ana funguo zote! Ni mara ngapi tunasadikishwa kuwa kila kitu katika maisha yetu kinaenda vibaya, sio jinsi inavyopaswa kuwa au jinsi tunavyotaka iwe. Utambuzi wa jambo hili unaweza kutufadhaisha, na tunapoanguka chini na kulala chini kiroho kwa kukata tamaa na kuvunjika moyo, tukifikiri kwamba sasa kila kitu kimepotea, kila kitu kimeenda vibaya, hatujui kuwa kinachotokea kwetu ni mwanzo tu wa majaliwa ya Mungu. Ni mwanzo, lakini si kama tunavyowazia kuwa, bali kama Mungu alivyoifanya kulingana na mapenzi yake. Kwa hiyo, heri mtu yule anayejinyenyekeza mbele za Mungu, tayari kufanya mapenzi yake.

Sura ya 1

Utotoni. Uongofu wa kwanza wa dhati.

Ukweli ni kwamba, kuwepo kwetu Afrika Kusini, kama hadithi nzima ya wamisionari wa Afrika Kusini, pia ni muujiza wa Mungu. Wazee wetu waliokuja Afrika Kusini mwaka wa 1869 walikuwa mababu zetu kutoka upande wa mama yetu. Kwa upande wa baba yetu, mababu zetu walikuja baadaye kuanzia mwaka wa 1881 hadi mwaka wa 1883. Katika ukoo wetu wote wa Afrika Kusini hapakuwa na wahubiri.

Mwanzoni mwa karne ya ishirini, mawasiliano yote kati ya babu zetu na jamaa waliobaki Ulaya yalikatwa, na hatukuskia chochote juu yao tangu wakati huo. Baadhi ya watu wa ukoo wetu walioishi Afrika Kusini, hatimaye walitengana na kanisa lakini nyumba ya baba yangu ilibaki kuwa ya Kikristo. Ingawaje hatukupenda, sisi watoto tulifundishwa kwenda kanisani kila Jumapili. Hivyo basi, niliamua kwamba nitakapokua mtu mzima, ningetupilia mbali mambo ya kanisani. Haishangazi kwamba hatukuwa na hamu ya kuzingatia sana imani yetu. Wakati fulani hata tulidanganya ili kuepuka kwenda kanisani. Kwa mfano, kwa kulalamikia maumivu makali ya kichwa kwa sababu tulitaka kufanya jambo lingine. Wazazi walipoondoka kwenda kanisani, tungekusanyika na kuanza mchezo wa kusisimua wa kandanda. Maumivu ya kichwa bila shaka yaliondoka mara moja.

Kwa hiyo, licha ya kwamba sisi pamoja na wazazi wetu tulizingatiwa kuwa waumini madhubuti ambao walihudhuria ibada kwa bidii katika kanisa letu la Kilutheri, tulikuwa wenye dhambi kabisa. Kulikuwa na ukumbi wa dansi katika shamba letu ambao tuliusafisha na kuwa na sherehe za kila aina kila siku. Tungealika watu kutoka maeneo tofauti na kulewa hadi asubuhi. Kila Jumapili, tungepokea simu kutoka kwa wazazi wenye wasiwasi wakiuliza kama tulijua waliko watoto wao kwa sababu

ilikuwa wakati wa kwenda kanisani na hawakuwa wamerudi makwao. Baada ya hapo, tungelazimika kwenda kuwatafuta na ingebainika ya kwamba, vijana hao walilewa chakari kiasi kwamba, walilala njiani. Tabia hizi hazikuwazuia kurudi kanisani na mwonekano mtakatifu na kucheza muziki punde tu walipopata fahamu.Hii iliendelea hadi tukio moja maalum lilipofanyika katika kanisa letu. Mchungaji wetu alihamishwa na mwingine akaja kwetu. Mara nyingi wakati wa ibada, sisi watoto tungepewa peremende na kusinzia punde tu mahubiri yalipoanza lakini hali hii ilibadilika na ujio wa mchungaji mpya. Alihubiri vizuri zaidi kuliko mhubiri mwingine yeyote ambaye tuliwahi kumjua. Mahubiri yake yalikuwa ya kuelimisha, ya kuvutia na wakati huo huo mafupi sana, ambayo tulipenda sana. Pia, mchungaji huyu alionyesha kutuelewa sana sisi watoto. Kwa mfano, wakati wa Pasaka kama kawaida, kulikuwa na mbio za motocross katika mji jirani wa Pietermaritzburg. Tulimwendea mchungaji na kumuuliza ikiwa angeweza kufupisha mahubiri yake ili tuweze kufika kwenye motocross kwa wakati. Mchungaji alikubaliana nasi na kuzungumza kwa takriban dakika kumi na tano tu. Tulifurahishwa sana na jambo hilo na kumsifia tukisema, “Huyu ndiye mchungaji bora zaidi katika ulimwengu wote! Ni aina tu tunayohitaji! Hatuwezi kutamani mwingine!”

Kwa kweli, inaonekana mchungaji huyu hakuwa na furaha katika maisha yake na huduma yake. Alipokuwa mtoto, hakuwa na amani moyoni mwake. Alivyokua, alifikiri kwamba kwa kuwa mchungaji na mhubiri, angepata amani hiyo aliyotamani. Baada ya kuamua hivyo, alienda Ulaya, ambako alisoma theolojia kwa muda mrefu. Alikuwa mwanafunzi mwenye uwezo mkubwa na mwenye kipawa cha hali ya juu. Alionyesha mafanikio makubwa katika masomo yake kiasi kwamba baada ya kuhitimu, maprofesa hawakutaka arudi Afrika. Walitamani kumwacha akafanye kazi ya uchungaji huko Ulaya. Walimshawishi kuwa kurudi Afrika kungeharibu talanta yake tu. Kwa hili aliwajibu kwa mzaha, “Mnajua, nina tatizo moja katika nchi yangu. Ndizi

zote zinapokua, huwa zinapinda kwa sababu fulani. Kwa hiyo, nataka kujaribu kuzinyoosha." Maprofesa walimjibu wakicheka wakamwambia kwamba hakuwa na tumaini la kuelimika, na kwa hiyo angeweza kwenda Afrika yake. Aliporudi nyumbani, akawa mmishonari na baada ya muda akaja kanisani kwetu.

Hata hivyo, baadaye, cheo na huduma ya mchungaji havingeweza kutimiza uhitaji wake wa kiroho pia. Hivyo basi, alifikiri kwamba alipaswa kuhubiri kwa bidi zaidi ili atimize mahitaji haya. Alianza kufanya mikutano kadhaa kwa juma mwishowe akawa anafanya kazi kupita kiasi. Mchungaji hakuweza kuubeba mzigo huo na ilimbidi kutafuta msaada wa matibabu ambapo ilibainika kwamba aliugua ugonjwa wa neva.Kulikuwa na daktari mzuri wa Kiyahudi katika eneo hilo ambaye hakuwa mwamini. Baada ya uchunguzi, daktari huyu alimwambia, "Bwana mchungaji, inashangaza kwangu kwamba nyinyi wakristo mnaogopa kifo sana! Kwa muda mrefu nimeliona hili kwa wagonjwa wangu ambao ni watu wa dini. Sielewi kwa nini nyinyi mnaomwamini Masihi hutetemekea kifo!" Maneno hayo yalikuwa kama dawa chungu kwa mchungaji wetu.

Ili kuepuka kupata ugonjwa wa neva, daktari alimshauri aache huduma ya uchungaji kwa angalau miezi mitatu na kwenda hospitali kwa ajili ya matibabu ya ziada. Baada ya kukataa pendekezo hilo, mchungaji alirudi nyumbani kwake akiwa amevunjika moyo. Maneno ya daktari yalimtia wasiwasi, na baada ya kutafakari kidogo alimwambia mkewe, "Haiwezi kuwa hakuna mtu yeyote ulimwenguni ambaye anaweza kunisaidia. Ninahisi kama nafsi yangu inakosa kitu. Sijui ni nini, lakini lazima kuna mtu ambaye anaweza kuniambia!" Baada ya hapo, aliamua kwenda safarini bila kurudi mpaka apate jibu la swali lake. Angalau kwa hilo, ilimbidi kusafiri nusu ya ulimwengu.

Baada ya muda, alifika katika jiji kuu la Afrika Kusini, Pretoria, ambako alikutana na mwinjilisti aliyepuuzwa na kufedheheshwa na wengi. Licha ya kwamba mambo mengi mabaya yalisemwa kuhusu mhudumu huyu, mchungaji wetu

aliamua kwenda kwake kwa matumaini ya kupata msaada wa kiroho. Cha ajabu, wakati mwingine ni ishara nzuri ikiwa mambo mengi yasiyofaa yanasemwa kuhusu mtu. Katika Luka mlango wa sita, mstari wa ishirini na sita imesemwa, "Ole wenu kila mtu atakaposema mema juu yenu." Shetani hawezi kunyamaza wala kukaa kimya, ikiwa Mungu anafanya kazi katika mtu au mahali fulani. Hiki ndicho hasa kilichotokea hapa. Mwinjilisti huyu alikuwa kweli mtoto wa Mungu.

Walipokutana, mchungaji wetu alisikitika kwamba ujuzi wa mwinjilisti wa lugha ya Kigiriki ulikuwa duni kwake mwenyewe, na kwamba ujuzi wake wa Kiebrania kwa ujumla ulikuwa duni. "Mtu kama huyo anaweza kunifanyia nini," mchungaji aliwaza, "Ikiwa hata hajui lugha ambazo mwinjilisti anazihitaji! Anaweza kunishauri nini wakati ujuzi wangu mwenyewe ni bora zaidi kuliko wake?" Hata hivyo, mwinjilisti huyu alimjua Mungu aliye hai na alikuwa mtu anayejua kuomba. Alipokuwa akimsikiliza mgeni wake, alimuombea sana moyoni akisema, "Bwana Yesu, nakuomba! Vunja kizuizi kilicho kati Yako na yeye! Uangazie nuru yako ndani ya moyo wa mtu huyu kwa sababu anakuhitaji Wewe..."

Baada ya kumsikiliza mgeni huyo kwa makini, alimwalika wakasali pamoja, na walipokuwa wakipiga magoti na kumlilia Bwana, ghafla mchungaji wetu alihisi mwanga ukimmulika moyoni mwake, na wakati huo kina cha maana ya maneno hayo kilifunuliwa kwake, "Tazama! Nasimama mlangoni nabisha. Kama mtu ye yote akisikia sauti yangu na kufungua mlango, nitaingia ndani na kula pamoja naye, naye pamoja nami." (Ufunuo 3:20). Wakati huo huo alitambua kwamba wakati huu wote Bwana hakuwa ndani yake. Alikuwa naye tu akilini lakini si katika moyo wala katika maisha yake. Kwa imani ya mtoto alianza kusema, "Bwana, ingia moyoni mwangu na maishani yangu." Alipoinuka kutoka magotini, ilionekana kwake kama muujiza kufanywa upya kwa imani yake na kujazwa na amani moyoni. Ilikuwa siku muhimu zaidi katika maisha yake.

Baada ya hapo, mchungaji alirudi moja kwa moja kwenye kanisa letu. Aliposimama tena nyuma ya mimbari, Jumapili iliyofuata, mahubiri yake yalikuwa tofauti sana hivi kwamba ilionekana kana kwamba alikuwa akituhubiria kwa mara ya kwanza. Tulipomsikiliza, tuligundua kuwa kuna jambo limetokea katika nafsi yake. Mwanamume mwingine na mkristo mwingine alisimama mbele yetu. Ya kale yalikuwa yamepita. Kila kitu kilikuwa kipya. Pia kulikuwa na mabadiliko makubwa katika maisha yake yaliyoleta msisimko mkubwa kwa kila aliyekuwepo. Hapo niligundua kwamba hiki ndicho hasa nilichohitaji kwa sababu sikuweza kushinda dhambi ambayo ilikuwa imekuwa shida yangu ya kudumu.

Kulikuwa na watoto sita katika familia yetu: watano wa kiume na mmoja wa kike. Ilikuwa ikitukia kwamba kila tulipoenda kwenye Ushirika Mtakatifu, tuliteswa na ufahamu wa hali yetu ya dhambi. Lakini baada ya kuungama kwa ujumla na kukataa, tungerudi nyumbani tukiwa na furaha ya Unafuu. Lakini, tulipotembea kilomita mbili au tatu kutoka kanisani hadi nyumbani, Tungeanza kugombana. Mmoja angesema jambo hili, mwingine lile, na kila mmoja angethibitisha hoja yake. Tungejuta baadaye lakini amani na furaha ya ndani vingekuwa vimeshapotea. Jambo hili lingenivunja moyo kwa sababu ingebidi ningojee miezi mitatu tena ili kupata msamaha tena. Siku niliyotaka ilipofika na nikasamehewa, ningefurahi kwa dhati, lakini, kama hapo awali, ningebaki kuwa mtundu kwa wazazi wangu. Kila waliponiambia jambo lolote, kama kawaida, ningepingana nao.Wakati huo, sikuwa na heshima iliyofaa kwa baba yangu. Siku zote, ningemwambia nilichofikiri na kufanya kile nilichotaka kufanya. Lakini kila wakati nilihisi kwamba sikuwa nikiishi kama mtoto wa Mungu, lakini kama mtoto wa ibilisi. Dhamiri yangu ilinisumbua, kwa sababu nilijua vizuri kwamba kwa kufanya hivyo nilikuwa navunja amri isemayo, “Waheshimu baba yako na mama yako,” na kwa hiyo nilikuwa natenda dhambi. Ufahamu wa jambo hili ulinifanya nikose furaha na nikasema tena na

tena, “Mungu! Sitafanya hivyo tena kwa sababu sitaki kufanya hivyo!” Lakini kadri muda ulivyosonga, ningeanguka dhambini tena. Mchungaji wetu alipopata ukaribu na Bwana, alisema kwamba tulimhitaji Yesu katika maisha yetu na kwamba hatungeweza kuwa tofauti kwa nguvu zetu sisi wenyewe. Yeye pekee, ndiye angeweza kutusaidia kushinda dhambi na kutuweka huru kutoka kwa nguvu za Shetani. Kisha ukafika wakati wa mabadiliko katika maisha yangu. Niliomba na kulia, nikasema, “Bwana Yesu! Ninakuhitaji! Uniokoe na uharibu uasi wangu, uniondolee ugomvi, mabishano na kutoelewana...”

Hivyo ndivyo Nilivyookoka. Baada ya hapo, hakuna mtu aliyelazimika kuniambia niende kanisani. Badala yake, ningehuzunika sana ikiwa singeweza kuwa kanisani pamoja na waumini wengine.Bwana alianza kufanya kazi katika nyumba yetu pia, hivi kwamba muda si muda ukumbi wa dansi ukawa mahali pa kuhubiri na kujifunza Neno la Mungu. Haukupita muda mrefu kabla ya nyumba yetu kujaa watu. Mara nyingi watu 400-600 wangekusanyika ili kusikia Injili. Hakuna aliyecheza dansi hapo tena, badala yake, ibada na funzo la Neno la Mungu zilifanyika.

Baada ya toba, Biblia ikawa kitabu chenye thamani na cha ajabu zaidi kwangu. Sikupenda kusoma Biblia hapo awali. Nilipolazimika kusoma vitabu shuleni, ilikuwa adhabu kwangu. Sasa kwa kuwa nilimkaribisha Yesu katika maisha yangu, hali ilibadilika. Ningeweza kusoma Biblia au kuhusu uamsho mchana na usiku. Moyo wangu ulijawa na furaha kubwa kila niliposikia au kusoma kuhusu jinsi watu walivyomjia Yesu na jinsi Mungu aliye hai alivyowagusa. Hakuna chochote kingine kilichokuwa cha muhimu kwangu. Ushirika na Mungu ukawa muhimu zaidi maishani mwangu.

Familia yangu ilipotoka kwenda kutembea, na kuniita nijiunge nao, ningekataa mara kwa mara, nikitafuta kisingizio cha kubaki nyumbani. Sikuwaambia kwamba kila nilipopata nafasi ya kuwa peke yangu, ningechukua kitabu changu cha nyimbo na kuanza kuimba. Sikuwa nikiimba

hapo awali, lakini baada ya Yesu kuja moyoni mwangu na kuanza kunihudumia, singeacha kuimba. Mara nyingi, nilipokuwa peke yangu, ningepiga magoti na Biblia yangu mikononi mwangu na kuisoma. Ikiwa familia yangu ilikuwa nyumbani, ningechukua Biblia yangu kimya kimya na kusema naenda matembezini ilhali ningeenda mahali Fulani kwenye vichaka vya miwa au msituni, na huko ningekuwa na wakati mzuri sana peke yangu na Yesu, nikimruhusu azungumze Name. Popote nilipoenda na wakati wowote nilipokuwa shambani au kwenye trekta, agano langu jipya lingekuwa nami. Nilisoma sura moja baada ya nyingine, nikijifunza kwa moyo. Hakuna aliyenilazimisha kufanya hivi, lakini Neno liliishi ndani yangu na lilikuwa tamu kama asali.

Wakati huu, wanarika wenzangu na marafiki walikuwa wakiburudika, wakichumbiana na wasichana na kisha kunieleza hayo. Hawakuweza kuelewa kwa nini nilikuwa naishi hivi! Je, kwa nini nilikuwa na wakati mwingi sana wa Biblia?! Lakini Yesu alikuwa mkuu sana kwangu! Akawa mpenzi wangu wa kwanza! Hasa maneno ya ahadi yalinipa furaha na furaha kubwa. Kwa mfano, katika sura ya kumi na tano, mstari wa saba wa Injili ya Yohana, nilisoma, "Ninyi mkikaa ndani yangu na maneno yangu yakikaa ndani yenu, ombeni mtakalo lote nanyi mtatendewa." Nilijiambia kwamba ikiwa hii ndiyo ahadi pekee katika Biblia nzima, ingekuwa kito kikubwa kuliko hazina zote duniani. Hata hivyo, hii haikuwa ahadi pekee. Niliendelea kusoma, "Mpaka sasa hamjaomba jambo lo lote kwa Jina langu. Ombeni nanyi mtapewa, ili furaha yenu ipate kuwa kamili." (Yohana 16:24).

Maneno haya yalijaza furaha moyoni mwangu. Kwa maana kulingana nayo. ikiwa Bwana anakaa ndani yetu, na sisi ndani yake, tunaweza kumwomba chochote tunachotaka; na furaha tunayopata kwake ni maalum, kuu na kamilifu. Na ahadi moja zaidi ambayo imewekwa moyoni mwangu milele, "Amin, amin nawaambia, ye yote aniaminiye mimi, kazi nizifanyazo yeye atazifanya, naam

na kubwa kuliko hizi atazifanya, kwa sababu mimi ninakwenda kwa Baba.” (Yohana 14:12).

Ilikuwa mnamo mwaka wa 1949-1951,nilikuwa bado mdogo sana, kwa hiyo niliamini sana na nikakubali yote. Ukisoma maneno yaliyosemwa na Yesu, “Kweli nawaambieni,” unaamini kweli kwamba yote yaliyosemwa ni kweli, kwa sababu Bwana si mdanganyifu. Niliposoma katika Mathayo, Marko, Luka, Yohana kuhusu kazi ambazo Yesu alifanya, nilifikiri kwamba kulingana na ahadi zilizotolewa, ikiwa unamwamini, unaweza kufanya kazi alizofanya. Na sio hizo tu, lakini zaidi ya hizo! Siwezi kukuambia ilimaanisha nini kwa moyo wangu lakini ilikuwa kama anga wazi kwangu! Nadhani sasa unaweza kuelewa kwa nini sikuwa na wakati wa kukutana na wasichana au mambo mengine yoyote ya kidunia. Yesu na Neno lake limekuwa yote niliyo nayo.

Sura ya 2

Wito kwa huduma na gharama ya kutotii

Wakati huo, nilikuwa nasoma Biblia sana wala sikuwa hata na wazo la kuwa mhubiri. Nilijiambia kwamba, kuwa mwalimu ni jambo baya zaidi linaloweza kutokea, na kuwa mhubiri lilikuwa jambo la mwisho kabisa akilini mwangu. *(Nisamehe kwa matamshi hayo. Leo, mimi mwenyewe ni mhubiri na nimesema sasa kile tu nilichofikiri juu yake wakati huo).* Kama vile wazazi wangu na mababu zangu, nilitaka kuwa mkulima tu. Haja yangu ilikuwa kupata pesa. Hata nikiwa mvulana mdogo, nilitaka kupata pesa na kwa kusudi hili hata nilipanda hekta nzima ya tumbaku peke yangu. Pesa zilikuwa mungu wangu. Wakati vijana wenzangu walikuwa wakitoka na marafiki zao wa kike, mimi nilikuwa nikijaribu kupata pesa. Kauli mbiu yangu ilikuwa "Pesa kwanza, kisha kila kitu kingine".

Nilipomaliza shule, nilirudi nyumbani mara moja ili kumsaidia baba katika kazi yake shambani. Ikawa kwamba, tulipokuwa tukiishi kwa furaha na kufanya kazi pamoja kwenye shamba letu, ndipo niliposikia kwa mara ya kwanza wito wa Mungu wa kufanya kazi katika shamba lake. Muda mfupi kabla ya hapo, mama yetu alikuwa amempa kila mmoja wa watoto wake kitabu. Nilipokea kitabu cha Werner Heukelbach. Kitabu hicho kilimhusu mtu ambaye alikuwa amepitia mabadiliko makubwa kutoka kuwa mtu asiyemcha Mungu hadi mwinjilisti. Kitabu hiki kilikuja kwangu kwa wakati sawa kabisa. Punde tu nilipohisi moyoni mwangu kwamba Mungu alikuwa akiniita kufanya kazi kwa ajili Yake, mara moja nilisema, "Ndiyo, Bwana! Ikiwa hivi ndivyo Unavyotaka, niko tayari!" Bila shaka, katika kipindi hiki cha kuungua na upendo wa kwanza kwa Bwana, sikufikiria juu ya nini kingenigharimu.

Mara moja nilienda kwa wazazi na ndugu zangu, na pia kwa mchungaji wetu, na kutangaza kwamba nilikuwa na uhakika kwamba Bwana alikuwa akiniita kwenye huduma.

Mchungaji alifurahishwa sana na jambo hili na mara moja akajitolea kwenda pamoja nami hadi Transvaal ya Mashariki kwenye mkutano ambapo wahubiri bora na maarufu duniani wangekusanyika. Nilikubali kwa hiari, nikiwa na hakika kwamba safari hii ingekuwa ya baraka kubwa kwangu. Hii ingekuwa mara ya kwanza katika maisha yangu kuwa mbali na familia yangu bila kazi ya kawaida ya shambani. Kwa mara ya kwanza, nilifikiria kwa umakini kile ambacho kingekuwa tayari kwangu ikiwa nitaacha kazi yangu ya shambani na kuwa mchungaji. Hata sikufikiria kuhusu utumishi wa umishonari wakati huo, kwa sababu waafrika hawakutambuliwa kuwa watu wa kiasi hicho. Huko Afrika Kusini, hili halikuwa jambo kubwa. Huko Afrika Kusini, haikuwa kitu maalum. Si hivyo tu, bali pia ilihusu watu wa mataifa mengine ambao hawakuwa wa rangi ya kiafrika. Kwetu, walikuwa kama watu wa daraja la pili, chini kuliko sisi.

Vivyo hivyo ndivyo yalivyokuwa maoni yetu kuhusu makanisa mengine, jumuiya na imani. Machoni mwetu, ni kanisa letu pekee ndilo lililokuwa la kiroho, na sisi pekee ndio tuliokuwa na fundisho la kweli na safi, ingawa kwa hakika haikuwa hivyo hata kidogo. Tuliwadharau waumini wengine, tukifikiri kwamba mageuzi kati yao yalikuwa yamechelewa sana. Hata hivyo, Bwana ni mwenye neema sana hivi kwamba, kupitia kwa njia hii, baadhi yao wangeweza kuokolewa kwa njia fulani. Wokovu wetu ulikuwa ni jambo la hakika, na ukweli kwamba tutaenda mbinguni haukuwa na shaka hata kidogo. Kwa hakika, muktadha huu ni ugonjwa wa kiroho wa karibu wakristo wote, sivyo?! Kwa sababu fulani, kila mmoja huona dhana zake mwenyewe kuwa za juu na sahihi zaidi kuliko dhana za wengine, na kwa njia hii haoni kuwa anamfedhehesha na kumkanyaga yule ambaye Kristo pia alikufa kwa ajili yake.

Hivyo basi, nikiwa Transvaal, nilifikiria juu ya huduma yangu ya baadaye iliyopendekezwa. Nilidhani kwamba huu ungekuwa mwisho wa maisha yangu ya

ukulima ninayopenda. Vilevile, ningelazimika kuachana na wazazi wangu na ndugu zangu. Pia, nilifikiri kwamba singetaka kuwa maskini kama wengi wa wale waliokuwa katika huduma hii kwa sababu pesa zina umuhimu maishani. Nilipomkumbuka kasisi wetu na wengine kama yeye, nilifikiri kwamba singeiweza kazi hii, kwa vile walikuwa maskini ilhali walihitajika kuhubiri, kubatiza, kufanya sherehe za maziko ya wafu, na kadhalika. Je, ni nani ajuaye nini kingine huduma ingeniletea? Hapana, haikuwa yangu. Hapo nilikuwa tayari kuachana na uamuzi wangu wa haraka-haraka, nikitambua kwamba singeweza kukabiliana nao.

Licha ya hayo, kulikuwa na wahubiri wazuri sana waliokusanyika kwenye mkutano huo. Moyo wangu ulilainika niliposikiliza mahubiri yao nyakati za jioni nikajikuta nikisema, “La Bwana, niko tayari kufanya kazi Yako! Niko tayari!” Kuamkia asubuhi yake, moyo wangu ungekuwa mgumu tena, na nilirudia kwamba ningerudi tena. Kisha, jioni ingefika tena, na katika kusikiliza Neno, moyo wangu ungeyeyuka kama siagi, na ningekuwa tayari kufuata mwito wa Mungu. Lakini usiku ungepita na asubuhi iliyofuata jambo lile lile lingetokea tena – ningetaka kurudi.

Hili liliendelea hadi siku moja nilipoazimia kurudi nyumbani na kuwa mkulima ingawaje kulikuwa na tatizo moja ambalo lilinishangaza. Nilikuwa nimemwambia mchungaji kwamba Mungu alikuwa akiniita kufanya kazi. Hivi ningemwambia nini wakati angeniuliza kwa nini nilikuwa nasema jambo moja tena lingine? Kwa nini muda mfupi tu uliopita, nilitangaza kwamba Mungu alikuwa akiniita kwenye huduma na kuwashawishi wengine juu ya unyofu wa nia yangu, na sasa narudi nyuma ghafla? Maswali kama hayo, bila shaka, sikutaka kuyasikia. Nilikumbuka yale niliyofundishwa shuleni kwamba, mtu anapaswa kuwa mtu wa neno lake. Tuna msemo barani Afrika kwamba, “Mwanaume ni neno – mwanamke ni kamusi”. Kwa bahati mbaya, kinyume cha msemo huo

ndio ukweli wa maisha. Lakini hata hivyo, sikutaka kujipata katika hali ya kijinga namna hiyo.

Jambo la pili lililonisumbua pia ni kwamba, ningemjibu nini mama yangu wakati hakika angeuliza kuhusu kuelewa hasa maneno ya uhakikisho juu ya wito wa Mungu na kitendo changu cha kinyume kabisa?

Nilikuwa bado nikiwaza juu ya jambo hili wakati wazo zuri liliponijia ghafla. Nilipokuwa kwenye mkutano huo, mara nyingi nilisikia watu wakishuhudia kwamba Mungu alikuwa amewatumia neno kutoka kwenye maandiko. Nilipokumbuka hili, nilifurahi sana, nikifikiri kwamba maelezo haya yangekuwa njia nzuri ya kuiondokea shida yangu. Kisha, ningeweza kwenda kwa mchungaji wetu na kumwambia kwamba lazima nilikuwa nimekosea, kwa sababu Mungu alikuwa akinijaribu tu, kama vile alivyomjaribu Ibrahimu. Alitaka tu kuona kama ningekuwa tayari kutoa maisha yangu kwake kama vile Ibrahimu alipaswa kumtoa mwanawe kuwa dhabihu. Kwa kuwa nilikuwa tayari kufuata mwito wa Mungu, aliona moyo wangu na kuniamini, kama vile alivyokuwa amesadikishwa juu ya uaminifu wa Ibrahimu. Kama vile wakati huo Mungu alimwacha Isaka hai na hakuruhusu auawe, kwa hiyo sasa hakutaka dhabihu hii kutoka kwangu, na alinitumia neno kutoka kwenye Biblia kuthibitisha hilo. Vilevile, ningemwambia mama yangu maneno yaya haya na angeniamini maana yalikuwa ya ajabu na ya kweli. Hakuna mtu yeyote ambaye angeweza kuyapinga, kubishana au kuyakataa maneno hayo. Kwa hivyo, nilichopaswa kufanya ni kuomba kwamba Bwana anifunulie mahali panapofaa katika maandiko.

Siku hiyohiyo, nilipata mahali pa faragha, nikaketi juu ya jiwe, nikachukua Biblia yangu mikononi mwangu, na nikaanza kumwambia Mungu kiakili jinsi maisha yangu yajayo yanapaswa kuwa. Ningerudi nyumbani na kuwa mkulima, lakini ningekuwa nikifadhili makanisa na wamishonari kifedha. Kwa kuongezea, nyumba yangu ingekuwa wazi siku zote kwa maombi na mafundisho ya

Biblia. Kwa kifupi, nilifikiria kwa undani sana na kumweleza Mungu kwa kina jinsi nilivyotaka maisha yangu ya baadaye yawe. Nilipomaliza kupanga vile, nilisema, "Lakini Bwana, sitaki kufanya haya yote bila Wewe, kwa sababu bila baraka zako siwezi kufanikiwa. Naomba mkono wako na uisindikize kazi hii! Nakuomba unipe. neno kwenye Maandiko Matakatifu litakalokuwa muhuri wako juu ya yote niliyokuambia." Punde tu nilipomaliza kusema hayo, nilifungua Biblia bila mpangilio nikitumai kwamba ningeona mahali penye maandishi mazito. Sijui ilikuwaje lakini macho yangu yalitua kwenye mstari mmoja tu, "Yesu akawaambia, 'Njooni, nifuateni, nami nitawafanya muwe wavuvi wa watu.' " (Mathayo 4:19).

Nikiwa na hasira, nilifunga Biblia nikiwa na hamu ya kuitupa mbali iwezekanavyo. Hasira na ghadhabu ilipanda ndani yangu, na nikasema, "Bwana, nitakuthibitishia kwamba sitafanya hivi! Sitakuwa mtego wa watu! Sikubaliani nawe na ningependa kuishi maisha yangu bila wewe!"

Niliporudi chumbani kwangu, nilipanga vitu vyangu na kumwelezea mchungaji kwa ufupi kuwa narudi Natal kuwaona wazazi wangu. Mchungaji alibaki mtulivu bila kuniambia neno, na baada ya muda aliuliza, "Erlo, una uhakika kabisa kwamba haya ni mapenzi ya Mungu kwako?" Nilijibu kwa ukali bila kuchelewa, "Ndiyo!" Na mara moja nikarudia, "Ndiyo! Na tuache mazungumzo haya!" Kwa hiyo, nilimdanganya mchungaji.

Ni jambo la kusikitisha kwamba wakristo wanaweza kusema uongo kwa urahisi. Siku hiyo, nilitambua kwamba moyo wa mwamini unaweza kuwa mgumu na mwovu maana, licha ya yote hayo, bado nilikuwa mtoto wa Mungu.

Mchungaji alinipeleka kwenye kituo cha garimoshi, na kabla ya kuondoka nilipiga simu nyumbani, nikawaambia wazazi wangu kwamba ningewasili Pietermaritzburg asubuhi iliyofuata muda wa saa sita. Nilipofika kwenye kituo cha garimoshi, nilimpata baba pamoja na baadhi ya ndugu zangu wakiningojea Tulikuwa tunapendana sana.

Tulipokutana, mmoja wao alinijia na kusema kwa furaha, “Ah, Erlo, ni vizuri kuwa nawe tena! Hakika Mungu wetu ni Mungu wa upendo na amekurudisha kwetu tena!” Bila shaka, wakati huo bado hawakuweza kukisia kilichotokea. Nilijua moyoni kuwa si Mungu wa upendo aliyenileta. Nilikuwa nimemwasi Mungu kwa kumpa kisogo na kusema singeweza kutembea naye kwa njia hiyo.

Siku chache baadaye, nilikuwa nyumbani na mama akaniuliza, “Erlo, nini kilifanyika? Ulituambia kwamba Mungu amekuita kuwa mhubiri na kufanya kazi katika shamba lake. Na ikiwa ndivyo, kwa nini umerudi mapema hivi?”

Singeweza kumwambia kitu! Kitu pekee nilichokuwa na uwezo nacho wakati huo ni kukasirika. Ilikuwa ni njia rahisi ya kuepuka maswali ambayo pia iliashiria kwamba kuna kitu kilichokoseka. Niligundua kuwa hakuna kitu ambacho kingeweza kunisaidia isipokuwa kuapa. Nilimjibu kwa ukali, “Mama, ikiwa hutaki kuniona tena hapa, basi niambie tu!” Nilitoka chumbani kwa haraka huku nikiufunga mlango kwa nguvu. Huo ndio ulikuwa mwisho wa nyimbo zangu na usomaji wa Biblia, ambao sikuugusa tena.

Mwaka na nusu uliofuata ulikuwa kuzimu kwangu. Nitambua kwamba kutotii hugharimu mara elfu moja zaidi ya kutii. Nilielewa kwamba ni njia ngumu kwenda kinyume na Mungu. Ni kitu ambacho singetaka kupitia tena! Mara nyingi huwa tunasema, “Hapana, siwezi kulipa bei hiyo! Sadaka kama hiyo ni kubwa sana kwangu! Siwezi kuvumilia!” Niamini tu, rafiki yangu, kwamba kutotii kutakugharimu zaidi.

Baada ya muda huo kupita, niliingia chumbani kwangu siku moja, nikapiga magoti, na kwa mara ya kwanza katika wakati huo wa kutisha nilichukua Biblia yangu na kuifungua. Macho yangu yalitua kwenye mistari iliyozungumza juu ya upendo wa Mungu kwangu. Ni vigumu kuweka kwa maneno kile kilichokuwa kikitokea wakati huo katika moyo wangu ulioteseka. Huku nikilia

nikasema, “Bwana! Hili linawezekanaje? Ingawa nimekupiga usoni na kugeuka, bado unanipenda?!”

Siwezi kukueleza kwa undani kilichonipata. Ninachoweza ni kusema tu kwamba, upendo wa Mungu uliondoa silaha na kuvunja moyo wangu ulioganda. Moyo wangu uliyeyuka kama barafu kwenye mwanga wa jua. Nililia kama mtoto wala sikuelewa kwa nini Mungu bado ananipenda. Ni kwa ajili ya nini ilhali nilikuwa nimemkasirisha sana? Wakati huo, nilijionea hasa kile ambacho upendo wa Mungu unamaanisha. Ni ngumu kuuelewa bila uzoefu.

Siku chache baadaye nilichukua Biblia yangu tena na tena, nikaifungua bila mpangilio, nikasoma, “Yesu akamwuliza Simoni Petro, “Je, Simoni mwana wa Yohana, unanipenda kweli kuliko hawa?” (Yohana 21:15). Wakati huo, nilihisi kana kwamba Yesu alikuwa hapo chumbani kwangu, akizungumza nami na kuniuliza swali, “Erlo, unanipenda...?” Niliwapenda wazazi wangu, kaka na dada zangu, nyumba ya wazazi wangu, shamba letu sana. Hata hivyo, swali la Yesu lilikuwa, “Je, wanipenda Mimi...?” Ndiyo, nilimpenda! Sikuweza kujizuia kumpenda Yeye!

Petro akajibu, “Bwana, wajua kwamba nakupenda.” Yesu akamwambia, “Lisha wanakondoo wangu.” Kisha swali lilelile liliulizwa tena, likifuatiwa na jibu lile lile. Kwa mara nyingine tena Simoni Petro alisikia maneno ya Bwana wake, “Lisha kondoo wangu.” Hii ilirudiwa mara tatu. Petro alipoulizwa mara ya tatu, alihuzunika, nami pia nilihuzunika. Kama vile Petro alivyojibu akilia, nilisema, “Bwana, unajua kwamba nakupenda!” Naye akanijibu, “Lisha kondoo wangu.” Hapo hapo, ilikamilika. Niliinuka mara moja kutoka magotini, nikamkuta mama yangu na kumwambia, “Mama, sasa maisha mapya yanaanza!”. Kisha nikaenda kwa mchungaji wetu na kumwambia kwamba kusita kwangu kulikuwa kumefika mwisho, kwani kile nilichopitia ni sawa na kifo kwangu.

Huo ukawa mwanzo wa maisha tofauti kabisa. Nilienda moja kwa moja kwenye shule ya Biblia, na tangu wakati huo

sikupata tena kuwa na shaka yoyote kuhusu kile ambacho Bwana aliniitia kufanya. Mara nyingi mimi huhuzunika sana ninapokutana na watoto wa Mungu wanaosema kwamba hawajui mapenzi ya Mungu ni nini kwao. Hili ni jambo linalofaa kuwa wazi kwetu! Si yule asemaye, “Bwana, Bwana, Bwana!” lakini yule anayetenda mapenzi ya Mungu atakayeurithi ufalme wa mbinguni! Si yule anayefanya miujiza kwa jina la Bwana bali yule anayejua mapenzi ya Mungu na kuyafanya.

Sura ya 3

Miaka kumi na miwili ya "kutembea nyikani."

Mnamo mwaka wa 1951, nilipokuwa nikijitayarisha kwa ajili ya huduma ya uinjilisti, nilisema jambo fulani mbele za Mungu ambalo liliniletea matatizo mengi baadaye. Nilisema, "Bwana, hatua hii imenigharimu sana. Niliacha kila kitu kwa ajili ya hili. Niliacha nyumba ya baba yangu, urithi wangu, wazazi wangu, kaka na dada yangu, kila kitu nilicho nacho na ambacho ningeweza kuwa nacho. Kwa hiyo, ninakuomba katika jina lako, iwapo sasa nitakufuata, tafadhali naomba sharti moja ya kwamba, isiwe mchezo wa makanisani. Ikiwa nitahubiri injili, basi nataka kuifanya jinsi ulivyofanya hapo awali. Isiwe katika mahekalu, bali katika mashamba na malisho, katika milima na mabonde. Ninataka kupeleka neno lako kwa watu kama tu lilivyoandikwa. Ninataka kukufanyia kazi kwa njia hii, Bwana, na kuishi kwa njia hii, ili neno lako na ahadi zako zitimizwe katika maisha yangu na katika huduma yangu. Nataka kufundisha na kunena kama ulivyofundisha na kunena. Kwa maana ulisema, "Kama vile Baba alivyonituma mimi, mimi nami nawatuma ninyi." (Yohana 20:21).

Baada ya kuhitimu kutoka shule ya Biblia, jambo fulani lilitokea ambalo sikutarajia. Bwana alinifungulia milango kwa Wazulu, kabila la Waafrika tulioishi nao. Sikutarajia kamwe kufanya kazi na waafrika, sembuse kati ya Wazulu. Sikuweza kuzungumza lugha yao. Ufahamu wangu wa lugha ya Kizulu ulikuwa mbaya zaidi kuliko mtu yeyote katika familia yetu. Kwa hiyo, sikuelewa kwa nini Mungu alikuwa ananiita! Isitoshe, nilikuwa nikijiandaa kwa kazi kati ya wazungu! Inaonekana kwamba mpango wa Bwana ulikuwa tofauti, na kwa kuwa nilimpenda Yeye, nilitaka kufanya mapenzi Yake katika hili. Kwa hiyo, nikawa mmishonari.

Ilikuwa ikitokea kwamba nilipokuwa miongoni mwa watu weupe, ilinibidi kuwa mwangalifu na mwenye busara, nikitazama nini na jinsi ya kusema ili nisimuudhi mtu yeyote

kwa maneno yangu. Hili halikuwa tatizo miongoni mwa waafrika. Kwa mfano, ningeweza kumwambia mmoja wao, "Sikiliza, unahitaji kutubu! Usipofanya hivyo, utashuka kuzimu ukiwa hai!" Muda fulani ulipita na waafrika wakaniambia, "Ndiyo, Ukristo ni mzuri kwani tumepata mambo mengi mazuri kutokana kwao. Sasa tuna shule na hospitali. Pia tunayo fursa ya kujifunza biashara. Kwa kuja kwa wamishenari, ustaarabu umetujia. Lakini Ukristo bado ni kitu kigeni kwetu, kitu ambacho kilitujia kutoka kwa wazungu. Ukristo ni dini ya wazungu. Ni mila yao ambayo walikulia. Sisi pia tuna dini yetu na mila zetu wenyewe. Ninyi wakristo wazungu mna Miungu yenu, Mungu Baba, Mungu Mwana na Mungu Roho Mtakatifu. Tuna masanamu yetu na miungu yetu ambayo pia ina majina yao wenyewe. Ingawa Ukristo sio dini mbaya, haitoshi kwetu, kwa sababu ni kama maji yaliyomwagika kwenye moto. Ukristo unaweza kuzima moto, lakini hauwezi kwenda chini kabisa kwenye mzizi wa uhai. Kwa hivyo, bado tunaihitaji miungu yetu, na lazima tuendelee kutoa sadaka kwa roho za wafu wetu."

Kwa njia hii, mtu hupata mvutano na mfarakano wa imani yao. Wanapofanyika Wakristo, wao ni nusu Wakristo na nusu wapagani. Wanapokuja kanisani huomba kwa Bwana, lakini nyumbani kwao wanaendelea kutumikia mapepo na kutoa dhabihu kwa roho za wafu.

Lazima niseme kwamba kwa Wazulu, ushirika na nguvu za giza za kuzimu, uchawi na mizimu ni sehemu muhimu ya maisha yao, mkate wao wa kila siku. Tayari, mtoto akiwa tumboni, huwa yuko chini ya ushawishi wa kichawi. Uchawi pia hutumiwa wakati wa kujifungua na ndivyo unavyoendelea katika maisha yao yote. Kwa hiyo, ni jambo la kila siku na la kawaida kwao, kuwa na mawasiliano na roho za wafu. Lakini, athari ya uzoefu huu ni kwamba ni kitu kilichobuniwa au kutungwa kwa ajili yao lakini ukweli halisi ni kwamba, uzoefu huu ni ni jambo ambalo linaloweza kufanywa, kuhisiwa nao wenyewe. Pepo wachafu huzungumza nao ili wasikike. Nyoka na wanyama wa mwitu huwajia. Mimi binafsi nilipitia haya na kwa hivyo

sikuwaambia kwamba shetani hangeweza kutenda na kujidhihirisha katika uwezo, kwani ilikuwa ni ukweli kwao.

Kwa kuongezea, waafrika wenzangu waliniambia, "Ukristo hakika ni jambo jema. Ni aibu tu unatuletea sisi Waafrika! Ingekuwa bora ungewahubiria wazungu, ukiwafundisha jinsi ya kuishi maisha yao ipasavyo. Tubuni kwanza nyie wazungu! Tunafanya kazi kwa wazungu na tunawajua! Wazungu wanaweza kukereka na kukasirika! Wanajua kupigana na kugombana! Mara nyingi hawana upendo hata kidogo!"

Baadhi ya Wazulu walienda mbali zaidi na kuniambia kwa uwazi, "Hatukutaki! Wahubirie wazungu wako! Tazama wanachofanya! Wao huenda kwenye sinema, wanavuta sigara, wanakunywa pombe na wanaishi kwa ufisadi! Usituhubirie kuhusu kutubu na kumgeukia Mungu! Geukeni kwanza ninyi, watu weupe, kisha tutaona mnamaanisha nini kwa hilo!" Nafikiri unaweza kufikiria kile ambacho kilikuwa kinaendelea katika moyo wa mwinjilisti ambaye angewahubiria kuhusu kumgeukia Bwana.

Miaka sita baada ya kuanza kazi yangu ya umishonari, niliomba kwa bidii siku moja, nikasema, "Bwana, nipe hekima na nguvu za Roho wako Mtakatifu ili niwasadikishe watu hawa kwamba wewe si Mungu wa wazungu tu, bali Mungu wa wote, na kwamba Yesu ni Mwana wa Mungu, Mwokozi wa ulimwengu, wa mataifa yote, na kwamba hakuna mtu awezaye kuja kwa Baba isipokuwa kwa njia yake." Kisha nilijitayarisha vyema, nikiwa na nia ya kuzungumza na Wazulu, ambao mamia kadhaa walikuwa wamekusanyika siku hiyo. Nilianzia kwenye Agano la Kale na nikawaeleza jinsi manabii walivyotabiri kumhusu Masihi na jinsi hatimaye alizaliwa kimiujiza na bikira Mariamu, na vile vile jinsi Yesu alienda hekaluni akiwa mvulana wa miaka kumi na miwili. Kisha, niliendelea na masimulizi ya ubatizo Wake katika Yordani, kujaribiwa kwake nyikani, na huduma Yake zaidi hadi kifo chake cha kishahidi kwenye msalaba wa Golgotha. Hatimaye, niliwaambia jinsi siku ya tatu, baada ya kufufuka kutoka kwa wafu, Mwana wa Mungu alipaa

mbinguni, ambako sasa anaketi mkono wa kuume wa Mungu Baba, aliyempa ulimwengu wote. Kwa kufanya hivyo, nilisisitiza kwamba kwetu sisi tunaoishi duniani, hakuna wokovu katika jina jingine lolote isipokuwa jina la Yesu Kristo na kwamba siku itakuja ambapo atakuja tena kuwahukumu walio hai na wafu. Kwa hiyo, yeyote asiyemwamini Yeye hupoteza uzima wa milele. Nilisadikisha wasikilizaji kwamba hakuna jina lingine lililo takatifu na kwamba Yesu pekee ndiye njia, kweli na uzima kwa watu wote, bila kujali rangi au taifa.

Nilimaliza mahubiri yangu kwa ujumbe huu, "Yesu Kristo ni yeye yule jana, leo, na hata milele! Kila kitu hubadilika, lakini Yeye habadiliki! Ni yeye yule leo kama alivyokuwa miaka elfu mbili iliyopita! Kwa hivyo msiende kwa waganga na wachawi! Msiende kwa wafu, bali nendeni kwa aliyefufuka kutoka kwa wafu na ni Mola wa wafu na walio hai! Njoo kwa Yesu na dhambi, mahitaji na shida zako zote! Wacha miungu iliyokufa! Njooni kwa Mungu aliye hai!"

Bila shaka, niliposema hivyo, sikujua ni wapi ningeishia. Mmoja wa wasikilizaji wa mkutano huu alikuwa akisikiliza kwa shauku niliyokuwa nikisema. Hili ni jambo ambalo sisi wahubiri huwa hatutarajii, tukiridhika kwamba mahubiri yetu yanapita juu ya vichwa vya watu. Mara tu baada ya mkutano, mwanamke mzee alinijia akauliza, "Niambie, mhubiri, ni kweli yale uliyotuambia hivi punde?" "Ni kweli, nisingeweza kutunga jambo kama hilo. Hakuna udanganyifu katika utumishi wa Mungu. Kila kitu nilichohubiri ni kweli." Nilimjibu. "Kwa hiyo, Bwana Yesu, Mungu wa watu weupe, ni Mungu aliye hai?" Akaniuliza. "Naam, yeye ni Mungu aliye hai." Nikamjibu kwa utulivu. "Je! Anaweza kufanya leo kile alichokifanya miaka elfu mbili iliyopita?" Aliuliza. "Ndiyo, bila shaka anaweza." Nilimjibu. "Unaweza kuzungumza naye?" aliendelea kuniuliza. "Ndiyo, naweza! Sisi Wakristo huyaita maombi. Kila mtu anaweza kuomba."

Kisha akasema, "Lo, nimefurahi kwamba hatimaye nimepata mwanamume anayemtumikia Mungu aliye hai!

Nina binti ambaye ni mwendawazimu. Je, unaweza kumwomba Mungu wako amponye?”

Nilihisi kana kwamba siagi imeanguka kutoka kwa mkate wangu kwa maneno yake. Ujasiri na dhamira yangu yote ilitoweka mara moja. “Oh, Erlo! Punda mpumbavu wewe!” Nilijiwazia. “Hapo ndipo ulipojiweka pembeni. Kwa nini hukufikiria kujiachia mwanya wa kurudi nyuma! Utafanya nini sasa?! Utatokaje katika hali hii mbaya...?” *(Mtetemeko kama huo lazima ningepata wakati huo).* Mawazo yalipita akilini mwangu kwa kasi ya umeme, Je! ningemuuliza ikiwa alikuwa na hakika kwamba yalikuwa mapenzi ya Mungu binti yake awe na afya njema?” Lakini wazo lingine likanijia akilini mwangu, “Erlo, kwani si ni wewe tu umewaambia waende kwa Yesu wakiwa na mahitaji na matatizo yao yote, si kwa wachawi na wachawi!” Tena nikawaza, “Ndiyo, lakini inaweza kuwa hali hii ni msalaba ambao Bwana ameweka juu yake! Inaweza kutokea hivyo pia! Inaweza kuwa hayo ndiyo mapenzi ya Mungu! Zaidi ya hayo, katika mpango wa Mungu, kuna wakati wa kila jambo. Kwa nini anafikiri kwamba sasa ni wakati wa binti yake kuponywa?”

“Wewe masikini, mama wa zamani!” Nilisema kiakili. “Kama ungekuwa mzungu, basi tungekuwa na mazungumzo ya wazi kuhusu hilo! Lakini wewe ni mwafrika, na unaongea kama mtoto mdogo asiye na akili!...” *(Hivyo ndivyo nilivyofikiria wakati huo. Kwa kweli, mwanamke huyu wa Kiafrika alikuwa amekuja kwa Yesu na imani ile ile rahisi, ya kutumaini, ya kitoto ambayo Bwana alikuwa amesema nayo wakati mmoja, “Kama hamsadiki, nyinyi ni kama watoto...” Wala si mama yule, bali mimi. Nilikuwa yule mvulana mdogo mjinga!)*

Ndio, lakini ningefanya nini wakati huo? Sikutaka kumuonyesha kuwa nilikuwa nimekwama. Nilimuuliza yule mwanamke kama binti yake alikuwa pale mkutanoni. “Hapana, yupo nyumbani. Ni umbali wa kilomita moja kutoka hapa ambapo tunaweza kwenda kwa gari kwa kipindi fulani halafu tumalize mwendo kwa kutembea.” Akajibu

mama. “Sawa!” Nikasema. “Nitakuwa huru hivi karibuni kisha nitakuja twende.”

Tulipokuwa njiani, mama yule aliniambia kuwa alikuwa amekuwa mjane kwa muda wa miaka minne. Alisema kwamba mtoto wake wa kiume alifanya kazi katika jiji kubwa la Durban, na kwamba kwa wakati huo, alikuwa akiishi na mke wa mtoto wake na binti yake aliyechanganyikiwa. Hatimaye, tulipofika mahali hapo na nikatazama ndani ya kibanda chake, nililia kwa sauti kubwa kwa woga na mshangao nikasema, “Hukuniambia nusu ya kile ninachokiona hapa!”

Katikati ya kibanda cha Kiafrika kulikuwa na nguzo ambayo ilishikilia paa la nyasi. Msichana aliyekuwa mwendawazimu alikuwa amefungwa kwenye nguzo hiyo kwa waya. Waya ule ulikata sana mwilini mwa yule binti kiasi kwamba damu ilichuruzika kutoka kwenye mipasuko. Msichana yule alikuwa na majeraha na makovu chungu nzima kwenye mikono na mwili wake. Vidonda vingine vilikuwa vimepona ilhali vingine vilikuwa bado vibichi vikichuruza damu. Kichaa huyo alikuwa na nguvu zisizo za kibinadamu ambazo si za kawaida. Alikuwa anararua vizuizi vyake vibaya sana hivi kwamba waya huo uliikata mikono yake kama kisu. Wakati huo huo, alizungumza kwa lugha ya kigeni isiyoeleweka. Hili halikuwa jambo la kawaida miongoni mwa Wazulu. Walikuwa wakiita roho kama hizo “zizuas”. Ikiwa mtu ana roho hii, alikuwa na uwezo wa kuzungumza kwa lugha zisizoeleweka na pia kuzungumza lugha tofauti za kigeni kama vile Kijerumani, Kiingereza, Kihindi, na kadhalika. “Umemfunga hivyo kwa muda gani?” Nilimuuliza yule mama. “Kwa wiki tatu zilizopita. Na wakati huu wote amekuwa akiongea hivi, mchana na usiku. Hali wala halali. Tukimletea chakula, anashika sahani na kuirusha ukutani.” Yeye akajibu. “Lakini kwa nini usitumie kitu laini zaidi, angalau kamba?”

“Haifai,” mwanamke alifoka. “Tumejaribu kila kitu lakini yeye huwa anazikata kamba zote mwenyewe. Ikiwa atafanikiwa kutoroka, huwa anakimbia kama mnyama wa

porini kutoka nyumba moja hadi nyingine na inakuwa vigumu sana kumkamata. Mara nyingi, huwa anakimbilia kwenye mashamba na mabustani ya mboga za majirani zake, akivunja mahindi, kabichi, mboga nyingine na kuharibu kila kitu kwenye njia yake. Jambo hili huwakasirisha watu wengi na wanaume huja na mbwa au fimbo na kumpiga sana. Kila anapofukuzwa, huwa anakimbilia milimani na harudi kwa muda mrefu. Mvua inaponyesha, ngurumo, umeme, hali ya hewa ya baridi inapokuja, na huwa hata sijui binti yangu yuko wapi."

Mwanamke huyo alinitazama na huku akitokwa na machozi akauliza, "Unaweza kufikiria nini uchungu nilio nao moyoni kwa sababu ya kuwa na mtoto wa namna hii?! Afadhali afe kuliko kuishi hivi...!"

Baada ya kutulia kidogo, mama maskini aliendelea, "Binti yangu hurarua nguo zake na kukimbia uchi mitaani, jambo ambalo ni hatari sana kwa wengine. Iwapo atamng'ata mtu, yeye huzamisha meno yake ndani kabisa ya mwili na hayatoi hadi mtu mwingine aje kumsaidia mwathiriwa. Kwa hiyo, watu wanapomwona, huwa wanajificha na kujifungia kwenye vibanda na nyumba zao. Vilevile, wakati mwingine huwa anakimbilia shuleni ambako watoto hutoroka kupitia madirishani kwa hofu. Hivi punde, mwalimu mkuu aliitisha kamati na kusema kwamba jambo hilo halikufaa kuendelea".

Huku akilia, mwanamke huyu maskini alinionyesha zizi lake tupu na kusema, "Sina ng'ombe, kondoo wala mbuzi tena. Kile ambacho sikutoa sadaka kwa mizimu, ilibidi niuze ili kuwalipa waganga maana wanadai pesa nyingi kwa uchawi wao. Lakini mwishowe, walisema kwamba miungu yetu haingeweza kunisaidia tena. Sasa mimi ni maskini kabisa. Sina pesa zaidi. Nguvu zangu pia zinaniishia. Unajua mhubiri, mara nyingi sana nimetaka kuchukua kisu na kukata koo la binti yangu kwa mikono yangu mwenyewe lakini kuna kitu kimenizuia kufanya hivyo kwa sababu ilikuwa dhambi kubwa. Kuna kipindi nilitaka kukatisha maisha yangu mwenyewe lakini kilichonizuia ni kufikiria nini kingetokea

kwa mtoto wangu baadaye. Nani angemtunza? Lo, nimefurahi sana, kwamba hatimaye nimepata mwanamume anayemtumikia Mungu aliye hai! Sasa nina matumaini kwamba binti yangu ataponywa na kuokolewa!”

Maneno hayo yalikuwa kama kisu kilichochomwa moyoni mwangu. Nilikuwa tayari kulia. Nilikumbuka maneno ya Gideoni kwa malaika wa Mungu aliyetumwa kwake, “Yako wapi basi yale matendo yake makuu baba zetu waliyotusimulia?” (Waamuzi 6:13). Moyoni nilimlilia Mungu, nikimsihi, “Bwana, tujalie muujiza huu! Una uwezo wa kumkomboa msichana huyu maskini na kumponya!”

Baada ya kumuahidi mwanamke huyu kwamba ningerudi kwake tena, nilienda kwa marafiki zangu na wafanyakazi wenzangu na, baada ya kuwaeleza kuhusu mzigo wangu, niliwauliza kama wangekuwa tayari kuomba pamoja nami kwa ajili ya msichana huyo. Wote walikubali kufanya hivyo, na kuahidi kuacha kazi zao zote kwa ajili ya tukio kama hilo. “Unaona!” nikawaambia, “Tumekuwa tukiomba kwa miaka sita kwa ajili ya uamsho ambao haujawahi kutokea. Nani anajua, labda hii itakuwa cheche tunayohitaji kuwasha moto? Kwa maana iwapo msichana ataponywa, inaweza kuwa mwanzo wa uamsho, kwa sababu kabila zima kutoka kwa vijana hadi wazee wanajua kuhusu hali yake. Lo, huo ungekuwa ushindi ulioje kwa Mola wetu! Ndipo Wazulu wote watajua kwamba Yesu ndiye Mungu wa pekee wa kweli!”

Hivyo basi, niliamua kwenda kwenye shamba la wazazi wangu na kuwauliza ikiwa wangeweza kuhifadhi chumba ambamo yule mwanamke mwendawazimu angeweza kukaa huku tukimwombea. Wazazi wangu walipokubali, niliandamana na wanaume wengine, tukampeleka msichana huyo mwendawazimu nyumbani kwa wazazi wangu. Mtaa mzima ulilijua jambo hili na kulizungumzia mara kwa mara.

Mara tu msichana huyo alipoingia katika chumba alichopewa, alianza kuvunja viti na kupindua meza. Hivyo basi, tulipaswa kutoa samani zote nje ya chumba, na kuacha kitanda tu. Baada ya hapo alijaribu kuvunja kitanda kwa

kuchomoa bisibisi kutoka humo. Ilitubidi kuondoa kitanda kile na tukaweka mkeka wa majani na blanketi sakafuni. Mzaha wake wa mwisho ulikuwa kuvunja viunzi vya madirisha na kupinda sehemu za chuma. Baada ya masaa machache, chumba hicho kilionekana kama banda, si la nguruwe bali la nguruwe wengi.

Tulifunga na kuomba kwa muda wa majuma matatu, mchana na usiku, lakini yule mwanamke aliyekuwa na roho waovu hakupona. Wakati huu wote alikuwa akiimba nyimbo za kishetani, ambazo alitunga mwenyewe. Watu walitushauri kusema jina la Bwana kila wakati na kuomba kwa damu ya Yesu Kristo kwa sababu mapepo yatakimbia. Lakini pepo huyo hakukimbia. Kinyume chake, kuna wakati alianza kulaani na kukufuru damu ya Kristo kwa maneno ya kutisha ambayo Shetani pekee anaweza kufanya. Jambo hili litutishia na kutuchukiza sana. Msichana huyo alikaa uchi katika uchafu wake mwenyewe na kupiga miguu yake kwenye sakafu ya saruji kana kwamba mtu alikuwa akiipiga kwa nyundo kubwa, akikusudia kuivunja. Hili liliendelea kwa saa nyingi, na hata kwa mbali mtu angeweza kusikia vishindo na vicheko vya kutisha, pamoja na nyimbo za kukufuru. Ilidhihirika wazi kwamba ni uovu halisi kutoka kuzimu.

Baada ya wiki tatu nguvu ziliniishia na nikapatwa na mshtuko wa neva. Sikuweza kuelewa kilichokuwa kikiendelea. Tulikuwa tunafanya kila kitu ambacho Biblia ilitufundisha kufanya, lakini havikufua dafu. Mazoezi yalipingana na nadharia. Nilihisi kama wanasayansi wa ulimwengu huu wanaoamini mageuzi, na kuthibitisha kwamba hakuna Muumba na hakuna Mungu. Watu kama hao husema kwamba mamilioni na mabilioni ya miaka iliyopita tulikuwa samaki. Kisha wale samaki wakaota miguu na baadaye, sio chura tu bali pia tumbili aliibuka kutoka kwa hii. Kisha kwa namna fulani tumbili alipoteza mkia wake, na kusababisha jamii ya wanadamu duniani. Wanasayansi wangeweza hata kutambua nyakati na vipindi vya maendeleo, lakini kwa kushangaza, daima walikuwa wakikosa “kitu kidogo” kimoja – kiungo kilichokosekana

katika mlolongo wa maendeleo ya mageuzi. Miaka mingi iliyopita, tulikuwa na Profesa Schmidt huko Afrika Kusini ambaye aligundua samaki, Culicensis. Alikuwa na hakika kwamba hatimaye amepata kiungo kilichokosekana katika maendeleo ya mageuzi. Lakini kwa tamaa yake kubwa, haikuwa hivyo.

Nilihisi vivyo hivyo kuhusu hali yangu. Kila kitu ambacho Biblia inasema kilikuwa kweli kinadharia, lakini kiutendaji haikuwa kweli. Hiki kilikuwa kama kidonge chungu kwangu.

Sasa, nilipaswa kufanya nini? Je, nilipaswa kurudi kwa mama na kumwambia kuwa binti yake hajapona ilhali kabila zima la jirani lilijua kuwa Wakristo walikuwa wakimuombea msichana huyu? Walikuwa wamenisikia nikiwahubiria, nikisema, “Msiende kwa wachawi! Msitoe dhabihu za ng’ombe na mbuzi wenu kwa mizimu! Yesu ndiye jibu la kila tatizo, basi nendeni kwake! Kamwe hasemi uongo! Wachawi na sanamu ndiyo hufeli, lakini Yesu kamwe!” “Sasa nini sasa?!! Sasa sikuwa na budi ila kwenda kwa mama wa msichana huyo na kumwambia kwamba Mungu alikuwa ametudanganya, si sisi tu, bali wale wote wanaohubiri jina la Kristo! Lakini ningewezaje kufanya kitu kama hicho?!” Nilijiuliza.

Basi tuliomba kwa nguvu zetu zote, “Ee Mola! Si kuhusu jina letu, bali ni kuhusu jina lako ee Mungu uliye hai! Inahusu mamlaka na uwezo wako! Watu wa mataifa watasemaje akirudi nyumbani akiwa kichaa! O, tembea Bwana! Fanya muujiza huu, si kwa ajili ya utukufu wetu, bali kwa ajili ya jina lako, kwa ajili ya utukufu wako...” Hata hivyo, wito wetu wa kukata tamaa na maombi yetu yote yalikuwa bure. Mungu mbinguni alikuwa kimya nasi tulihofu vibaya sana!

Mwishowe sikuwa na la kufanya ila kwenda kwa mama ya msichana huyo na kumwambia kwamba pia sisi hatungeweza kumsaidia binti yake. Ilikuwa ngumu sana kwangu, na niliomba kwa bidii, “Bwana! Siwezi kuangalia watu machoni sasa! Baada ya yote, ninahitaji kuwa

mwaminifu nao! Ninawezaje kuhubiri na kuwaaminisha jambo fulani na hali wameona si kweli! Siwezi kuwa mnafiki tena mimi mwenyewe! Nina dhamiri pia! Lazima niwe mkweli kwangu! Bwana, siwezi kukaa hapa tena! Tafadhali, kama unaweza, nipeleke mahali pengine...” Bwana alinihurumia na niliweza kwenda mahali pengine kwenye kitongoji cha Hanover katika pwani ya kusini. Nilikaa huko kwa miaka miwili.

Kufikia wakati huo, nilikuwa nimeacha kuamini kwamba Biblia ilikuwa neno kamili la Mungu na kwamba kila kitu kilichoandikwa humo kilikuwa cha kweli. Baadhi yake ilikuwa kweli, lakini sio yote. Nilikuwa na uhakika kwamba Mungu si mdanganyifu, na nilifikiri kwamba sababu ya kutopatana kwa Biblia ingeweza kuwa jambo jingine. Hakukuwa na taipureta kama zilivyo sasa, hivyo kila kitu kiliandikwa kwa mkono na kupitishwa kutoka kwa mtu mmoja hadi mwingine. Hivi ndivyo Biblia ilivyoandikwa upya kutoka kizazi hadi kizazi kingine kwa karne nyingi. Ni kawaida kwamba katika mchakato wa kuandikwa upya kwa Biblia na watu wengi, baadhi ya makosa yanaweza kuwa yamefanywa ndani yake. Kwa hiyo, baadhi ya sehemu za maandiko zinawezakuwa si zile zilizoandikwa hapo mwanzo. Kwa njia hii kila kitu kingeweza kuelezewa vizuri.

Kwa hiyo, nilijiambia kwamba mambo fulani katika Biblia ni ya kweli na mengine si ya kweli. Kwa hiyo, nilipohubiri sasa, niliweka tu vifungu ambavyo nilifikiri ni vya kweli katika ufahamu wangu na uzoefu wangu, na kujaribu kuepuka vifungu ambavyo nilifikiri ni vya uongo. Kwa mfano, Yesu alipomwambia mwanamke Msamaria, “Kila mtu anayekunywa maji ya kisima hiki, ataona kiu tena. Lakini ye yote anywaye maji nitakayompa, hataona kiu kamwe.” (Yohana 4:13-14). Kwa maoni yangu, kifungu hiki hakikueleweka wala sio sahihi kabisa. Isitoshe, nilikuwa nimesafiri kila mahali na nilikuwa nikifanya uinjilisti. Nimekuwa katika makanisa na jumuiya nyingi. Mamia na maelfu ya watu walikuwa wakimpokea Yesu. Walikuwa wakija kwenye chanzo hicho na kunywa maji ambayo Yeye

huwapa. Walikunywa maji Yake ya uzima, lakini baadaye wakawa na kiu tena!

Tembea katika nyumba za Wakristo wa kisasa na uangalie mambo ya ulimwengu yaliyomo ndani yao. Magazeti, majarida, vitu vya burudani, na mengine mengi, hata vitabu vya ngono na ponografia. Nimewafahamu vijana ambao hawakuweza kupita kwenye maduka ya magazeti na maduka ya vitabu bila kuangalia picha za wasichana uchi zinazoonyeshwa humo. Hata walizinunua na kuzificha nyumbani kwa wazazi wao. Hawa walikuwa watu waliomwamini Yesu, ambao walikunywa maji yake lakini walikuwa na kiu ya kudumu ya ulimwengu na mambo ya kidunia. Je, kuna watu wowote duniani wenye kiu kuliko Wakristo? Ni wangapi kati yao walio na kiu sio tu ya ulimwengu, bali pia ya dhambi, ambayo wanaifanya, ikiwa sio moja kwa moja, basi kwa njia isiyo ya moja kwa moja; ikiwa si wazi, basi kwa siri. Wengine wana hamu ya sigara, wengine pombe, wengine ngono au dhambi zingine za kuchukiza. Watoto huwauliza wazazi wao kwa nini hawaruhusiwi kwenda kwenye sinema au kucheza wakati wengine wanaweza. Inaweza kuwa vigumu sana kwa wazazi kulea watoto wao ifaavyo, na wote ni Wakristo! Biblia inasema, “Msiupende ulimwengu wala mambo yaliyoko ulimwenguni. Kama mtu ye yote akiupenda ulimwengu, upendo wa Baba haumo ndani yake.” (1 Yohana 2:15). Lakini tazama Wakristo! Watazame vijana wa kikristo wa siku hizi na uwalinganishe na watu wa dunia hii! Tofauti kati yao ni kubwa kiasi gani? Katika mstari wa pili wa sura ya kumi na mbili ya Warumi tunasoma, “Wala msiifuatishe namna ya dunia hii, bali mgeuzwe kwa kufanywa upya nia zenu.” Unaona, maandiko yanasema wazi kwamba Wakristo hawapaswi kufanana na ulimwengu na nyakati hizi lakini je, ndivyo inavyoonekana kweli? Ukishakunywa, usiwe na kiu tena! Hapana, hakuna kitu kama hicho! Kwa hiyo, ni wazi kwamba Mungu hangeweza kusema hivyo. Yeye si mdanganyifu. Maneno hayo yalikuwa makosa tu katika maandiko. Kwa hivyo, nimepata vifungu vingi sawa

katika Biblia ambavyo nimeona kuwa havifai kwa Wakristo wa leo.

Vilevile, niliona kitabu cha Matendo ya mitume hakikubaliki kwetu katika siku hizi kwa sababu kilikuwa cha Wakristo wa kwanza na kilimalizika katika karne ya kwanza. Bila shaka, bado kulikuwa na nyakati za uamsho baada ya hapo, lakini pia ziko katika siku za nyuma. Sisi, pia, tulijaribu kuomba kwa dhati na kwa moyo wote kwa ajili ya uamsho, na tulifanya hivyo kwa muda mrefu sana na mwishowe tukashiba, tukachoka na kuacha. Baadaye, mshirika aliniambia, "Erlo, tunahitaji kuomba kwa ajili ya uamsho," Mimi, niliyefundishwa na uzoefu wa uchungu kusawazisha katika hali kama hizi, nilimjibu kwa upole, "Ah, kaka mpendwa! Wewe ni moto sana katika mambo haya! Nilikuwa nawaza vivyo hivyo. Kuna wakati tulijaribu kuomba kwa ajili ya uamsho kwa mioyo yetu yote, kwa bidii na kwa dhati, lakini miaka ilipita na uamsho haukuja. Kwa uwezekano wote, ilikuwa ni mwanzo tu, kama dhihirisho la ari na upendo wa kwanza. Kwetu sisi haiwezekani tena. Nafikiri kwamba katika jambo hili pia utaijua kweli yake utakapofikia umri wa kukomaa kiroho." *(Hadi sasa, nimepotea katika mawazo yangu ya kibinadamu).*

Baada ya muda, nimejifunza kuchunguza. Pengine unaweza kuwa umeona kwamba katika sehemu mbalimbali duniani, katika makanisa na madhehebu mbalimbali, mambo fulani yanapewa kipaumbele. Kwa mfano, Waamerika daima husisitiza umuhimu wa imani wanapohubiri. Jambo kuu ni kuamini! "Haijalishi jinsi mambo yalivyo ndani! Ilimradi unaamini!" Niliposikia haya, nilifikiri kwamba labda hii ndiyo ilikuwa siri na ufunguo ambao nilikuwa nikiutafuta kwa muda mrefu. Labda nilikuwa nimeshindwa kwa sababu nilikuwa na imani ndogo sana. Baada ya kuhimizwa moyoni, niliamua kufanya jaribio, niliamini kwamba ikiwa huwezi kuamua kufanya kitu, huwezi kupata. Na hivyo, katika mkutano uliofuata, nilitoa mahubiri juu ya imani kwa kila mtu, daima nikisisitiza maneno "amini tu". Kwa maneno fasaha zaidi niliwashawishi wasikilizaji wangu kwamba

jambo muhimu zaidi tunalohitaji ni imani. Tunachohitaji ni imani, na kisha tunaweza kuhamisha milima!

Na unajua nini kilitokea baada ya hapo? Miongoni mwa waliohudhuria ibada hiyo ni watu waliokuwa na vipofu katika familia yao. Waliposikia nikisema kwamba unahitaji kuamini tu ndipo utaona utukufu wa Mungu, walifurahi sana. Baada ya kungoja hadi mwisho wa kuhubiri, walienda nyumbani upesi, wakamleta baba yao kipofu kwangu, na kusema, "Tumesikia sasa kwamba ukiamini, mambo yote yanaweza kutokea. Baba yetu ni kipofu. Je, unaweza kumwombea ili apate kuona?"

"Wow ..." niliwaza nikijiuliza kama ingenigharimu nini? Hata hivyo, bila kutoa mwonekano wa kufanya hivyo, niliwauliza.

"Unaamini pia?"

"Ndiyo, bila shaka!" walisema.

"Vizuri," nilisema. "Yesu aliuliza kila mgonjwa aliyekuja kwake kama anaamini." *(Kwa hili nilijifariji kwamba singekuwa mimi peke yangu mwenye hatia, ikiwa kipofu huyu hangeona. Basi, angalau, wangekuwa na hatia pia.)*

Niliwaomba warudi baadaye kwa ajili ya maombi, kisha nikajaribu kukusanya imani yangu yote kwenye rundo kubwa, nikitamani tu ningekuwa nayo kama mlima mkubwa. Kwa bahati mbaya, sikufikiria maneno ya Yesu, ambaye alisema kwamba ikiwa imani yetu ni saizi ya punje ya haradali, inatosha kuhamisha milima. Ni aibu kwamba sisi Wakristo tuna mtazamo hasi juu ya suala hili, kwamba, tunahitaji imani ya ukubwa wa mlima kuhamisha mbegu ya haradali.

Hivyo basi, watu hao walikuja kwa wakati tuliokuwa tumekubaliana. Baada ya kujitayarisha vyema, nilitumaini kwamba sasa ningekuwa na imani ya kutosha kusali kama wao pia. Niliweka mikono yangu juu ya kichwa cha yule kipofu, nikaomba na kuamini. Nilipomaliza kuomba, nikafumbua macho yangu kwa haraka na kumtazama yule mgonjwa. Ole wangu, alibaki kipofu. Nilitikisa kichwa nikashindwa kuelewa. Nilikuwa na imani sana nilipomwombea!... Watu hao

waliniacha nikiwa nimekata tamaa, na niliendelea kusimama pale kwa muda mrefu, nikirudia kusema, "Bwana, sielewi! Ndiyo, sielewi chochote tena!"

Baada ya kisa hicho cha bahati mbaya na yule kipofu, nilijiambia, "Inatosha Erlo! Kamwe katika maisha yako hautathubutu kufanya kitu kama hicho tena! Usiwe punda mjinga kuanzia sasa! Jiangalie, na unapohubiri, uwe mwangalifu na mwenye busara! Usisahau kwamba lazima kuwe na njia ya kutokea kila wakati, ili kitu kama kile kilichotokea hapo awali kisifanyike tena. Kwa sababu hiyo, mahubiri yangu yakawa ya kimakusudi na ya busara. Hivyo ilipita miaka mingine sita ya huduma yangu ya kiinjilisti.

Misheni zilifanyika katika hema kubwa ambamo nilifanya mikutano ya injili mara mbili kwa siku, asubuhi na jioni. Nilipoenda mahali, nilikaa huko kwa muda wa miezi minane hadi kumi na miwili au hata kumi na minne, wakati huo nikihubiri neno la Mungu. Na kila wakati nilipofanya hivyo, ningeona picha ile ile inayojirudia. Mwanzoni mikutano ilihudhuriwa na watu wapatao mia moja, kisha mia mbili, mia nne, mia sita kisha idadi ya waliohudhuria ilianza kupungua kwa mpangilio wa nyuma, na mwisho wa mwaka sio zaidi ya watu mia moja walikuwa wanakuja tena.

Wakati wa mikutano ya uinjilisti, mamia ya watu walikuja kwa Bwana. Ilikuwa ni kawaida kabisa kwa watu mia mbili kuja mbele baada ya mkutano na kutangaza hamu yao ya kumpokea Yesu kama Mwokozi wao. Ilikuwa ni kawaida hata kwa umati mzima wa mamia kumgeukia Bwana! Walakini, miezi michache ilipita na hakukuwa na chochote kilichobaki. Hakuna kitu! Kila kitu kilirudi jinsi kilivyokuwa. Wakati wa mkutano mmoja wa uinjilisti, wafanyakazi wangu waliuza mamia ya Biblia, lakini haikuleta tofauti hata kidogo sana katika maisha ya watu.

Wakati huu wahubiri wengine walinijia na kuniuliza jinsi nilivyoweza kukusanya mamia ya watu kwa ajili ya huduma zangu. Kwa bahati mbaya, waliona hii tu na hawakugundua kuwa nilijihisi kama mtu mnyonge zaidi duniani. Nilitambua ni nini hasa kilikuwa kikiendelea, kule

nilikoanzia na nilikokuwa nikiishia. Ilikuwa ni nini hasa? Tulikuwa tunajitahidi kueneza injili ulimwenguni - na kwa kweli kutomcha Mungu kulikuwa kunaenea zaidi na zaidi. Sikuweza kuelewa na kuelezea jambo hilo.

Isitoshe, mara kwa mara niliandamwa na wazo lililotoka ndani kabisa mwangu lililonihuzunisha sana. Kwa kawaida, nilipokuwa nikihubiri, nilijaribu kusimamisha hema langu mahali penye watu wengi zaidi ili niweze kuwakusanya watu kwa urahisi zaidi. Kwa kufanya hivyo, kila mara nilifikiri, "Erlo, wewe si kama Yohana Mbatizaji katika hili?" Yohana Mbatizaji alifanya ibada zake jangwani, mbali na makazi ya watu, bila watu hata kidogo. Hata hivyo, licha ya hayo, karibu watu wote wa Yerusalemu walimwendea. Sio tu Yerusalemu, bali pia Yudea, Samaria, na hata majimbo jirani. Lakini wewe, Erlo, wewe mwenyewe unaenda kwa watu na bado una shida kuwavutia kwako. "John," nilimuuliza kiakili, "Ulifanyaje? Siri yako ilikuwa nini...?" Lakini kwa bahati mbaya, sikujua.

"Inaweza kuwa," nilifikiria, "kwamba John alikuwa na utu dhabiti, anayeweza kuwavuta watu kwake? Au labda aliweza kutumia maneno makali sana katika hotuba yake?" Nilisoma mahubiri yake tena na tena na nikajiuliza maswali tu. Nina shaka kama kumewahi kuwa na mhubiri mwingine ambaye angeamua kuhubiri kama Yohana Mbatizaji alivyofanya. "John!" nilijisemea kwa mshangao, "Ikiwa ungehubiri hivyo katika siku hizi, kichwa chako kingekatwa mapema kuliko ilivyokuwa siku zako!"

Mimi mwenyewe sijawahi kukutana na mhubiri kama huyo, wala hakuna mtu mwingine aliyewahi kusimulia juu ya mhubiri ambaye alithubutu kusema kama Yohana alivyozungumza. "Enyi wazao wa nyoka!" Alizungumza na watu waliokuja kwake ili abatizwe, yaani, wale waliotaka kumgeukia Bwana. "Ni nani aliyewaonya kuikimbia ghadhabu inayokuja? Basi zaeni matunda yastahiliyo toba." (Mathayo 3:7-8). Leo, hata hivyo, watu huja kwenye ibada, kumkubali Yesu kama mwokozi wao binafsi kwa tabasamu, wanarudi na kuendelea na maisha yao. Wanaachana na

mambo machache sana ya maisha ya zamani na mara nyingi miezi baadaye hadithi hiyo hiyo ya zamani inarudiwa.

Je, siri ya Yohana ilikuwa nini?! Haikuwa kakadi au asali ya mwitu iliyokuwa chakula chake ndiyo iliyosababisha nguvu za Mungu kufanya kazi ndani yake! Alivaa mkanda wa ngozi na nguo za manyoya ya ngamia, lakini hilo halikuwa na jukumu muhimu pia! Je, angeweza kufanya miujiza? Lakini basi muujiza wake ulikuwa nini?! Hatusomi miujiza yoyote au uponyaji wa mwili uliofanywa naye. Vipofu hawakuona, viwete hawakutembea. Kwa hivyo ilikuwa nini?! Nini kilikuwa?! – Mtu huyu alikuwa **akihubiri juu ya dhambi**. Ndiyo, lakini si maarufu sana na hasa katika siku hizi. Wakati fulani mhubiri aliniuliza, "Niambie, Erlo, unahubiri kuhusu nini? Ikiwa ninazungumza juu ya dhambi, kwa mfano, wakati wa huduma, nikiwaita wasikilizaji kwa majina yao yanayofaa, wao huwa na wasiwasi na kuanza kuzunguka kwenye viti vyao. Labda mimi ni mtu mjinga kwa kujaribu kuzungumza juu ya dhambi ..."

Lakini, marafiki wapendwa, hii si ndiyo sababu Yesu alikuja, kutukemea kwa ajili ya dhambi zetu? Ndiyo maana aliitwa Yesu, yaani, mwokozi, kwa sababu alipaswa kuwaonyesha watu wake dhambi zao na uasi wao! Yohana Mbatizaji, aliyetumwa kuandaa njia ya Bwana, alifanya hivyo. Alizungumza moja kwa moja na bila kuridhiana kuhusu dhambi, alitoa wito wa toba na utakaso. Lakini kwa nini watu walivutiwa na mahubiri hayo siku hizo ilhali sasa wanayaepuka? Hili lilikuwa fumbo kwangu ambalo sikuweza kulitatua. "Bwana," nilisihi, "nipe mimi pia uwezo aliokuwa nao John!" Lakini licha ya maombi yangu, jambo lile lile lilifanyika katika uinjilisti uliofuata, mamia walikuja, Biblia nyingi ziliuzwa, lakini mwishowe kulikuwa na idadi ndogo tu ya watu waliotaka kumfuata Bwana.

Na kwa hivyo, nilipokuwa nikishughulika na mawazo haya, ghafla nilikumbushwa kuhusu hadithi ambayo niliwahi kupata. Mnamo mwaka wa1956, nilikuwa kusini-magharibi mwa Afrika, huko Namibia ambayo ni nchi kavu sana. Hakuna dhahabu ndani yake, lakini watu wa Namibia

wanasema kwamba hii sio muhimu sana kwao, kwa sababu ikiwa wangekuwa na maji, yangekuwa ya thamani zaidi kwao kuliko dhahabu. Siku moja tulimtembelea mkulima mmoja huko ambaye alijitolea kutuonyesha jambo fulani. Kwa umbali wa mita chache kutoka nyumbani kwake kulikuwa na kisima na pampu ya kuchota maji. Akichukua kikombe, mkulima alichota maji na, akininyooshea, akanionjesha. Nilikunywa tama moja lakini sikuweza kumeza na nikaitema, baada ya mkulima kutusimulia hadithi yake.

Hawakuhitaji kuchimba kina ili kupata maji haya, na kulikuwa na maji mengi. Lakini furaha yao ilikuwa mapema. Ilibainika kuwa maji yale yalikuwa na chumvi nyingi tofauti na kemikali zingine ambazo ziliharibu ladha ya maji ambayo hayakunyweka kabisa. Kwa hiyo, waliamua kuyatumia kufulia nguo zao na walikata tamaa baada ya kufua kwa mara ya kwanza, maana nguo zote zilianza kueneza rangi. Katika kujaribu kumfariji mke wake, mkulima huyo alipendekeza wamwagilie maua na mboga bustanini. Baada ya wiki mbili, maua na mboga zote zilianza kunyauka na kufa. Kisha wakagundua kwamba maji hayo hayakuwa mazuri kwa chochote, kwa sababu kila yanapotumika, yalisababisha uharibifu.

Mara tu mkulima alipomaliza hadithi yake, wazo fulani lilipita akilini mwangu kama umeme, "Sikia hili, Erlo! Ni sawa na kuhubiri kwako neno la Mungu! Kadiri unavyohubiri ndivyo unavyoua roho nyingi! Ndiyo maana watu wachache na wachache huja kwenye mikutano. Unahubiri kifo kwa watu!"

Marafiki wapendwa! Ufahamu wa jambo hilo ulinifanya nifunguke macho, na kuiumiza roho yangu kama saratani. Sikuweza kusahau. "Ee Bwana!" Tena na tena nilijirudia, "Kwa hiyo, kadiri ninavyozungumza, ndivyo ninavyokudhuru Wewe?" Hiki ndicho hasa kinachotokea kwa Wakristo wengi. Laiti wangenyamaza tu! Ingekuwa bora kwa ufalme wa Mungu! Leo hii ufalme wa mbinguni unateseka si kwa kukosa kuhubiri neno la

Mungu, bali kutokana na kuhubiri kupita kiasi. Wakristo sasa wanazungumza sana, na kupitia hili jina la Mungu linapuuzwa. Ingekuwa bora kama hawangezungumza tu kuhusu neno la Mungu, bali wangeishi kwa kulitii neno la Mungu!

Kwa hivyo, baada ya miaka kumi na miwili ya huduma ya umishonari na uinjilisti, nilihisi kwamba singeweza tena kuendelea kuishi na kuhubiri kwa njia hii. Nilitambua kwamba miaka hii yote haikuwa kitu ila kutembea katika jangwa lisilo na kitu kiroho. "Erlo," nilijiuliza kiakili, "ni matunda gani ya kazi yako katika miaka hii kumi na miwili? Je! unajua hata watu kumi na wawili ambao, baada ya kutubu kupitia kwako, walikuwa na moyo wa moto kwa ajili ya Bwana? Hata roho moja ndani ya mwaka mzima? Hapana," nilikiri mwenyewe, "Siwezi kuzionyesha! Kwa hivyo, je, ni lazima niendelee kufanya huduma hii isiyo na maana?! Hapana! Sivyo kabisa! Kupoteza maisha yangu hivi?! Kwa nini?! Watu wengine wanapata pesa, wanafurahia maisha yao. Kwa nini siwezi kuwa kama hao? Kwa nini inabidi nipitie maisha haya kama mhubiri maskini na mmishonari aliyekatishwa tamaa, nikihubiri jambo fulani na kuwashawishi wengine kuhusu jambo ambalo kinadharia ni kweli, lakini kwa vitendo halifanyi kazi?! Ikiwa Mungu ni yuleyule leo kama alivyokuwa hapo awali, na ikiwa neno lake halijabadilika, basi kwa nini mambo yanaonekana tofauti katika maisha yetu ya Kikristo? Niliuliza, lakini sikupata jibu, nilitafuta, lakini sikupata njia. Nilikaribia kukata tamaa..."

Sura ya 4

Neno likawa hai

Mnamo mwaka wa 1966, nilifika Mapumulo, ambao ni mji mdogo ulio kadri ya kilomita mia moja na ishirini kaskazini mwa mji wa Durban. Katika mwaka wa 1963, niliwahi kufanya mikutano ya uinjilisti katika mji huu, ambapo mamia ya watu walikuja kwa Bwana. Hivi sasa kulikuwa na kusanyiko dogo tu la watu wapatao ishirini au thelathini waliosalia.

Nilipokuja kuabudu katika kusanyiko hilo dogo, ilinibidi niwe mtunza amani kwanza. Lo! Watu hawa waligombana sana na hata kung'oana nywele wakati mwingine. Wengi wao hawakuelewana kwani ungempata mmoja akiwa na ubishi dhidi ya mwingine wala hawakuweza kusameheana. Nilipoyaona haya yote, nilisadiki kwamba Mungu hawezi kudumu kati yetu hadi watoto wake waweke maisha yao na mahusiano yao katika mpangilio kwa maana Mungu anahitaji mifereji yake, ambayo ni sisi Wakristo. Tatizo letu katika zama hizi si mamilioni ya wapagani wasiomjua Mungu, bali ni waumini wanaosimama katika njia ya Bwana. Ingawa inaweza kuonekana kuwa jambo la kutisha, mara nyingi ni Wakristo wanaoharibu zaidi kazi ya Mungu kuliko wasiomcha Mungu. Hawa ndio ambao sura ya tatu ya Ufunuo wa Yohana Mwinjilisti inasema kuwahusu, "...wewe si baridi wala hu moto."

Siku moja, tulipokuwa tumekusanyika pamoja kama kawaida, niliambia kila mmoja wao, "Mnajua, marafiki, huwa ninafikiria zaidi na zaidi kuhusu yale niliyoyasema mwaka wa 1951 wakati Bwana aliponiita kwa mara ya kwanza kufanya kazi katika shamba lake. Nilisema kwamba ningekubali kuwa mhubiri, lakini kwa sharti moja – kwamba singejihusisha na kuchezea kanisa. Leo, nikitazama nyuma katika miaka kumi na miwili iliyopita ya utumishi wa umishonari, sina budi kukubali kwamba kila kitu ambacho nimekuwa nikifanya si chochote ila ni mchezo. Ninahisi

kufilisika kiroho na siwezi tena kuendelea kufanya kazi kama ambavyo nimekuwa nikifanya. Kwa mfano, ukitazama kwenye ukumbi wa dansi," nikaendelea, "Okestra inapokuja, huwa kuna watu mia mbili au zaidi kule, huku tukiwa na watu ishirini au thelathini kwenye maombi na kujifunza Neno. Angalia soka! Wakati wa mchezo unaweza kuhesabu mashabiki mia nane au mia tisa, lakini tuna idadi ya juu ya watu mia moja kwenye mikutano yetu. Ikiwa Bwana bado ni yeye yule leo, ikiwa Roho Mtakatifu hajabadilika, na ikiwa Biblia kweli ni Neno la Mungu aliye hai, tunawezaje kuelewa haya yote! Tukiangalia imani na itikadi zisizo za Kikristo ambazo sasa zinamiliki akili na mioyo ya watu, zinazidi kusonga mbele katika maendeleo yao huku Ukristo ukishuka. Kulingana na takwimu, asilimia thelathini na nane ya wanadamu walikuwa wa Imani ya Ukristo mnamo mwaka wa 1945, na idadi hii inatarajiwa kushuka hadi asilimia kumi au hata chini ifikapo mwaka wa elfu mbili. Ni jambo la kusikitisha, lakini ni kweli! Hakuna wakati wowote katika kuwepo kwa dunia ambapo kumekuwa na wapagani wengi kama walivyo leo, na mambo yakiendelea hivi, sisi Wakristo tutatoweka hivi karibuni!"

Kisha, nikiwageukia Wakristo waliokuwa kimya na wasikivu, niliwauliza, ikiwa wangekubali kukutana kila siku saa moja asubuhi na saa kumi na mbili jioni ili kujifunza Biblia, kusali, na kutafuta uso wa Bwana kwa mioyo yao yote. "Ni nani ajuaye," nikasema, "Mungu anaweza kuturehemu na kuja karibu nasi na kuanza kazi Yake kati yetu." Baada ya kunisikiliza, wote walikubali. Kwa hiyo, kikundi hiki kidogo cha watu ishirini au thelathini kilianza kukusanyika mara kwa mara kila asubuhi na kila jioni, na kutoka wakati huo mazungumzo yetu yalichukua tabia tofauti kabisa.

Neno moja ambalo lilitushangaza sana ni katika Yohana 7:38, "Yeyote aniaminiye mimi, **kama maandiko yasemavyo**, vijito vya maji ya uzima vitatiririka ndani mwake." Haya ndiyo maneno ambayo Yesu alilia siku ya mwisho ya sikukuu kuu ya Wayahudi. Mwanzoni mwa sura ya saba ya Injili ya Yohana tunasoma kwamba Yesu

hakutaka kwenda Yudea, bali alikwenda Galilaya kwa sababu Wayahudi walikuwa wakitafuta kumuua. Sikukuu ya Wayahudi ilipokaribia, ndugu zake Yesu wakamwambia, "Ondoka hapa uende Uyahudi ili wanafunzi Wako wapate kuona miujiza unayofanya. Mtu anayetaka kujulikana hafanyi mambo yake kwa siri. Kama unafanya mambo haya jionyeshe kwa ulimwengu." (Yohana 7:3-4).

Akiwajibu ndugu zake ambao wakati huo hawakumwamini, Yesu alisema jambo la pekee. "Wakati wangu bado haujawadia, lakini wakati wenu upo siku zote." (Yohana 7:6). Kuna maana ya kina katika maneno haya ya Mwokozi wetu. Anatuambia kwamba mtu ambaye hana imani ya kweli katika Yesu anaweza kufanya chochote anachotaka, wakati wowote anapotaka, kwa maneno mengine, anaweza kucheza kwa sauti yake mwenyewe. Yesu hangeweza kufanya hivyo. Alimtegemea sana Baba yake wa mbinguni ambaye alimtuma kwamba angeweza tu kufanya kile alichotaka Yeye kufanya na kusema kile Baba yake alisema.

Kwa hili Bwana anatufundisha sisi wafuasi wake kwamba sisi pia hatuwezi kufanya lolote bila Yeye. Bila shaka, tunaweza kufanya kile tunachotaka kufanya na wakati tunapotaka kukifanya. Lakini itafanyika kulingana na mapenzi yetu, na kwa hiyo haitasimama. Isitoshe, jambo lolote tunalofanya peke yetu halina thamani machoni pa Mungu lakini kama vile Yesu alivyokuwa akimtegemea Baba, vivyo hivyo ni lazima tumtegemee na kuwa wamoja naye. Ukweli huu, marafiki, tunahitaji kuujua kwa undani.

Yohana sura ya 7 yaendelea kutuambia kwamba baada ya ndugu za Yesu kwenda kwenye karamu, Yeye pia alienda, si hadharani, bali kwa siri. Ilikuwa sikukuu ambapo Yesu alipata fursa ya kuzungumza na watu, lakini hakufanya hivyo. Ilipofika siku ya mwisho ya sikukuu, Yesu hakuweza kunyamaza tena akalia kwa sauti kuu akisema, "Kama mtu yeyote anaona kiu na aje kwangu anywe. Yeyote aniaminiye mimi, **kama maandiko yasemavyo**, vijito vya maji ya uzima vitatiririka ndani mwake." (Yohana 7:37-38). Sasa,

ingawa alijua vyema mipango yao ya siri ya kumuua, Yesu alisimama mbele ya watu ili waweze kumwona. Hakuongea tu kwa utulivu, bali alilia kwa sauti kubwa.

Inafurahisha kwamba neno “kushangaa” (Neno la Kigiriki “krazo”) linatumika pia katika maandiko kueleza jinsi Yesu, alivyosulubishwa msalabani. “Kisha Yesu akatoa sauti kuu, akakata roho.” (Marko 15:37). Kwa hiyo, maneno aliyowaambia watu siku ya mwisho ya karamu yalikuwa na kitu ndani yao ambacho kingeuvunja na kuupasua moyo wake. Kristo hakufikiria juu ya kile ambacho kingemgharimu alipozungumza nao. Jambo kuu lilikuwa kwamba wale waliomwamini wanapaswa kusikia na kuelewa umuhimu wa kile alichokuwa akiwaambia.

Wapendwa, kile ambacho kilikuwa muhimu sana kwa Wakristo wa wakati huo kusikia ni muhimu pia kwetu leo. Kwa hiyo, hebu tujaribu kupata kiini cha maana ya maneno haya ili tuweze kuelewa kile ambacho Yesu alitaka kuwaambia wale wanaomwamini.

Hebu tuanze na kishazi cha kwanza, “Yeye aliye na kiu, aje kwangu anywe!” Kwa hivyo, asiye na kiu, aliyeshiba na kuridhika na nafsi yake, basi abaki katika kile alichomo. Kwa mtu wa namna hii Bwana hawezi kufanya lolote. Mtu kama huyo ni mzigo kwake tu. Lakini mwenye njaa na kiu ya kiroho hawezi kushibishwa na kitu chochote isipokuwa mkate wa kweli na maji ya kweli, ambayo anatafuta mpaka ayapate, hata kama itamgharimu uhuru wake.

Kisha Yesu akasema, “Yeyote aniaminiye mimi, **kama maandiko yasemavyo**, vijito vya maji ya uzima vitatiririka ndani mwake.” Kumbuka kwamba hatuzungumzi hapa kuhusu matone, lakini kuhusu mito, kuhusu mito mikubwa, si maji ya kawaida, lakini maji ya uzima. Ambapo yanapoingia maji kama hayo, maisha mapya huanza. Na ikiwa mto mmoja unaweza kugeuza jangwa kuwa bustani inayochanua, sembuse mito mingi?

Sote tunajua kwamba maji yanayotiririka ni kitu ambacho hakiwezi kushikiliwa. Na iwapo bwawa au kizuizi kingine kitawekwa katika njia ya mtiririko wa maji, maji

yakizidi kujilimbikiza, yatapata nguvu kubwa zaidi, ambayo itaharibu kikwazo hicho mahali fulani dhaifu, au, baada ya kuongezeka kwa kiwango chake hadi juu, itapita ndani yake, ikifurika kwa upana na zaidi.

Hii ina maana kwamba tukimwamini Yesu **sawasawa na Maandiko Matakatifu yasemavyo**, basi nguvu na uzima wa Roho Mtakatifu utatiririka kutoka kwetu katika kijito chenye nguvu, chenye uhai ambacho si roho ya ulimwengu huu, wala ukana Mungu, wala kitu kingine chochote kitakachoweza kupinga. Kadiri Shetani anavyotupinga, ndivyo nguvu za maji haya zitakavyokuwa kubwa zaidi. Angalieni pia, marafiki, kwamba maandiko hayasemi kwamba vijito hivi lazima vitiririke kutoka kwenye tumbo la mchungaji, mhubiri, au mhudumu mwingine. Maneno haya yanaelekezwa kwa kila mtu anayemwamini Bwana. Na ikiwa unamwamini, basi hii inatumika kwako pia!

Katika mwaka huo wa kukumbukwa wa 1966, tulipokuwa tukisoma na kutafakari kifungu hiki cha maandiko, tulijiuliza. Je! Tulikuwa tumetafuta vijito hivi katika maisha yetu wenyewe, lakini hatukuvipata? Lakini ikiwa tulikuwa tumemwamini Yesu, je hakukuwa na haja ya kuwaambia wengine, kwa sababu vijito vya maji ya uzima vinavyotoka ndani yetu vingeshuhudia?

"Niambie, ni wangapi kati yenu wanaomwamini Yesu?" Niliuliza wasikilizaji swali rahisi sana, "Ninaelewa," kila mmoja akajibu. "Vizuri!" Nikaendelea. "Lakini basi, kulingana na maandiko, mito ya maji yaliyo hai lazima yatiririke kutoka tumboni mwetu! Je ndivyo ilivyo kwetu?" Hapana, haikuwa hivyo katika maisha yetu. Lakini kwa nini?

Kwa hivyo, hilo lilikuwa shida ya kwanza ambayo tulipaswa kuikabili mara moja wakati huo. Ingawa tulimwamini Yesu, hatukuwa na vijito hivi vya maji ya uzima ambayo Neno linasema yanapaswa kutiririka kutoka kwetu. Kuna nini? Je, inawezekana kwamba kuna kasoro fulani katika imani yetu katika Yesu mwenyewe? Au imani yetu sote ni mwonekano tu, uwongo na kujidanganya! Lakini ni kweli, kweli?! Baada ya yote, tulikuwa na hakika

kabisa kwamba tulimwamini! Je, kuna ubaya kwa maandiko yasemayo kuhusu mito ya maji ya uzima? Lazima kuwe na sababu fulani ya utofauti huu!

Na kisha ilitugonga kama mwanga, "...**kulingana na Maandiko**." Kwa hiyo, tukipotosha maandiko, tuna hatia! Katika sura ya mwisho ya Ufunuo maandiko yanasema, "...Mtu yeyote akiongeza chochote humo, Mungu atamwongezea mapigo yaliyoandikwa katika kitabu hiki. Kama mtu yeyote atapunguza chochote katika maneno ya unabii wa kitabu hiki, Mungu atamwondolea sehemu yake katika ule mti wa uzima na katika ule mji mtakatifu, ambao habari zake zimeandikwa katika kitabu hiki." (Ufunuo 22:18-19). Huku tukiwa tumetikiswa, tuliomba tukisema, "Bwana, tuna hatia ikiwa kweli tumepotosha neno lako. Lakini Bwana! Unajua tulifanya bila kujua! Sio kama tulivyotamani!"

Kwa kutafakari zaidi, tumefikia hitimisho kwamba ni maneno haya "kulingana na maandiko" ambayo ni muhimu. Ni muhimu kwamba tuwe watiifu kwa yale maandiko yanayosema, ya kwamba tuamini sio tu kama tulivyokuwa tukiamini au tulivyofundishwa kuamini tangu utoto, lakini kwamba imani yetu iwe sawa na maandiko yanavyosema. Baada ya yote, ikiwa Yesu alivutia usikivu wa watu kwa maandiko siku hizo, akiweka imani yao Kwake juu yake, basi sisi tunapaswa kuifuata zaidi!

Lakini maandiko yanasemaje na kwa namna gani? Hilo ndilo swali tulilotaka kupata jibu lake. Kwa hiyo funzo letu la Biblia na funzo la maandiko lilianza upya.

Kabla ya kuendelea, niliwaambia wasikilizaji kwamba tungeongoza funzo letu la neno la Mungu kwa njia ambayo, ingawa tungelikubali kwa imani kama ya kitoto, hatungefanya kama watoto wajinga ambao, baada ya kuvunja mkate, hujaribu kupata tu krimu ya nje. Kwa bahati mbaya, nadharia hii ni dhahiri katika baadhi ya dini na madhehebu ya Kikristo ambayo hubagua na kuchagua kuhubiri tu yale wanayotaka kuyasikia. Kwa mfano, kivutio kama hicho kinaweza kuwa mada ya neema ya Mungu na upendo wa Mungu.

La, sisi tuliamua kusimama kama ilivyo, mbele ya nuru ya maandiko, bila visingizio au urembo, tukitazama ukweli machoni. Tuliamua kuweka kando mawazo yetu, tulikuwa tayari kulikubali Neno la Mungu kama lilivyo na kuliruhusu lizungumze nasi, iwe lilikubaliana na mitazamo, dhana, na hisia zetu au la. Zaidi ya hayo, tulikubali kuchukua kitabu kizima wakati wa kujifunza, bila kuruka kutoka sehemu moja hadi nyingine, ili tupate picha iliyo wazi na kamili ya kile tulichokuwa tukisoma.

Andiko letu lilikuwa Matendo ya Mitume. Sijui jinsi au kwa nini ilitokea, lakini tulianza na kitabu hiki. Mara tu tulipoanza kusoma, Roho Mtakatifu alianza kuzungumza na mioyo yetu, akiinyenyekeza na kuivunja. Mara tu kutoka kwa mistari ya kwanza Neno la Mungu lilitugusa, na kadiri tulivyozidi kusoma, ndivyo lilivyotugusa zaidi na zaidi. Mstari kwa mstari, tulifuatilia maisha ya wanafunzi wa Kristo.

Muda mfupi kabla ya kupaa kwake, Yesu aliwakusanya wanafunzi wake pamoja na kuwaamuru wasiondoke Yerusalemu, bali wakae huko mpaka Roho Mtakatifu atakapowashukia. Kwa kujibu hili, wanafunzi walimuuliza mwalimu wao kama wakati wa yeye kurudisha ufalme kwa Israeli ulikuwa haujafika. Bwana akawajibu, akasema, “Si juu yenu kujua nyakati na majira ambayo Baba ameyaweka katika mamlaka yake mwenyewe. Lakini mtapokea nguvu akiisha kuwajilia juu yenu Roho Mtakatifu, nanyi mtakuwa mashahidi wangu katika Yerusalemu, Uyahudi kote na Samaria, hadi miisho ya dunia.” (Matendo 1:7-8).

Hilo linaonyesha kwamba wanafunzi wa Kristo walikuwa wamejishughulisha na jambo ambalo halipaswi kuwahusu. Lakini Yesu aliwazuia na kuelekeza mawazo yao kwa yale ambayo yanapaswa kuwa ya muhimu zaidi kwao; kutiwa nguvu na Roho Mtakatifu ili wawe mashahidi wake.

Wapendwa, kwa kifungu hiki cha maandiko, Bwana alituonyesha uwezekano wa wana wa Mungu kujishughulisha na mambo ambayo si ya maana tu, bali pia yanawakengeusha kutoka kwa yale ambayo ni muhimu. Mfano ni kama vile

wanafunzi wa Kristo walivyojishughulisha na kuhesabu wakati wa mwanzo wa kurejeshwa kwa ufalme wa Israeli. Yesu alipoona jambo hilo, aliwazuia wafuasi wake, akisema kwamba haikuwa kazi yao kuamua nyakati na tarehe.

Kwa bahati mbaya, Wakristo mara nyingi hushughulika na shida sawa za kuweka saa na nyakati. Bwana alisema kwamba, “Nimekuja kuleta moto duniani, laiti kama ungekuwa tayari umewashwa!” (Luka 12:49). Lakini sisi, wanafunzi wa Kristo leo, tunazungumza juu ya chochote na tunashughulika na wengine wengi, huku moyo wa Bwana Yesu ukiwa unalia na kupasuka.

Kwa hiyo, Bwana aliwakataza wanafunzi wake kuondoka Yerusalemu, kwa sababu hapo ndipo Roho Mtakatifu angekuja juu yao. Yerusalemu ilikuwa pango la wanyang’anyi siku hizo! Jambo baya sana ambalo halikuwa limewahi kufanywa lilifanyika katika mji huo. Mpakwamafuta wa Mungu alisulubishwa hapo na wanafunzi walilazimika kujificha kwenye nyumba zilizofungwa. Yesu hakuwaruhusu kuondoka, bali aliwaamuru wabaki pale walipo.

Wapendwa, hili lilikuwa somo la kwanza na la muhimu sana kwetu. Sisi ni wanadamu kama wao, nao walikuwa kama sisi. Na sisi wanadamu huwa tunakimbia matatizo, sivyo? Kwa sababu, wakati mambo yanapokuwa magumu sana kiasi kwamba hatuwezi kuvumilia tena, huwa tunajaribu kuondoka mahali hapo haraka iwezekanavyo. Ilikuwa kawaida kwetu kusikia kutoka kwa wageni waliokuja kwenye kituo chetu cha misheni, “Lo, jinsi inavyopendeza hapa! Sio kama yetu! Ikiwa ningeweza kukaa hapa wakati wote kama wewe, basi bila shaka ningekuwa pia moto kwa ajili ya Bwana!”

Wakristo wa kisasa mara nyingi huhalalisha maisha yao ya kutokuwa waaminifu kwa kusema wana hali ngumu za kifamilia au wapendwa wasioridhika kamwe. Wanaume hudhani kuwa wanawake wana maisha rahisi zaidi. Wazazi hufikiri watoto hawana wasiwasi, na watoto hufikiri wazazi wana furaha. Hivyo ndivyo kila mtu anavyofikiri. Wanawake wana uwezo wa kuwaacha waume zao wakisema

kwamba haiwezekani kuishi na watu kama hao, na waume huacha familia, wakiwa na uhakika kwamba hawawezi kuwa chini ya paa moja na wanawake wenye hasira kama hiyo. Mmoja anaweza kusema kwamba anataka kukimbia kutoka kwa nyumba fulani wakati mwingine anatafuta mahali papya pa kuishi kwa sababu hawezi kukaa tena katika kanisa lake la mtaa.

Lakini unajua, ikiwa sina maana mahali nilipo, sitakuwa na manufaa popote pengine. Wazulu husema, “Kama mimi ni viazi mbovu, sitakuwa na afya nzuri kwa kuingia kwenye mfuko wa viazi vizuri. Kinyume chake, viazi vingine vitaanza kuharibika kutoka kwangu, hadi mwishowe gunia zima kuoza”. Ikiwa maisha yangu mwenyewe ni machafu na mabaya, ikiwa Ukristo wangu umeoza, nitaoza na kufanya kila kitu kuwa najisi kokote niendako. Ikiwa sifai kitu katika “Yerusalemu” yangu, sistahili kwa kitu kingine chochote. Je, hii si ndiyo sababu kwamba, Yesu akijua udhaifu huu wa kibinadamu, aliwaamuru wanafunzi wake wasiondoke Yerusalemu. Alisema kwamba wakati Roho Mtakatifu atakapokuja juu yao, wangetiwa nguvu.

Kuna Wakristo wengi ambao wamesadikishwa kwamba wana Roho Mtakatifu, lakini hawana nguvu. Nimekutana na watu wa imani wanaodai kubatizwa na Roho Mtakatifu, lakini cha kusikitisha ni kwamba mara nyingi hawana nguvu. Hata kama wako sahihi, tunaunganishaje hili na kuelezea ubatizo wa Roho Mtakatifu bila kuwa na nguvu? Kwa maana uthibitisho kwamba mtu amejazwa na Roho Mtakatifu ni uwepo wa nguvu inayokaa ndani ya huyo Roho. Mstari wa nane wa sura ya kwanza ya kitabu cha Matendo unasema, “Lakini mtapokea nguvu, akiisha kuwajilia juu yenu Roho Mtakatifu.” Kwa hivyo, kulingana na Bwana mwenyewe, **nguvu za Roho Mtakatifu** ni ushahidi wa ubatizo wa Roho Mtakatifu.

Nguvu ni kwa Kigiriki, neno “dynamos”. Maana na umuhimu wa neno hili unaonyeshwa vyema katika neno linalojulikana “baruti”. Bila shaka, unajua nguvu ya kulipuka ya baruti haitumiwi katika mchanga na udongo

laini, lakini katika miamba na maeneo yenye mawe. Baruti hutumiwa ambapo kila kitu kingine hakifanyi kazi. Nguvu za Roho Mtakatifu hufanya kazi kwa njia hiyo hiyo nazo hujidhihirisha wakati mgumu zaidi usioweza kuvumilika. Wakati ambapo ni giza zaidi na ambapo ardhi ni ngumu zaidi, ndipo nguvu za Roho Mtakatifu zina ufanisi zaidi. Hizi ndizo nguvu ambazo Yesu aliahidi wanafunzi wake kuwatumia huko Yerusalemu, ambapo ardhi ilikuwa ngumu kama graniti. Hapo ndipo "baruti" hii yenye uwezo wa kulipua mwamba wowote ilihitajika.

Kwa hivyo, nguvu! Lakini nguvu za nini??? Yesu aliwaambia wanafunzi wake, "Lakini mtapokea nguvu, akiisha kuwajilia juu yenu Roho Mtakatifu; nanyi mtakuwa mashahidi wangu katika Yerusalemu, na katika Uyahudi wote, na Samaria, na hata mwisho wa nchi". Tazama kwamba, Kristo hakuwaambia wanafunzi wake kwamba wangepokea nguvu za kuponya wagonjwa au kufanya miujiza, ambayo inachukuliwa na Wakristo wa kisasa kuwa zawadi ya thamani zaidi na udhihirisho mkuu zaidi wa nguvu za Roho Mtakatifu. Hapana, kwa kinywa cha Yesu, Neno la Mungu linatuambia, **"Mtapokea uwezo wa kuwa mashahidi wangu"**. Hii ina maana kwamba yule anayepokea nguvu za Roho Mtakatifu anakuwa shahidi wa kweli wa Kristo.

Shahidi – (Kigiriki: martius) maana yake halisi ni "mfiadini". Unajua kwamba mfia imani ni mtu anayetoa maisha yake kwa ajili ya Kristo? Kwa hiyo, nguvu za Roho Mtakatifu hutufanya tuwe na uwezo wa kuwa mashahidi wa Kristo, yaani, wafia imani. Ni nguvu ya kuwa mwaminifu na bila kubadilika hadi mwisho, nguvu ya kutotazama nyuma bali kwenda mbele, nguvu ya kutazama kifo machoni na kuingia ndani yake kama Stefano, shahidi wa kwanza, alivyofanya. Mawe yalipomrukia, uso wake uling'aa kama uso wa malaika, na akaona mbingu ikifunguka.

Nini hutokea kwetu, marafiki, wakati mawe yanapotupwa? Wakati watu wanasema maneno yasiyo ya haki, yenye kuumiza kwetu? Wanapotupiga wapi hutuuma zaidi? Huwa tunaonekanaje?! Je, nyuso zetu hung'aa kama

nyuso za malaika? Je, huwa tunaona anga ikiwa wazi au inafungwa na jehanamu kufunguka? Hivi ndivyo mtu aliyejazwa na Roho Mtakatifu alivyoonekana! Mtu wa imani! Mfuasi wa Kristo, akiwa amepiga magoti, na mawe yalipomrukia, uso wake uling'aa kama uso wa malaika wa Mungu, na alipokuwa akifa alisema, "...Bwana usiwahesabie dhambi hii..." (Matendo 7:60).

Ndiyo, hii ni nguvu ya kweli ambayo inaweza tu kupeanwa kutoka juu! Mume ambaye anaweza kwenda njia yote hadi mwisho wake, hadi kifo! Mtoto wa Mungu, ambaye habadilishi "rangi" yake kama kinyonga, ambaye, kulingana na mazingira ya nje, anaonekana kwa njia moja au nyingine, ambaye "hupanda" kiroho kwenda juu, kisha "huanguka" chini, na hivyo tena juu au chini.

Kwa hivyo, nguvu za Roho Mtakatifu ni nguvu zinazotuwezesha kuwa wafia imani kwa ajili ya Kristo. Nilipofikia hatua hii, nilifikiri kwamba hatungeweza kuwa wafia imani hapa Afrika Kusini, na kwamba ili tuwe wafia imani tungepaswa kwenda katika nchi ambazo Wakristo wanateswa. Maneno ya Mtume Paulo yalinijia ghafla yakisema, "Katika pambano lako dhidi ya dhambi, bado haujapinga hata kumwaga damu yako". Hiyo ni, kuiweka kwa njia nyingine, "Katika kushindana kwenu dhidi ya dhambi, bado hamjapigana kiasi cha kumwaga damu yenu". (Waebrania 12:4).

Kwa hiyo, mtu ambaye ana nguvu za Roho Mtakatifu ana uwezo wa kupinga dhambi kwa kupigana hadi kumwaga damu. Ni Mkristo kama huyo pekee anayekuwa shahidi wa kweli wa Yesu Kristo. Katika matukio ya maisha, nguvu hizi huonyeshwa katika yafuatayo, "Ni afadhali nife kuliko kufanya uasherati na mwanamke mwingine"; "Ni afadhali nife kuliko kuiba"; Afadhali nife na kuacha damu yangu itiririka kuliko kuwa mnafiki na kusema uwongo!

Je, unaona maana yake?! Dhambi ni hatari kubwa kwetu kuliko mateso kwa ajili ya imani yetu katika Kristo. Kwa kweli, wakati fulani mateso ni mazuri hata kwa Wakristo. Mara nyingi mateso humfanya mtu awake zaidi

kwa ajili ya Kristo! Katika mateso, kuna uwezekano mkubwa wa mtu kugundua kama yeye ni Mkristo wa kweli au Mkristo wa uongo. Tunaweza kuketi katika mikutano na wanafiki na kuwazika kama Wakristo wazuri, lakini tutashtuka sana tutakapowaona siku moja kuzimu! Na labda tutakuwa huko pamoja nao. Na jambo hili litatokea kwa hakika ikiwa hatutajifunza kutofautisha kati ya Waafrika na watu weupe! Sio rangi ya ngozi yetu, bali ni rangi ya mioyo yetu ambayo ni muhimu kwa Mungu!

Mioyo yetu inapaswa kuvunjika na kulia kwa utambuzi huu! Je, sisi si leo kama Neno la Mungu linavyozungumza kuhusu watu wa nyakati za mwisho? "Lakini yakupasa ufahamu jambo hili, kwamba siku za mwisho kutakuwa na nyakati za hatari. Kwa maana watu watakuwa wenye kujipenda wenyewe, wenye kupenda fedha, wenye kujisifu, wenye kiburi, wenye kumkufuru Mungu, wasiotii wazazi wao, wasio na shukrani, wasio watakatifu, wasio na upendo, wasiopenda kupatanishwa, wasingiziaji, wasiozuia tamaa zao, wakatili, wasiopenda mema, wasaliti, wakaidi, waliojaa majivuno, wapendao anasa zaidi kuliko kumpenda Mungu. Wakiwa na mfano wa utauwa kwa nje lakini wakizikana nguvu za Mungu..." (2 Timotheo 3:1-5).

Unafikiri ni kwa nini haya yanatukia? Je, ni kwa sababu ya uasherati na uzinzi?! Ndio, hivyo ndivyo tunavyofikiri! Hata hivyo Biblia inasema kwamba nyakati ngumu zitakuja kwa sababu watu watakuwa na sura ya utauwa na kujiita Wakristo, lakini watakana uwezo wake! Hili ni jambo baya kabisa kuwaza! Tulipogundua hili, tulitetemeka sana hadi tukajiuliza, hii inaonekanaje kwetu na je, tulikuwa katika hali gani? Tulivunjika na kulia, tukitambua udhaifu wetu na kutokuwa na uwezo wa kiroho.

Baada ya Yesu kupaa mbinguni, wanafunzi walirudi na kusali pamoja. Mariamu, mama yake Yesu, na ndugu zake walikuwa pamoja nao. Maandiko yanasema kwamba wote walikuwa na umoja katika maombi yao. Ni umoja huu ambao ulikuwa maalum kwetu! Ilikuwa bado siku ya Pentekoste, na Roho Mtakatifu alikuwa bado hajatumwa

duniani lakini msalaba wa Yesu Kristo na ufufuo wake vilitosha kuwaunganisha watu hawa kuwa kitu kimoja katika maombi na nafsi moja.

Je, mnatambua, marafiki, jinsi msalaba wa Yesu Kristo pale Golgotha ulivyoweza kupenya ndani ya maisha ya watu hawa! Wakristo wengine leo wanasema kwamba hawawezi kuwa na umoja na nia moja kwa sababu bado hawajajazwa na Roho Mtakatifu. Lakini huu ni upuuzi, kwa sababu msalaba wa Mwokozi wetu pekee tayari unatosha kwa hili! Msalaba wa Golgotha pekee unapaswa kutosha kuondoa uadui, ugomvi na mafarakano katika maisha ya wana wa Mungu milele! Maana siku zile, msalaba wa Golgotha ulikuwa na umuhimu mkubwa kiasi kwamba hata ndugu zake Yesu Kristo, ambao hawakumwamini kabla, hatimaye waliamini na kuwa pamoja na wanafunzi wake! Haya yote yaligusa mioyo yetu sana na kwa machozi tukasema, "Bwana Yesu! Tujalie kwamba msalaba wako utakuwa na umuhimu sawa katika maisha yetu"!

Tulipoendelea kusoma kitabu cha Matendo, tulifuatilia maisha ya baadaye ya wanafunzi wa Kristo. Siku ya Pentekoste, Roho Mtakatifu alipomiminwa juu ya mitume na Wakristo wengine, watu waliokuwa wamekusanyika walishangaa walipowasikia wakizungumza kwa lugha na lahaja mbalimbali. Baadhi yao waliwadhihaki, wakifikiri kwamba walikuwa wamekunywa divai tamu. Mtume Petro alikanusha jambo hilo na kuwaeleza kwamba kilichotokea ndicho hasa ambacho nabii Yoeli alikuwa ametabiri, "Katika siku za mwisho, asema Bwana, nitamimina Roho wangu juu ya wote wenye mwili. ..." (Matendo 2:17-21).

Kwa hiyo, ikiwa wakati uliofafanuliwa, ambao ulikuwa miaka elfu mbili iliyopita, unaitwa na Mungu siku za mwisho, basi, unahusu zaidi wakati wetu! Ikiwa neno hili la kinabii lilikuwa muhimu sana kwa Wakristo wa wakati huo, ni jinsi gani linapaswa kuwa muhimu zaidi kwako na kwangu leo? Ikiwa maisha ya Wakristo walioishi wakati wa miaka elfu mbili tangu kuja kwa Kristo mara ya pili yalionekana hivi, basi maisha yetu yanapaswa kuwaje?

Nina hakika, marafiki, kwamba ikiwa kuna tofauti yoyote kati ya Wakristo wa kwanza na sisi leo, inaweza tu kuwa ni lazima tuwaka moto zaidi kwa ajili ya Mungu kuliko wao! Tafadhali, usiniulize ikiwa mimi mwenyewe ninaamini kuwa hili linawezekana! Ndiyo, ninaamini, na ninaamini kwa moyo wangu wote! Ikiwa neno la kuja mara ya pili kwa Kristo si udanganyifu, bali ni kweli kuu, basi ujuzi wake unapaswa kuwasha upendo wetu kwa Mungu na hivyo kututia moto katika utumishi wake hivi kwamba kuungua kwetu kutakuwa kukubwa zaidi kuliko ule wa mababu zetu imani! Ni katika kuungua zaidi tu ndio kunaweza kuwa na tofauti kati yao na sisi! Katika hilo tu na hakuna kingine!

Kisha tunasoma kwamba, ahadi ilipotimizwa na wanafunzi kupokea nguvu za Roho Mtakatifu, watu elfu tatu walitubu siku ya kwanza. Umewahi kujaribu kuhesabu ni mataifa na lugha ngapi tofauti zilikuwepo? Fikiria! Maelfu ya watu, kila siku kwa kauli moja wakikusanyika pamoja na roho moja, nia moja na moyo mmoja! Inawezekanaje?! Watu wenye lugha mbalimbali, kutoka sehemu mbalimbali za dunia, wako pamoja katika maelfu na wana mawazo sawa! Je! Unajua sifa za roho? Je, unatambua maana yake wakati mkusanyiko mkubwa wa watu una moyo mmoja? Si kwa nje tu na si kwa sababu wao ni wa kanisa au kusanyiko moja! Hapana, ni umoja unaotoka kwenye kina cha nafsi. Kwangu mimi, huu ulikuwa muujiza mkuu kuliko yote!

Zamani ilikuwa hivi. Ikiwa swali linaulizwa, kila mtu angekuwa na maoni tofauti juu yake. Kwa hivyo tungekabiliwa na kila aina ya maoni. Na tungekuwa ishirini ama thelathini tu. Nakumbuka mmoja wa wale waliokusanyika alisema wakati huo, “Inapendeza sana kwamba sihitaji kumuona dada huyo kila wakati, kwa sababu ikiwa ningewasiliana naye kila siku, ningekuwa na ugonjwa wa neva muda mrefu uliopita!” Kwa hiyo, unaona, hata Wakristo wanaweza kuwa na ugonjwa wa neva kutokana na wengine wao. Au unafikiri hakukuwa na mwanamke hata mmoja kati ya hizo elfu tatu? La, hapana! Wanaume na wanawake, vijana kwa wazee, walikusanyika

hekaluni kila siku kwa umoja kamili na kwa moyo mmoja. Hatujasoma neno lolote kuhusu migawanyiko, wala hatupati kutajwa kwa mabishano au kutoelewana.

Watazame kwa makini watu hawa, marafiki, na utagundua kwamba kwao, Yesu hakuwa matamanio tu, sio tu tukio la kumega mkate, au saa moja na nusu, au hata ibada ya nusu saa ya kanisa *(kama nilivyoona huko Ujerumani).* Ole, kanuni hizo zilizowekwa madhubuti za nyakati za huduma za kanisa zimekuwa sio kawaida katika Ukristo wa kisasa. Pindi moja, nilipoonywa kwa bidii mbele ya mkutano nisiendelee kuhubiri kwa zaidi ya nusu saa, sikuelewa. "Niambie, nini kimetokea? Kwa nini watu wana haraka sana kufika nyumbani? Au kunapaswa kuwa na kitu kingine baada ya mkutano?" Niliuliza kwa mshangao. "Hapana," nikasikia tena, "hakutakuwa na chochote. Ni watu tu wanaokimbilia nyumbani. Isitoshe, kila mtu ana mambo yake ya kufanya."

Ndio, Wakristo waliokufa wanaweza kufanya hivyo lakini wana wa Mungu wanaweza kuwa wamekufa pia. Ingawa mara nyingi huwa wanatumia masaa yao mbele ya runinga, Wakristo wa leo wana muda mwingi wa magazeti, majarida, na vitabu vya kilimwengu ambavyo havimheshimu Bwana. Lakini maoni ya Wakristo wa wakati huo yalikuwa tofauti kabisa. Kwao, Kristo alikuwa maisha yao. Kila kitu kingine kilikuwa cha pili au hata cha nje, kwa sababu wale ambao walikuwa na mali zao wenyewe – nyumba, mashamba, ardhi – kuuza kila kitu, walileta bei iliyopokelewa na kuiweka kwenye miguu ya mitume. Kwa hiyo hakuna aliyeita kitu chochote kuwa chake mwenyewe, bali walikuwa na vitu vyote kwa pamoja, na hakuna aliyepungukiwa na kitu. Lo, hilo lilikuwa kanisa la namna gani!

Kisha tulielewa kwa nini mahali pale palitikisika wakati Wakristo hao waliposali! Sisi tunaomba, lakini mahali hututikisa! Watoto wetu wanatutikisa! Waume wengine wanayumbishwa na wake zao! Nafsi za wengine zinayumbishwa na jamaa zao! Ndiyo, kuna mambo mengi yanayoweza kutushawishi! Lakini Wakristo hao walipoomba,

mahali pale ndipo palipotikisika. Kisha maombi yao yakafanya Yerusalemu yote itikisike na kugeuka!

Sisi Wakristo wa kisasa mara nyingi tunaishi chini ya hofu! Tumeingiwa na mawazo ya nini kitatokea kwa watoto wetu? Nini kitatokea kwetu? Wakati ujao utaleta nini? Walakini, inaeleweka kabisa kwa nini maswali kama haya huchukua maisha ya Mkristo aliyepumzika, asiye na nguvu, ambaye kutokana na hofu hawezi kulala ikiwa mlango haujafungwa, na ambaye kutoka kwa hofu na wasiwasi wake wote wakati mwingine yuko karibu na wazimu. Hapana, wapenzi wangu! Huyu si Roho wa Mungu! Wakristo wa namna hii na kanisa la namna hii hawawezi kuutikisa ulimwengu, sembuse milango ya kuzimu!

Kwa hiyo, kadiri tulivyoendelea kusoma, ndivyo mioyo yetu ilivyovunjika na kuyeyuka. Ushirika wetu haukuwa tena saa za kujifunza neno na mikutano ya maombi, bali saa za kulia na kumlilia Mungu kutoka moyoni.

Tulipojilinganisha na kanisa la siku hizo, tulikuwa tayari kuanguka chini kwa aibu kwa ajili ya ukristo wetu. Nilimsihi Bwana kwamba siku ya hukumu asituache tusimame na kanisa lile, na kwamba mimi mwenyewe nisingesimama pamoja na Mtume Paulo, ambaye angeweza kuniambia, “Erlo, niambie kuhusu kazi yako ya umishonari, kisha nitakuambia kuhusu kazi yangu ya umishonari”. Au Petro angeniambia, “Nionyeshe kanisa ambalo ulikuwa mchungaji, nami nitakuonyesha kanisa ambalo nilikuwa mchungaji”.

“Ee Bwana!” Nikasema, nikitambua unyonge wangu, “Je, nina haki hata ya kujiita Mkristo? Je, bado tunayo haki ya kuitwa kanisa la Kristo?”

Tulipoendelea kusoma, tulifika kwenye sura ya tano ya kitabu cha Matendo, ambapo tuligundua kwamba wakati Mungu anafanya kazi, shetani naye hasinzii, akifanya awezavyo ili kuzuia kazi ya Mungu. Anania alipoona jambo lililokuwa likitukia, alihisi kwamba anapaswa pia kuuza shamba lake. Mume na mke walikubali kuweka sehemu ya

bei ya mauzo, na Anania akaja na kuweka iliyobaki miguuni mwa mitume.

Petro, mtu aliyejazwa na Roho Mtakatifu, ambaye ni Roho wa kweli, mara moja alihisi kwamba kuna jambo lisilofaa. Mara moja alimuuliza Anania kama hiyo ndiyo bei aliyoiuza mali yake, na ikiwa ni pesa zote alizopokea, na Anania akajibu kwa uthibitisho bila woga. Ndipo Petro akamgeukia tena, akasema, "Anania, mbona Shetani ameujaza moyo wako ili kumwambia uongo Roho Mtakatifu, ukaficha sehemu ya fedha ulizopata kutokana na kiwanja? Je, kabla hujauza hicho kiwanja si kilikuwa mali yako? Hata baada ya kukiuza, fedha ulizopata si zilikuwa kwenye uwezo wako? Kwa nini basi umewaza hila hii moyoni mwako kufanya jambo kama hili? Wewe hukumwambia uongo mwanadamu bali Mungu." (Matendo 5:3-4). Anania aliposikia maneno hayo, alianguka chini kwa pumzi, na wale vijana wakamchukua wakamzika.

Bila kujua lililokuwa limetukia, Safira mke wa Anania alifika mahali pale saa tatu baadaye. Petro alipomwona mara moja akamwuliza, "Niambie, ikiwa uliuza shamba kwa bei kubwa?" Safira angefanya nini? Hakuweza kumwacha mume wake! Alitaka kuwa mwaminifu kwake!

Utakubali kwamba tatizo la wakati wetu ni kwamba wanandoa mara nyingi hawana umoja, kwamba kuna migogoro mingi, ugomvi na kutofautiana kati yao, ambayo haikuwa hivyo katika kanisa la kwanza. Huko wanandoa pia walikubaliana. Mke huyu aliunganishwa na mumewe, lakini umoja huu haukubarikiwa.

Safira alipomwambia, "Ndiyo," Petro alisema, "Imekuwaje mkakubaliana kumjaribu Roho Mtakatifu wa Bwana? Tazama! Nyayo za vijana waliomzika mumeo ziko mlangoni, wewe nawe watakuchukua nje." (Matendo 5:1-10.) Kwa maneno haya, yule mwanamke akafa, akazikwa karibu na mumewe.

Mnamo mwaka wa 1966, tulipokuwa tukisoma hadithi hii, tulijiuliza, je, yeyote kati yetu angependa kuwa mshiriki wa kusanyiko kama hilo? Je, si kweli kwamba hatua hiyo

ingekuwa hatari sana? Baada ya yote, hii ilikuwa ni jumuiya ambayo dhambi haikuvumiliwa, ambapo uongo na ukosefu wa uaminifu ulihukumiwa bila kukawia na kuadhibiwa bila huruma. Nini kingetupata ndani yake? Nini kingetokea kwa dhambi zetu na dhambi ndogo ambazo mara nyingi sio ndogo sana. "Naam..." baada ya kutafakari tulisema, "Labda ni vizuri kwamba hatuna makanisa kama haya kati yetu."

Nilijiuliza ningefanyaje kama Anania angekuwa kaka yangu au Safira dada yangu. Ningejisikiaje? Ningefanya nini ikiwa ningejua kilichowapata? Labda, kusema kweli, "Namshukuru Mungu sikuishi wakati huo!" Ni nani anayejua kwamba, labda baada ya tukio kama hilo, ningeona kuwa ni wito wangu kuzunguka makanisani na kuwaonya wengine wajihadhari na watu hawa "wabaya"! "Ndugu na dada!" Labda ningesema kwa kila mtu, "Je! huu ni upendo?! Jifikirie, je, Mungu anaweza kutenda hivyo?! Hapana, la hasha! Basi jihadharini nao, kwa maana si Roho wa Mungu atendaye kazi ndani yao...!"

Au, kwa mfano, fikiria kama mimi ama wewe tungekuwa katika viatu vya Petro. Ungesema nini Anania alipokuletea pesa? Ungefanyaje? Labda tungemkumbatia na hata kumbusu Anania kwa ajili yake, tukisema, "Oh, kaka mpendwa! Mungu akubariki! Katika mkutano ujao wa wanachama, nitapendekeza kwamba uchaguliwe kuwa shemasi au hata kiongozi wa kutaniko, kwa sababu tunahitaji watu kama wewe!" *(Si hivyo, marafiki? Baada ya yote, tunahitaji watu wanaoleta pesa kanisani!).*

Lakini Petro hakusema jambo kama hilo. Watu waliojazwa na Roho wa Mungu walisema tofauti, "Waache watu hawa waende kaburini kuliko kuishi na kuwa kanisani pamoja na dhambi zao!" Unaona jinsi kanisa la kwanza la Yesu Kristo lilivyokuwa?! Kulikuwa na utakatifu wa Mungu hivi kwamba dhambi iliadhibiwa kwa kifo! Kisha, bila shaka, mtu anaweza kuelewa kwa nini kanisa hili liliweza kupindua ulimwengu wote na kutikisa sio tu dunia, bali pia misingi ya kuzimu! Na asante Mungu kwamba kanisa hili halikuwa mzaha kwa

ulimwengu, kama mara nyingi, kwa bahati mbaya, hufanyika katika wakati wetu.

Marafiki wapendwa! Baada ya kushughulika na kifungu hiki cha maandiko, hatukuendelea zaidi, lakini tulirudi kwenye sura ya tatu ya Matendo ya Mitume ili kuwafuata Petro na Yohana walipokuwa wakiingia hekaluni. Kulikuwa na mtu mmoja ambaye alikuwa kilema tangu tumboni mwa mama yake na alikuwa ameketi kwenye mlango wa hekalu akiomba sadaka siku hiyo. Wale mitume wawili walimtazama kwa makini, kisha Petro akasema, “Tuangalie!” ... “Sina fedha wala dhahabu, lakini kile nilicho nacho ndicho nikupacho. Kwa jina la Yesu wa Nazareti simama, uende.” (Matendo 3:6). Kwa maneno haya, aliushika mkono wa yule kiwete na kumnyanyua. Wakati huo huo, muujiza ulifanyika mbele ya kila mtu.

Tulisimama katika hatua hii katika maandiko ili kuangalia kisa hiki kwa kina zaidi, kutoka hatua ya kwanza hadi ya mwisho. Kitu cha kwanza Petro na Yohana walichokuwa wamefanya ni kuangalia kwa makini machoni mwa yule mgonjwa. Lazima niseme kwamba tabia ya Peter ilinishangaza sana. “Petro!” Nilizungumza naye kiakili na kufikiria kwa undani. “Ungewezaje kufanya jambo kama hilo! Je, umesahau kwamba ni siku chache tu zilizopita ulifanya tendo la kutisha sana, ukimkana Kristo kwa aibu? Na sasa, bila aibu, unawatazama watu machoni kwa utulivu”! Na Petro, kana kwamba anajibu, alizungumza na moyo wangu akisema, “Ndiyo, Erlo. Ninaujua ukweli huu vizuri zaidi kukuliko wewe, kwa sababu nimejionea mwenyewe. Ndiyo, sikupinga, na kukataa kwangu kulikuwa mbaya sana! Lakini nilipoona macho ya Bwana wetu yakielekea kwangu, moyo wangu ulivunjika, na nililia kwa uchungu. Kwa majuto makubwa nilimgeukia Yesu, nikamwomba msamaha, naye akanisamehe dhambi yangu na kuisahau. Kwa hiyo niliweza kuwatazama watu machoni tena kwa amani. Namshukuru Mungu kwamba sihitaji tena kutembea katika bonde la kilio na uvuli wa mauti!”

Wapendwa, hii ndiyo habari njema ya injili! Yesu ana msamaha! Hata kama dhambi zetu ni nyekundu sana, bado zitakuwa nyeupe kuliko theluji. Na wacha niwaambie, wenye dhambi wakubwa wana faida moja hasa – wao humpenda Kristo zaidi! Mfarisayo aliyemwalika Yesu nyumbani kwake kwa chakula cha jioni alimwona kahaba aliyeosha miguu ya Kristo kwa machozi yake na kuifuta kwa nywele zake. Huyu "mtu mwenye haki" alifikiri kwamba Bwana hakuwa na habari kuhusu mwanamke mwenye fedheha miguuni pake. Lakini Kristo alijua mawazo ya mtu huyo, akamgeukia, akamwambia Simoni, "Je, unamwona mwanamke huyu? Niliingia nyumbani mwako, hukunipa maji ya kunawa miguu yangu, lakini huyu ameninawisha miguu kwa machozi yake na kunifuta kwa nywele zake. Hukunisalimu kwa busu, lakini huyu mwanamke hajaacha kuibusu miguu yangu tangu nilipoingia. Hukunipaka mafuta kichwani mwangu, lakini yeye ameipaka miguu yangu manukato. Kwa hiyo, nakuambia, dhambi zake zilizokuwa nyingi zimesamehewa, kwani ameonyesha upendo mwingi. Lakini yule aliyesamehewa kidogo, hupenda kidogo." (Luka 7:44-47).

Ni lazima tutambue kwamba maneno haya ya Yesu bado yana maana hata leo. Watu ambao wamefanya dhambi kubwa na mbaya sana katika maisha yao wana faida kubwa juu yetu sisi watu "wenye haki", wanaweza kumpenda Bwana zaidi. Kuna kitu cha ajabu katika hili! Kadiri kazi ya Mungu inavyozidi kuwa ya kina na ya kina, ndivyo Roho Mtakatifu anavyozidi kututhibitishia dhambi zetu – ndivyo uvunjifu wetu unavyokuwa wa kina na ndivyo upendo wetu kwa Bwana unavyoongezeka. Baadhi yetu hatuwezi kumpenda Yesu kwa kina kwa sababu hatujawahi kamwe kutambua uasi-sheria wetu au kuhisi dhambi zetu. Hii ndiyo sababu kwa nini hatumpendi Bwana kikweli.

Hili lilikuwa jambo la kwanza muhimu ambalo tulizingatia na kuelewa. Kisha Petro akamwambia yule kiwete, "**Tutazame**". Maneno haya hayakuwa rahisi kuamini kwangu kwa sababu yalikwenda kinyume kabisa

na mafundisho na theolojia yangu. Katika shule ya Biblia tulifundishwa kwamba tunapotoa ushahidi kwa wengine, siku zote Yesu anapaswa kuwa kiini cha kila kifungu. Kwa hiyo sikuweza kuelewa jinsi Petro, mtu aliyejazwa na Roho Mtakatifu, angeweza kufanya kosa kubwa namna hiyo. Huwezi kusema hivyo! Ulipaswa kusema, “Mtazame Yesu! Angalia msalaba wa Golgotha! Tazama Neno la Mungu na Mungu pekee!” Kwa maana hakuna mtu, hakuna mwenye haki, awezaye kuthubutu kusema, “Niangalie,” au “Tutazame,” kwa sababu macho ya watu wote lazima yatazame kwa Yesu pekee na kwa namna yoyote si kwa mwanadamu. “Ee Bwana!” nilifikiri, “Je, hukufanya makosa kumkabidhi Petro funguo za ufalme wa mbinguni? Unawezaje kuweka imani yako kwa mtu kama huyo!?”

Tukiwa tumeshangazwa na jambo hili, tuligeukia tena Neno la Mungu na kusoma kutoka kitabu cha Wakorintho wa Pili katika sura ya tatu, mstari wa tatu, “...ninyi ni barua ya Kristo, tokeo la huduma yetu, iliyoandikwa si kwa wino, bali kwa Roho wa Mungu aliye hai.”

Kwa hivyo, hii ndiyo yote kuyahusu! Kulingana na maandiko, Petro na Yohana walikuwa barua kamili ambayo Mungu aliandika kwa Roho wake Mtakatifu. Ndiyo maana wangeweza kumwambia yule kiwete, “Tutazame,” na nina hakika kabisa kwamba kilema alipowatazama, aliona ndani yao si Petro na Yohana tu, bali sura ya Yesu Kristo. Machoni pa watu hawa aliona utukufu wa Bwana wetu na utukufu wa msalaba. Vinginevyo angeitikia maneno ya Petro tofauti na alivyofanya. Angeweza kusema, “Petro, unawezaje kusema hivyo! Je, hujui kwamba nilikuwa kiwete tangu tumboni mwa mama yangu! Usinidhihaki!” Lakini maoni yake yalikuwa tofauti, na Petro alipomshika mkono, mtu yule aliruka mara moja. Hiyo ndiyo nguvu ya Mwokozi wetu!

Tunaweza kusema kwamba watu hawa wa Mungu walikuwa kweli barua ya Kristo! Kisha tukajifunza kwamba hatuna haki ya kushuhudia kwa wengine kuhusu Mungu na kuhubiri injili kabla ya kusema kwa watu “tuangalie”. Ikiwa sisi si mfano unaostahili, basi hatuna haki ya kufungua

midomo yetu. Nataka kusema tena. Hatuna haki ya kumwambia mtu kumhusu Bwana au kushiriki ushuhuda wetu kabla ya kumwambia mtu huyo, “Niangalie,” kwa sababu vinginevyo tutadhuru tu kazi ya Mungu na ufalme wake. Kwa kutoakisi sura ya Yesu ndani yetu na maishani mwetu, tuko vile Kristo aliwahi kusema Mafarisayo walikuwa, “hivyo inawapasa kuwatii na kufanya kila kitu wanachowaambia. Lakini msifuate yale wanayotenda, kwa sababu hawatendi yale wanayohubiri. Wao hufunga mizigo mikubwa na kuiweka mabegani mwa watu, lakini wao wenyewe hawako radhi hata kuinua kidole ili kuisogeza.” (Mathayo 23:3-4). Hata leo, kuna mafarisayo wa kisasa ambao huhubiri ukweli kwa wengine, lakini wao wenyewe hawaishi kulingana nayo.

Petro na Yohana walikuwa mashahidi wa kweli wa Bwana! Je, hiyo inaonekanaje kwetu, marafiki? Je, sisi ni barua ya Kristo leo? Ni ile ile inayoweza “kutambuliwa na kusomwa na watu wote?” (2 Wakorintho 3:2). Lo! Ni bahati mbaya sana kwamba watu wanaoamini leo hawasomi Biblia sana. Wakristo wengine wanasema hawaelewi. Wanaelewa gazeti zaidi! Na kwa kweli wanashughulika zaidi na gazeti kuliko maandiko, hata wanaitwa watoto wa Mungu. Mchanganyiko kama huo unawezekanaje, sijui. Lakini kuna jambo ambalo hata wasiojua kusoma na kuandika barani Afrika wanaweza kusoma. Na unajua ni nini? Wanatusoma Wakristo na kunyooshea vidole, wanasema, “Tazama mtu huyu! Anajiita Mkristo, lakini sikiliza jinsi anavyoapa na kugombana. Tazama anavyobishana na kukasirika!” Ndiyo... Unasemaje kuhusu hilo ikiwa sisi si ujumbe wa Kristo na maisha yetu hayaakisi injili ya kweli?

Wakati fulani wenzi wa ndoa kutoka Ujerumani walikuja kwenye misheni yetu. Baada ya kukaa hapo kwa muda, walisema, “Oh, ni ngumu sana kwetu katika nchi yetu! Majirani zetu hawataki kusikia lolote kuhusu injili! Ni rahisi zaidi kwenu na washirikina. Hapa Afrika unaweza kuhubiri na kuwaambia watu kumhusu Mungu. Hatuwezi kufanya hivyo katika mji wetu au hata katika nyumba zetu wenyewe”!

Tulipowatembelea watu hao katika safari ya umishonari kwenda Ujerumani, walituambia jambo lingine kuhusu majirani wao “wabaya” walioishi orofa moja juu yao. Pindi moja walikuwa wameshusha kipaza sauti cha kinasa sauti chao kwenye dirisha la chumba cha kulala cha Wakristo na kurekodi kila kitu kilichokuwa kikiendelea kati ya mume na mke na mwana wao, kisha wakawasilisha kanda hiyo kwao kama zawadi na kuwatakia heri. Wakati Wakristo walioshangaa, wakiwaka kwa udadisi, walipowasha kanda hiyo, waliwasikia wakibishana na kugombana wao kwa wao katika chumba chao cha kulala, na majibu ya jeuri ya mtoto wao asiyetii. Mwishoni mwa hadithi yao Wakristo hawa walihitimisha kwa hasira. Unaona sasa majirani wabaya, wasio waaminifu tulio nao, na watu wa Ujerumani kwa ujumla, ikiwa wana uwezo wa mambo kama haya!

“Asante sana,” Niliwashukuru kwa hadithi, “Sasa, ninaweza kuelewa kwa nini watu hawa hawataki kujua lolote kuhusu injili. Ikiwa ningekuwa jirani yako, labda nisingependa kufanya chochote na Ukristo au Mungu wa Wakristo kama hao. Vile vile nisingependa kusikia kuhusu injili kama hiyo inayofanya paka na mbwa kutoka kwa watu!”

Unaona, marafiki, maisha yetu lazima yalingane na injili tunayoihubiri! Hiyo ndiyo siri. Je, inaonekana kwetu? Hebu tujiulize, “Je, ninaiona sura ya Yesu ndani yangu? Je, mimi ni mfano wake? Je, mke wangu na watoto wetu wanamwona Yesu ndani yangu?”

Mhubiri maarufu duniani, ambaye alialikwa kila mahali, mara moja alimchukua mke wake pamoja naye katika safari. Mhubiri huyo alikuwa na kipawa cha ajabu sana cha kuongea hivi kwamba kusikiliza mahubiri yake ilikuwa furaha kubwa kwa wasikilizaji. Aliweza kuhubiri kwa njia ambayo ni watu wachache sana wangeweza kufanya! Katika safari hii, alipokuwa kanisani, wanawake wawili wenye heshima kutoka kutanikoni waliketi karibu na mke wake katika mstari wa mbele. Baada ya mahubiri ya mhudumu huyu, kila mtu alikaa kwa muda mrefu kwa

umakini mkubwa, akishangazwa na zawadi ya talanta yake, usahihi na uzuri wa hotuba yake. Hakuna aliyethubutu kuvunja ukimya wa heshima. Mahubiri yalikuwa yenye nguvu na uaminifu sana hivi kwamba neno pekee ambalo lingeweza kusemwa mwisho wake lilikuwa "Amina". Hatimaye, mmoja wa wanawake waliokuwa wakiandamana na mke wa mtu huyo hakuweza kujizuia kumnong'oneza sikioni, "Ni furaha iliyoje kuwa mke wa mhubiri kama huyo!" kisha akajibu, "Ah! Hujui alivyo nyumbani!"

Kwa hiyo, wapendwa, ikiwa maisha yetu hayawezi kuwa na hisia ifaayo kwa wake zetu na watoto wetu wenyewe, je, tutawezaje kumshawishi shetani na nguvu zake za kuzimu! Hapo hatutakuwa kitu ila mzaha kwa ulimwengu. Bwana hawezi kufanya lolote na watu kama hao, lakini shetani anaweza! Je, haingekuwa bora kuanza kufagia mlangoni mwetu kabla ya kuwahukumu na kuwachambua wengine?

Lakini turudi kwenye hadithi ya Yohana na Petro. Baada ya kwanza kumwambia yule kiwete, "Tuangalie," Petro aliendelea kusema, "Sina fedha wala dhahabu, lakini kile nilicho nacho ndicho nikupacho." (Matendo 3:6). Kwa kadiri tujuavyo, Yohana hakuwa na karama ya kuponya. Bila shaka, hii haimaanishi kwamba hakuwa na nguvu za Roho Mtakatifu au kwamba yeye si mtume aliyewezeshwa. Bila shaka, alikuwa na mamlaka na nguvu nyingi hivi kwamba tunapaswa kushukuru kwamba hayuko hai tena leo, au tungekuwa na wasiwasi sana ikiwa angekuwa mhubiri wetu leo. Ndivyo alivyokuwa akisema, "Yeye atendaye dhambi ni wa ibilisi, kwa sababu ibilisi amekuwa akitenda dhambi tangu mwanzo. Kwa kusudi hili Mwana wa Mungu alidhihirishwa ili aziangamize kazi za ibilisi. Ye yote aliyezaliwa na Mungu hatendi dhambi, kwa sababu uzao wa Mungu wakaa ndani yake, wala hawezi kutenda dhambi kwa sababu amezaliwa na Mungu." (1 Yohana 3:8-9). Kwa hiyo, kwa kuzingatia maneno haya, mtu anaweza kuamua bila tatizo lolote ni nani aliyezaliwa kweli kwa mara ya pili na ambaye si kweli.

Tuseme nini sasa, baada ya kujichunguza wenyewe katika nuru ya maneno haya ya maandiko? Je, haifai kusema, “Ah John, ni vizuri kwamba tayari umekufa, kwa sababu Wakristo wa karne ya ishirini hawawezi kukubaliana nawe. Wewe, John, unaenda mbali sana! Jambo kama hilo haliwezekani katika siku zetu!”

Hata hivyo, Yohana, akiwa pia mtu kama sisi, kwa urahisi na kwa kawaida alikuwa na nguvu za Mungu, akiwa amezipitia kwa kiasi kwamba hakuweza kuelewa ni kwa jinsi gani mwanadamu, aliyezaliwa kwa mara ya pili, angeweza kuendelea kuishi katika dhambi. Biblia inatufundisha, “Ikiwa umeiba, usiibe tena. Aliyesema uongo, asiseme uongo tena. Yeyote aliyezini, asifanye tena, na kadhalika.” Mwisho wa dhambi! Baada ya yote, Bwana – Bwana yule yule aliyesulubishwa kwa ajili yetu, alisema wakati mmoja, “Nenda na usitende dhambi tena!” Unatambua lugha iliyotumiwa na Kristo na Wakristo wa kwanza ambao walijazwa na nguvu za Roho Mtakatifu! Kwa hakika, basi, tunaweza kuelewa ni kwa nini walikuwa na mamlaka waliyopewa kutoka juu na hawakuona haya kuwaambia wale waliokuwa karibu nao, “Tutazameni”.

Mtume Petro aliweza kumwambia kipofu kwa utulivu, “Sina fedha wala dhahabu...” Je, tunaweza kubaki watulivu wakati pochi zetu hazina kitu? Isitoshe, jambo hili hutokea kwa mara nyingi katika maisha yetu. Ikiwa mambo yanakwenda vizuri, basi tunatabasamu na uso wetu unang’aa kwa kuridhika na furaha. Kisha tunaweza kumwambia mtu mwingine, “Tuangalie”. Lakini ikiwa mambo yanaenda vibaya, ikiwa tumefika mwisho kifedha na lazima tuseme, “Hatuna fedha na dhahabu?” Je, hatuna wasiwasi basi, tukifikiria la kufanya sasa na jinsi ya kuendelea kuishi? Petro, ingawa hakuwa na pesa, bado aliweza kusema kwa utulivu, “Sina fedha wala dhahabu, lakini kile nilicho nacho ndicho nikupacho!”

Nakumbuka nilipokuwa nikisoma maneno haya, nilisimulia kikundi changu kidogo cha Wakristo kisa kilichotokea katika kanisa kubwa la Kikatoliki ambapo

karibu watu elfu mbili walikuwa wamekusanyika. Sio tu kwamba walikuwa na masanduku ya matoleo huko, lakini pia walikuwa na meza kubwa karibu na mlango. Baada ya ibada, kila mtu alipokuwa ameondoka, meza ilikuwa imejaa pesa kihalisi, yaani, kwa njia ya kitamathali, imejaa "dhahabu na fedha." Kuhani mzee na msaidizi wake walipokuwa wakikusanya na kuhesabu sadaka, yule mzee akamwambia yule kijana, "Tazama hii, kijana! Leo Petro asingeweza kusema kwamba hana fedha na dhahabu..." – "Ndiyo," alijibu waziri kijana kwa mawazo. "Hata kwa bahati mbaya pia hangeweza kusema, 'Katika jina la Bwana Yesu Kristo, inuka na utembee!'"

"Unaona," niliendelea kuhutubia umati, "Jinsi picha imebadilika katika siku zetu. Kile ambacho Wakristo wa kwanza walikuwa nacho, sasa tumekipoteza, na kile ambacho hawakuwa nacho, tumekipata na kukimiliki. Na 'kitu' hiki ni muhimu sana katika maisha yetu, sivyo? Wakati mwingine hata kitu hiki kina jukumu la kuamua swali la kutimiza au kutotimiza mapenzi ya Mungu. Yawezekana hata katika jambo hili tunajikumbusha juu ya Yuda Iskariote..."

Kabla sijamaliza sentensi hii, jambo lisilotarajiwa lilitokea. Ghafla, katikati ya mkutano huo, msichana mdogo alisimama na huku machozi yakitiririka mashavuni mwake, alinigeukia, akasema kwa furaha, "Lo, tafadhali acha! Siwezi kuvumilia tena! Acha niombe!"

Nilichanganyikiwa wala sikujua la kumwambia. Wakati huo nilikuwa na mawazo ya kila aina kichwani mwangu. Msichana huyu alikuwa ameongoka kwa Bwana kwa muda wa miezi mitatu tu, na sikujua angeomba nini. Ilikuwa ni mara ya kwanza katika uzoefu wangu kwamba mtu alisimamisha ibada katikati ya kuhubiri. Alinikatiza katikati kabisa. Nilipigwa na butwaa.

Hatimaye, nikiacha kusitasita, nikasema, "Sawa, omba." Na msichana huyu alianza kuomba. Ilikuwa sala rahisi lakini yenye bidii. Kwa maneno magumu zaidi aliuliza kwa machozi, "Bwana Yesu! Tumesikia neno lako na ahadi zako!

Tumesikia jinsi Ulivyofanya kazi kwa nguvu nyakati zilizopita miongoni mwa Wakristo wa kwanza, na jinsi kanisa lako lilivyoonekana. Je, ungeweza kututumia tena yule Roho aliyekuwa ndani ya mashahidi wako wa kwanza, kwamba kanisa lako na watoto wako leo, katika karne ya ishirini, waweze kuwa kama Biblia yako inavyofundisha kuwa?!"

Marafiki, siwezi kuwaelezea hivi sasa kile kilichokuwa kikiendelea moyoni mwangu nilipokuwa nikisikiliza maombi haya. Ni kana kwamba kitu ndani yangu kilikuwa kinawaka moto na nikakumbuka maneno ambayo wanafunzi hao wawili waliambiana walipomtambua Yesu alipokutana nao njiani kuelekea Emau, "Je, mioyo yetu haikuwakawaka kwa furaha ndani yetu alipokuwa anazungumza nasi njiani na kutufafanulia maandiko?" (Luka 24:32). Nilipofikiria juu yake, niligundua kwamba nilikuwa nikipitia labda jambo lile lile ambalo wanafunzi hao walikuwa wakipitia. Ilikuwa kana kwamba sala iliyosemwa ilitoka kwa Roho Mtakatifu.

Baada ya binti huyu wa kiafrika kuacha kusali, nilimaliza mkutano, nikaenda kwa kaka yangu niliyekuwa nakaa naye Mapumulo, nikasema, "Friedel, nimepata jambo lisilo la kawaida leo. Huduma hiyo haikuingiliwa na magaidi, bali kwa maombi. Na kama maombi hayo yalitoka kwa Roho Mtakatifu, basi naamini ufufuo umekaribia sana. Bwana atakuja katikati yetu kama katika siku za kale, na kanisa la Kristo litakuwa kama ilivyokuwa miaka elfu mbili iliyopita!"

Ilikuwa ni juma moja na nusu tu baada ya hapo, na Mungu, aliyezifungua mbingu, akatujia.

Sura ya 5

Uvuvio huanza na mimi

Marafiki wapendwa, kabla sijawaeleza jinsi Roho Mtakatifu alivyoanza kutenda makuu kati yetu, nataka kuwaambia jambo lingine.

Tulipokusanyika kila siku kujifunza Neno la Mungu, tulimlilia Bwana kwa bidii, huku tukimwomba aanze kufanya kazi kati yetu na kuleta uamsho. Kitu fulani kilitokea ambacho hatukutarajia. Roho Mtakatifu alimshika mwenye dhambi mkubwa na mbaya zaidi kati yetu. Na unajua ni nani? Ilikuwa mimi, Erlo Stegen. Bwana alianza kufanya kazi katika maisha yangu.

Yaliyonipata yananikumbusha kuhusu yaliyompata mwanamume mmoja ambaye alikuwa mchungaji wa kanisa moja huko Amerika. Mchungaji huyu alikuwa anaugua kihalisi kwa sababu ya uzito wa huduma yake. Kwa muda mrefu hapakuwa na ukuaji wa kiroho na harakati katika mkutano wake. Kila kitu kilionekana kufa na baridi. Vijana hawakutaka chochote cha kufanya na injili. Viongozi wa kanisa hilo walikuwa watu wenye mioyo migumu. Hivyo, mchungaji huyu hakuona njia ya kutokea. Siku za Jumapili, aliposimama kwenye mimbari, alihisi kana kwamba maneno yake yalikuwa yakigonga mwamba.

Siku moja, mchungaji huyo alisikia habari za mtumishi mwingine wa Mungu ambaye alikuwa na uamsho mkuu katika kusanyiko lake na ambaye kupitia kwake, Bwana alikuwa anafanya kazi katika nguvu za Roho Mtakatifu. Punde tu aliposikia juu yake, aliamua kwenda huko mara moja ili kujua siri ya uamsho wao wa kiroho, na kwa hivyo kupata ufunguo wa kutatua shida zake mwenyewe.

Alikwenda mahali kilomita elfu mbili mbali nao. Alipofika huko, alijitambulisha na kumsalimia mtu wa Mungu na kuanza kumwambia kuhusu hitaji lake. Aliomba ruhusa ya kukaa nao kwa muda wa wiki mbili ili kuona jinsi walivyokusanyika, jinsi walivyosali, jinsi walivyopanga na

kuendesha ibada zao, na kadhalika. “Kusanyiko langu,” alilalamika, “Limekufa kabisa kiroho! Mashemasi na wazee ni watu waliochakaa na wako baridi sana! Hawataki kusikia wala kujua chochote! Vijana wetu kwa ujumla wanajishughulisha na mambo ya ulimwengu.”

Mtu huyu wa Mungu, ambaye alikuwa mtu wa asili kabisa, alimsikiliza na kumjibu, “Ah, kaka mpendwa! Huhitaji kukaa hapa kwa muda mrefu, kwa maana ninaweza kukuambia sababu yake sasa na kukupa maagizo mara moja. Unaweza kurudi nyumbani kwako leo, na ukifika, nenda ndani ya ofisi yako na kuchukua samani na kila kitu ndani yake. Kisha kaa kwenye sakafu, chukua kipande cha chaki mkononi mwako na uchore duara karibu nawe. Wakati mduara umefungwa, omba kwa bidii na kwa dhati, ukimwomba Bwana kutuma uamsho kwenye mzunguko huo na kuufanyia kazi.”

Bila shaka, maneno kama hayo hayangeweza kupendwa na mtu ambaye yalielekezwa kwake. Ni jambo la kawaida kwa watu wa Mungu kutokuwa na urafiki na kutenda kwa namna ambayo inapuuza kanuni za adabu na tabia njema. Ushauri huu ulikuwa kama kidonge chungu kwa mchungaji huyo kumeza. Alikasirika sana, kwa kuwa shauri hilo halikuwa pongezi kwake, na akaanza kubishana kwamba shida haikuwa ndani yake, bali katika kutaniko, kwamba si mchungaji aliyekuwa na kosa, bali kondoo. Alikuwa na woga kama Naamani, ambaye hakutaka kwenda kuchovya katika Yordani, akifikiri kwamba mto huo ulikuwa mchafu wala usiostahili kuogewa. Lakini watumishi wale walimshawishi, na alipofanya kwa unyenyekevu kile ambacho nabii alimwambia afanye, muujiza ulifanyika.

Isitoshe, mchungaji huyu alikuwa ametulia na kujinyenyekeza. Aliporudi nyumbani, aliamua kujaribu kufanya kile alichoambiwa na akaketi chini na kufanya hivyo halisi. Kisha akaomba kwa bidii, akimwomba Bwana aanze kazi yake pamoja naye. Alikuwa ametambua kwamba yeye binafsi alihitaji uamsho yeye mwenyewe. Na aliposimama kwenye mimbari Jumapili iliyofuata na kuanza kuhubiri, kwa

upesi aliona wanaume wawili kati ya umati waliokuwa wakilia. Baada ya mkutano huo walimjia na huku wakitokwa na machozi machoni mwao wakaanza kusema kwamba maisha yao hayakuwa sawa kwa sababu walikuwa wameunganishwa katika dhambi. Hii ilikuwa ni toba ya vijana hawa, ambao tayari walikuwa wanaishi maisha ya kidunia kabisa, na kusahau kwamba kila anayejiunga na ulimwengu huwa anakuwa adui wa Mungu. Huu ulikuwa mwanzo ambao baada yapo, Bwana aliwasha moto wake katika mkutano huo.

Wapendwa, katika kutoa mfano huu, nataka kusema kwamba kitu kama hicho kilitokea huko Afrika Kusini. Bwana alianza kufanya kazi kwa njia ambayo sikuitarajia. Hapo awali, nilipoulizwa kile nilichofikiri ilikuwa sababu ya ubaridi wetu na ukosefu wa uamsho wa kiroho, kila mara nilikuwa na maelezo mengi. Nilisema kwa baadhi ya watu kwamba sababu ya ubaridi ilikuwa utajiri wa mali, huku kwa wengine ni umasikini wa kupindukia unaowafanya waibe. Pia nilisema kwamba si rahisi kwa mmishonari wa kizungu kufanya kazi kati ya watu wa Kiafrika, ambao wana roho ya kijeshi na hawataki kuacha upagani wao na mila zao wenyewe, kwa sababu ya kuzingatia Ukristo kuwa dini ya wazungu. Kwa kuongezea, nilisadikishwa kwamba wanaume wa kidunia hawakuweza chochote ila kulewa na kufanya uasherati. Niliwalaumu vijana kwa sababu ya tabia zao za kidunia, nikiamini kwamba wasichana walikuwa na wavulana tu akilini, na wavulana walikuwa na wasichana, ngono, na tamaa za mwili akilini mwao.

Kwa hiyo, kila mara niliwalaumu wengine kwa kukosa uamsho na niliona makosa na dhambi kwa majirani zangu, katika kutaniko, kwa wahubiri ambao wao wenyewe ni vuguvugu. Lakini tulipoanza kuomba kwa bidii kwa ajili ya uamsho, Mungu alianza kwa kuangaza nuru yake juu ya maisha yangu na kunifanya nishughulike na dhambi zangu mwenyewe, si za mtu mwingine.

Baada ya hapo sikuwa na muda zaidi wa kuona dhambi na makosa ya wengine, kwa sababu niliona dhambi yangu

tu. Wakati huo, nilisahau watu wote na nilikuwa na wasiwasi, ikiwa naweza kusema hivyo kuwahusu, je mimi mwenyewe? Kabla ya hapo nilikuwa kipofu na kiziwi sana kiroho hivi kwamba sikuweza kuona kwa macho wala sikuweza kusikia kwa masikio. Niliona tu kwamba nilikuwa mtoto wa Mungu, niliyeokoka na niliyeitwa kuwa mhubiri wa Injili. Sikuwa na shaka kwamba wito wangu ulikuwa wa kuhubiri toba kwa wengine, ambayo nilifanya kwa miaka kumi na miwili, nikiwahimiza watu kuacha dhambi zao na kumkubali Yesu kama Mwokozi wao binafsi. Na hivyo nilifanya kazi kwa bidii, nikisema kwamba ningehubiri mpaka moto ushuke kutoka mbinguni! Lakini moto haukushuka, na hivyo niliendelea hadi Bwana aliponifunulia sababu halisi ya kuniangazia kidole chake mimi binafsi. Miaka mingi imepita tangu wakati huo, lakini bado nakumbuka kana kwamba ni jana. Nadhani pia utavutiwa nikikwambia juu yake kwa utaratibu.

Kwa hiyo, kama nilivyokwisha kusema, baada ya kuamua kuwa na uchunguzi wa kina na funzo la Maandiko, tulikutana kila asubuhi na kila jioni kwa miezi miwili au mitatu. Ibada zetu zilifanywa katika zizi kuukuu la ng'ombe, ambalo tuliligeuza kuwa nyumba ya mikutano kwa kutupa samadi yote, kulisafisha na kulipaka chokaa. Wakati huo nilikuwa bado sijaweza kuelewa somo hili ambalo Bwana alitaka kuniambia, "Erlo, ikiwa unataka Roho wangu Mtakatifu afanye kazi kupitia kwako, basi wewe pia lazima kwanza upitie mchakato wa utakaso." Haikuwa mpaka Bwana aliponiongoza kupitia mchakato huu ambapo niliweza kuona ni kiasi gani cha tope na uchafu uliokuwa katika maisha yangu ambao ulikuwa ukimsumbua Roho wa Mungu na kumzuia kufanya kile tulichokuwa tumeomba kwa bidii. Mara nyingi sisi si mikondo ifaayo ambayo maji safi ya uzima yanaweza kutiririka kwayo. Kwa hiyo katika kukueleza kunihusu, nataka nikuonyeshe mfano kwa nini Roho Mtakatifu hawezi kufanya kazi kupitia kwetu ikiwa sisi ni vyombo vichafu na vyombo viovu kama nilivyokuwa hapo awali.

Kwa hiyo, Jumamosi moja baada ya mkutano wa asubuhi, Wakristo fulani wa Kizulu walikuja kwangu na kuniomba nipange upya mkutano wa jioni saa mbili alasiri, ili wale walioishi mbali waweze kurudi nyumbani mchana. Bila kusita, nilikubali jambo hili kwa urahisi.

Tulipokusanyika kwa wakati uliowekwa, ilitokea kwamba nilichungulia nje ya dirisha na kumwona hakimu, meneja wa jiji, msimamizi wa posta, na mkuu wa polisi wakija kucheza kwenye uwanja wa tenisi, ambao ulikuwa ng'ambo ya barabara, mkabala kabisa wa hilo, ghalani mwetu. Ghafla, niliona aibu, na niliwaza watakachosema kunihusu watakaponiona nikipiga magoti hapa na Waafrika, tukiomba na kulia. Nadhani wangefikiri kichwa changu hakiko sawa. Lakini ningefanya nini? Je, ningehairisha mkutano kwa kuwaambia Waafrika waje saa sita jioni baada ya watu hawa kwenda? Lakini Wazulu niliowaahidi wangenifikiria nini? Nikiwa naendelea kuwaza, ghafla nikapata wazo zuri kwamba ningefunga madirisha na watu walio nje hawangeweza kusikia kinachoendelea ndani. Niliinuka na kuliendea dirisha, nilipokuwa nalifunga sauti fulani ikaniambia, "Sawa, Erlo, funga dirisha. Kisha utakuwa ndani, na mimi nitakaa nje na sitaweza kuingia."

Marafiki wapendwa, niliielewa sauti hii mara moja. Wakati huohuo ilinidhihirikia kuwa si dirisha wala kioo, wala watu weupe waliokuwa nje, bali kiburi na majivuno yangu ndiyo yaliyonitenga na Mungu aliye hai! Hivyo, kwa mara ya kwanza maishani mwangu nilitambua kwamba Roho wa Mungu ni Roho Mtakatifu. Mamia na maelfu ya nyakati nilikuwa nimezungumza juu ya Roho Mtakatifu, lakini sikuwahi kupitia utakatifu wake. Nilikuwa nikihubiri juu ya Roho Mtakatifu bila kujua nilichokuwa nikizungumza. Sasa, katika rehema zake kuu, Mungu alinifunulia jambo fulani kuhusu utakatifu wa Roho wake. Wakati huohuo nilitambua jinsi kiburi kinavyochukiza na kuonekana machoni pa Mungu! Utambuzi wa jambo hilo ulinishtua sana hivi kwamba, niliposimama mbele ya kikundi kidogo cha Wakristo, nililia kwa uchungu kama mtoto mdogo.

Nilipotazama juu, niliona mbele yangu kwa herufi kubwa, “Mungu huwapinga wenye kiburi!”

Ndipo ikanidhihirikia mahali niliposimama na mahali ambapo Mungu alisimama. Hadi wakati huo nilikuwa nikidhani kwamba shetani ndiye aliyekuwa sababu ya matatizo yangu yote na kwamba alikuwa ananipinga kila mara. Sasa neno la Mungu liliniambia kwamba Mungu mwenyewe ndiye adui yangu. Ikiwa tu Shetani ndiye aliyenipinga, kungekuwa na tumaini, kwa msaada wa Mungu, la kumshinda; lakini ikiwa Mungu mwenyewe angenipinga, sikuwa na tumaini. Sikuwahi kutambua kwamba kulikuwa na nguvu mbili zinazopingana katika maisha yangu, majitu mawili: shetani, mkuu wa ulimwengu huu, na Mungu Mwenyezi! “Sawa!” Nilijiambia kwa mshtuko, “Hali yako haina tumaini!”

Marafiki wapendwa! Katika kila jambo tunalokutana nalo maishani, jambo la muhimu zaidi kwetu linafaa liwe kwamba Mungu yuko kwa ajili yetu. Ikiwa yuko upande wetu, ni nani awezaye kuwa dhidi yetu?! Hata dunia nzima ikitupinga na Mungu yuko upande wetu, tutashinda. Muungano wa mtu mmoja pekee na Mwenyezi Mungu ni nguvu kubwa isiyopimika kuliko nguvu za ulimwengu mzima na giza la mapepo! Ikiwa ulimwengu wote unasimama kwa ajili yetu na Mungu yuko dhidi yetu, basi hakuna matumaini kwetu.

Sasa, nilipotambua kwamba Mungu wenyewe alikuwa akinikabili kuwa mwenye kiburi., Hatimaye, macho yangu yalifunguliwa, na nikaelewa papo hapo kwa nini mambo yalikuwa jinsi yalivyokuwa kwa kipindi cha miaka kumi na miwili, kwa nini watu hawakutubu, kwa nini udongo ulikuwa umepita kiasi ndani ya mioyo ya watu iliyokuwa haibadiliki, na kwa nini mahubiri yangu yalikuwa yamezaa matunda machache sana. Ningewezaje kutarajia kitu kingine chochote ikiwa Mungu hakuwa pamoja nami?!

Haikua asili yangu kuwa mtu wa kulia haraka na kwa urahisi, ila wakati huo sikuona aibu kwa machozi yangu. Nilikuwa na aibu juu ya dhambi zangu! Moyo wangu

ulikuwa unavunjika kwa maumivu, na niliposimama mbele ya kusanyiko hilo dogo, nililia kama mtoto mdogo. Kila mtu alinitazama kwa mshangao, asielewe kilichotokea. Kisha, bila kuacha kulia, niliwaambia kwamba mimi ni mwenye dhambi, kwamba kiburi kilikaa moyoni mwangu, na kwamba Mungu mwenyewe alinipinga. Kisha, nikiwa siwezi kuzungumza zaidi, niliwaita wote kwenye maombi, na huku nikipiga magoti, nililia nikisema, "Ee Mungu, mimi ni mnyonge, nisamehe! Hakuna mtu katika ulimwengu huu ambaye ni mchafu na mchafu kama mimi! Mimi ndiye mwenye dhambi mkuu kuliko wakosefu wote! Unirehemu, Bwana. Niokoe!…"

Kwa hiyo, kiburi na majigambo zilikuwa dhambi zangu ambazo Bwana alizidhihirisha kwanza, akinionyesha katika uchi wao wote. Kisha akaanza kufungua vilindi vya moyo wangu, akinionyesha kitu kimoja baada ya kingine na kufanya mchakato wake wa utakaso wangu. Ilikuwa kipindi cha Krismasi. Katika siku za zamani, kwa familia yetu, na haswa kwa sisi watoto sita, siku za Krismasi zilikuwa za furaha na mbwembwe zaidi. Tayari mwezi mmoja kabla ya likizo hii tulikuwa tukiimba nyimbo za Krismasi. Tulihisi kwamba wakati huu ulikuwa mzuri kwetu na wa kufurahisha kama mbayuwayu wakiruka kuelekea kusini kwenye joto. Lakini Krismasi ya mwaka wa 1966 ilikuwa ya kipekee. Baada ya likizo, ndugu mmoja kutoka kabila la Wazulu alinijia na kuniuliza ikiwa nilijua kama ilikuwa Krismasi? Hapana, sikujua hilo. Nilikuwa nimesahau tu juu yake. Hatukuwa na mahubiri yenye mada ya Krismasi, hatukuwa na mti na mapambo, hatukuwa na hisia za Krismasi. Lakini ilikuwa Krismasi iliyobarikiwa zaidi katika maisha yangu! Mungu alikuwa akishughulika na mimi! Nilikuwa na jambo moja tu akilini mwangu na nilimwomba anisamehe na anirehemu. Kila kitu kingine hakikuwepo kwa ajili yangu tena.

Siku chache baada ya tukio la ghalani, wakati kusanyiko letu dogo lilipokusanyika tena kusoma Neno na kuomba, nilifika huko kwa kuchelewa. Nilisikia kuimba, na kitu fulani kilinihimiza niende kwenye mkutano mara moja. Lakini

nilijizuia kwa mawazo kwamba singeweza kufanya hivyo kwa sababu nilipaswa kubadilisha nguo kwanza. Kwani, sikuweza kusimama mbele ya umati nikiwa na Biblia katika nguo zangu za kazi bila koti na tai? Watu wangefikiria na kusema nini kunihusu? Je, ingeleta hisia gani kwao? Wakati huo watu watatu, ambao nilithamini sana maoni yao, walikuja akilini mwangu.

Na ghafla, kama umeme, nilipigwa na maneno ya nabii wangu kipenzi Eliya, ambaye alisema aliposimama mbele ya mfalme Ahabu asiyemcha Mungu, "Mfalme! Mungu ambaye ninasimama mbele yake…" Fikiria kuhusu maneno hayo, marafiki, na wazia nafasi ambayo nabii alikuwa nayo wakati huo! Je! unajua maana ya kusimama mbele ya mfalme, mbele ya mtawala wa nchi yako? Umelazimika kupitia uzoefu kama huo? Kuna wakati nililazimika kusimama mbele ya wafalme, mawaziri na marais wa kwanza wa nchi, kwa hivyo najua vizuri maana yake.

Nabii Eliya, aliposimama mbele ya mfalme ambaye alikuwa na uwezo wa kumuua au kumwachilia, alisema kwa ujasiri, "Mfalme! Mungu ambaye ninasimama mbele yake…" Akiwa amesimama mbele ya mfalme wake wa kidunia, alihisi uwepo wa Mungu sana hivi kwamba alimwona Yeye peke yake mbele yake. Kuwapo kwa Mfalme wa wafalme wote kulikuwa muhimu zaidi kwake kuliko kuwapo kwa mfalme wa kidunia. Na mimi je?! Singeweza kusema hivyo ilhali sikusimama mbele ya mfalme, lakini mbele ya maoni ya watu ambao walikuwa wazee katika jumuiya! Nilijali kama wangelifikiria nini na kusema nini kunihusu! Kwa hiyo ninaposimama mbele ya kanisa na kuhubiri, hua najiuliza kama watapenda, kama waumini watayakubali ninayosema, na ikiwa nitawaumiza kwa maneno yangu. Huwa sijiulizi kama Mungu anaitazamaje na Mungu atasema nini kuihusu huduma yangu! Mara nyingi nina wasiwasi zaidi juu ya kile watu watafikiria!

Hivi ndivyo nilivyotambua, marafiki, hatari ambao mhubiri na mchungaji wa mkutano anapohubiri injili na kujaribu kuwafurahisha watu kwa kuchagua maneno

kulingana na mioyo yao. Wakati huo Bwana akanikumbusha maneno yaliyonenwa na mtume Paulo, "...Kama ningekuwa bado najaribu kuwapendeza wanadamu, nisingekuwa mtumishi wa Kristo." (Wagalatia 1:10). "Paulo! Ulisema pia kwamba hutaki kuwa mtu asiyestahili unapohubiria wengine! Lakini ninasimama wapi sasa, na ninatazamaje nuru ya Neno la Mungu?" Nilishangaa kiakili, "Kwa maana siku zote niliwaambia wasikilizaji wangu kwamba nilikuja kwao kama mtumishi wa Bwana, wakati kwa kweli nilikuwa mtu ambaye alistahili kutupwa nje ya kanisa!"

Kwa hiyo, neno la Mungu lilinihukumu tena. Haikuwa bure kwamba Yesu alionya kwamba hakuja kuuhukumu ulimwengu, lakini kwamba maneno aliyosema yatatuhukumu. Nilikuwa nimejionea maana ya kukataliwa ninapohubiria wengine.

Nilishtuka, nikasimama huku nikilia, na ghafla picha ilionekana mbele ya macho yangu, ambayo hata leo ningeweza kuchora ikiwa ningekuwa msanii. Niliona hekalu kubwa la kipagani lenye miungu mingi na sanamu ndani yake. Kulikuwa na mtu katika hekalu hili ambaye angeweza kwenda kutoka sanamu moja hadi nyingine, kupiga magoti mbele yao, na kwa paji la uso wake kuinama chini, kuomba na kuziabudu. Alipouelekeza uso wake upande wangu, niliogopa sana kuona kwamba mtu huyu alikuwa mimi. Kwa hiyo, Bwana alinionyesha jinsi alivyoniona na mimi nilikua nani machoni pake.

Maono haya yalikuwa yananipasua moyo wangu. Nilikuwa tayari kupiga kelele. Kwa miaka kumi na miwili niliwashawishi watu wengine wasiabudu miungu ya watu wengine, kwa sababu Mungu ndiye Mungu pekee tuliye naye, na kila kitu kingine ni ibada ya sanamu inayotoka kwa shetani. Na sasa niliweza kuona kwamba mimi mwenyewe nilikuwa nikiomba kwa miungu mingine, nikiabudu wanadamu na maoni yao, ambayo machoni pa Mungu haikuwa chochote ila ibada ya sanamu.

Ni ngumu kuweka kwa maneno kile nilichopitia wakati huo. Kila kitu kiliogelea na kuyumba mbele ya macho yangu

kwa sababu ya maumivu yasiyovumilika katika nafsi yangu. Nilisimama hivyo kwa muda mrefu wala sikuweza kutoka mahali hapo, kisha nikageuka na kujikongoja taratibu hadi kwenye chumba cha mkutano. Wakati huo sikuweza kuhubiri wala kuchanganua neno, niliweza tu kusema kwa machozi, “Na tuombe!” na nikipiga magoti, nikilia, niliomba, “Bwana, nisamehe! Lo, nihurumie mimi mwenye dhambi!...”

Ilikuwa ni wakati wa maisha yangu ambapo nilijisahau kuwa mimi ni muumini na mtoto wa Mungu. Ni jambo moja kuzungumza juu ya Mungu na ni jambo jingine kabisa kupata uzoefu wa kukutana naye kibinafsi!

“Bwana!” Nililia, “Nihurumie mimi mwenye dhambi! Vunja masanamu yote yaliyopo katika maisha yangu...!” Sasa sikujishughulisha tena na umaskini au utajiri wa wengine, dhambi za ujana na makosa ya majirani zangu. Mimi ndimi niliyekuwa mwenye dhambi! Kila kitu kingine nilikuwa nimekisahau.

Kwa hiyo, hata kabla ya uamsho kuanza, Mungu alinipeleka kwenye kinu chake, ambacho kinasaga taratibu lakini laini. Na yeyote ambaye hajapitia jambo kama hilo ni vigumu kujua ninachokizungumzia. Lakini waliopitia hayo wanajua kabisa ninachomaanisha.

Katika siku hizo nilisahau kwamba nilikuwa mhubiri wa injili kwa miaka kumi na miwili, nilisahau elimu yangu ya kiroho, na niliomba tu kama mtoza ushuru hekaluni, “Bwana, nihurumie mimi mwenye dhambi!” Kama mtoza ushuru, nilijipiga kifua, nikijitambua kuwa mtenda dhambi mkuu na wa mwisho anayehitaji toba ya kina na msamaha. Nilikuwa mjinga sana, kipofu na kiziwi kwamba Bwana alinichukua kwa ukali wa shingo na kusugua pua yangu katika kila dhambi.

Siku moja kama hiyo nilikuwa nikienda kwenye mkutano wa maombi nikiwa na Biblia yangu mkononi kama kawaida. Njia ilikuwa karibu na duka ambalo watu wengi walikuwa wamekusanyika. Nilipokuwa nikipita katikati ya umati, niligusa uso wangu kwa bahati mbaya na kugundua kuwa nilikuwa nimesahau kunyoa. Tulifundishwa tukiwa

watoto kwamba ni aibu kwa mwanamume kwenda hadharani bila kunyoa ndevu. Nilisimama kwa mshangao na mara moja nikawaza, "Ulimwengu utasema nini wakati utaniona katika hali mbaya kama hii?!" Na tena, kama umeme, maneno yalinipiga, "Ulimwengu utasema nini juu yako?! Lakini je, Biblia haisemi kwamba umekufa kwa ulimwengu na umekufa kwa ajili ya dhambi?!" Kwa hiyo maandiko yalisema nami tena, na tena nuru ikaingia akilini mwangu na moyoni mwangu.

Mnaona, marafiki! Wakati wa uamsho, Neno la Mungu huwa linakuwa hai na tendaji. Huwa linatupiga na hutupenya mioyoni wetu. Kwa wakati kama huo hatuwezi tena kuwa kama bata ambaye maji hutiririka mara tu yanapofika ufuoni, au kama jiwe ambalo hukaa ndani ya maji kwa miaka lakini hubaki kavu ndani. Katika nyakati za uamsho, maandiko yanakuwa kweli nyundo ivunjayo miamba.

"Bwana!" Nikasema, "Ninakuamini Wewe, lakini siamini jinsi maandiko yanavyosema kwamba anayekuamini amekufa kwa ulimwengu. Sijafa kwa ulimwengu!"

Ndiyo, sikuwa nimekufa kwa ulimwengu. Ulimwengu uliishi ndani yangu na ulikuwa na ushawishi mkubwa kwangu. Ulimwengu ulikaa kwenye kiti cha enzi cha moyo wangu, ukinitawala. Nilikuwa mfu zaidi kwa Mungu aliye hai kuliko ulimwengu!

Hivi ndivyo nilivyopata fununu. Kwa kuwa hai kwa ulimwengu na dhambi, sikuweza kuamini jinsi maandiko yanavyosema, na kwa hivyo sikuweza kuwa chanzo cha maji ya uzima. Baada ya yote, Bwana alikuwa amesema wazi kabisa kwamba mito ya maji yaliyo hai yangetiririka kutoka tumbo la uzazi wa wale tu wanaoamini sawasawa na maandiko yasemavyo. Sasa niliweza kuelewa ni kwa nini maisha yangu yalikuwa kama jangwa kavu, lisilo na maji, kwa nini mioyo ya watu ilifungwa kwa Neno nililohubiri, na kwa nini maneno ya ahadi za Mungu hayakuwa yakitimizwa katika huduma yangu. Niligundua pia kwa nini hatukuwa na uamsho nchini Afrika Kusini. Sababu ya hii ilikuwa kwa sababu nilikuwa kizuizi kwa Bwana! Bwana

hangeweza kufanya kazi kupitia kwangu, kwa sababu kulikuwa na mambo mengi ya kishetani katika maisha yangu na moyoni mwangu ambayo yalimkandamiza na kumzima Roho wa Mungu. Lakini uamsho ni kazi ya Roho wa Mungu – Roho Mtakatifu!

Moyo wangu ulivunjika na kulia nilipogundua hili! Sikuweza kupata amani na nikaanza kumwomba Bwana anisaidie kushinda hili ili nipate kuwa mtu mpya na chombo kinachofaa kwa matumizi yake. Kwa kujibu, Bwana alinionyesha hali ya joto ya moyo wangu. Niliona hatua tatu. Kwenye hatua ya chini kabisa kulikuwa na watu wengi sana waliokusanyika, kwenye hatua ya kati walikuwa wachache sana, na nyuso zao ndefu, zilizoinuliwa zilionekana kuwa na huzuni na fadhaha. Kwenye hatua ya juu kabisa kulikuwa na watu wachache tu, lakini nyuso zao ziling'aa , kama nyuso za malaika. Walijawa na uzima na mwanga. Lo, jinsi nilivyotaka kuwa kama wale walio kwenye hatua ya tatu ya juu!

Sikutambua mara moja undani wa maana ya kile nilichokiona. Lakini siku chache baadaye, nilipofungua Biblia yangu kama kawaida, maneno ya Mungu yalisimama mbele ya macho yangu, "Nayajua matendo yako, ya kwamba wewe si baridi wala si moto. Afadhali ungelikuwa baridi au moto. Hivyo kwa kuwa u uvuguvugu, kwamba wewe si baridi wala si moto, nitakutapika utoke kinywani mwangu." (Ufunuo 3:15-16). Kwa hiyo Bwana alinionyesha Wakristo baridi, vuguvugu, na moto ni nini, na jinsi hali ya kiroho vuguvugu inavyoonekana kuwa mbaya machoni pake.

Kwa tafsiri halisi kutoka kwa Kigiriki, neno "mate" linamaanisha kutapika yaliyomo ndani ya tumbo nje na linatokana na neno "tapika". Sote tunajua kwamba kutapika hutokea wakati mtu ni mgonjwa. Hapati amani na raha mpaka atapike, yaani mpaka atoe kilichomo tumboni.

Unaelewa kwa nini ninazungumza juu ya hili? Je! unajua kwamba mwamini yeyote ambaye si baridi au si moto kiroho, lakini joto tu, huleta mateso tu kwa Bwana? Kuzungumza kwa njia ya mfano, mkristo kama huyo,

akiwa ndani ya Bwana, humfanya "kutapika", na Bwana "huteseka" hadi mwishowe humtupa nje ya nafsi yake.

Kwa ulinganisho huu nataka kukwambia, mpendwa, kwamba ikiwa uko ndani ya Bwana, sio dhamana kamili ya kuwa naye katika umilele. Ikiwa wewe ni vuguvugu, uko kwenye njia hatari. Bwana anasema kwamba ni afadhali kuwa mpagani baridi, mchakavu, mgumu kuliko Mkristo vuguvugu. Muumini mchangamfu kama huyo ndiye kitu bora zaidi kwa shetani, na kwa hivyo ni mbaya zaidi kwa Mungu mwenye upendo. Nzi hukusanyika kwenye lundo la mavi, lakini shetani na roho zake hukusanyika popote palipo na Wakristo vuguvugu. Uvuguvugu ni mahali pazuri penye hali ya hewa inayofaa kwa nguvu za giza za kuzimu. Kwa kweli, sio baridi sana au moto sana. Tunapooga, tunachanganya maji ya moto na ya baridi. Vivyo hivyo, shetani "huoga" kwa hiari akitumia zote mbili. Katika mikono ya shetani, Wakristo wachangamfu ndio zana zake bora zaidi.

Ikiwa unataka kuzoea mawazo machafu, na dhambi kubwa na dhambi ndogo, basi nenda kwa Wakristo vuguvugu. Huko utapata kila kitu na kila unachoweza kufikiria. Mtume Paulo aliwaandikia Wakorintho kwamba walikuwa na dhambi ambazo hata wapagani hawakuwa nazo. Na hii ni kesi ya kweli. Sasa ningeweza kuorodhesha dhambi nyingi sana ambazo hata wapagani hawana majina yao kati ya Wakristo vuguvugu yanapatikana!

Kwa hiyo, ikiwa Yesu hasemi uongo na Neno la Mungu halitupotezi, basi ole wake yeye aitwaye Mkristo, asiye baridi wala moto katika hali yake ya kiroho. Ole kwa nafsi isiyoungua kwa ajili ya Kristo! Ingekuwa bora kuwa baridi kuliko joto tu! Hakuna msukumo wa kuomba na kusoma Neno la Mungu, wakati gazeti huwa mikononi mwao. Kuungua kwa ajili ya Bwana, kuokoa roho za watu kwa ajili Yake – hakuna kipaumbele kama hicho, kwa kuwa imechukua nafasi yapili maana kuna mambo muhimu zaidi ya kufanya. Hao ni Wakristo vuguvugu wasio na moyo unaowaka, wanaotoka anguko moja hadi lingine. Mara

nyingi wanalalamika kwamba hawafaulu, jambo ambalo halishangazi. Wanawezaje kufanikiwa ikiwa Mungu hayuko pamoja nao?! Ni vitu tu vinavyomtapika!

Nieleweni kwa usahihi, marafiki, na mniamini kuwa kwa joto letu la kiroho hakuwezi kuona mbingu kwetu, lakini kuzimu tu, ambako kumeandaliwa kwa vile. Utambuzi wa hili unapaswa kututikisa na kututoa katika usingizi wetu wa kiroho, ili hatimaye tuanze kuomba, "Bwana, uturehemu sisi wakosaji!"

Hilo ndilo hasa lililonipata. Mungu aliponionyesha joto la moyo wangu, nilitambua kwamba dhambi zangu zote zilitokana na joto hilo la kiroho. Nakumbuka nikijitupa kitandani kwangu na kumlilia nikisema, "Bwana, nipe moyo unaowaka moto, unaowaka kwa ajili Yako mchana na usiku! Ondoa kwangu uvuguvugu huu, uvivu wangu wote wa kiroho na uzembe! Nipe moyo kulingana na mapenzi Yako! Nihurumie! Ulikuja kuwasha moto ndani yetu! Kwa hivyo angaza mwanga moyoni mwangu! Anza hapa na mimi, Bwana. Ninajitoa Kwako! Najitoa kikamilifu! Chukua maisha yangu! Fanya nayo unachotaka kufanya nayo, kama Unavyotaka!" Na kwa kujibu kilio hiki, Mungu aliendelea kufanya kazi aliyokuwa ameianza ndaniyangu.

Nilikumbushwa jambo lililosemwa miaka mingi iliyopita na waziri wetu wa kwanza, Heinrich Verbut. Akizungumza nasi, watu wa mataifa mbalimbali nchini Afrika Kusini, alisema kwamba tunapaswa kuwapenda wale wanaotuzunguka kama sisi wenyewe. Miaka mingi baadaye, Bwana alinikumbusha jambo hilo. "Unakumbuka maneno hayo?!" Akaniambia, "Mtu huyo amekwenda. Ameuawa. Lakini kumbuka jinsi alivyosema kwamba mnapaswa kuwapenda majirani zenu kama mnavyojipenda wenyewe. Leo si waziri wa kwanza wa serikali yako anayekuambia haya, bali ni Mfalme wa wafalme wote na Bwana wa mabwana wote. Niambie, je, unampenda jirani yako kama nafsi yako?"

Ndiyo... Ukijipata mbele za Mungu aliye hai naye akikuuliza swali hili, unahitaji kufikiria kwa makini kabla

ya kujibu, “Bwana!” nilisema, “Kusema kweli, nimetoa maisha yangu kwa ajili ya watu wa Afrika. Kwa ajili yao nimejitolea pamoja na vyote nilivyo navyo, lakini licha ya hayo sijui kama ninaweza kusema kwamba ninawapenda kama nafsi yangu.”

“Erlo!” Nilisikia sauti ya Mungu tena, “Sikuulizi kama ulitoa maisha yako kwa ajili yao. Ninakuuliza ikiwa unampenda jirani yako kwa upendo ambao maandiko yanasema. Je, unampenda kama unavyojipenda?” *(Katika Wakorintho wa Kwanza sura ya kumi na tatu mstari wa tatu unasema, “Kama ningewapa maskini kila kitu nilicho nacho, na hata kuutoa mwili wangu kama dhabihu, ningejisifu; lakini kama singewapenda wengine, nisingepata chochote.”)*

“Yesu!” Nilikiri, “Kusema ukweli kabisa, siwezi kusema kwamba ninampenda jirani yangu kama mimi mwenyewe. Kwa maana nikilazimika kulala mahali fulani na kupewa kitanda, au ikiwa ni wakati wa chakula cha mchana na nikapewa chakula, huwa sifikirii hata kuuliza ikiwa kila mtu ana mahali pa kulala na ikiwa wengine pia wana chakula. Nikipata kitu, huwa naridhika na sijali ikiwa jirani yangu ana kitu sawa. La, Bwana! Simpendi jirani yangu kama mimi mwenyewe!”

Mungu aliendeleza kile alichokuwa ameanza na kuchukua hatua inayofuata. Alisema, “Unachotaka watu wakufanyie, wewe watendee. Je, ndivyo unavyofanya, Erlo?”

“Yesu!” Nilisema huku nikikaribia kulia, “Mimi sina hii! Mungu wangu, hapana, sina hiyo pia! Ninapofika mahali fulani, kama mhubiri, huwa napapata pakiwa bora zaidi. Watu huwa ni wa kirafiki sana kwangu. Na ikiwa hawana urafiki, siwezi kusahau na huwa nawaambia moja kwa moja kuhusu hilo. Bila shaka siambii mtu yeyote kuhusu dhambi zangu mwenyewe, lakini kuhusu dhambi za wengine – bila shaka! Kuhusu makosa ya wengine – ndiyo, lakini kuhusu yangu mwenyewe – hakika sivyo!”

“Sawa!” akanigeukia mimi, Bwana akasema tena, “Wa kwanza atakuwa wa mwisho, na yeyote kati yenu aliye

mkubwa atakuwa mdogo na mtumishi wa wote. Mimi Mwenyewe nimetoa mfano katika hili. Je, sikuosha miguu ya wengine? Je, sikuwa mtumishi wa watu wote?"

"Bwana!" nililalamika, "Hivi sivyo ilivyo kwangu pia! Wengine huniosha miguu, ila si mimi! Hapana, mimi si mdogo wa hawa!" *(Lo, jinsi ningeweza kusema hivyo kwa wengine! Lakini Mungu anapoweka uso wako kwa ukweli, huwa ni hali mbaya).*

"Je, una uhusiano gani na Waafrika?" swali jipya lilifuata, "Je, wewe ni mtumishi wao kweli?" *(Naam, marafiki, mbele ya wanadamu unaweza kukwepa swali la namna hiyo, lakini mbele za Mungu aliye hai huwezi.)*

"Bwana!" Nilimsihi, "Sivyo ilivyo tena!!! Siwezi tu kufanya hivyo! Nikienda mahali fulani, mtu kutoka kabila la Wazulu huja kwangu na kuchukua koti langu. Na sasa, ikiwa mwafrika au mtu mwingine atakuja, lazima niende kumsaidia kubeba koti lake?! Hapana! Je, mimi nafaa kuwa mdogo zaidi kati ya hawa?! Hapana, Bwana, hapana! Je, nafaa kuwa mtumishi kwa wote?! Je, nafaa nimtumikie kila mtu?! Lakini hilo haliwezekani, Bwana! Watu watanikalia na kunisukuma! Basi sitakuwa na mamlaka yoyote! Nini kitatokea?! Hapana, Bwana, siwezi kufanya hivyo! Ikibidi nifanye hivyo, basi sitaweza kuwepo! Kisha nitapoteza maisha yangu mwenyewe!"

"Hivyo hasa ndivyo ninavyotaka!" Bwana akajibu, "Je! hamjui ya kuwa yeye aiachaye nafsi yake ataipoteza, lakini yeye atakayeipoteza kwa ajili yangu atakuwa na uzima wa milele! Erlo, ingia kwenye kifo!"

"Ee Bwana! Je, kuna kitu kingine chochote ambacho kingekuwa kigumu kama kufa! Kufa! Ili kuacha kila kitu nyuma! Ili kuacha kila kitu! Kujikana mwenyewe! Kuwa tayari kuingia kwenye kifo..."

Tena nikaisikia sauti ya Bwana ikisema, "Erlo! Ikiwa hauko tayari kuwa mtumishi kwa wote, kuwa mdogo, kutokuwa kitu, basi acha kuomba kwa ajili ya uamsho!" Na kwa hivyo nilijikuta katika mwisho wa kufa, katika ndoto...

Mapambano haya yaliendelea mchana na usiku. Nilipoamka usiku, nilikuwa na maji mengi. Wakati huo sikuwa mgonjwa, sikuwa na mafua, sikuwa na homa. Sababu ya hii ilikuwa mapambano yaliyokuwa yakiendelea moyoni mwangu. Wakati fulani ilionekana kama singeweza kustahimili. Lakini Bwana aliendelea kwenda.

Siku moja, kupitia neno lake, aliniambia, “Erlo, mnachowafanyia walio wadogo kabisa kati ya hawa wanaoniamini, mnanifanyia mimi. Na kwa hiyo siku ya kiama nitawahukumu hivi: Nitachukua wale wadogo machoni pako na kusema kwamba ulichowatendea watu hawa umenitendea mimi.”

Nilishtuka, “Nini, Bwana?!”

Ikiwa Bwana mwenyewe anasema nawe, Nneno uliloonekana kulijua, ghafla huanza kujidhihirisha kwa namna fulani ya pekee, na ndipo maana yake halisi inakuwa wazi kwako.

Kisha nikajiuliza ni nani aliye mdogo machoni mwangu. Mpendwa, jiulize swali hilo hilo. Ni nani aliye mdogo zaidi machoni pako? Je, unataka kupima maisha yako ya kiroho ili kuona jinsi yalivyo ndani? Je, unataka kupima upendo wako kwa Bwana na kuona jinsi ulivyo karibu Naye? Kisha angalia mtazamo wako kwa walio wadogo kabisa kati ya hawa wanaomwamini Yesu Kristo. Jua kwamba mtazamo wako kwa Bwana si bora kuliko mtazamo wako kwa wadogo hawa, na kwamba huwezi kumpenda Yesu zaidi ya unavyowapenda wadogo hawa. Hii ni picha halisi na ya kweli ya Ukristo wako katika mwanga wa umilele! Kila kitu kingine ni uwongo tu na udanganyifu, ambao ni mng’ao “mtakatifu” wa nje, kwa sababu ukweli, kama Bwana alivyosema ni, “Uliyomtendea mdogo zaidi ya hawa, umenitendea Mimi.”

Unapoona kila kitu katika nuru ya Mungu, inaweza kukusumbua sana na kugeuza kila kitu ndani yako kuwa juu chini. Hata hivyo, hilo ni jambo jema, kwa sababu kilicho ndani ya chombo chako kitatoka.

Kwa hiyo, ilinibidi kukiri kwa Bwana kwamba mambo si jinsi yalivyopaswa kuwa kulingana na Neno lake. Ikiwa

mtoto ana blanketi za kutosha kujifunika, iwe ni joto, hainihusu mimi, maadamu nina joto. Ikiwa silali karibu na mtu anayenipiga, basi kila kitu ni sawa, waache wengine walale naye. Lakini siku itakuja ambapo Bwana atasema, “Unajua nilikuwa na wewe nikakoroma?” Na hapo hakutabakia neon ila kusema, “Ee Bwana! Kama ningelijua wakati huo, ningekubali kulala kando Yako...”

Hivi ndivyo tunavyoweza kujaribiwa siku moja na Mungu wakati ambao hatutarajii hata kidogo. Bwana anaweza kututokea kwa sura ya mgonjwa, kiwete, kipofu, mwombaji, kaka au dada aliyefedheheshwa, na atatarajia upendo na huruma kutoka kwetu. Katika saa hiyo tutapimwa kwenye mizani ya neno la Mungu, na kisha ukweli wa upendo wetu utapimwa. Haya ni mambo ya kweli, marafiki, na ikiwa hatuko tayari kuyachukulia kwa uzito sasa, ikiwa hatutakabiliana nayo kwa uaminifu leo, basi itatubidi kufanya hivyo siku ya hukumu. Na itatokea kwamba Mungu si mwongo na maneno ya maandiko ni kweli.

Siku moja, nikiwa nimesimama chini ya mti, niliweza kutazama picha kama hiyo. Waafrika kadhaa ambao sikuwafahamu walikuwa wakicheka na kuongea wao kwa wao wakininyoshea kidole. “Tazama mzungu huyo anavyoonekana!” walisema, “Labda ni mlevi, lakini sio mbaya zaidi!” Sijui jinsi nilivyokuwa wakati huo, lakini hivi ndivyo Bwana anavyoweza kuwanyenyekeza na kuwashusha wenye kiburi na majigambo. Nilikuwa nikiwadharau watu, lakini Mungu alipoanza kazi Yake ndani yangu, ndipo wengine walinidharau.

Kadiri siku zilivyosonga, Bwana aliendelea kudhihirisha maisha yangu, akifichua mawazo yaliyofichika, matendo, na mambo ambayo sikuwa nimeyazingatia hapo awali. Bwana alisema, “Kwa hiyo, ulipozungumza na mtoto huyo, mwanamke huyo, na ndugu yako, je, ulifanya hivyo kwa njia ambayo Yesu angefanya? Je, nafsi yako na tabia yako vilikuwa nafsi yake na tabia yake? Kwa nini umekaa kimya, Erlo?! Niambie, hali ikoje kwako, na ikoje kwa huyo...?”

Na hapo ndipo sikuweza kustahimili, "Mungu! Siwezi kuuchukua tena! Siwezi!" na nikasikia tena, "Erlo! Je, hukuombea uamsho? Na sasa unasema huwezi kuuchukua tena! Vema, ni sawa. Basi achana nao. Sitakuja! Mnaomba uamsho, mkiniomba nije kwenu, na ninapoanza kutenda, mnasema hamwezi tena! Hamjui ya kuwa nijapo, nitaanza hukumu yangu katika nyumba ya Mungu, si na wale walio nje yake!"

Mnaweza kuelewa sasa, enyi marafiki, kwa nini watu wengi sana huomba kwa ajili ya uamsho, lakini ni wachache sana wanaoupitia. Wengi wao huishia kufa kabla ya kupata walichoomba. Na unajua ni kwa nini? Kwa sababu kwa wengi wa wachamungu hawa, kuomba kwa ajili ya uamsho si chochote zaidi ya kuyachezea tu maneno ya uchamungu kwenye midomo yao. Lakini Mungu hapendi ukumbi wa michezo! Hataki chochote cha kufanya na wanafiki! Ninaamini kwa moyo wangu wote, na ninasema haya kwa uwazi kwa wote, kwamba ikiwa maisha yetu yanapatana na neno la Mungu, basi hakuna haja ya kuomba uamsho, kwa sababu hakika uamsho utakuja kama matokeo ya asili ya kuishi kwa haki na imani ya kweli. Hatupaswi kuomba vijito vya maji ya uzima, kwa sababu mara tu imani yetu inapopatana na Maandiko, mara moja maji hayo yatatiririka kutoka kwa maisha yetu na kutoka kwenye chemichemi zetu za kiroho. Kwa hiyo, ikiwa tunaomba, ni afadhali kumwomba Bwana atusaidie kuweka maisha yetu katika mpangilio na kuwa na imani inayopatana na Neno la Mungu.

Kwa hiyo Bwana alifanya kazi Yake ndani yangu hadi hatimaye nikasema, "Bwana! Fanya chochote unachotaka! Niko tayari kulipa gharama yoyote, hata nikionja mauti! Niko tayari! Nataka kuwa tayari! Na kama Ukiniona bado, nifanyie hivyo!" Lakini kwa kufanya hivyo, nilithubutu kumwambia Mungu jambo ambalo bado ninaaibika sana hadi leo. Niliuliza, "Bwana, tuletee uamsho, lakini tafadhali fanya hivyo kwa njia ya utaratibu katika kila kitu, kwamba kila kitu kiende kulingana na desturi ambazo tumezoea –

kwa uwazi na kwa kiasi bila mambo ya mbali na ya uwongo.” *(Kufikia wakati huo tayari tulikuwa na maagizo na sheria zetu wenyewe, mtindo wetu wenyewe uliowekwa wa maisha ya Kikristo ya kimungu).*

Kwa kujibu hili, Mungu aliniambia kwa ukali, “Erlo! Wewe ni nani na mimi ni nani?! Je, wewe ni mwalimu wangu na Mimi ni mfuasi wako? Je, unaweza kuniambia jinsi ya kutenda jambo?! Ikiwa Roho wangu Mtakatifu atafanya kazi na nianze kazi Yangu, nitaifanya ninavyotaka kuifanya, si kama unavyowazia! Kwa hivyo, ikiwa hutajinyenyekeza, na kuniinamia, usipoziacha njia zako na mawazo yako, basi sitakuja. Kwa maana njia zenu si njia zangu, na mawazo yenu si mawazo yangu!” *(Ndiyo, kitu kama hicho kinaweza kuvunja na kuponda moyo).*

Leo, bila shaka, ninatambua kwamba kile pekee ambacho Mungu hukaa ndani na kile kinachofanywa na Mungu mwenyewe ndicho cha kweli. Kila kitu kingine ni nadharia ya akili na mawazo ya binadamu. Kuna utaratibu tu ambapo Mungu yupo. Mahali ambapo hakuna Mungu, hakuna utaratibu. Hata kama hali ya nje inaonekana shwari na kila mtu yuko kimya kama panya, akilini kila kitu kinasisimka, kikizunguka na kupekua. Kuna utaratibu wa kweli tu, ambapo Mungu hutawala na kuelekeza kila kitu. Bila agizo hili hakuwezi kuwa na uamsho.

Mungu anapofanya kazi, Yeye hufanya mambo jinsi anavyotaka yafanywe. Hatuwezi kumwagiza, kumwamuru au kumwambia kwamba lazima iwe hivi ama vile. Mungu ni mwenye enzi, hivyo matendo yake yote ni makuu. Uwongofu ni haki yake tu! Yeye si mtumishi wetu, mtoto wetu, au mfuasi wetu! Yeye si mbwa wetu mdogo tunayeweza kumwita na kumwongoza kwa kamba popote na kwa vyovyote vile tunavyotaka. Hapana, yeye ni Mungu aliye hai, Bwana wa mabwana! Ikiwa tu tunampa nafasi ya kutenda kazi kati yetu kama Mungu aliye Hai, anaweza kuja kwetu. Vinginevyo, tutaomba bure kwa matendo ya Mungu. Kwa hiyo katika jambo hili, Bwana alinileta hadi pale nilipoweza kusema kwamba nilikuwa

tayari kuukubali uungu Wake na utawala Wake usiogawanyika.

Marafiki wapendwa! Wakati huu wote, wakati Mungu alikuwa na shughuli nami, sikujua kwamba katika kunifunulia dhambi zangu, wakati huo huo alikuwa akifanya kazi ndani ya mioyo ya watu wengine wa jumuiya yetu. Wimbi lile lile la toba lilikuwa likiwakumba wengine, na Roho Mtakatifu alikuwa akifanya kazi yake, akimfunulia kila mmoja dhambi zake na kumleta kutambua na kutubu. Mmoja alikwenda kwa jirani yake, akaomba msamaha kwa ukosefu wake wa urafiki. Mwingine alijihukumu kwa kutozungumza na mtoto kwa sauti ifaayo na bila amani moyoni mwake. Mume alifanya amani na mke wake, mke na mume wake, watoto na wazazi wao, marafiki na marafiki zao. Wangeambiana, "Nisamehe, nilisema vibaya juu yako. Nisamehe kwa sababu kulikuwa na uchungu moyoni mwangu dhidi yako. Nisamehe kwa sababu nilikuhukumu badala ya kuja kwako binafsi kama Biblia inavyotufundisha kufanya." Kwa njia hii walikuwa wakiweka maisha yao katika mpangilio na kufanya amani na majirani zao.

Mwanaume mmoja aliniandikia barua na kuniuliza, "Ndugu, nisamehe! Nilizungumza vibaya juu yako. Tafadhali nisamehe, kwa maana sasa nina hakika kwamba wewe ni mtumishi wa Mungu!" Loo, sasa sikuwa na haki ya kuwashtaki wengine, kwa maana nilikuwa mwenye dhambi mwenyewe ambaye niliomba, "Bwana, nihurumie! Niokoe na dhambi zangu!" Wengine pia waliomba sala hii, wakisema, "Bwana, tuokoe au tutakufa hapa!"

Kwa hiyo, Mungu aliendelea kufanya kazi Yake ndani ya mioyo yetu wakati huo hadi alipotusafisha kutoka kwa yote yaliyomhuzunisha Roho wake. Na wakati mambo yote ya kishetani na ya dhambi yalipoondolewa katika maisha yetu, wakati njia ilitayarishwa kwa ajili ya Bwana kufanya kazi, ndipo ghafla siku moja, kwa wakati ambao hatukutarajia kabisa, mbingu zilifunguka na Roho Mtakatifu akashuka juu yetu kama ilivyokuwa katika siku za mitume. Ukitaka kujua niliyopitia, naweza kusema tu kwamba wakati

huo nilihisi kana kwamba mtu fulani aliweka mkono wake juu ya kichwa changu na kuuinamisha chini, huku roho yangu ikiomba kwa unyenyekevu kwa Yule aliyemwaga damu yake Kalvari.

Katika 1 Petro 4:17 tunasoma kwamba kazi ya Bwana daima huanza na hukumu juu ya nyumba ya Mungu. Hapa ndipo Roho Mtakatifu anafanya kazi yake. Haanzi na dhambi za wengine, dhambi za watoto, au dhambi za wazazi, lakini dhambi zetu wenyewe. Mke mpendwa, Haianzi na dhambi za mumeo! Utalazimika kuweka nyumba yako vizuri kwanza! Na wewe, mume, sahau dhambi za mke wako! Safisha maisha yako mwenyewe kwanza!

Marafiki zangu! Hii ni **habari njema**! Sio lazima kumngojea jirani yako! Inaweza kuanza na mimi na wewe! Itakuwa muhimu kuacha dhambi unazozipenda na kuziondoa kutoka kwa maisha yako na kutoa moyoni mwako kila kitu kinachomhuzunisha Roho wa Mungu. Kwa maana ukweli ni kwamba dhambi za wengine, matendo mabaya na maovu ya majirani zetu na wale wanaoitwa “maadui” hayawezi kuzima uchomaji wa Roho Mtakatifu katika maisha yetu wenyewe.

Sio kwa bahati kwamba Neno la Mungu linasema kwamba tusimhuzunishe Roho Mtakatifu na kumzimisha, kwa sababu ni ukweli kwamba wale wanaomjua Bwana wanaweza kufanya kile ambacho waovu hawawezi kufanya. Sio wao wanaomkataa Mungu, bali sisi Wakristo tunaomhuzunisha na kumzima Roho Mtakatifu kwa maisha yetu machafu na dhambi nyingi.

Hakuna maana katika kutarajia makafiri kuongoka ikiwa maisha yetu wenyewe si mfano na nuru kwao. Na hata ikitokea, na mtu akaamini ghafla kupitia sisi, basi maneno ambayo Yesu aliwaambia mafarisayo yatatimia. “Ole wenu walimu wa sheria na Mafarisayo, wanafiki! Ninyi mnasafiri baharini na nchi kavu ili kumfanya mtu mmoja ageuke na kuwafuata ninyi, lakini baada ya kumpata, mnamfanya mwana wa jehanamu mara mbili kuliko ninyi!” (Mathayo 23:15).

Kanisa na kusanyiko haziwezi kuwa za kiroho zaidi ya viongozi wao. Ikiwa kusanyiko na washiriki wake wako katika kiwango cha juu zaidi cha kiroho kuliko mchungaji, basi hawezi kuwa kiongozi wao tena. Maisha ya mhubiri mwenyewe lazima yawe safi na uhusiano wake na Mungu lazima uwe sawa ili Bwana afanye kazi kupitia kwake.

Ikiwa hakuna uamsho wa kiroho, hatuwezi kumlaumu mtu mwingine isipokuwa Wakristo wenyewe. Ikiwa Mungu hafanyi kazi hapo ulipo, ni nani wa kulaumiwa? – Si ulimwengu, si wazinzi, si walawiti, bali wachamungu wanaoitwa kwa nyumba ya Mungu! Kwa hiyo ni kwa ajili yao kwamba hukumu lazima kuanza, kama wanataka au la. Na huu ndio ukweli! Iwe ni habari tamu kwako au kidonge chungu, lazima uimeze! Umesimama katika njia ya uongozi wa Roho Mtakatifu, labda kama nilivyofanya hapo awali! Njoo Afrika Kusini, nikuonyeshe mahali pale Mapumulo niliposimama na kulia, nilipogundua kuwa si mtu mwingine, bali mimi ndiye niliyesimama kwenye njia ya uamsho! Na nikatubu basi!

Sura ya 6

Kutoka gizani hadi nuruni

Katika Yohana 16:7-8 Yesu anasema, "Lakini amin nawaambia, yafaa mimi niondoke kwa kuwa nisipoondoka, huyo Msaidizi hatakuja kwenu, lakini nikienda nitamtuma kwenu. Naye atakapokuja, atauthibitishia ulimwengu kuhusu dhambi, haki na hukumu."

Roho Mfariji (Kigiriki: parakletos) inamaanisha Yule anayekuja upande wetu, kugusisha mabega yetu kwa Yake. Huyu ndiye aliyekuja siku ya Pentekoste, aliyefungua mbingu na kushuka kwa watu waliokusanyika Yerusalemu kutoka pande zote na kuanza kusema nao kwa lugha waliyozungumza. Siku hiyo, kila mtu aliyekuwepo angeweza kuelewa ujumbe wa Mungu na kile ambacho Roho Mtakatifu alikuwa akiwaambia lakini si kila mtu alitubu. Wengine, walioona na kusikia kile kinachotokea, walicheka, wakififikiri kwamba wasemaji walikuwa wamelewa kwa divai tamu. Hata hivyo, licha ya hayo, waliweza pia kusikia matendo makuu ya Mungu katika lugha zao wenyewe.

Kwa hiyo, Roho Mtakatifu anaweza kusema katika lugha ambayo mtu yeyote anaweza kuelewa. Akianza kufanya kazi, basi hakuna rangi ya ngozi, wala lugha, wala dini, wala kitu kingine chochote. Roho Mtakatifu anaweza kugusa kila moyo. Anajua lugha za mataifa yote. Anaweza kuzungumza na watu wasiojua kusoma na kuandika kabisa na wanazuoni wa dunia hii. Anaweza kuzungumza na wachawi na waganga, madaktari na maprofesa, watu wasiomcha Mungu na wanatheolojia, wanafunzi na walimu. Tunaweza tu kustaajabu tunapotazama Roho wa Mungu akifanya kazi ndani ya watu hawa.

Mara tu baada ya kumwagwa kwa Roho Mtakatifu, Mungu alianza kufanya kazi katika eneo letu, akileta roho mpya na kuponda ngome za shetani. Hakukuwa na mlio wa kengele, mialiko wala mashirika ya awali. Roho Mtakatifu, ambaye wakati fulani alikuwa amekusanya watu siku ya

Pentekoste, sasa alikuwa anafanya kazi hiyo hiyo. Hili ndilo lilikuwa suluhu la "tatizo la Yohana Mbatizaji" lililokuwa likinisumbua. Tayari alikuwa amejazwa Roho Mtakatifu ndani ya tumbo la mama yake, Roho yule yule aliyeanza kufanya kazi ndani yetu.

Mtu wa kwanza aliyekuja kwetu wakati huo alikuwa mchawi ambaye alikuwa na shule ambayo alifundisha uchawi kwa wengine. Kwa vile alikuwa mgeni kabisa kwangu, nilimuuliza kama alikuwa anataka nini. "Nataka uniombee," mchawi alisema, "Namtaka Yesu! Nimechoka na nimechoshwa na maisha yangu. Nimefungwa katika minyororo ya kuzimu!"

"Nini?!" Niliingilia kati, sikuamini masikio yangu. *(Sikuweza kuelewa. Kwa miaka kumi na miwili nilikuwa nimejaribu kuwageuza watu hawa kwa Bwana. Nilikaa nao kwa majuma kadhaa, nikihubiri injili, lakini sikufanikiwa. Waliita uchawi wao kuwa ni zawadi kutoka kwa Mungu, wakidai kwamba Mungu mwenyewe ndiye aliyewapa. Sasa huyu mchawi alikuwa amekuja mwenyewe, akiniomba nimuombee ili Bwana aivunje minyororo ya kuzimu iliyomfunga.)*

"Nani alikuwa anazungumza na wewe?" Nilimuuliza.

"Hakuna mtu!" Alijibu.

"Ni nani aliyekuambia juu ya Mungu, basi?"

"Hakuna mtu!"

"Je, umewahi kwenda kwenye ibada ya kanisa?"

"Hapana, sijawahi kuhudhuria mkutano maishani mwangu."

"Nani amekualika ujiunge nasi?"

"Hakuna mtu."

"Ndiyo, lakini sielewi!" *(Macho yangu lazima yalikuwa yamezunguka kwa mshangao, na yake pia.)*

"Ulikujaje hapa?! Nani kakuambia tupo hapa?"

"Tafadhali," yule mchawi alinikatiza, "usiniulize maswali yote haya! Niko njiani kuelekea kuzimu! Ikiwa Yesu hataniokoa sasa na kunitoa katika minyororo ya shetani, nitashuka kuzimu nikiwa hai leo. Nimehukumiwa milele,

kwa hiyo kuna tumaini moja tu lililobaki, kwamba Yesu bado anaweza kunihurumia!”

Ndiyo, lakini sikujua hata jinsi ya kuwaombea watu hawa. Baada ya kufikiria kwa muda, niliwaita baadhi ya wafanyakazi na kuwaeleza kilichokuwa kikiendelea. Kisha nikamwuliza yule mchawi ikiwa alikuwa tayari kumpokea Yesu kama mwokozi wake binafsi na kuungama dhambi zake kwa sababu Biblia inasema, “Yeye afichaye dhambi zake hatafanikiwa, bali ye yote aziungamaye na kuziacha hupata rehema.” (Mithali 28:13). Kwa hivyo, ikiwa unakiri dhambi yako bila kuwa na uamuzi thabiti wa kuachana nayo, basi ungamo kama hilo halina maana. Ni “ukumbi mtakatifu”. Lakini anayeungama dhambi yake na kuiacha hupokea msamaha na rehema. “Uko tayari, baada ya kukiri, kuacha uchawi wako, kutenganishwa nao milele?” Nilimuuliza yule mchawi. “Ndiyo!” alijibu kwa uthabiti, akiwa tayari kujitoa kabisa kwa Yesu.

Swali lililofuata lililokuja lilihusu jinsi ya kusali naye. Baada ya yote, alikuwa amepagawa. Nilikumbuka kwamba hapo awali nilijaribu kuwaamuru mapepo wachafu kumtoka mtu kwa jina la Mungu Baba na kwa damu ya Yesu Kristo. Mapepo hayo yalichukulia amri zangu kama ucheshi, wakacheka tu na kumkufuru Bwana.

Kwa hiyo tungesali jinsi gani kwa ajili yake? Tulikwenda chumbani kwangu na, tukiwa tumekaa kwenye mduara, tulianza kuimba wimbo wa Pasaka kuhusu kufufuka kwa Bwana wetu Yesu Kristo. Tuliimba kwamba alikuwa ameshinda mauti, dhambi, kuzimu na nguvu zote chafu; kwamba damu yake takatifu hutusafisha na kutukomboa.

Tulipoimba wimbo huu kwa mara ya pili, yule mchawi aliinuka ghafla kutoka kwenye kiti chake na, huku akishuka kwa miguu minne, alianza kugeuka na kuzungukazunguka, akifanya harakati kama mnyama wa mwitu. Wakati huo yeye alifanana na simbamarara anayejiandaa kuruka juu ya mawindo yake. Mmoja wa wafanyakazi wetu aliogopa sana na akaruka na kukimbia nje ya chumba kwa hofu, ikatubidi

tumwite tena, tukimwambia asiogope, kwa sababu Yesu ndiye mshindi.

Kwa nje ilionekana kana kwamba mapepo na shetani mwenyewe walikuwa wakitutazama kutoka kwa macho ya mwanamke aliyepagawa. Ilikuwa hali ya kutisha! Na kisha yafuatayo yakatokea. Mwanamke huyu ambaye hakujua kusoma wala kuandika, ambaye aliishi maisha yake yote kati ya Waafrika, alianza kuzungumza nasi kwa Kiingereza safi zaidi. Kisha mbwa wengi wakaanza kubweka kutoka kwake, na sauti walizokuwa wakitoa hazikuwa za uwongo. Ilikuwa mbwa wanaobweka kwelikweli. Kisha nguruwe wakaanza kupiga kelele na kuguna.

Katika jina lile lililo juu ya majina yote, tuliamuru nguvu hizo chafu zimtoke mwanamke huyu. Tuliomba kwa jina la Mungu wa utatu. Kwa kujibu, kupiga kelele, kucheka na dhihaka, pepo wabaya walisema, "Sisi ni mashujaa mia tatu wenye nguvu za shetani hapa, na mwanamke huyu ni makao yetu. Hatutamwacha!" Tuliendelea kuomba, mara mapepo yalipiga kelele, "Oh, sasa tunapata joto lisilostahimilika! Moto wa Roho Mtakatifu unatuunguza na kututafuna!"

Baada ya hapo mia ya kwanza ikatoka, kisha ya pili. Mashetani mia tatu waliondoka na kilio cha kutisha. Lakini kabla haya hayajatokea, pepo wabaya walisema jambo lisilo la kawaida na muhimu kwetu. Wakasema, "Tulijua juu ya Mungu Baba na Mungu Mwana, lakini bado hatujapata kukutana na Mungu Roho Mtakatifu. Na tangu alipokuja, moto wake unatula!"

Kisha nikakumbuka maneno ya maandiko, "...Hili ni neno la BWANA kwa Zerubabeli: 'Si kwa uwezo, wala si kwa nguvu, bali ni kwa Roho wangu,' asema BWANA mwenye nguvu zote." (Zekaria 4:6). Zaidi ya hayo, nilikuwa siwezi kuelewa Agano Jipya lilikuwa linatufundisha nini kwa kusema kwamba, "Kwa maana kushindana kwetu si juu ya nyama na damu, bali dhidi ya falme, mamlaka, dhidi ya wakuu wa giza na majeshi ya pepo wabaya katika ulimwengu wa roho." (Waefeso 6:12). Niliposoma maneno haya, nilifikiria mara nyingi jinsi tunavyoweza kufanya hivi. Ni

kana kwamba macho yangu yalifumbuliwa wakati huo, sio mwili unaopigana na roho, lakini Roho Mtakatifu dhidi ya roho za giza.

Bwana Yesu aliwahi kusema hivi, “Nimekuja kuleta moto duniani, laiti kama ungekuwa tayari umewashwa!” (Luka 12:49). Yohana Mbatizaji alihubiri jambo lile lile, akamwita Mungu na Roho Mtakatifu moto ulao, nasi tukasadikishwa juu ya ukweli wa maneno haya kwa vitendo siku hiyo.

Baada ya pepo wachafu kumtoka mwanamke huyu, sura yake yote ilibadilika papo hapo bila kutambulika. Je, unaweza kukukumbuka jinsi wachawi wa zamani walivyokuwa na nyuso mbaya zenye kukunjamana, na makunyanzi makubwa? Sasa alionekana kama mwanamke ambaye alikuwa ameketi miguuni pa Yesu kwa miaka mingi, aliyetakaswa na kuwapo kwake kwa karibu. Uso wake ulikuwa uking’aa na kumetameta kana kwamba anga ilikuwa ndani yake. Kwa tabasamu la mbinguni alisema, “Lo, ni ajabu jinsi gani! Yesu ameniweka huru na kunikomboa! Amenivunja pingu za kuzimu!”

Wapendwa, hii ni picha ambayo sitaisahau. Kwa kuiona tu, mtu anaweza kuinama mbele ya Bwana kwa unyenyekevu mkubwa. Loo, jinsi Yesu alivyo wa ajabu, mwokozi na mkombozi wetu!!!

Baada ya haya akaja mchawi mwingine, kisha mwingine na mwingine. Kwanza walikuja wachawi na waganga, kisha wale waliopagawa na mapepo wachafu. Walikuja na kusema ni mapepo wangapi walikuwa ndani yao. Wengine walikuwa na mamia, wengine maelfu. Wengine walikuwa na majeshi. Mapepo wengi walisema kwamba hawangetoka bila kumwaga damu. Kwa kweli, watu kama hao waliopagawa wangetapika kwa muda mrefu kabla ya kuwa huru. Siku hizo tuliuliza kila mtu bila ubaguzi.

“Nani alikuambia juu ya Bwana?”

“Hakuna mtu.” walikuwa wakisema.

“Je! mlijuana hapo awali?”

“Hapana, hatujafanya hivyo.”

“Lakini ulijuaje kuwa tulikuwa hapa? Jinsi gani? Ulipitia nini? Nani alikusukuma kufanya hivi?”

Hakuna mtu, hakuna hata mmoja wa wale waliokuja aliyekuwa amesikia habari hiyo kutoka kwa mtu mwingine yeyote. Wote, bila ubaguzi, walielekezwa kwa njia isiyo ya kawaida. Kwa hiyo tuliona kwa vitendo kwamba Roho Mtakatifu aliingia katika nyumba na vibanda na kuwaleta watu kihalisi kama alivyofanya siku ya Pentekoste.

Watu walisema, “Hatukupata pumziko kwa sababu kuna kitu ndani kilikuwa kikituhimiza kwenda. Tulikuwa tukitambua dhambi zetu kama ambavyo hatukuwahi kufanya hapo awali. Tulihisi na kujua jambo moja tu, kwamba ilikuwa ni lazima kutoka, na hivyo tukatoka.” Wengine wakasema kwamba walisikia sauti ikisema, “Nenda mahali kama vile huko utaambiwa unachopaswa kufanya.” Wengine waliona maono. Kwa hiyo, walikuja kwetu kwa njia nyingi tofauti. Walitoka karibu na mbali. Baadhi yao walikuwa wamepigwa na kuvimba miguu kwa sababu walilazimika kutembea kwa majuma kadhaa ili kufika tulipokuwa.

Hilo liliendelea bila kukoma usiku na mchana, hivi kwamba kwa miezi miwili au mitatu hatukupata usingizi hata kidogo. Sikuwahi kufikiria kuwa mwanadamu angeweza kushinda siku nzima kwa usingizi kidogo hivyo. Tulitambua kwamba ni Mungu pekee awezaye kufanya hivyo. Mara nyingi hatukuwa na chakula cha kutosha, lakini licha ya hayo hatukuhisi uchovu wala njaa. Bwana alitubeba juu ya mbawa za tai.

Tulipotoka kwenye mlango wa nyumba wakati wowote wa mchana au usiku, tulikuta umati wa watu mia moja, mia mbili, au hata mia tatu katika ua, wamesimama barabarani, wakitungojea. Wanaume wenye jeuri, wenye kiu ya damu, ambao hawakutaka kujua lolote kuhusu Ukristo hapo awali, walikuwa wakilia na kuhuzunika kama watoto wadogo, kana kwamba mtu fulani aliwapiga kwa fimbo. Walikuwa katika hali ya kushindwa kiroho, na, kama naweza kusema hivyo, walikuwa wameletwa chini kabisa. Roho Mtakatifu alikuwa akifungua macho

yao kuona dhambi zao, kwa haki ya Mungu, na hukumu yake.

“Kwa nini msiende kazini?” tungewauliza.

“Hatuwezi,” wangejibu.

“Hatuwezi kulala tena.”

“Lakini kuna nini?!”

“Sisi ni wenye dhambi! Je, Mungu anaweza kutusamehe?”

Watu ambao hapo awali hawakujua maana ya kulia sasa walikuwa wakilia kihalisi, wakiuliza swali lile lile,

“Je, bado kuna tumaini kwetu? Je, msamaha unawezekana kwetu?”

“Ndiyo,” tungejibu.

“Lakini unasema hivyo kwa sababu hujui jinsi tumefanya dhambi mbaya!”

Kisha tukachukua Biblia zetu mikononi mwetu na kuwasomea kutoka katika Isaya 1:18, “Njooni basi na tuhojiane,” asema BWANA. “Ingawa dhambi zenu ni kama rangi nyekundu, zitakuwa nyeupe kama theluji; ingawa ni nyekundu sana kama damu, zitakuwa nyeupe kama sufu.” Watu hao wangetikisa vichwa tu kujibu. Mungu alikuwa amewapa utambuzi wa kina na toba!

Roho Mtakatifu aliwafunuliaa dhambi zao kwa uwazi sana hivi kwamba watu wengine walipoteza imani kwamba msamaha bado ulikuwa unawezekana kwao, na ilitubidi kuwafariji na kuwatia moyo kwa maneno ya maandiko. Hivyo mtu mmoja mpagani aliyejulikana sana aliketi chumbani na kulia kwa uchungu sana hivi kwamba sikuweza kuvumilia nikaacha kila kitu na kumwendea.

“Niambie, shida yako ni nini?” Nilimuuliza. “Lo!” alilia kwikwikwi. “Mimi ni mwenye dhambi! Zimesalia sentimita chache kabla nianguke kuzimu!”

Katika Injili ya Yohana katika sura ya kumi na sita mstari wa saba Yesu anasema, “Lakini amin nawaambia, yafaa mimi niondoke kwa kuwa nisipoondoka, huyo msaidizi hatakuja kwenu, lakini nikienda nitamtuma kwenu” Hili linazua swali, “Je, huyu mtetezi atafanya nini iwapo

atakuja? Atawafariji watu vipi?" Biblia inajibu hivi, "Naye atakapokuja, atauthibitishia ulimwengu kuhusu dhambi, haki na hukumu." (Yohana 16:7-8).

Kwa njia hii, Msaidizi huyu angeelekeza watu kwenye dhambi zao. "Je! hiyo inapaswa kuwa faraja yoyote?" wengine wanaweza kusema, "Haiwezekani kumfariji mtu kwa njia hii!" Unajua, Mungu humfariji mtu tofauti na sisi wanadamu tufanyavyo. Wakati mwingine tunasema, "Usimwambie mtu dhambi yake! Utamtia mtu wazimu!" Lakini, wapendwa wangu, Mungu akifariji, humtuma Roho Mtakatifu, ambaye kwanza humwonyesha mtu dhambi zake, na ambaye wakati huo huo anajua jinsi ya kufariji.

Hii ndiyo sababu ni vigumu sana kuelewa jinsi inavyowezekana kwamba mtu aliyejazwa na Roho Mtakatifu aendelee kuishi katika dhambi. Kwani hicho ndicho kiini cha Roho Mtakatifu, Roho Msaidizi, kwamba Yeye huelekeza mwanadamu kwanza kwa dhambi zake, na pia kwa ukweli, haki, na hukumu ya Mungu. Na hii inaweza kweli kupatikana katika maisha ya mtu mwenyewe ikiwa Roho Mtakatifu wa kweli na sio wa bandia anafanya kazi. Kisha unaweza kuhisi kana kwamba siku ya hukumu tayari imekujia. Watu hupoteza usingizi, hawawezi kula, hawawezi kwenda kazini. Hawapati pumziko katika kitu chochote, na hali hii ya akili inaweza kuendelea hadi nafsi hizi zifikie kuvunjika sana roho, zikisadikishwa kuwa ni dhambi. Hawaridhiki tena na maombi ya kawaida ya toba na maungamo ya siri ya dhambi zao katika maombi ya faragha mbele za Bwana. Hawatapumzika mpaka wawe wameleta uchafu wao wa kiroho kwenye nuru, yaani, mpaka wawe wameita kila dhambi kwa jina lake katika maungamo ya kibinafsi na ya kina.

Kumekuwa na nyakati katika utendaji wa huduma yetu ambapo tumeombea kusanyiko zima la watu mia nne au mia tano, tukimwomba Bwana awasamehe dhambi za kila mmoja wao. Tulipomaliza ibada na kuwaacha watu waende nyumbani, hawakuondoka. Walikaa na kulia, na kila mtu alikuwa na hitaji sawa – kuleta dhambi zao katika maungamo ya kibinafsi, wakiita kila mmoja kwa jina lake. Bila haya

hawakuhisi msamaha na ukombozi. Kuungama dhambi za kawaida na maombi ya kawaida katika hali kama hizo, ikiwa naweza kuiweka kwa njia hiyo, haifai kuwa kwa kusudi.

Waefeso 5:13 inasema, "Lakini kila kitu kilichowekwa nuruni, huonekana." Na Yohana wa Kwanza 1:7 inasema, "Lakini tukienenda nuruni, kama yeye alivyo nuruni, twashirikiana sisi kwa sisi na damu yake Yesu, Mwana wake yatusafisha dhambi yote."

Mnaona wapendwa, neno la Mungu lenyewe linatuambia kwamba damu ya Yesu Kristo hutuosha na kutusafisha pale tu tunapoishi katika nuru. Nguvu ya kutakasa ya damu ya Mwokozi wetu haiwezi kujidhihirisha tunapoficha dhambi zetu na hivyo kutembea gizani, lakini tunapozileta kwenye nuru na kisha kumfuata Kristo katika nuru.

Kwa njia nyingine, wakati wa maungamo, baadhi ya dhambi zinazoletwa kwenye nuru zinaweza kuonekana kuwa zisizo na maana wakati zinapotazamwa kwa macho ya kibinadamu. Hata hivyo, ikiwa Mungu kweli anajidhihirisha kwa mtu, basi dhambi "ndogo" inaweza kuonekana kuwa kubwa kuliko mlima mkubwa zaidi. Kwa mfano, kila mume anayemtazama mwanamke kwa kumtamani anaitwa mzinzi na Kristo, na kila mwanamume anayemkasirikia jirani yake, akimdhania kuwa mjinga, anaitwa muuaji.

Hicho ndicho kipimo na kiwango cha Yule tunayemwita Mwokozi wetu mpendwa! Hiki ndicho kiwango cha Bwana Yesu mwenye upendo! Bila shaka, mtazamo huu si kiwango cha Mkristo vuguvugu ambaye hutazama mambo hayo kupitia vidole vyake, akifikiri kwamba ni nusu tu ya shida na si jambo kubwa. Hata hivyo, ikiwa tunauona dhahiri utakatifu wa Mungu na uwepo wake, basi hatutafikiri hivyo. Ikiwa hatuutambui hapa duniani, itabidi tusadikishwe nao mahali pengine. Hapo ndipo siku hiyo itakuwa siku ya hukumu kwetu. Hapa au katika umilele, lakini kwa kila mmoja wetu ni lazima kutimizwa siku moja! Ikiwa hatutapita kwenye kinu cha Mungu sasa, itatubidi tukipitie saa nyingine.

Nikiwa Ulaya, mara nyingi niliyasikia maneno haya, "Ndiyo, kwa Waafrika katika Afrika lazima iwe hivi, na

kwetu lazima iwe tofauti.” Lakini, marafiki zangu, kuna Biblia moja tu kwa Waafrika na Wazungu, kwa Afrika, kwa Ulaya, na kwa nchi nyingine zote na mabara! Hakuna Biblia nyingine tuliyopewa. Mungu ni nuru, na kila aingiaye katika nuru hii anafanywa kuwa nuru yeye mwenyewe. Ni mara ngapi tunaona watu wanaokuja kuungama wakiwa na nyuso za huzuni na majonzi lakini wanapofichua uchafu wao wa kiroho na Bwana akawasamehe dhambi zao, nyuso zao zilizogeuzwa zinang’aa na kung’aa, zikimuangazia Yeye aliye nuru mwenyewe?

Kwa hivyo, Mungu aliwasha moto wake kati yetu, na Roho wa Bwana, akazungukia roho za watu, na Yeye mwenyewe akawavuta kutoka gizani hadi kwenye nuru. Ingechukua masaa mengi kuelezea kwa undani jinsi jambo hili lilifanyika, kwa hivyo nitatoa mifano michache tu.

Msichana mdogo alifika nyumbani kutoka shuleni na kukaa chini ili kupumzika chini ya mti wa ndimu. Ghafla ukatokea ubao mbele ya macho yake, ambao mkono usioonekana ulikuwa ukiandika maneno juu yake, kila moja likiwa ni jina la dhambi aliyoifanya. Baada ya kusoma orodha hiyo ndefu, alichukua kaa leusi na kipande cha karatasi kuu ambayo ilikuwa imetupwa na mtu na kuanza kuandika. Mwanafunzi alipoandika neno la mwisho ubao ukatoweka, na wakati huo huo woga mkubwa, utambuzi wa dhambi yake na majuto makubwa vilimshika hivi kwamba alikimbia bila kupumzika kwa kilomita kadhaa hadi akatupata. “Hapa kuna dhambi zangu!” Alisema huku akitunyoshea kipande hiki cha karatasi chafu, “Mungu amenifunulia maisha yangu yote. Je, msamaha bado unawezekana kwangu ...?” Kwa hiyo, akatubu.

Ilitokea kwamba watu wasiojua kusoma na kuandika kabisa walipitia kitu kama hicho. Kingine ni kisa cha kijana mpagani ambaye hakuwahi kuhudhuria shule na hakujua kusoma wala kuandika. Alasiri moja alikuwa akifanya kazi shambani. Ilikuwa siku yenye jua kali na hakukuwa na wingu hata moja angani. Ghafla giza likatanda, na katika giza hilo kijana aliona ubao uliokuwa umewashwa na mtu

anaandika kitu. Kila kitu kilichoandikwa kilizungumza juu ya maisha yake ya zamani na dhambi zote alizofanya, na kijana huyu asiyejua kusoma na kuandika angeweza kusoma kila neno. Baada ya kusoma mstari wa mwisho, giza lilitoweka na jua kali likaangaza tena.

Alishtuka sana kwa kile kilichotokea hadi mwili mzima ukamtetemeka asijue la kufanya. Hatimaye, alikumbuka kwamba kulikuwa na mwanamke Mkristo katika eneo hilo na kumkimbilia. Alipokimbilia kwenye kibanda cha mwanamke huyo, aliuliza, "Je, unaweza kuandika?" na, kusikia jibu la uthibitisho, aliendelea. "Bwana ghafla alinionyesha maisha yangu na kufunua dhambi zangu zote. Sikuwahi kufikiria kwamba nilikuwa mwenye dhambi mbaya sana, wala sikuweza kudhani kwamba Mungu alikuwa mtakatifu sana, na kwamba singeweza kusimama mbele ya uso Wake mtakatifu nikiwa na uchafu wangu wote! Nitakusimulia dhambi zangu sasa! Tafadhali yaandike!"

Kwa hiyo akamwambia kile kilichoandikwa ubaoni naye akakiandika. Baada ya hapo ilimbidi atembee kilomita ishirini hadi pale tulipokuwa. Kutokana na kupumua na kulowa jasho, mara moja alituambia kuhusu uzoefu wake na, akanipa karatasi iliyoandikwa, akasema, "Isome! Haya yote nimefanya katika maisha yangu! Hakuna mwanadamu duniani mwenye dhambi kuliko mimi! Nini kitatokea kwangu? Unaweza kunisaidia? Je, Mungu anaweza kunisamehe?"

Na kisha nikamwonyesha njia ya msalaba, nikanukuu Neno la Mungu kwamba, "Kama tukiziungama dhambi zetu, yeye ni mwaminifu na wa haki, atatusamehe dhambi zetu na kutusafisha toka kwenye udhalimu wote." (1 Yohana 1:9). Aliposikia maneno hayo, mwanzoni alishindwa kuyaelewa, lakini akaanza kutusihi tumuombee. Pamoja na timu yangu, tulipiga magoti kwa urahisi na kuleta yote ambayo alikuwa ameyafunua miguuni pa Bwana.

Kutokana na sala hii mtu mwingine aliinuka na huku akiangaza kwa furaha, akasema, "Sasa inabidi niende kwa wazazi, kaka, dada na jamaa zangu, maana tangu utoto

wangu nilikuwa mtoto mtukutu sana. Pia sikuwa mwaminifu mahali nilipofanya kazi." Kisha akasafiri kurudi na aliporudi akaweka mahusiano yake na ya familia yake, marafiki, jamaa na wengine wote katika mpangilio mwema. Hivi ndivyo alivyokutana na Mungu katika maisha yake na kufanya amani naye.

Bwana ana njia nyingi za kuzungumza na mioyo ya wanadamu. Mara nyingi Yeye hufanya hivi kupitia usomaji wa maandiko. Tumekutana na visa vingi ambapo Biblia ilionekana kwa njia fulani katika nyumba za watu wasiojua kusoma na kuandika ambao watoto wao wangeweza kuwasomea. Watu hawa wangerudi baadaye na kusema kwamba Mungu alikuwa amesema nao wakati watoto walianza kusoma kwa sauti Biblia ambayo walikuwa wameipata mikononi mwao.

Siku moja mwanamke wa Kizulu ambaye alikuwa mchawi alikuja kwetu. Alituambia kwamba alisikia sauti ikisema naye, "Chukua Biblia na usome sura hii na mstari huu." Kwa kutii amri hii, mchawi alikwenda kuitafuta. Hakujua kusoma wala kuandika, lakini alipopata Biblia na kuifungua, alipata mshangao mkubwa ambao angeweza kusoma. Baada ya kusoma mahali alipoonyeshwa, alimwamini Bwana. Hatua yake iliyofuata ilikuwa kuungama dhambi zake na kutubu.

Sio kesi hii pekee tuliyoishuhudia. Watu wasiojua kusoma wala kuandika ambao walikuja kwetu kukutana na Kristo walituambia kwamba walisikia sauti ikiwaambia, "Chukua Biblia na uisome." Jambo la kushangaza ni kwamba walipofungua Biblia, wangeweza kusoma, lakini walipoifunga, walipoteza uwezo huo. Tuliwasikia wakisoma Biblia mara nyingi, na kila mara tungesadikishwa kuhusu ukweli wa maneno yao. Ningependa kukwambia kwa undani zaidi juu ya tukio moja kama hilo lililotokea kwa mtu asiyejua kusoma na kuandika.

Ikiwa Wazulu wangeugua, hawangeenda kwa daktari lakini wangeenda kwa mchawi au mganga ili kujifunza kutoka kwake jina la mtu ambaye, kwa maoni yao, alikuwa

ameleta ugonjwa huo au bahati mbaya juu yao. Kwa hiyo, mganga mmoja maarufu alikuwa na mtoto wa kiume mwenye umri wa miaka ishirini na mitano aliyeitwa Mabango, alikuwa mkono wa kulia wa baba yake na msaidizi mzuri wa uchawi. Siku moja kijana huyu aliugua sana. Alikuwa na kidonda kwenye kidole chake cha mguu. Kwa sababu ya uozo huo mbaya, maumivu yalikuwa makali sana hivi kwamba kijana huyo alishindwa kuvumilia. Uchawi wa baba yake haukumsaidia, na kisha wachawi waliitwa kutoka Rhodesia *(Rhodesia, kanda, kusini-kati mwa Afrika, iliyogawanywa kuwa Zimbabwe kusini na Zambia kaskazini)*, nchi jirani ya Afrika umbali wa zaidi ya kilomita elfu mbili. Lakini hata wao hawakuweza kumsaidia yule mgonjwa. Kwa hiyo baba yake akaenda Msumbiji na kuleta wachawi maarufu kutoka huko. Lakini hata hawa watumishi wa shetani hawakuwa na nguvu. Kijana huyo alilazimika kuvumilia mateso mabaya.

Ilikuwa ni wakati uleule tulipoalikwa eneo hilo kuhubiri Injili. Mmoja wa wakristo waliokuwa wakiishi huko alimwendea mtoto huyu wa mganga na kusema, "Sikiliza, tunao wajumbe wa Mungu wanaokuja hapa! Nenda kwenye mkutano wao na uwasihi wakuombee kwa Bwana kwa ajili ya uponyaji wako!"

"Hapana," akajibu yule mgonjwa, "Uchawi na Ukristo haviwezi kwenda pamoja! Uwasilianiroho na ibada haviwezi kwenda pamoja!" Lakini maumivu ya mguu wake hayakuvumilika hivi kwamba alilazimika kwenda kwenye ibada. Huko alikaa kwenye safu ya mwisho, akijaribu kutoonekana. Bila shaka, mhubiri huyo hakujua kwamba mwana huyu wa mchawi maarufu alikuwa kwenye mkutano. Alikuwa tu akihubiri habari njema lakini maneno ya mahubiri yake yalielekezwa kwa uwazi sana kwa yule kijana mgonjwa hivi kwamba alijaribu kujificha nyuma ya migongo ya wale waliokuwa wameketi mbele yake, akifikiri, "Ni nani aliyemwambia mhubiri huyu kuhusu dhambi zangu? Nani angeweza kumwambia yote kuhusu mimi?!"

Wapendwa, hii inaweza tu kutokea wakati Mungu anafanya kazi kupitia Roho wake Mtakatifu wa kweli. Wakorintho wa kwanza 14:24-25 inasema kwamba mtu asiyeamini akiingia katika kanisa la watu wa Mungu, siri za moyo wake zitafichuliwa katika nuru ya Maandiko Matakatifu, ili apate kuanguka chini, na kumwabudu Bwana, na kusema, "Hakika Mungu yu pamoja nawe."

Bila kutambua jinsi maisha yake yalivyokuwa yamejulikana kwa mhubiri huyo, mtu huyo mgonjwa alifikiri kwamba mtu aliyekuwa amemwalika kwenye mkutano alikuwa ameenda kinyume chake na kumwambia mhubiri yote kumhusu kabla. Kwa njia, huko Afrika Kusini huwa tunasema kila wakati kwamba ikiwa watu wanahisi na kufikiria hivi, ni ishara nzuri sana. Mara nyingi hii hutokea kabla ya mtu kuanza kutubu katika vumbi na majivu.

Hivi ndivyo ilivyotokea wakati huo. Kupitia kinywa cha mhubiri, Bwana hakufunua tu dhambi za mtoto huyu wa mchawi, lakini pia maisha yake yote ya zamani. Baada ya mkutano, wale wengine waliposimama na kuondoka, kijana huyu hakuweza kuinuka kwenye kiti chake. Alihisi kana kwamba amebandikwa kwenye kiti chake. Wale waliokuwa wameketi upande wake wa kulia na kushoto walikuwa wametoka kwenye mkutano kwa muda mrefu, lakini yeye aliendelea kuketi. Mhubiri alipomwona katika hali hii na kumsogelea, mvulana huyo alianza kulia akisema, "Mimi ni mwenye dhambi mbaya sana na ninaelekea kuzimu! Bila Kristo, nimepotea! Je, Yesu anaweza kusamehe dhambi zangu?"

Baada ya, mpagani huyu aliyevunjika kuufungua moyo wake na kukiri dhambi zake, Mungu alimgusa na mara moja akapona ugonjwa wake mbaya. Mhubiri hakuomba hata uponyaji wake. Lakini Bwana alipoirehemu nafsi yake, alimponya pia ugonjwa wake wa mwili.

Muda mfupi baada ya tukio hilo, kijana huyo aliota ndoto usiku mmoja. Anga ilifunguka mbele ya macho yake na akaona Biblia ikimshukia na akasikia sauti ya Mungu ikimwambia, "Mabango, fungua Biblia yako na usome

Mithali, sura ya nane kutoka mstari wa kwanza." ambayo alishangaa, "Bwana, lakini siwezi kusoma! Sijui kusoma wala kuandika kwa sababu sijawahi kwenda shule!" Ndipo sauti ile ile ikamwambia, "Nikikuamuru usome, basi hutasema kwamba huwezi kufanya hivyo kwani Mimi ndiye niliyeumba akili zenu na macho yenu!"

Kisha Mabango akaichukua mikononi mwake ile Biblia iliyomshukia kutoka mbinguni, na mara alipoifungua akaweza kusoma. Ilikuwa ni mara ya kwanza maishani mwake, na hivi ndivyo alivyosoma, "Ninawaita ninyi nyote! Ninapaza sauti yangu kwa watu wote. Enyi watu wa kawaida, tumieni busara. Enyi wajinga, onyesha ufahamu fulani..." Mabango alipoifunga Biblia baada ya kusoma kifungu hiki, Biblia ilitoweka mara moja.

Usiku uliofuata ndoto hiyo ilirudiwa. Tena mbingu zilifunguka na Biblia ikashuka kwake. Sauti ile ile ya Mungu ilisema, "Mabango, chukua Biblia na usome sura ya 49 ya kitabu cha Nabii Isaya, mstari wa 15 na 16." Alichukua Biblia na kusoma, "Kamwe! Je, mama anaweza kumsahau mtoto wake anayenyonya? Je, hawezi kuhisi upendo kwa mtoto aliyemzaa? Lakini hata kama hilo lingewezekana, singekusahau! Tazama, nimeandika jina lako kwenye vitanga vya mikono yangu..." Kisha Biblia ikatoweka angani kwa namna ile ile kama ilivyotokea.

Usiku wa tatu aliona tena maono yale yale na kuyasikia, "Sasa soma Kitabu cha Nabii Yeremia, sura ya 1 mistari ya 4 hadi 7." Akifungua sehemu hiyo, Mabango alisoma yafuatayo. "Bwana alinipa ujumbe huu, 'Nilikujua kabla sijakuumba tumboni mwa mama yako. Kabla hujazaliwa nilikuweka wakfu na kukuweka kuwa nabii wangu kwa mataifa.' "

"Ewe Mola mlezi," Nikasema, "Siwezi kukusemea! Mimi ni mdogo sana!" Bwana akajibu, "Usiseme, 'Mimi ni mdogo sana,' kwa maana ni lazima uende popote nitakapokutuma na kusema chochote nitakachokuambia.' "

Kulipokucha, Mabango hakuweza kusubiri tena, akafunga virago na kwenda kutafuta Biblia. Alitembea kutoka kibanda kimoja hadi kingine, akiuliza ikiwa

walikuwa na Biblia. Alitembea kwa muda mrefu hadi akafika nyumbani kwa mhubiri wa eneo hilo. Mabango alikuwa na uhakika kwamba angepata kitabu alichokitaka. Alipomwona mwenye nyumba, mara moja akamuuliza.

"Tafadhali niambie, je, unayo Biblia?"

"Ndiyo!" Alimjibu.

"Je, ninaweza kuazima kwako?"

"Hapana! Unaihitaji kwa ajili ya nini? Huwezi kusoma na utafanya uchafu tu. Wewe ni mtoto wa mchawi, na hujawahi kwenda shule, ukichunga kondoo na mbuzi za baba yako." Akienda sambamba naye, yule kijana akamsihi, "Ndiyo, hiyo ni kweli, lakini acha niishike Biblia mkononi mwangu angalau mara moja!"

Tabia hii ilionekana kuwa ya ajabu kwa mhubiri, na akamkaribisha aingie nyumbani. Alichukua vitabu kutoka kwenye rafu, akaviweka mbele yake na kusema, "Unadhani Biblia ni ipi?" Mara Mabango akainyooshea kidole na kuuliza, "Tafadhali niruhusu nisome kutoka kwayo?" Alipofungua Biblia, kwa mshangao wake mwenyewe na kwa mshangao wa mhubiri, angeweza kusoma kila neno kwa urahisi.

Tangu wakati huo, kijana huyu ambaye zamani hakujua kusoma wala kuandika, hakuweza tu kusoma kwa ufasaha bali pia kuandika vizuri. Haya yote alipewa na Mungu. Akiwa na Biblia mkononi, alipitia makumi ya vijiji na miji, akiwaletea watu injili ya wokovu.Kupitia mahubiri yake, mamia ya watu walimgeukia Bwana.

Siku moja, alihudhuria mkutano katika jiji kubwa, ambapo baadhi ya wahubiri na wanatheolojia mashuhuri walikusanyika. Huko aliomba ruhusa ya kuzungumza na wasikilizaji. Kumtazama kwa kutoamini dhahiri, alipewa dakika tano kufanya hivyo. Baada ya kuzungumza kwa dakika tano, aliombwa aongee kwa dakika nyingine kumi na tano, kisha nusu saa nyingine.

Baada ya mahubiri haya, yaliyochukua zaidi ya saa moja, Mabango alizungukwa na wanatheolojia waliostaajabu. "Tuambie, kijana," wakamwuliza, "Ulisoma wapi theolojia na ulihitimu shule gani ya Biblia?"

Katika lugha ya kabila la Wazulu, neno "shule ya Biblia" linasikika sawa na "Biblia". Akiwa ameinua Biblia yake juu, akawajibu, "Biblia".

"Ndiyo, hilo linaeleweka!" kwa kukosa subira aliwakatizaa wanatheolojia. "Lakini tungependa kujua ulisoma chuo kikuu gani na ujuzi huo ulipata wapi?"

Mabango alichukua tena Biblia yake na kusema, "Nilifundishwa na Biblia hii." Hata hivyo, maprofesa wa theolojia bado hawakuelewa alichokuwa akiwaambia.

Huyu mwana wa mchawi wa zamani aliyekuwa hajui kusoma wala kuandika alikuwa amekuwa mfanyakazi wa utume wetu kwa miaka mingi na chombo ambacho Mungu alikifanya kazi kwa nguvu nyingi.

Marafiki wapendwa, hii sio hadithi ya uongo, lakini hadithi ya kweli, iliyoshuhudiwa sio tu na Wakristo, bali pia na watu wasioamini kabisa. Bwana hufanya kazi zaidi ya maombi yetu na ufahamu wa kibinadamu. Bwana alipewa mamlaka mbinguni na duniani na habadiliki jana, leo na hata milele.

Sasa nitaendelea kueleza kuhusu maendeleo ya uamsho. Tangu uamsho ulipoanza, ilikuwa kawaida kwa mtu yeyote kutujia akitubu na kumgeukia Bwana, na ndani ya wiki mbili au tatu baada ya kurudi nyumbani ndipo angetuita kwake. "Kuna nini? Nini kilitokea huko?" Tungeuliza, na tungesikia kwamba, "Mtaa wetu wote uko kwenye mwendo!" Tulipofika huko, tungewakuta watu wapatao mia mbili hadi mia nne wameketi chini ya miti au nje ya hewa, wakitungojea.

"Nini kilitokea hapa?" tungewauliza. "Mtu huyu anayeishi kati yetu ametubu, na kuangalia maisha yake, tunahisi kwamba sisi pia lazima tutubu na kumpokea Mungu huyo huyo." *(Nafsi za watu zilikuwa kama shamba lililoiva tayari kwa mavuno.)*

Kwa njia hii Roho wa Mungu alifika katika maeneo mengi zaidi na zaidi, hivi kwamba, ndani ya wiki moja, mamia, wakati mwingine hata maelfu, wangemgeukia Bwana. Kulikuwa na wakati ambapo kwa siku moja, idadi ya waongofu ilifikia elfu kadhaa.

Nyakati kama hizo, sakafu za densi, mabaa, uwanja wa mpira wa miguu na korti za tenisi kawaida zilifungwa. Kwa nini? Unaweza kuuliza. Kwa sababu watu hawakuwa na wakati wa kufanya hivyo tena. Walikuwa wakitoka na kuhubiri Injili. Hata watoto wasiojua kusoma na kuandika walibeba ujumbe wa wokovu. Bila shaka, hawakujua kuhusu theolojia! Lakini walijua jambo lingine, "Yesu alitusamehe dhambi zetu! Yesu alituokoa! Kwa njia yake tulikuwa tumefanywa watoto wa Mungu." Kwa njia hii walibeba maneno ya injili hai kwa wengine.

Na watu walipoanza kuja kwa mamia na maelfu, wakati Bwana alipoanza kufanya kazi katika roho, nafsi na mwili, karibu kila kitu tunachosoma katika Matendo ya Mitume kilirudiwa. Nguvu kuu ya Mungu ilikaa kati yetu, ikijidhihirisha kwa njia nyingi, ikiwa ni pamoja na uponyaji, miujiza, na ishara. Wagonjwa wengi na vilema waliletwa na kulazwa kwenye nyasi, na mara nyingi kabla ya mkutano kuanza Bwana aliwagusa na kuwaponya.

Nakumbuka alipokuja kipofu mmoja. Siku hiyo tulikusanyika hadharani. Wakati wa mkutano macho yake yalifunguliwa ghafla. Sitasahau jinsi alivyosonga mbele na fimbo yake isiyo na maana na kuendelea kusema, "Siku zote nilisema Yesu ni Mungu wa wazungu lakini sasa najua kwamba Yeye ni Mungu wangu! Yeye ni Mungu wangu!" Uamsho ulipoanza, usemi huu wa Waafrika kwamba Yesu ni Mungu wa watu weupe ulikoma kuwapo. Hivi wangesema, "Yeye ni Mungu wetu!"

Sasa ningependa kumalizia kwa kisa cha msichana mwenye pepo ambaye Bwana hakumponya hata mara moja kupitia maombi yetu. Kisha ikabidi nimrudishe kwa mama yake, nikisema kwamba hatungeweza kumsaidia. Kufikia wakati uamsho ulianza, zaidi ya miaka sita ilikuwa imepita tangu wakati huo.

Nilipokumbuka hili, nilimwomba Bwana amwonekanie, ikiwa angali hai. Siku moja, tulipokuwa mahali fulani tukifanya mkutano, tulikutana na mama maskini ambaye alikuwa amezeeka bila kutambuliwa na huzuni kwa miaka

mingi, kana kwamba miaka ishirini imepita badala ya sita. Lo, jinsi moyo wangu ulivyofurahi nilipomwona tena! Na unajua nini kilitokea?! Mungu alifanya muujiza! Msichana aliachiliwa na hakuhitaji tena kuishi milimani. Pia alimpata Bwana Yesu. Huyo ndiye Mungu wetu mwenyezi na ndivyo ilivyo Injili Hai, ambayo ni uweza mkuu wa Mungu!

Pia nilikwambia juu ya yule mtu kipofu ambaye hapo awali hakuponywa kwa maombi yangu ya imani, na nilipata uharibifu na kukatishwa tamaa kwa uchungu kufanya hivyo. Baada ya, Roho Mtakatifu kumwagwa juu yetu na kuanza kufanya kazi, Bwana alinifundisha hili pia – imani ya kimungu. Akaniambia, "Erlo, sahau jinsi imani yako inavyoitwa. Haina umuhimu Kwangu..."

Wapendwa, najua, bila shaka, kwamba Waebrania 11:6 inasema kwamba, "Lakini pasipo imani haiwezekani kumpendeza Mungu, kwa maana ye yote anayemjia Mungu lazima aamini kwamba yeye yuko na ya kuwa huwapa thawabu wale wamtafutao kwa bidii." Maneno haya ya Maandiko yalitimizwa wakati wa Kristo. Kila mtu alipomwendea Yesu, alimwuliza, "Je, unaamini?" Ikiwa mwombaji aliomba msamaha na uponyaji, Yesu aliuliza, "Je, unaamini kwamba hili linaweza kufanywa?" Na tu baada ya kusikia uthibitisho, "Naamini", Yesu alisema, "kulingana na imani yako, itafanyika kwako."

Kwa hiyo, ukweli ni kwamba, lazima tuwe na imani, bila shaka, hauwezi kukanushwa. Hata hivyo, tofauti ni kwamba kile tunachokiita imani na kile ambacho Maandiko huita imani ni vitu tofauti sana. Kwa mfano, katika Yohana 5:44 Yesu anasema hivi, "Ninyi mwawezaje kuamini ikiwa mnapeana utukufu ninyi kwa ninyi, lakini hamna bidii kupata utukufu utokao kwa Mungu?" Je, unaona jinsi Mungu anavyokadiria imani? Anatuambia wazi kwamba ikiwa tunatazamia na kupokea heshima na utukufu kutoka kwa wanadamu, hatuwezi kumwamini.

Lakini imani ni nini? Hili ni somo ambalo linahitaji kujadiliwa tofauti, kwa hivyo, ili nisipotee mbali sana na hadithi yangu, nataka kusema jambo moja tu hivi sasa. Yesu

hakusema kwamba tunapaswa kuamini katika imani yetu, bali kwamba tunapaswa kumwamini Yeye. Imani ni kitu cha ajabu. Kadri tunavyozingatia imani yetu na kuitazama, ndivyo inavyokuwa ndogo na ndogo hadi inatoweka kabisa. Lakini ikiwa tunamtazama Yesu, basi imani inakua na kuongezeka, ingawa hatujui.

Mara nyingi, tunapokuwa na miujiza mikuu katika misheni yetu, watu huja na kuniuliza ikiwa nilihisi hali kuu ya imani wakati huo. Huwa nashangaa wanapouliza hivyo na kuwajibu, "Ngoja, wacha nifikirie na nikumbuke, je, nilikuwa na imani wakati huo au sikuwa nayo? Ndiyo, nadhani ilikuwa. Lazima tuwe na imani kila wakati." Jibu hili pekee huwa haliwaridhishi na swali hufuata tena, "Lakini ilifanyikaje hata hivyo?" Mimi name husema, "Nilikuja kwa Bwana tu jinsi mtoto anavyokuja kwa baba yake. Nilimuuliza kama Baba, na alitimiza ombi langu."

Unajua, wakati mmoja Bwana aliniambia, "Erlo, ondoka na uondoe ile imani yako unayoiita. Fikiri na ujitahidi vyema zaidi kwamba uhusiano wako nami huwa katika mpangilio kila wakati." Je, unaona ni jambo gani kuu machoni pa Mungu? Ni muhimu kwamba uhusiano wetu na Bwana uwe wa kudumu na usioweza kuvunjika, na kwamba hakuna chochote katika maisha yetu kinachoweza kututenganisha naye. Ikiwa uhusiano huo na Mungu (chochote tunachouita) uko katika mpangilio, basi Yeye anaweza kufanya kazi kupitia kwa Roho wake bila kizuizi.

Wacha sasa turudi kwenye hadithi iliyokatishwa. Waliposikia habari za Bwana mara ya kwanza, wengi wa wapagani waliacha mambo yao ya zamani na kumwendea, wakijisalimisha kwa mamlaka yake kamili. Kwa kufanya hivyo, hawakuwa na njia ya kujua kila kitu mara moja kuhusu maisha yao mapya ya baadaye. Hata kama ingewezekana, wasingeweza kufahamu yote mara moja. Sio bila sababu kwamba Yesu, akizungumza na wanafunzi wake, wakati mmoja alisema, "Bado ninayo mambo mengi ya kuwaambia, lakini hamwezi kuyastahimili sasa." (Yohana 16:12). Vivyo hivyo, wapagani hawa wa Kiafrika walioamini, baada ya

kumpokea Kristo, walirudi mahali walipokuwa wakiishi, na kisha Bwana mwenyewe aliendelea kuwaongoza na baada ya muda wakarudi kwetu ili kujifafanulia wenyewe mambo mapya katika Ukristo na kuishi maisha ambayo Roho alikuwa amewaelekezea.

Kama nilivyosema hapo awali, kuna watu wengi wa Kiafrika ambao hawajui kusoma wala kuandika kabisa, yaani hawana ufahamu huo . Wengi wao hawana wazo lolote kuhusu Neno la Mungu na hawajawahi kulisikia, hivyo Mungu Mwenyewe hufanyika mwalimu wao. Kwa mfano, siku moja mwanamke mzee ambaye hapo awali alikuwa mlevi mkali alitubu na kuamini. Baada ya hapo alirudi nyumbani kwake, lakini siku chache baadaye alitujia tena na kutuuliza, "Niambie, ikiwa mimi ni Mkristo na Yesu anaishi moyoni mwangu, siwezi kunywa divai tena?" Tukiwa tumeshangazwa na swali lake, tulimuuliza jinsi alivyofikia hili, kisha akatuambia yafuatayo.

"Nilipokuwa nikirudi nyumbani kutoka kwako, nilizunguka nyumbani kwa marafiki zangu kutokana na mazoea ya zamani, nikitaka kunywa pamoja nao. Lakini mara tu nilipokunywa kidogo, nilijihisi mgonjwa. Ilinibidi nitoke nje ya nyumba hiyo mara moja kwa sababu nilianza kutapika. Kutapika kuliendelea kwa muda mrefu na nikaumwa sana hivi kwamba nilifikiri nitakufa. Hakuna kitu kama hiki kilikuwa kimewahi kunitokea hapo awali. Siku chache baadaye nilijaribu tena kunywa divai na jambo lile lile lilinitokea. Sasa siwezi kuvumilia pombe hata kidogo. Niambie, je, Wakristo huwa hawanywi divai kabisa? Je, inaenda kinyume na maisha ya Kikristo? Ninahisi kwamba Mungu amenibadilisha sana. Sasa nina asili tofauti kabisa ambayo amenipa. Mambo mengi sana niliyokuwa nikifanya, siwezi tena kuyafanya. Je, hiyo ni sawa? Je, ni sawa?"

Mnaona, marafiki, tangu wakati wa toba na wongofu, Kristo akawa maisha yake. Kwa hivyo tulisadikishwa tena kwa vitendo juu ya ukweli wa Maandiko, ambayo yanasema, "Kwa hiyo kama mtu akiwa ndani ya Kristo,

amekuwa kiumbe kipya, ya kale yamepita, tazama, yamekuwa mapya.” (2 Wakorintho 5:17).

Mwanzoni mwa hadithi yangu nilisema kwamba Wazulu huwaweka watoto wao chini ya ushawishi wa uchawi kutoka wakiwa tumboni, na baada ya hapo uchawi, huduma kwa pepo au roho za wafu na dhabihu huwa mkate wao wa kila siku.

Na hivyo Mzulu wa namna hiyo akawa Mkristo. Siku moja alialikwa kumtembelea kaka yake, ambaye alikuwa ametoa dhabihu kwa roho za wafu kabla hajaja na kufanya ushirika wa mazungumzo pamoja nao. Mkristo mpya aliyeongoka hakujua kwamba dhabihu ilikuwa imetolewa siku hiyo. Wakati nyama ya dhabihu ilipotolewa kwake na kuanza kuila, jambo la ajabu lilitokea. Mbele ya watu, mwili wake wote ulianza kuvimba ghafla. Uvimbe ulikuwa mkubwa kiasi kwamba alishindwa kuinua kope zake kutazama.

Kisha akamwita kaka yake kwa haraka na kumuuliza ni aina gani ya nyama aliyopewa. Aliposikia kwamba nyama hiyo ilikuwa ya kuabudu sanamu, yule mgonjwa aliomba apelekwe nyumbani mara moja na akapiga magoti na kumsihi Bwana amsamehe dhambi yake ya ujinga, na wakati wa sala hii kuvimba na uvimbe ulitoweka mara moja. Ndipo mtu huyo akatambua kwamba hangeweza tena kutoa dhabihu na kula dhabihu za sanamu. Hivi ndivyo Bwana alivyonena na bado anazungumza na watu hawa. Kuna mengi anayowafundisha, na wao, kama kondoo, huisikia sauti ya Mchungaji wao. Baada ya kuamini, Kristo anakuwa maisha yao, na Biblia huwa kiongozi wao. Yesu hujaza maisha ya mwanadamu na Yeye Mwenyewe kiasi kwamba sura na utu wake wote hubadilishwa kabisa. Wake huwa kama Yesu, waume huanza kumwona Yesu ndani yao, na watoto huakisi sura ya Kristo.

Lazima niseme kwamba maisha ya familia kati ya Wazulu hufuata methali inayojulikana sana, “Mbwa anaamriwa kwa fimbo,” na “mbwa” huyo mara nyingi ni mke. Kwa hiyo, mwanamke mmoja wa Kiafrika kama huyo

alirudi nyumbani baada ya kumpokea Kristo. Mumewe alikuwa mlevi mbaya zaidi katika eneo lote. Alikuwa mtu mwovu sana na mkatili. Mara nyingi mke wake na watoto walilazimika kulala nje au kwenye shamba la mahindi kwa sababu kila siku aliwapiga kwa fimbo. Mume alitumia kila kitu kwenye vinywaji na mke alilazimika kulisha familia yake peke yake. Kwa hiyo hapakuwa na amani katika nyumba yao kwa sababu mke hakuwa na nguvu ya kunyamaza, na mara nyingi kulikuwa na mabishano na mapigano. Lakini siku moja ulikuja wakati ambapo mwanamke alitubu na kumgeukia Bwana. Siku chache baadaye mumewe aliuliza, "Sikiliza mke, umepatwa na nini?" kushangazwa na mabadiliko ya ghafla ndani yake. "Kwa nini unauliza hivyo?" alijibu swali kwa swali jingine. "Lakini umebadilika sana! Huongei nami tena jinsi ulivyokuwa ukiongea. Umekuwa mtiifu zaidi kuliko vile ulivyokuwa hapo awali! Ulikuwa ukijaribu kuwa na neno la mwisho, kana kwamba wewe ndiye mkuu wa nyumba na sio mimi! Sasa unafanya mambo tofauti. Unaniheshimu sana hivi kwamba ninahisi kama mfalme ndani ya nyumba!"

Na kwa kweli, mume wake aliporudi nyumbani akiwa amelewa, kama ilivyokuwa desturi yake, hakumwuliza tena alikotoka au alikuwa ameshinda wapi kwa muda mrefu. Badala yake, alimletea beseni la maji ya joto ili kuosha miguu yake, akatandika kitanda chake, na kumtendea wema kwa utulivu na upendo. Mume wake alibaki akishangaa huku akitikisa kichwa kwa mshangao.

"Niambie," akauliza, "umekuwa Mkristo?! Je, umemkubali Mungu wa wazungu, sivyo?" Inapaswa kusemwa kwamba wakati watu wa kabila la Wazulu wanapokuwa Wakristo, hawana haraka ya kuzungumza juu yake, kwa sababu kusema hivyo itakuwa kujiweka kwenye hatari ya kifo. Mtoto akiwaambia wazazi wake kwamba amekuwa Mkristo, atafukuzwa. Tuna watoto wengi katika misheni, wengine ni watoto wadogo sana, ambao wametupwa nje ya nyumba na familia zao. Wazulu huwaita wale wanaokuwa Wakristo wasaliti, kwa sababu inachukuliwa kuwa Mwafrika kama huyo anachukua

upande wa watu weupe na, akiikataa dini yake mwenyewe, anakubali dini ya watu weupe.

Ndiyo maana mwanamke huyo alinyamaza alipoulizwa na mumewe mlevi. Angeweza kumuua kwa sababu hiyo. Lakini mumewe aliendelea kumuuliza mpaka akakiri kuwa kweli alikuwa na wazungu kule Mapumulo na alikuwa amemkubali Mungu wao. Kisha akasema, “Kama Mungu wa wazungu aliweza kukufanyia nisichoweza kufanya kwa fimbo, basi kuna kitu ndani yake! Kwa hivyo, ningependa kwenda huko pia!” Siku iliyofuata alikuja kwenye ibada yetu na akatubu mara moja.

Tulikuwa na mfugaji simba maarufu sana nchini Afrika Kusini. Wakati fulani alikiri waziwazi kwamba angeweza kufuga simba yeyote, hata yule katili zaidi, lakini si mke wake. Kwa hiyo, haishangazi kwamba ni muujiza wa kweli kwa baadhi ya waume wakati Bwana anapoanza kufanya kazi katika maisha ya wake zao na kuwabadilisha kwa kiasi kikubwa. Mke hahitaji kusema mengi au kushuhudia mengi hata kidogo. Ikiwa mume wake anaona mabadiliko ya muujiza katika maisha yake, inamshinda kwa haraka bila hata kutumia maneno. Enyi wake wapendwa, kumbukeni kwamba siku zote moyo wa mume ni wa pekee kwa kuwa hawezi na hatakubali chochote ikiwa mke wake anaanza kumfundisha au kumhubiria. Upinzani huu kwa maneno yake utazingatiwa hata wakati anatambua kwamba mke wake anasema jambo sahihi. Huu ni moyo wa mwanadamu. Kwa hiyo, kwa kujua hilo, Yesu aliahidi kuwasaidia ninyi, wake, ikiwa mnawatii na kuwaheshimu waume zenu. Ni kwa tabia njema ambapo mwanamke anaweza kuuteka moyo wa mume wake haraka na kumleta kwa Bwana. Tuliweza kuona hili mara tu uamsho ulipoanza, na tangu wakati huo swali la toba ya wanaume liliacha kuwa tatizo. Walitubu mmoja baada ya mwingine.

Watoto waliomwamini Yesu nao walifika nyumbani na hawakusema neno lolote, bali tabia na maisha yao yalibadilika kiasi kwamba baada ya siku chache wazazi wao walianza kuuliza nini kilikuwa kimewapata. Zamani,

tulilazimika kuwaambia mara mbili au tatu walale, wafanye kazi zao za nyumbani, au tuwasaidie kuosha vyombo na kusafisha nyumba. Katika hatua hii mabishano na migongano kawaida ilianza, “Ah, mama, kwa nini nifanye kazi hii na sio mtu mwingine?! Kwa nini ni lazima nioshe vyombo kila wakati?!” Sasa, bila kungoja wazazi wao wawaambie wafanye hivyo, watoto walifanya wenyewe. Baba na mama waliporudi nyumbani, wangekuta kila kitu kikiwa kimesafishwa, kimeoshwa na kupangwa, na waliwauliza watoto kwa mshangao walikuwa wapi na ni nani aliyewafundisha jinsi ya kufanya hivyo. Hivyo, wazazi walikuja kumjua na kumpokea Bwana kupitia kwa watoto wao, na moto huu ukawaka na kuenea kupitia maisha ya Kristo yalioakisiwa kwa wale waliokuja kumjua na kumpokea.

Watoto walioamini walikwenda kwenye shule zao, na moto wa uamsho ulianza kuenea huko, ukijumuisha sio tu wanafunzi wengine bali pia walimu. Moja ya kesi hizi itakuwa mada ya hadithi yangu inayofuata.

Muda mfupi baada ya uamsho kuanza, baadhi ya wazazi (ambao sasa ni wahudumu wetu bora wa misheni) walikuja kwangu na kuniambia kwamba walitaka kuwaondoa watoto wao shuleni. Kwa mshangao, niliwauliza kwa nini walitaka kufanya hivyo, na wakajibu kwamba wasipofanya hivyo, hawangeweza kuendelea kuhubiri Neno la Mungu. Nilishangaa Zaidi na nikaendelea kuwauliza sababu ya uamuzi wao huo.

“Je, Biblia haituambii,” wakasema, “kwamba asiyeweza kuisimamia nyumba yake mwenyewe hawezi kuusimamia ushirika? Tulijifunza kwamba watoto wetu hawakuwa watiifu shuleni, hawakufanya kazi zao za nyumbani vizuri, na hawakuwa wakali kwa wanafunzi wengine tu, bali pia hawakuwatii walimu wao. Kwa hiyo, ni lazima tuamue juu ya jambo moja – kama watoto wetu watatubu au lazima tuache kuhubiri Neno la Mungu!”

“Naam, vizuri ...” Nikawaza, “Ni nini kitakachotokea sasa?” Wazazi waliendelea, “Tulisali kuhusu jambo hilo na

tukaamua kutowaruhusu watoto wetu kwenda shule. Hatutaki kutumia pesa ambazo Mungu anatupa katika kuelimisha watoto wetu. Ni afadhali wabaki bila shule kuliko kuwa mashetani wajanja!"

Kusikia haya, nilishika kichwa changu, nikifikiria kwamba njia kama hiyo ingeweza kusababisha mwisho wa uamsho. Hata hivyo, wazazi hao walibaki imara katika uamuzi wao na hawakuruhusu watoto wao wahalifu kuhudhuria shule, wakieleza jambo hilo kwa njia hii, "Watoto, tunahubiri injili na kuwaambia watu kumhusu Bwana Yesu, na Biblia inatufundisha kwamba ikiwa mtumishi wa kanisa hana uwezo wa kuwaweka watoto wake katika utii, basi hawezi kulitawala kanisa. Nyinyi ni wakaidi na si wepesi wa kuelewa shuleni, mnatufunga mikono na miguu na kutufunga. Haiwezi kuendelea hivi! Ukimtumikia shetani hatutakuelimisha zaidi!" Hivyo Wakristo waliwatoa watoto wao shuleni.

Baada ya hayo, wiki moja ilipita, kisha nyingine, kisha wakawaleta watoto kwenye misheni yetu na huku wakiomba, walimsihi Bwana awasaidie katika jambo hili. Baada ya muda watoto walianza kutubu mmoja baada ya mwingine. Wengi wao hawakuwa zaidi ya miaka saba au minane, wengine walikuwa na umri wa miaka kumi na miwili au kumi na mitatu. Bwana alituma ndani ya mioyo ya watoto hawa utambuzi wa kina wa dhambi zao na toba. Waliomba msamaha kwa familia zao na marafiki, kisha wakaja kwangu na kutakasa maisha yao katika maungamo. Kisha watoto hao wakawaomba wazazi wao wawaruhusu kwenda shule kuwaomba radhi walimu na wenzao. Wazazi walikubali, lakini walionya kwamba wakati huo huo wangependa kuona matunda ya toba yao. Watoto waliahidi kwamba kuanzia siku hiyo, wangeishi kwa ajili ya Bwana hata wakiwa shuleni.

Kisha wazazi hawa walikuja kwangu wakiniomba niwape gari la kwenda shule. Waliniomba ushauri wa nini cha kumwambia mkuu wa shule baada ya kilichotokea. Kwani walikuwa wamewatoa watoto wao shuleni bila maelezo yoyote.

“Hiyo ni biashara yenu, marafiki zangu!” Niliwajibu. “Kwani, si mimi niliyewaambia mwatoe watoto wenu shuleni. Ulikuwa uamuzi wenu wenyewe. Mlisema ikwamba Mungu Mwenyewe alikuwa amewafunulia. Na ikiwa hiyo ni kweli, basi Yeye pia atawafunulia cha kufanya baadaye. Kwa hivyo katika kesi hii siwezi kuwashauri kibinafsi.” *(Wapendwa, huwa tunafanya hivi kwa sababu sisi wanadamu hatupaswi kuchukua nafasi ya Roho Mtakatifu na Mungu mwenyewe, ambaye lazima awe wa kwanza na wa mwisho katika kila jambo. Na mtu yeyote akitujia na kuomba ushauri au mwongozo, sisi tunamwuliza mtu kama huyo, “Na Bwana anakuambia nini?”)*

Kwa hiyo, wazazi hao walichukua gari langu na kwa hofu isiyojificha na kutetemeka wakaenda shuleni. Hofu yao ilielezewa hasa na ukweli kwamba mkuu wa shule hiyo hakutaka kujua chochote kuhusu Injili na alikataza Ukristo shuleni, wala hakutaka chochote cha kufanya nao.

Wazazi walipofika shuleni, jambo la kwanza walilofanya ni kusali bila kushuka kwenye gari, huku wakimwomba Mola awe pamoja nao na awatangulie kuwaandalia njia. Walipofungua macho baada ya kuomba, karibu wazimie. Mkuu wa shule alikuwa amesimama mbele ya gari lao. Hebu wazia kuhusu mshangao wao mkubwa zaidi wakati mkurugenzi huyu, aliwahutubia, akazungumza kwa sauti ya kutetemeka, “Marafiki wapendwa, ninahisi mbele yenu mhalifu, mtu mwenye dhamiri mbaya. Tafadhali nisameheni!”

Wazazi walioshtuka hawakujua hata la kusema. Ilikuwa ni njia nyingine pande zote. Hao ndio walikuwa wamefanya makosa kuwatoa watoto wao shule bila maelezo yoyote! Walikuwa wamekuja hapa kumuomba msamaha mtu huyu! Lakini kabla hawajasema lolote, mkuu wa shule mwenyewe aliwaomba msamaha. Hatimaye wote wakaingia ofisini kwake. Walipokuwa wameketi kwenye meza yake, mkuu wa shule akawaambia tena kwa maneno, “Ninahisi kwamba nina hatia sana mbele yenu...”

“Hapana,” Wakristo walimzuia, “ni sisi ambao tuna hatia mbele yako! Sisi ndio tuliotenda dhambi! Tulikosea

kwa kuwatoa watoto shule bila maelezo yoyote. Kwa hivyo tunataka kukuambia sababu hii sasa. Tunahubiri Neno la Mungu, Injili, na Biblia inasema kwamba ikiwa sisi ni wahudumu katika kanisa, na hatuna uwezo wa kusimamia nyumba zetu wenyewe, hatustahili huduma yetu. Tulisikia kwamba watoto wetu hawakuwa watiifu na walikuwa wakorofi darasani, hawakufanya kazi zao za nyumbani vizuri, na baadhi yao walivuta sigara na kugombana na wanafunzi wenzao. Ndiyo maana tuliamua kwamba hatungeweza kuendelea hivi. Labda watoto wetu wangetubu au tungelazimika kuacha kuhubiri Neno la Mungu. Hatukuwa na njia nyingine, kwa hiyo tuliamua kuwaacha watoto nyumbani. Afadhali wabaki kama hawajui kusoma na kuandika kuliko kuelimishwa na kuwa watumishi wa shetani!"

Kwa maneno haya ya wazazi, kalamu ya chemchemi ilianguka kutoka kwa mikono ya mkuu wa shule. "Wapenzi wangu!" Alisema. "Ngoja niwakusanye wazazi wote niwaeleze yote mliyoniambia hivi punde, na niwaombe wote wafanye hivyo! Baada ya yote, mfumo wetu wa kufundisha kazi zote kwa watoto ungekuwa tofauti sana ikiwa wazazi wote wangefikia kiwango ambacho mmefikia! Aidha, nataka kuwaambia kwamba kuanzia sasa na kuendelea nitafungua milango ya shule hii kuhubiri injili! Wakati wowote wa siku, wakati wowote Mungu pekee anapowahimiza kufanya hivyo, karibuni mjiunge nasi! Tutaweka kando madarasa yote na kufanya ibada. Milango yetu itakuwa wazi kwenu kila wakati, na mmealikwa kuhubiri Neno la Mungu kila wakati hapa!"

Walipoulizwa na wazazi ikiwa sasa wangeweza kuwapeleka watoto wao shuleni tena, mkuu wa shule alijibu kwa furaha. Siku ya Jumatatu asubuhi watoto hawa wote, kuanzia na mdogo, walienda shuleni na kwanza kabisa walikwenda kwa mkuu wa shule kuomba msamaha. Kisha wakamwomba ruhusa ya kuzungumza na wanafunzi wote. Kisha mwalimu mkuu akawakusanya wanafunzi wote mia saba pamoja, na watoto wa Kikristo wakasimama na kuanza

kuomba msamaha kwa kuishi maisha yasiyofaa na kukosa uaminifu kwa Bwana Yesu.

Watoto waliyalaani maisha yao mabaya, wakawaomba watoto wengine msamaha na kumshuhudia Bwana, walimu mmoja baada ya mwingine walianza kulia kwa kwikwi na kisha kulia kwa sauti. Wanafunzi pia walilia baada yao. Hivyo Roho Mtakatifu alitembelea shule na mamia ya vijana wakamgeukia Kristo, wakayatakasa na kurejesha maisha yao. Kwa muda wa wiki tatu moto uliowashwa na Bwana ulisafiri katika shule na taasisi nyingine mbalimbali za elimu, ukafika hata Chuo Kikuu cha Jamhuri ya Zulu. Maelfu ya watoto na vijana walifikiwa na Neno la Mungu na Roho Mtakatifu. Hivi ndivyo Bwana alishinda! Yote yalionekana wapi kwanza? Kwenye kitendo "kibaya"! Hiyo ndiyo njia ya Mola wetu Mlezi! Mara nyingi huwa anakuja wakati hatumtazamii, na huwa anatenda kwa njia ambazo hatufikirii!

Rafiki mpendwa, ikiwa umewahi kupata uamsho wa kiroho, sidhani kama utatosheka na chochote kidogo! Ikiwa umeridhika na chochote kidogo, ni kwa sababu tu hujawahi kuonja furaha ya uamsho! Ukimtambua Mungu katika Utukufu, Ukuu na Uweza Wake, basi utakesha na kuomba, ukimwomba Mola wako akusaidie kuishi kwa namna ambayo hakuna kitakachokuja kati yako na Yeye!

Sura ya 7

Maadui wa uamsho

Tukiomba kwa ajili ya uamsho, hatupaswi kusahau magumu ambayo bila shaka yatakuja pamoja nao. Hii ni kwa sababu uamsho wa kiroho ndio hasa shetani anaouchukia. Uamsho wa kweli wa kiroho unaweza kufupishwa kwa ufupi kama kazi ya Roho Mtakatifu katika watumishi waliojitolea na waaminifu wa Mungu ambao, wakiwezeshwa kutoka juu, huenda kwenye uwanja wa misheni. Na ikiwa wajumbe hawa wa Mungu watavamia ufalme wa Shetani, hakika yeye hajali. Nyakati kama hizo anafanya kila juhudi kuzuia au angalau kutatiza kazi ya Mungu. Kwa kusudi hili anatumia vyombo vyake, ambavyo ana zaidi ya kutosha, sio tu kati ya watu wa ulimwengu, lakini kwa bahati mbaya pia kati ya wale wanaojiita Wakristo pia. Ili kuthibitisha jambo hili, nitakuambia kuhusu kile tulichopaswa kupata kabla tu ya uamsho kuanza na katika maendeleo yake zaidi.

Kwanza kabisa, Ibilisi alijaribu kufanya kila aliloweza ili kuzuia ufufuo kutoka mwanzo. Wakati ambapo tulikuwa tukikutana kila siku kuutafuta uso wa Bwana na kuweka maisha yetu katika mpangilio, ghafla niliitwa kwenye ofisi ya Meya. Nilipofika kwake, nilimwona hakimu pale pia. Baada ya kunisalimia na kuniomba niketi, walianza kuniuliza ni wapi nilipofanyia mikutano yetu. Niliwaambia kwamba nilikuwa nikihubiri katika zizi kuu, ambalo zamani lilikuwa zizi la ng'ombe. Waliposikia hivyo walitaka kujua ni wapi hasa.

Katika kueleza sababu ya kuitwa mahakamani, Bwana Meya alisema kwamba kulikuwa na watu katika eneo hilo ambao walikuwa wamepeleka malalamishi dhidi yangu kwenye mji wa karibu wa Pietermaritzburg. Hawakutaka niwahubirie injili na walisisitiza niondolewe kama jirani yao. Hivyo mahali ambako sikuruhusiwa kwenda kuhubiri kulitajwa. Ni lazima kusema kwamba sisi katika Afrika

Kusini tuna uhuru wa kuhubiri Injili. Lakini kama, kwa mfano, mfalme wa Kiafrika au chifu wa kabila akitangaza kwamba hataki chochote cha kufanya na Ukristo, serikali yetu ya Wazungu inazingatia hili kwa sababu haitaki kukiuka haki za idadi ya Waafrika katika nchi.

Pia kuna baadhi ya makanisa ambayo maslahi yao binafsi hulindwa na serikali. Ukweli ni kwamba wakati wamishonari wa kwanza walipofika Afrika Kusini katika karne iliyopita, walipewa umiliki kamili wa mashamba makubwa yenye maeneo makubwa ya ardhi. Walizungukwa na wapagani wa Kiafrika, na ikiwa Mzulu yeyote angemkubali Kristo na kuwa Mkristo, angetupwa nje. Hakukuwa na nafasi tena kwa watu hao wa Kiafrika miongoni mwa watu wa makabila yao, kwa hiyo, walipata kimbilio kwenye mashamba makubwa ya wamishonari wazungu. Kwa njia hii, maelfu ya hekta za ardhi zikawa mali ya jumuiya ya makanisa yaliyokuwa yameundwa huko, na walikuwa na udhibiti kamili wa maisha katika makazi haya yaliyokuwa kwenye eneo lao. Haki na madaraka yao yalilindwa na serikali na utawala wa nchi. Ni makanisa ya aina hii ambayo hayakuniruhusu kukaa na kuhubiri katika vitongoji vyao kwa sababu sikuwa wa kwao au wa mashirika yao. Katika malalamiko yao, viongozi wa kanisa waliandika kwamba hawakutaka niwaongoze kondoo wao kutoka kwao *(kumaanisha, bila shaka, kondoo wao wa kiroho)*.

Kwa hiyo, ijapokuwa nilikuwa na kibali rasmi kutoka kwa serikali ya Afrika Kusini kwa ajili ya kazi yangu ya umishonari na nilikuwa na haki ya kuhubiri popote pale, katika kisa hiki wenye kanisa la mahali hapo wangeweza kuniruhusu au kunikataza nisiwe kwenye mali yao.

Kwa kutambua hali hiyo, nililiweka jambo hilo mikononi mwa Bwana katika maombi ya akilini, kwani nilihisi nililazimika kubaki Mapumulo. Kwa hivyo, hakimu na Meya waliniamuru niwaletee mpango wa kina wa eneo hilo. Walipouchunguza, waligundua kwamba mpaka wa eneo lililozozaniwa ulipitia kwenye ghala hili, si katikati, bali upande wake wa kaskazini. Ilibainika kuwa 1/8 tu ya

ghalani – kona yake ya kaskazini-mashariki, ilikuwa kwenye eneo la bure, na 7/8 ya eneo lake lilikuwa katika eneo lililokatazwa kwangu.

Kisha Bwana Meya aliniuliza kama nilikuwa kwenye sehemu ipi ghalani wakati wa mahubiri yangu. Nilimjibu kwamba nilikuwa nikihubiri nikiwa nimesimama upande wa kushoto wa meza, iliyokuwa kwenye upande wake wa kushoto wa kona ya ghala. Alipolinganisha alama hizo na mpango huo, hakimu alisema kwa mshangao. Ilibainika kuwa, siku zote wakati wa mahubiri, nilisimama kwenye mstari wa kugawanya, tu kwa upande usio na marufuku, wakati kanisa lilikaa upande uliokatazwa. Jambo hilo liliisha kwa kuruhusiwa kuhubiri zaidi. Kwa njia ya kiajabu Mungu alitatua tatizo wakati huo, na punde baadaye uamsho ukaanza.

Mnaona wapendwa shetani karibu afanikiwe kuizuia kazi ya Mungu lakini tukitembea kwa unyenyekevu mbele za Mungu, na tukimtii katika mambo yote, Yeye huharibu njama na nia zote za Shetani. Kwa maana hakuna lisilowezekana kwa Mungu.

Ilikuwa ni siku mbili au tatu tu baada ya uamsho kuanza kwamba tulipigwa marufuku tena kufanya ibada. Wakati huu malalamishi yalitoka kwa mtu aliyekuwa na mamlaka ambaye hakutaka kuskia lolote kuhusu Ukristo. Mtu huyo alitukataza kufanya ibada kwa kisingizio kuwa mahali tulipokuwa tunakutana si kwa ajili ya kanisa, bali kwa ajili ya viwanda. Hapo ndipo nilipofikiri ya kwamba huo ungekuwa mwisho wa uamsho lakini ingawa watu wanaweza kutukataza kukutana, hawawezi kamwe kumfunga Roho Mtakatifu na neno hai la Mungu. Tangu siku ya kupigwa marufuku, hatukuweza kufanya ibada wala mikutano ya maombi katika eneo hilo, lakini moto uliowashwa na Bwana haukuacha kuwaka. Mungu mwenyewe alitangulia mbele yetu, akaendelea kuleta roho za watu na kuvunja vizuizi vilivyotokea mbele yetu.

Mwanamume ambaye, kwa kutumia sheria, alikataza mikutano yetu alikuwa mtu asiyemcha Mungu aliyekuwa na mtoto mmoja tu mwenye umri wa miaka saba katika familia

yake. Muda mfupi baada ya kutuasi, alihamishwa hadi jimbo lingine, jiji kuu la nchi yetu, Pretoria. Yeye na familia yake walipofika huko, walipatwa na msiba. Mtoto wao mwenye umri wa miaka saba alipokuwa akitoka matembezini, mbwa mkubwa alikimbia ghafla kuelekea nyumbani na bila kutarajia, akamrarua mtoto huyo, ambaye alikufa papo hapo. Hii ilikuwa kisasi cha Mungu kwa mtu ambaye alikuwa amekuwa kizuizi cha uamsho. Tuliambiwa baadaye kwamba baada ya tukio hilo, mtu huyu asiyemcha Mungu alianza kwenda kanisani.

Mwanamume mwingine, ambaye alitenda kama yule wa kwanza na ambaye pia aliasi dhidi yetu, alikuwa na watoto wa kawaida, wenye afya nzuri. Lakini aliposimama katika njia ya uamsho, mtoto mwingine alizaliwa katika familia yake ambaye hangeweza kuishi wala kufa, akiteseka kwa mateso makali.

Ibilisi aliposhindwa kuzuia uamsho kutoka nje, alijaribu kufanya hivyo kutoka ndani, akitafuta roho zinazofaa kwa matumizi yake.

Familia moja iliyokuwa kanisani kwetu wakati huo iliasi uamsho, ikiamini kwamba kumkubali Bwana na kwenda kwenye mikutano kulitosha kuwa Mkristo. Walibishana kwamba hakukuwa na haja ya kukutana kila siku mara mbili kwa siku kama tulivyofanya, kwa sababu pia kulikuwa na kazi za nyumbani na majukumu ambayo yalihitaji muda. Kulikuwa na binti wanne katika familia hiyo. Baada ya familia hii kutuasi, wasichana hawa wote waliingia katika uasherati ndani ya mwaka mmoja, na matokeo yake ni kwamba kila mmoja wao alijipata akitarajia mtoto wa nje.

Familia nyingine katika kanisa letu pia ilipinga uamsho, ikituita tuliokithiri sana na washupavu. Walitaka kuishi maisha ya Kikristo tulivu na yenye starehe, na walijaribu kuwashawishi wengine wafanye vivyo hivyo, na tokeo lake ni kwamba, wana wote wa familia hiyo walifungwa gerezani, na kisha mama yao akaja kwetu, akiniomba niwatembelee gerezani.

Kuna mifano mingi zaidi ya Mungu kutekeleza hukumu Yake kwa wale waliopinga kazi Yake. Kwa upande mmoja tumeona upendo na uaminifu wa Mungu, na kwa upande mwingine tumeona hukumu na kisasi chake, ikithibitisha ukweli kwamba Mungu hakemewi.

Na bado, licha ya ukweli tuliouona mara kwa mara na kusadikishwa kwamba Mungu alikuwa pamoja nasi, ilikuwa vigumu kwangu kustahimili vizuizi vilivyowekwa juu yangu, na mara nyingi nilisali kwa muda mrefu. Katika huzuni hii, nilikuwa nikiendesha gari langu kwa kasi sana kila nilipopitia kwenye eneo nililokatazwa, mara ghafla maneno ya ahadi yalikuja moyoni mwangu, "Nitakupa wewe watu hawa na nchi hizi kuwa urithi wako." Nilipigwa na butwaa, nikasema, "Bwana! Je, hii inawezaje kutokea ikiwa nimepigwa marufuku kuingia eneo hili na kwenye mahakama?!" Hata hivyo, maneno yaliyosemwa na Mungu lazima yatimie.

Kwa hakika, tuliendelea kusali, ingawa si waziwazi. Siku moja, mwanamke mmoja aliyefanya kazi kwa Meya alitujia na kutusihi tumwombee kwa sababu alikuwa amepagawa. Wakati huo, nilifikiri kwamba labda ombi lake lilikuwa la dhati, lakini pia lingeweza kuwa mtego kwetu, kwa hiyo nikasema kwamba singeweza kumwombea kwa sababu nilitaka kutii mamlaka. Zaidi ya yote, Biblia inatufundisha kutii sheria na mamlaka. Baada ya kumweleza hayo, nilimrudisha kwa Meya ili kumweleza kwa nini nilikataa kumwombea.

Siku chache baadaye, niliitwa kwa ofisi ya hakimu. Nilipofika huko, Bwana Meya aliniuliza kwa nini nilikataa kumwombea mwanamke aliyemfanyia kazi. Nilijibu kuwa singeweza kufanya hivyo kwa sababu nilikuwa nimekatazwa. "Hakuna mtu anayeweza kukukataza kumwombea mtu!" alipinga. "Ndio, lakini huwa ninaombea watu nikiwa pamoja na wenzangu, si peke yangu." Nilifafanua. "Na mara nyingi huwa tunaimba wakati wa maombi." Bwana Meya alinyamaza na kutafakari kwa muda mrefu, kisha, akanigeukia, akasema, "Vema. Unaweza kufanya hivyo."

Lo, jinsi tulivyofurahi basi! Ilikuwa kama mafanikio katika ukuta wa makatazo! Baada ya hapo, tungeweza kukusanyika pamoja tena, kuimba, na kuombea watu.

Katika mwanamke mwingine aliyefanya kazi kwa hakimu, kulikuwa na majeshi ya pepo wachafu ambao walituambia kwamba hawangetoka katika mwili wake bila kumwaga damu. Na hakika, kwa saa nyingi yule mwanamke mwenye pepo alikuwa akitapika damu huku pepo wachafu wakimtoka.

Muda mfupi baada ya tukio hili, siku moja usiku wa manane, tulikusanyika chumbani kwangu na kusali kwa bidii. Wakati huo nilikuwa nikiishi Mapumulo katika nyumba kubwa ya kaka yangu, ambapo kulikuwa na vyumba vingi na hakuna mtu wa nje ambaye angeweza kujua kwamba tulikuwa ndani. Ghafla, sala yetu ilikatizwa na kugonga kwa nguvu kwenye dirisha. Niliinuka kutoka kwenye magoti yangu, nikaenda kwenye dirisha na, nilipolifungua, niliona wanaume wawili wa Kiafrika wamesimama mbele yangu. Nilipowauliza wanachotaka, walisema kwamba walikuwa wametumwa maalum kwa ajili yangu.

Ilibainika kuwa takriban kilomita kumi kutoka tulipokuwa, mwanamume Mzulu ambaye hata sikumjua alikuwa amefariki dunia. Tamanio la mwisho la mtu huyu aliyekufa ilikuwa kwamba nifanye ibada ya mazishi kwenye kaburi lake.

Kwa upumbavu, bila kufikiria wala kumhoji Bwana hata kidogo, mara moja niliwaambia watu hawa jambo la kwanza lililokuja akilini mwangu – kwamba singeweza kutimiza ombi lao kwa sababu nilikuwa nimekatazwa kuhubiri Injili kwenye eneo hilo. *(Ni kweli kwamba ulimi wetu umeunguzwa na moto wa Gehena, na kwa hiyo mara nyingi hunena mengi kabla ya akili zetu za kawaida.)*. Nilipotambua kosa langu, niliwaomba wanaume hao wawili wasubiri huku nikisali kulihusu jambo hilo.

Tulipopiga magoti, tulipata uwazi juu ya kile tulichopaswa kufanya. Baada ya hapo nilipendekeza kwamba wanaume hawa wakae nasi kwa usiku huo na

asubuhi iliyofuata waende kwa Meya na kumweleza kuhusu wosia wa mwisho wa marehemu na kwa nini walikuja kwetu. Haikuwa shida yangu tena, lakini shida ya watawala, ambao walijua kama mtu yeyote kwamba matakwa ya mwisho ya kufa lazima yatimie kwa gharama yoyote. Vinginevyo, kungekuwa na ghasia na wimbi la hasira ambalo linaweza kugeuka kuwa mapinduzi.

Baada ya kuwasikiliza wajumbe hao, Meya aliwatuma kwa wale ambao walihusika moja kwa moja na eneo hilo. Je, watawala hawa ambao hawakunitaka katika ardhi zao wangefanya nini?! Baada ya yote, wao pia walijua kabisa kwamba hawawezi kupinga, kwa sababu, kulingana na imani za Kiafrika, mtu yeyote akithubutu kwenda kinyume na matakwa ya marehemu, angeadhibiwa vikali kwa sababu ya ukweli kwamba angekuwa akiandamwa kila wakati na kuteswa na roho ya marehemu. Hizo ndizo fikra na imani za wapagani wa Kiafrika.

Baada ya kujikuta katika hali ile mbaya, watawala wa eneo hilo walilazimika kumwandikia Meya ili kunipa ruhusa ya kuingia katika eneo lao kwa muda usiozidi saa mbili kufanya mazishi, na baada ya hapo ningelazimika kuondoka mara moja. Kwa hivyo, mikononi mwangu nilikuwa na idhini iliyoandikwa ya kwenda kwenye mazishi katika eneo ambalo nilikuwa nimekatazwa hapo awali. Zamu hii ya mabadiliko haya ilituletea shangwe nyingi hivi kwamba tulikuwa tayari kuruka.

Tulipofika mahali hapo siku iliyopangwa, mamia ya watu walikuwa tayari wamekusanyika hapo. Ilikuwa ni fursa nzuri ya kuhubiri injili! Ilionekana kana kwamba haikuwa mazishi, lakini harusi. Hatukuwa na sababu ya kuwa na huzuni, kwa sababu tulihisi vizuri sana kusimama kwenye uwanja wa ushindi!

Siku chache baada ya tukio hili, wajumbe walitujia tena na ombi lile lile. Wosia wa mwisho wa marehemu mwingine ulikuwa uleule, kwamba niendeshe ibada ya mazishi kwenye kaburi lake. Tulituma wajumbe tena kwa Meya, naye akawaelekeza mpaka utaratibu wote ukarudiwa tena, ambapo

wajumbe walinipa tena ruhusa. Hivyo kwa mara ya pili tulifanya ibada ya wazi kwenye mazishi. Muda mfupi baadaye mtu alikufa tena, na tena katika eneo lilelile lililokatazwa.

Mnaona, marafiki, sisi ni watumishi wa Yule aliye na funguo za kuzimu na mauti, na ambaye kwake hakuna lisilowezekana. Wakati fulani Mungu alimtumia Farao ili jina lake litukuzwe. Leo, Bwana anatumia watu kama Farao, wenye mioyo migumu na katili, ili jina lake kuu na takatifu lipate kutukuzwa!

Kwa muda wa majuma machache, tulikuwa tumefanya mazishi yapatayo kumi, yote katika eneo hilo nililokatazwa. Tamaa ya mwisho ya kila marehemu ilikuwa kwamba mimi na wafanyikazi wangu tuwe sisi tu kumzika. Mwishowe, Meya hakuweza kustahimili tena na akawaambia wamiliki wa ardhi, "Mnamaanisha nini?! Kwa upande mmoja, unamkataza mtu huyu kuja kwako, na kwa upande mwingine, karibu kila dakika tano unampa ruhusa ya kufanya hivyo!"

Wakati wa majuma hayo ya maziko, maelfu ya watu walinyakuliwa kupitia nguvu za Roho Mtakatifu. Hivyo, Bwana alitumia vifo vya wengine kuinua roho za wengine wengi kwenye maisha mapya katika Kristo!

Kwa njia hiyo, Mungu alitufungulia milango ya kuhubiri injili katika eneo lile ambalo limebaki wazi hadi leo, kwa hiyo, hata watawala waliokuwa wakitupinga sasa walifanyika marafiki zetu na mara nyingi walitualika kuwatembelea. Baada ya ibada za mazishi, watu walikuwa wakisema, "Hii ndiyo injili tunayotamani, na hawa ndio watu wanaopaswa kutuhubiria!"

Marafiki wapendwa, lazima niseme kwamba kile tulichopata sio ubaguzi. Mahali ambapo Mungu huanza kutenda, shetani hulazimika kutenda. Uamsho, ambao kila mtu husema tu mambo mema kuuhusu, hauwezi kuwa uamsho kutoka kwa Roho Mtakatifu wa kweli. Kwa nini? Unaweza kuuliza. Kwa sababu ikiwa shetani ametulia, inaonyesha kwamba ufalme huu ni wake na kwamba yeye ndiye bwana

wake. Anapokasirika, ni ishara nzuri kwamba anapoteza kitu. Katika hali kama hiyo atafanya kila awezalo kuizuia kazi ya Mungu, akitumia kwa kusudi hili vyombo ambavyo (hata hivyo, ni vichungu kiasi gani kukiri) mara nyingi sana anajipata kwa wale wanaojiona kuwa watoto wa Mungu.

Ilikuwa vivyo hivyo wakati wa Kristo. Mafarisayo walichukuliwa kuwa wacha Mungu zaidi. Leo, neno "Mfarisayo" limekuwa neno la kuudhi na hata la matusi, na ikiwa tunaitwa mafarisayo, tunaweza hata kukasirika, sivyo? Lakini siku hizo hawa walikuwa ni watu waliokuwa kwenye ngazi ya juu kabisa ya ibada. Mfarisayo alifunga mara mbili kwa juma, alitoa sehemu ya kumi ya mapato yake, alisali sana, na kufanya mambo ambayo mara nyingi wengine hawakufanya. Hawa walikuwa wanaume ambao walikuwa wameomba kwa bidii na kwa juhudi nyingi kwa muda wa karne nne kwamba Mungu angemtuma Masihi kwao. Lakini maombi yao yalipojibiwa hatimaye na Masihi alipotumwa kwao duniani, walimchukia na kumsulubisha, wakampigilia misumari kwenye msalaba wa Kalvari.

Mafarisayo walimlaani Kristo kwa sababu hakuja kama walivyofikiri na kuwaza. Ilikuwa ni kwa sababu katika zile karne nne walizokuwa wakiomba kwa ajili ya Masihi, walikuwa wameunda mafundisho na mawazo yao wenyewe kuhusu kuja kwake duniani. Walitengeneza sura yao wenyewe na kuamini kwamba Masihi atakapokuja, bila shaka angetokea kama mfalme na kuketi kwenye kiti chake cha enzi kwenye Mlima wa Mizeituni. Hata walitumia maandiko ambayo yalionekana kuthibitisha mawazo yao.

Hii ndiyo sababu sura ya kuja kwake haikukubalika kwao. "Je, kitu chochote kizuri kinawezaje kutoka Nazareti?" walisema. "Zaidi ya hayo, tunajua alikotoka, na maandiko yanasadiki kwamba Masihi atakapokuja, hatutajua, kwa sababu atatokea ghafla kati yetu...! Je, mdanganyifu huyu anathubutu vipi kudai ametoka mbinguni!" Waliendelea kuwa na hasira. "Je! Yesu si mwana wa Yusufu, ambaye mama yake na baba yake tunawajua? Pia tunawajua kaka na dada zake..."

Bila shaka, leo tunaweza kuwa tunacheka tu kuhusu hilo. Lakini ni lazima niseme kwamba ni hatari sana kujua nusu ya ukweli tu na kuona nusu tu ya kitu.

Watu hawa waliomcha Mungu zaidi na wa kiroho zaidi wa wakati huo walifanyika wapinzani wa Kristo kwa sababu kuonekana kwake kulipingana na dhana na mawazo yao. Hii ilikuwa ni sababu kwa nini hawakuupata uamsho tu, bali pia wakawa wapinzani wake wakali zaidi.

Karne nyingi zimepita tangu wakati huo, lakini mfano huu unapaswa kutusaidia vyema katika siku zetu. Kama ilivyokuwa katika siku za Kristo. Hivyo, ni muhimu sana kuhesabu daima ukweli kwamba ni wale wanaoomba kwa ajili ya uamsho ambao wanaweza kuwa wapinzani wake wakati unapoanza, na watu kama hao wanaweza kuwa kati yetu.

Haikuwa bure kwamba Yesu alisema kwamba hatupaswi kumimina divai mpya katika viriba vikuukuu, kwa sababu ingesababisha uharibifu maradufu, viriba vitapasuka na divai itatoka. Kwa hiyo, ili Mungu amwage divai yake mpya ndani yetu, ni muhimu kwamba viriba vyetu vikuukuu viweze kufanywa upya. Au, kwa maneno mengine, ikiwa tunataka Bwana kuhuisha roho zetu na kuanza kufanya kazi katika maisha yetu, basi ni lazima tuwe tayari kuacha yote ambayo ni yetu, kuacha dhana zetu za zamani, mitazamo, mawazo na njia zetu na kuyakumbatia mawazo ya Bwana na njia za Bwana.

Uamsho hauwezekani mpaka tujinyenyekeze na kujikana wenyewe, tukimruhusu Bwana kutenda apendavyo. Isitoshe, Yeye ni Bwana wetu, na bwana ana haki hiyo. Ikiwa hatukubaliani na hili, basi sio tu kwamba hatutapata uamsho, lakini tutakuwa maadui wake wakati uamsho unapoanza.

Namjua mtu mmoja ambaye miaka kadhaa iliyopita alisema kwamba wakati wa kuomba kwa ajili ya uamsho, tunapaswa kukesha na kulinda mioyo yetu, ili tusiwe maadui wake wakati unapofika. Walakini, ingawa alisema hivyo, hivi ndivyo ilivyomtukia baadaye. Uamsho ulipoanza katikati yao, akawa kiongozi wa wapinzani. Sababu ya uasi wake ni kwamba Mungu alikuwa ametumia watu ambao

hakuwa ametarajia, na kwa sababu uamsho ulikuwa umeanza mahali ambapo alifikiri kwamba haungeweza kutokea.

Mifano kama hiyo, kwa bahati mbaya, sio ya kawaida. Miaka mingi iliyopita, sehemu ya kusini kabisa ya Afrika Kusini, kwenye Rasi ya Tumaini Jema, aliishi mtu wa Mungu aliyeitwa Andre Morey, ambaye alikuwa kasisi wa kanisa la Kilutheri. Bwana alituma ufufuo mahali alipokuwa. Ilitokea wakati wa mkutano wa maombi ambapo walikuwa wakiomba kwa ajili ya uamsho. Kulikuwa na msichana asiyejulikana wa asili ya rangi ya mchanganyiko ambaye kila mara alikaa kwenye safu za nyuma. Wakati wa maombi ya pamoja, msichana huyu aliomba ruhusa ya kusali peke yake. Alipopokea kibali hiki na kuanza kuomba mbinguni, jambo lisilotarajiwa lilitokea – Mungu alimsikia na Roho Mtakatifu akashuka na kuanza kufanya kazi.

Hakuna aliyedhani kwamba ingetokea hivi! Wengine walilia, wengine wakaomba kwa bidii, wengine wakatubu kwa kuvunjika, na Andre Morey, alipoangalia tukio hilo, alitaka kuacha kila kitu. Alipinga, akiamini na kusisitiza kwamba haikuwa sawa, kwamba mambo yalikuwa yanapaswa kuwa tofauti. Akiwa mhubiri na mchungaji wa kanisa hili, ambaye yeye mwenyewe aliomba kwa ajili ya uamsho, aliasi dhidi yake, akidai kuwa kilichotokea hakikuwa kimetoka kwa Bwana. Hata hivyo, Mungu Mwenyewe ghafla alizungumza na mtu huyu, akamwamuru asimzimishe Roho Mtakatifu. Ilikuwa tu baada ya Andre Morey kutambua dhambi hii na kutubu upinzani wake ambapo Mungu alimchukua katika urithi wake na kumfanya kuwa chombo cha utukufu Wake. Kwa hiyo kama unavyoona, tunaweza kuombea jambo fulani, lakini lisipotokea jinsi tulivyofikiri na kufikiria, tunaweza kuasi dhidi yake.

Tulikuwa na jambo kama hilo huko Afrika Kusini. Uamsho ulipoanza mwishoni mwa mwaka wa 1966 na mwanzoni mwa mwaka wa 1967, nilifurahi na kusema, “Loo, ni ushindi mkuu jinsi gani huu! Ukristo wote sasa utashinda na kufurahi pamoja nasi juu ya mafanikio haya

katika ulimwengu wa giza na utusitusi wa kiroho!" Lakini tamaa yangu ilikuwa nini wakati badala yake nililazimika kuvumilia uasi mkali mbele ya Ukristo wa Kifarisayo, wa kufuata sheria. Kwa miaka kumi milango ya makanisa yote ya Kikristo ilikuwa imefungwa kwetu, na hii iliendelea mpaka watu wakasadikishwa kwamba uamsho wa kweli wa kiroho pekee ndio unaweza kuzaa matunda hayo.

Hata hivyo, ikiwa tunatazama historia nzima ya Kanisa la Kristo, tunaweza kuona kwamba kila wakati Baraza la kuhukumu Wazushi linapopangwa huwa si na watu wasiomcha Mungu, bali hupangwa na waumini wanaojiona kuwa wacha Mungu na wapigania ukweli. Kumbuka kile kilichotokea wakati wa matengenezo ya kanisa, wakati Kanisa Katoliki lilikataa kwa uthabiti fundisho hilo jipya! Mito ya damu ilikuwa ikitiririka huko Ulaya wakati huo! Martin Luther alikuwa ametangazwa kuwa mhalifu na alinyimwa haki, hivyo mtu yeyote angeweza kumuua bila kuadhibiwa. Loo, laiti kila mchungaji na mhubiri wa Kilutheri angefikiria jambo hili mara nyingi zaidi!

Katika siku za John Wesley, Kanisa la Anglikana pia lilipinga na kuasi mafundisho ya kweli ya Kikristo. Walikwenda mbali zaidi hadi kusema kwamba, kwa kunyimwa mimbara ya kuhubiri, Wesley alilazimishwa kusimama juu ya kaburi la baba yake, akisema, "Kutoka hapa huwezi kunifukuza! Hapa baba yangu amezikwa, na hapa naweza kuhubiri!"

Ndiyo, marafiki zangu, kuwa Mkristo wa kweli, kumfuata Yesu kwa uaminifu, kunastahili kitu! Watu wanaposema vibaya juu ya watu, wanapoteswa, wanapojaribu sana kukanusha yale wanayosema, kwa kawaida hiyo ni ishara nzuri sana. Je, unaweza kunitajia nabii mmoja au mtu mwingine wa kweli wa Mungu ambaye kila mtu alimnena vizuri! Hata Bwana na Mwalimu wetu alisemekana kuwa na roho mwovu ndani Yake, kuwa "amerukwa na akili" na kufanya miujiza kwa nguvu za Beelzebuli. Si kwa bahati kwamba, akiwaambia wanafunzi wake, Bwana alisema, "Ikiwa mkuu wa nyumba ameitwa

Beelzebuli, je, si zaidi sana wale wa nyumbani mwake mwenyewe!” Lakini “Furahini na kushangilia kwa maana thawabu yenu ni kuu.” (Mathayo 10:25, 5:12).

Maisha yanaonyesha kwamba Mkristo asipokuwa makini na Ukristo wake kunakuwa na amani na utulivu karibu naye, lakini mara tu anapoongoka kweli kweli na kumpa Yesu maisha yake, mara moja anakuwa hatari kubwa kwa shetani ambaye atafanya kila awezalo ili kumvunja na kumchafua mtoto wa Mungu kama huyo.

Wapendwa, ikiwa kuna mhubiri wa namna hii wa Injili miongoni mwenu, ambaye hakuna anayempinga na ambaye maneno yake yote yanakubaliana naye bila ubaguzi, basi kuna jambo baya kwake. Maneno ya Maandiko Matakatifu yanasikika kwa mtu kama huyo, “Ole wenu watu watakapowasifu...” (Luka 6:26). Ole wake anayesimama nyuma ya mimbari akijaribu kuwafurahisha wasikilizaji wake, na wakati kanisa zima linasema “ndiyo” na “amina” kwa kuitikia mahubiri yake. Mtu wa namna hii anapaswa kuondoka kwenye mimbari haraka iwezekanavyo, kwani anakaribisha ghadhabu na laana ya Mungu juu yake mwenyewe.

Ikiwa sisi wahubiri tunachukulia huduma yetu kwa uzito, ikiwa tunahubiri Neno la Mungu kwa watu kama ilivyoandikwa, haiwezekani kwamba kila mtu bila ubaguzi akubaliane nalo, sembuse shetani. Iwapo shetani atakaa kimya, bila kuonyesha wasiwasi, basi swali linatokea, “Tunahubiri habari gani? Tunasema na kufundisha kuhusu nini?!” Kumbuka kile kilichotokea wakati watu wa kweli wa Mungu, manabii na mitume walipozungumza na watu! Fikiria jinsi maneno ya Yesu yalivyoitikiwa, Yule aliyekuja kuwaokoa watu wake kutoka katika dhambi zao! Ilikuwaje wakati huo na inaonekanaje sasa?

Je, unajua kwamba baada ya baadhi ya ziara zangu huko Ulaya, vijana hawawezi kunisamehe kwa jinsi nilivyozungumza juu yao. Kwa nini, unaweza kuuliza? Nitajaribu kukuelezea. Miongoni mwa wapagani, wasichana huweka ubikira wao hadi ndoa – vijana wa Ulaya hawawezi

hata kusikia kuhusu jambo hilo. Kinachokubalika miongoni mwa Wapagani kinakataliwa kati ya mataifa ya Kikristo weupe na kinachukuliwa kuwa ni cha kupindukia sana, kilicho nyuma na kisichowezekana. Si hivyo?!

Wanawake weupe huniambia kwa hasira, “Unahubiri nini! Hili haliwezekani! Kwamba tunapaswa kunyenyekea na kuwatii waume zetu?! Hapana, sio kwa umri wetu wa kistaarabu!” Mhubiri mmoja Mzungu hata aliniambia, “Hapana, Erlo! Hiyo ilikuwa tu katika siku za zamani. Leo, wanawake wengi ni wanasayansi, walimu, madaktari, wauguzi. Kwa hiyo, je, wao pia wategemewe kujitiisha kwa waume zao?! Hapana, sasa wanaume na wanawake wako sawa!”

Wapendwa, tunashikilia nini?! Je, marejeleo yetu na mwongozo wetu ni nini?! Je, Neno la Mungu halina umuhimu tena?! Wako wapi watu wanaothubutu kusimama mbele ya ulimwengu wote na kusema kwamba Neno la Mungu bado ni halali leo, kwamba lina maana sawa katika zama zetu kama ilivyokuwa hapo awali, na kwamba mapenzi ya Mungu lazima yatimizwe kati yetu duniani kama huko mbinguni?!

Tambua kwamba kazi yangu kuu si watu kumgeukia Mungu na kutubu, wala si wagonjwa kuponywa. Jambo muhimu zaidi kwangu ni kusema yale ambayo Bwana amenituma kufanya! Na katika hili lazima niwe mwaminifu Kwake, si sasa tu, bali daima, hadi saa ya kufa kwangu. Haijalishi nitakufa au niendelee kuishi, nisifiwe au nichukiwe! Hakuna jambo kama hili! Jambo la maana ni kwamba kweli inahubiriwa, haijalishi mwitikio wa wasikilizaji unaweza kuwa nini!

Mtume Paulo katika Wakorintho wa Kwanza 9:16 anasema, “Lakini ninapohubiri injili siwezi kujisifu maana ninalazimika kuhubiri. Ole wangu nisipoihubiri Injili!” Wala siwezi kuhubiri vinginevyo! Lazima nikuambie ukweli tu! Ni nini kingine tunaweza kuhubiri ikiwa Neno la Mungu halitumiki tena?! Ni nini kingine tunachopaswa kushikilia na kujenga juu yake?!

Ndiyo, inagharimu kitu kuwa Mkristo wa kweli! Lakini namshukuru Mungu kwamba Yesu alisema wakati mmoja, "Yesu akasema, "Simoni, Simoni, sikiliza, shetani ameomba kuwapepeta ninyi wote kama ngano. Lakini nimekuombea wewe Simoni ili imani yako isishindwe, nawe ukiisha kunirudia, uwaimarishe ndugu zako." (Luka 22:31-32).

Rafiki zangu, Yule aliyeomba hivi kwa ajili ya Petro aliwaombea wafuasi wake! Kwa hiyo, mshukuru Mungu kwamba bado anawapa watumishi wake waaminifu nguvu za kupitia kila jambo! Ili kupitia chochote inachukua nguvu zake! Lakini ole wake mja ambaye hana ujasiri wa kumfuata Mola wake bila ya kubahatisha, akiacha njia potofu za kumpendeza mwanadamu! Ole wake asiye na ujasiri wa kusema ukweli na kuupigania! Ole wake mhubiri anayejali kufurahisha watu! Ingekuwa afadhali asihubiri, maana Neno la Mungu linasema juu ya watu kama hao, "Lakini waoga, wasioamini, wachafu, wauaji, wazinzi, wachawi, waabudu sanamu, pamoja na waongo wote, mahali pao ni katika lile ziwa liwakalo moto na kiberiti. Hii ndiyo mauti ya pili." (Ufunuo 21:8).

Na kwa kumalizia mada hii nataka kusema kitu kingine, na inapaswa kuwa uzi mwekundu unaopitia yote hapo juu. Ikiwa mtu anakuwa mpinzani na adui wa uamsho, kunaweza kuwa na sababu moja tu – dhambi ambayo imepata nafasi katika maisha yake, na mara nyingi dhambi hii ni uasherati. Iwe unaamini au la, ni hivyo. Unaweza kuchukua maneno yangu kwa moyo na pia inaweza kuchukua miaka kabla ya kufikia hitimisho sawa ikiwa ukweli utajulikana.

Kuna uchafu mwingi miongoni mwa watoto wa Mungu na, kwa bahati mbaya, mara nyingi sana miongoni mwa wahubiri. Mimi si adui yenu, ndugu, lakini pia mimi si rafiki wa "waandishi, mafarisayo na masadukayo" wa kisasa! Anayesimama nyuma ya mimbari lazima awe na moyo safi na kuhubiri Neno la Mungu kutoka kwenye moyo safi! Hatuhitaji walimu wengine! Ni bora kwetu kuishi bila wao!

Sura ya 8

Mungu ni moto ulao

Wapendwa, ninapozungumza juu ya uamsho, mara nyingi huwa ninaulinganisha na jua. Wakati wa mawio na machweo, jua huwa kama mpira mwekundu ambao tunaweza kuutazama kwa amani, na mara nyingi ni vigumu kujua ikiwa ni jua au mwezi kwa mwonekano wake tu. Nyakati kama hizo, huwa tunaliona jua bila nguvu zake za kupofusha na za joto. Lakini mambo huwa tofauti sana wakati jua lile lile la adhuhuri, huanza kupanda juu na juu hadi kwenye kilele chake na kuangaza kwa nguvu zake zote kwa namna ambayo hakuna haja ya kulitazama ili kuwa na uhakika wa uwepo wake kwa sababu unaweza kuhisi joto lake. Jua likitua tena, huwa linaonekana tena kama mpira mwekundu, kwa sababu nguvu ya mng'ao wake wa kung'aa hupotea tena.

Hiki ndicho hasa kinachotokea katika Ukristo wa kawaida. Mungu ni kama jua wakati wa mawio au machweo. Wakati wa uamsho, hata hivyo, Mungu ndiye jua kwenye kilele chake. Yeye hutenda kwa utukufu, uweza na ukuu Wake, katika mng'ao wake mkuu, fahari na utakatifu Wake. Kwa kufanya hivyo, mtu hupata mambo ambayo hayawezi kuwaziwa nyakati nyingine. Katika siku za Kanisa la Mitume la kwanza, Anania alipaswa kufa muda mfupi baada ya Siku ya Pentekoste kwa sababu ya udanganyifu wake, na mke wake alikufa baada yake kwa sababu hiyo hiyo. Hivi leo kuna uasherati wa kutisha unaofanywa katika makanisa, lakini hakuna kitu cha aina hiyo kinachotokea. Siku hizi, kuna chuki, unafiki, uwongo, wivu na kulipiza kisasi, lakini hakuna kisicho cha kawaida kinachotokea. Watu wanaendelea na maisha yao kwa amani. Hata hivyo, wakati Bwana anapojidhihirisha katika uweza Wake wote, anapotenda kwa uweza Wake mkuu kama aliyefufuka na kujidhihirisha mwenyewe kwa mwanadamu katika ukuu wote wa uungu wake, mambo ya ajabu na ya kushangaza

huanza kutokea. Ningependa kushiriki nawe baadhi ya matukio haya yaliyofanyika nchini Afrika Kusini.

Tukio la kwanza lilitokea Mapumulo, ambapo uamsho ulianza. Siku moja tulikuwa tumekusanyika pamoja kama kawaida na tukaomba kwa bidii, “Bwana! Maana kwa neno lako takatifu unatuambia, ‘Nimekuja kuleta moto duniani, laiti kama ungekuwa tayari umewashwa!’ (Luka 12:49). Sisi hapa, Ee Bwana! Washa moto wako mtakatifu! Fanya ulichokuja kufanya! Utubatize kwa moto wako wa Roho wako Mtakatifu!” Yaani, kwa jinsi ya kibinadamu, tulimkumbusha Bwana maneno yaliyonenwa na Yohana Mbatizaji, “Yeye atawabatiza kwa Roho Mtakatifu na kwa moto.” (Luka 3:16).

Tulipokuwa tukiomba hivi, jambo fulani lilitokea ambalo halikuwa limewahi kutupata hapo awali. Mmoja wa watu alipiga kelele ghafla, “Ole wangu! Macho yangu yanawaka kama moto! Ah, ninaungua! Ole wangu! Mimi ni mtu mwenye macho machafu! Bwana, nakuomba, unisamehe!” Hayo yalifuatwa na kilio cha mwengine kati ya waliokuwa wakisali. “Ole wangu! Mdomo wangu! Lugha yangu! Ole wangu!” Hili lilikuwa ukumbusho wa yale ambayo nabii Isaya alipitiaalipomwona Bwana ameketi kwenye kiti chake cha enzi katika utukufu, akawasikia maserafi wakilia, “Mtakatifu, mtakatifu, mtakatifu ni Bwana wa majeshi!” akapiga kelele kwa hofu na kutetemeka. (Isaya 6:5). Kwa hivyo, tulipata uzoefu wakati huo kwa vitendo ya kwamba Mungu wetu ni moto ulao (tazama Waebrania 12:29).

Tena, katikati ya sala, kilisikika kilio kutoka kwa mmoja wa wale waliokuwepo, “Oh, miguu yangu! Miguu yangu inawaka kama moto...!” Katika hitaji lake la kukata tamaa, mtu huyu alivua viatu vyake na kuvitupa upande mwingine wa chumba. Alipiga mikono yake miguuni kana kwamba anataka kuzima moto unaomchoma. Kwa kweli hakuna moto uliokuwa ukionekana, kwani kilichokuwa kikitokea kilikuwa ni uzoefu wa kiroho. Lakini yule mtu, kwa bahati mbaya alikuwa katika uchungu mkubwa kiasi kwamba tulihofia kwamba angekufa. Ni Bwana aliyekuwa

katikati yetu na kumgusa kila mtu mahali alipokuwa najisi. Ningeweza kuingia kwa undani sasa juu ya nini kilikuwa kisababishi cha matukio kama hayo, lakini nadhani unaweza kujiwazia mwenyewe kile ambacho macho machafu, midomo michafu, ulimi mchafu, na miguu inayotembea mahali najisi humaanisha.

Mhubiri mmoja Mwafrika, ambaye amekuwa baraka kubwa kwa watu wengi na ambaye kupitia kwake wengi walimgeukia Bwana na kupata ukombozi, ghafla pia alilia kwa sauti kuu, “Lo, ninaangamia! Bwana, nihurumie mimi mwenye dhambi!”

Tulipomaliza, alituambia kuwa wakati wa kusali alihisi kana kwamba kuna mtu anayemkata vipande viwili. Katika kulifafanua hilo, alitumia maneno yale yale tunayosoma katika Mathayo 24:48-51, ambapo Bwana anasimulia mfano wa mtumishi mwovu, “Lakini kama huyo mtumishi ni mwovu, naye akasema moyoni mwake, ‘Bwana wangu atakawia muda mrefu,’ kisha akaanza kuwapiga watumishi wenzake na kula na kunywa pamoja na walevi. Bwana wa mtumishi huyo alikuja siku ambayo mtumishi huyo hakutazamia na saa ile ambayo hakuijua. Alimkata mtumishi huyo vipande vipande na kumweka katika sehemu moja pamoja na wanafiki, mahali ambako kulikuwa na kulia na kusaga meno.” (Mathayo 24:48-51).

Ndugu huyu alikuwa na hofu kubwa na kutetemeka kutokana na uzoefu wake na alituomba sana tumuombee. Kwa hivyo tulikusanyika kwenye duara na kuanza kuomba. Wakati wa sala hii aliinuka ghafla kutoka magotini mwake, akatoka katikati ya chumba na akaanza kujipinda na kujigeuza kama nyoka, akirudia tena na tena. “Niko kwenye giza lisilopenyeka, leusi tupu. Lo, ni giza gani hili? Hata siuoni mkono wangu!” (Ingawa ilikuwa siku ya wazi, yenye jua). Kumwona akinyata na kujikunyata katikati ya chumba, tuliacha kuomba. Hii ilikuwa mara ya kwanza sisi kupata kitu kama hiki na hatukujua la kufanya baadaye. Ndugu huyo aliendelea kulia, “Niko katika giza nene lenye kilio na kusaga meno...!” *(Marafiki wapendwa! Tulipitia maneno*

haya ya maandiko moja kwa moja wakati huo, tukimtazama yule ndugu Mwafrika ambaye alikuwa mhubiri wa injili).

Tulirudia maombi yetu tena, tukiomba, "Bwana, umrehemu! Msamehe!" Hatimaye akapata fahamu na kusema, "Haiwezekani kuelezea kwa maneno kile ambacho nimepitia hivi punde. Giza nililokuwa nalo lilikuwa wazi kabisa. Hakika ni giza nene, ambalo zaidi yake hakuna kubwa zaidi!"

Tulianza kumshauri mtu huyu, tukimsihi amgeukie Bwana bila kukawia na aweke maisha yake katika toba, lakini hakufunua dhambi yake ya siri. Siku chache baadaye aliaga dunia. Alikufa kama Yuda Iskariote, kifo ambacho nisingependa kumtakia mtu ye yote. Watu walioutoa mwili wake waliniambia baada ya hapo kwamba, lilikuwa tukio la kutisha sana. Ni baada ya kifo chake ndipo yale yaliyofanywa kwa siri yalijulikana. Kulikuwa na uchafu katika maisha ya mtu huyu. Ilibainika kuwa alikuwa amefanya mambo ya kuchukiza kwa baadhi ya wasichana wachanga kanisani. Aliwakosoa na kuwashutumu majirani zake, na kuwachongoa watumishi wengine. Kwa hayo yote kisasi na hukumu ya Mungu ilimpata. Kwa hivyo, tulipitia ubatizo wa moto. Hili halikuwa tukio la kipekee. Ilifanyika mara kadhaa zaidi baadaye.

Katika sehemu nyingine, ambapo watu wengi walikuwa wamekusanyika, ambao pia walikuwa wakimwomba Bwana kwa bidii, jambo lililotokea ambalo linaweza kulinganishwa na kelele kubwa ya ndege iliyokuwa ikipita chini sana juu ya jengo hilo. Roho Mtakatifu aliposhuka juu yao hivyo, mahali pale palitikisika. Dari ya chumba ilitikisika na kuta zikayumba. Miongoni mwa waliokuwepo alikuwemo mtu mmoja ambaye alikuwa tisho kwa kabila lake lote. Ikiwa alikusudia kuua mtu, alifanya hivyo kwa ukatili wa nadra na damu baridi. Kwa utulivu, bila hasira ya nje, angechukua mkuki wake, na kumkaribia yule aliyekusudiwa, na kutekeleza mpango wake. Wanaume wote wa kabila lake walitetemeka mbele yake. Alikuwa mpagani katili kweli kweli, asiyemcha Mungu, mwenye kiu ya kumwaga damu ambaye hakuogopa chochote na mtu yeyote.

Haijulikani alikujaje kuwa katika mkutano huo, na ni kwa mwongozo kutoka juu tu kwamba muuaji huyu mbaya alishuhudia nguvu za Mungu zikifanya kazi. Aliposikia kelele za nguvu, na kuona dari ikisogea na kuyumba, na jengo zima likitikisika na kutetemeka, alipiga magoti na kwa hofu kuu na kunyenyekea alitubu kweli. Hangeweza kuondoka katika chumba hiki bila kukabidhi maisha yake yote kwa Mwokozi Yesu kwa toba kuu, akitakaswa kwa kina, hadi kwenye msingi. Baada ya toba yake, mabadiliko makubwa yalifanyika ndani yake akawa mtu tofauti kabisa, na hadi leo yeye ni mfano mzuri sana kwa Wakristo na wapagani vile vile.

Katika sehemu nyingine, kilomita mia moja na hamsini au mia mbili kutoka Mapumulo, Wakristo nao walikuwa wamekusanyika kumwomba Bwana awashe moto wake katika kijiji chao cha kipagani. Chumba ambacho mkutano huu wa maombi ulifanyika kilikuwa kidogo sana, hivyo samani zote zilipaswa kuondolewa. Baadhi ya watu waliketi kwenye viti, lakini wengi wao waliketi sakafuni.

Kulikuwa na mwanamke ambaye pia alikuwa Mkristo. Kila mtu alipokuwa akiomba kwa bidii, ghafla alianza kutapatapa katika kiti chake na kupiga kelele, “Ole wangu... mimi sistahili. Sikuruhusiwa hata kuingia kwenye kusanyiko hili!... Ningewezaje kuthubutu kusimama mbele ya uso wa Mungu na dhambi zangu zote!” Aliruka kutoka sakafuni kana kwamba amesimama kwenye jiko la moto huku akilia na kutokwa na jasho, alirudia, “Ah, ninaungua! Ole wangu! Nina hatia kiasi gani...”

Kisha, akiomba msamaha, akawaomba Wakristo waliokusanyika wamruhusu aondoke kwenye mkutano. Alipopokea ridhaa yao, hakuondoka, lakini alitoka nje ya chumba, na bila kusimama alikimbia kilomita nzima hadi nyumbani kwake. Alipoingia ndani ya kibanda, alikimbilia kwa mumewe, akimwomba msamaha. “Mungu alituumba wake ili tuwe wasaidizi wa waume zetu,” akamwambia, “wala sikuwa msaidizi kwenu! Nimekuwa si aina ya mke ambaye nilipaswa kuwa kulingana na Maandiko! Sijawa

mfano mzuri kwako! Bwana amenifunulia hili! Nisamehe, mume wangu! Tafadhali nisamehe!"

Alipopata msamaha wake, alianza kutoka kwa mmoja wa watoto wake hadi kwa mwingine, akisema, "Oh, watoto! Nisameheni! Sijawa mama mzuri kwenu! Ni mara ngapi nimewasuta na kuwakasirikia! Ni mara ngapi nimechukizwa na kukasirika, nikisema maneno ambayo hayapaswi kusemwa? Tafadhali nisameheni!"

Baada ya kufanya hivyo, alikimbia kutoka kwa jirani mmoja hadi mwingine, na kutubu, akafanya amani nao. "Nisamehe," Alisema huku akitokwa na machozi, "Nimesema vibaya juu yako! Nisamehe, mimi ni mwenye dhambi mkuu!" Kisha mwanamke huyu alikimbilia kwa watu weupe ambao aliwafanyia kazi na, akiwa amevunjika moyo, akawaomba msamaha.

Baada ya kuzaa matunda ya toba, alirudi kwa Wakristo waliokusanyika ambao walikuwa bado katika chumba kile, na kupiga magoti, akaanza kuomba, "Ninakushukuru, Bwana, kwa nafasi hii uliyonipa. Ninakushukuru kwa rehema zako na kwa wakati huu mzuri ulionipa kuweka maisha yangu katika mpangilio! Ninakushukuru, Bwana, kwa kuweza kuja na dhambi zangu zote, na kwa kunipa nafasi hii ya kwenda kwa watu na kuwaomba msamaha kwa maneno na matendo yangu yote mabaya!"

Miaka mingi imepita tangu wakati huo, lakini hadi leo hii mwanamke huyu angali shahidi hai wa Bwana Yesu. Alikuwa amejionea mwenyewe kwamba Mungu hawezi kudhihakiwa! Alipata uzoefu wa uwepo mtakatifu wa Mungu, na sasa, ikiwa anazungumza juu yake, anajua anachozungumza. Ningependa pia kuongeza kwamba toba hii ya kina haikuwa bila matunda. Mumewe, ambaye wakati huo alikuwa mlevi mkali, alitubu na kuwa mfano mzuri kwa wapagani wengi. Watoto wake pia waliamini na kumtumikia Bwana kwa mioyo yao yote. Watatu kati yao wakawa wamishonari na wafanyakazi katika misheni yetu.

Katika Kitabu cha Nabii Malaki tunasoma ya kwamba, "Lakini ni nani atakayeweza kustahimili hiyo siku ya kuja

kwake? Ni nani awezaye kusimama atakapotokea? Kwa kuwa atakuwa kama moto wa mfua-fedha au kama sabuni ya afuaye nguo. Ataketi kama mfuaji na asafishaye fedha, atawatakasa Walawi, naye atawasafisha kama dhahabu na fedha. Kisha BWANA atakuwa na watu watakaoleta sadaka katika haki," (Malaki 3:2-3).

Sijui kama umewahi kuona dhahabu ikisafishwa? Tuna migodi mingi ya dhahabu nchini Afrika Kusini na nimeona mchakato huu mara nyingi. Wakati wowote nilipoiona, nilifikiri kwamba Bwana, kama myeyushaji, atatusafisha kama anavyosafisha na kuyeyusha fedha na dhahabu. Hana haraka. Anaketi kwenye kiti chake na kusema, "Kwa hiyo, sasa tupitishe kwenye moto..." Na amebarikiwa mtu ambaye Bwana humtakasa kwa maana ni afadhali kutakaswa sasa kuliko siku ya hukumu, ambapo kila mtu atalazimika kupitia motoni! Lakini ole wake yule ambaye maisha yake hayajatakaswa na kupitishwa kwenye moto, na sio tu kupitia moto, lakini kupitia tanuru ya moto!

Nakumbuka kesi nyingine. Mnamo mwaka wa 1967, msichana mdogo alijitokeza. Ilikuwa ni toba ya kina sana. Baada ya kuokoka kwake, moyo wake uliwaka kwa ajili ya Yesu. Alizunguka nyumba na vijiji, akiwashuhudia watu kumhusu Mungu na kuwaita wajisalimishe Kwake. Kwa kufanya hivyo aliwaambia kila mtu, "Usije tu isipokuwa unataka kumpokea kwa moyo wako wote, kwa sababu Mungu hatakuruhusu kucheza naye!" Kusikia maneno haya ya bidii ya rufaa, watu wengi waliacha maisha yao ya zamani ya dhambi na kuja kwa Bwana. Jina la msichana huyu lilikuwa Lillimo.

Kwa bahati mbaya, moto wa upendo wake wa kwanza ulikuwa wa muda mfupi. Punde maisha yake ya kiroho yalianza kufifia. Hakuja tena kwenye mikutano ya maombi na mara kwa mara hakuwepo katika ibada. Mara nyingi, zaidi na zaidi, alisingizia kuwa na uchovu na kukaanyumbani. Kwa hiyo, alijiondoa zaidi na zaidi mpaka moto wa Mungu ukazimika kabisa ndani yake. Baada ya hayo, alianza kuishi maisha ya kutisha, ya kwenda nje bila kubagua na wavulana

wote na wanaume walioolewa, akawa kahaba wa chini kabisa. Muda kidogo ulipita na akajulikana sana kwa upotovu wake wa kuchukiza na usiodhibitiwa. Jambo hilo liliisha baada ya kupata mtoto na mwanamume aliyekuwa na wake watatu na akawa mke wake wa nne.

Miaka tisa baadaye, mnamo mwaka wa 1976, Jumapili moja asubuhi, alikuja bila kutarajiwa kwenye kituo chetu cha misheni. Siku hiyo ilitubidi kwenda kwenye tawi la mbali la misheni yetu, umbali wa saa mbili. Nilipomuona Lillimo kabla hatujaondoka, nilimuuliza kama alikuwa ametoka wapi na alikuwa anataka nini. Hakuweza kuficha aibu yake, aliinamisha kichwa chini na kujibu kwamba angependa kurudi kwetu tena. "Sawa," nilisema, "Sina muda sasa kwa sababu tunapaswa kuondoka, lakini kutakuwa na mkutano hapa Kwasizabantu pia, utakaoandaliwa na wafanyakazi wengine. Kwa hiyo, unaweza kwenda huko."

Baadaye niliambiwa kwamba kulikuwa na watu wapatao elfu moja kwenye ibada hii, ambao waliketi kila upande wa jumba, wakiacha tu njia nyembamba kati ya safu. Lillimo aliketi karibu na mbele, si mbali na njia hii. Siku hii hali ya hewa ilikuwa safi na ya jua na hakukuwa na dalili ya mvua. Hata hivyo, mara tu mkutano ulipoanza, mawingu machache yalitokea angani, ambayo mbele ya macho yetu yaligeuka kuwa mawingu ya giza na huku yakisonga haraka, yakakaribia. Lillimo aliruka juu ya jengo ambalo watu walikuwa wamekusanyika. *(Hii sio hadithi ya hadithi, na sijaiunda. Binti yangu mdogo, ambaye alikuwa na umri wa miezi michache tu wakati huo, aliletwa na wafanyakazi wa kike wa Kiafrika kwenye mkutano na alikuwa amelala kwenye gari la kukokotwa akiwa amesimama kando ya njia, si mbali na mwanamke huyu.)*.

Mkutano huo ulikuwa ukiendelea kama kawaida ambapo ghafla radi ilisikika na kumpiga Lillimo. Kulikuwa na watu waliokuwa wameketi upande wa kulia kwake, kushoto, nyuma na mbele yake, lakini umeme, bila kuathiri mtu mwingine, ulimpiga moja kwa moja kwa nguvu kiasi kwamba alirushwa hewani na kutupwa kando, kwenye njia

kati ya watu. Alilala kwenye sakafu ya zege kwa muda, akiwa amepoteza fahamu. Baada ya masaa machache, alirejewa na fahamu zake na kusema kwa sauti ya chini kwa sababu hakuweza kuongea zaidi. Nusu ya mwili wake ulikuwa umepooza.

"Laiti ningeweza kuzungumza na mhubiri!" Alinong'ona. "Tafadhali mwiteni!" Alipokuja kwake, alifungua moyo wake kwake, akaungama dhambi zake kwa masaa kadhaa.Mhubiri huyu alikuwa mtu ambaye tayari alikuwa amepitia mengi na alikuwa na watu wengi walioungama dhambi zao kwake, lakini hakuwahi kusikia maungamo kama hayo hapo awali. Moyo wake ulikuwa ukivunjika, huku akilia. Alikumbuka miaka tisa iliyopita, na kudhihirisha yote aliyoyafanya. Siku baada ya nyingine, alifungua maisha yake kama kitabu na kuungama dhambi zake huku majuto yakitoka ndani ya moyo wake. Baada ya kufanya hivi, alipelekwa katika hospitali ya misheni yetu.

Tuliporudi kutoka kwenye safari yetu siku hiyo, jioni sana, tulishtushwa na jambo lisilo la kawaida. Mamia ya watu walikuwa wamesimama barabarani nje ya hospitali wakiwa kimya kabisa.

"Nini kilitokea hapa?" Niliuliza huku nikishangaa ukimya ule. "Je, kuna mtu yeyote aliyekufa?"

"Hapana," nilisikia nikijibu.

"Bwana alitutembelea leo na alikuwa kati yetu."

"Ndio, lakini kwa nini mesimama hapa? Nini kilitokea?"

"Lillimo amejilaza pale chumbani... Unaweza kwenda kwake?"

Nikiwa nasitasita, mfanyakazi wetu alinijia na kusema, "Tafadhali fanya haraka! Nenda kwake haraka!"

Nilipoingia, mara nikamuona Lillimo akiwa amejilaza. Aliponiona, alisema kimya kimya, "Bado unanikumbuka, sivyo? Unajua pia jinsi toba yangu ilivyokuwa! Hujasahau, nadhani, jinsi nilivyomhubiri Bwana tangu siku ile nilipomgeukia! Lakini nilirudi nyuma na kuanguka katika dhambi. Kuna mambo machache zaidi katika maisha yangu ambayo ninahitaji kukuambia wewe tu."

Kwa njia hii alifungua tena moyo wake na dhambi alizotaka kunieleza. Baada ya kufanya hivyo, Wakristo walianza kumwombea. Bwana alisikia maombi yetu na Lillimo akapona kabisa ugonjwa wake wa kupooza. Akasimama kwa miguu yake, akasema, “Sasa lazima niende kwa mama yangu haraka iwezekanavyo ili nikamwombe msamaha. Ni mara ngapi amenionya, akiniongoza kwenye njia ya ukweli! Lakini msichana mwenye pepo angeweza kusikiliza kile ambacho mama yake alikuwa akimwambia? Lo, jinsi nilivyo na hatia mbele yake! Jinsi ninavyotamani kumuona, ili niweke mahusiano yetu katika mpangilio!”

Mmoja wa wafanyakazi wetu alichukua gari na kumpeleka nyumbani kwa wazazi wake. Alipofika pale alimkimbilia mama yake akisema, “Oh, mama, nisamehe! Leo Bwana alikutana nami njiani kwa namna ya nuru kuu kama vile alivyokutana na Paulo mara moja! Amenitupa chini kwa kutuma umeme kutoka mbinguni...”

“Mwanangu!” mama yake alimkatiza. “Inatosha kutudanganya! Wewe ni mwongo hodari kabisa. Upuuzi ulioje! Umeme gani unaongelea? Ilikuwa siku ya wazi!Ilikuwa siku ya wazi!”

“Mama!” alirudia Lillimo. “Sisemi uwongo sasa! Kweli nilipigwa na radi...!” Na akamwambia mama yake kilichotokea, akiomba msamaha wake.

Kurudi kwetu kwenye kituo cha misheni, alisema, “Itakuwa wiki kadhaa kabla sijakuona tena. Ni lazima nipitie vijiji na miji mingi ambapo nimetangatanga na kufanya dhambi kwa njia nyingi tofauti. Ninataka kutembelea maeneo haya tena ili kurekebisha maisha yangu, nikimwomba kila mtu msamaha. Tafadhali niombee! Sasa ni lazima nizae matunda ya toba yangu!” Kwa hivyo, aliondoka ili kuiweka imani yake katika vitendo.

Marafiki wapendwa! Je, inaonekana kwako? Je, inabidi tungojee umeme utupige au moto uje?! Heri aaminiye bila kuona. Basi kwa nini unasubiri ghadhabu ya Mungu ijidhihirishe yenyewe?! Je, haitoshi kwamba Bwana alizungumza nawe leo, kwa kutumia mfano huu?! Je,

unapaswa kusubiri kitu kama hicho?! Je, Neno la Mungu halitoshi kwako?! Au mnataka kumfanya Mungu kuwa mwongo?!

Biblia inasema, "...Leo, kama mtaisikia sauti yake, msifanye mioyo yenu kuwa migumu kama mlivyofanya wakati wa kuasi." (Waebrania 3:15). Bwana anaweza kuwa amesema nawe unaposoma maneno haya. Je, umemtii au umeendelea na dhambi zako zote?! Je, unathubutu kuendelea kuishi kama ulivyofanya hapo awali?! Unakuja mbele ya nuru ya Maandiko ukiwa na mzigo wa dhambi na kuondoka na mzigo huo huo! Au unafikiri Bwana ataendelea kuubeba?! Kwa muda gani tena?!

Hata kama hatutanusurika na radi na jengo hili halitatikisika kama mti chini ya shinikizo la upepo mkali, ikiwa hatutauhisi moto uwakao wa ghadhabu ya Mungu katika miili yetu, je, haitoshi kwamba Bwana anasema na sisi sasa!

Labda katika nyakati hizi anakuambia, rafiki, "Tubu na kuongoka! Acha kutenda dhambi! Safisha maisha yako!" Na ikiwa umesikia sauti hiyo ya Mungu ndani yako, ikionyesha kitu kibaya, jibu lako limekuwa nini kwake? Umeiweka kwa utaratibu? Je, wewe mke ulienda kwa mumeo na kumuomba msamaha? Au unasema mumeo ana hatia zaidi yako? Sahau sasa! Hutalala naye kaburini! Labda utakufa mbele yake na atatubu baada ya kifo chako. Na wewe, mume! Uko sawa na mkeo? Watoto, mnasimamaje mbele za Bwana sasa?!

Sasa ni wakati mzuri! Sasa ni saa ya msamaha! Saa ambayo lazima tupatanishwe na Bwana! Kwa hivyo, kila kitu kisichompendeza na ambacho hakiwezi kusimama mbele ya uso wake mtakatifu lazima kiondolewe! Tufanye hivyo leo, ili saa ya mwisho itakapokuja, tusiteketezwe kwa moto wa ghadhabu Yake pamoja na dhambi zetu!

Sura ya 9

Jipime na ujichunguze

Katika Injili ya Yohana, sura ya tano, mstari wa thelathini na tisa tunasoma ya kwamba, "Mnachunguza maandiko kwa sababu mnafikiri yanawapa uzima wa milele lakini maandiko yanawaelekeza kwangu!" Maneno haya ya Bwana yaliwahi kuelekezwa kwa watu waliotarajia kupata uzima wa milele kupitia Neno la Mungu. Katika kuyathibitisha katika matarajio hayo, Yesu anaelekeza maneno yale yale kwako na kwangu leo.

Kusoma maandiko ni jambo ambalo kila Mkristo anapaswa kufanya. Maandiko ni kama kioo ambamo tunajiona katika nuru ya umilele. Bila shaka, unajua kwamba kioo kipo ili kwamba tunapotazama ndani yake, tunaweza kuona ikiwa sura yetu ni sawa. Lakini ikiwa tunataka kuona hali yetu ya kiroho, tunahitaji kuchukua Neno la Mungu mikononi mwetu. Ndipo katika nuru yake matendo yetu yatafunuliwa kwetu. Kwa kusema hivi, simaanishi kusema kwamba tusimtazame Yesu. Hakika tunapaswa kufanya hivyo. Lakini muujiza wa Mungu ni kwamba tunapomtazama Yesu, huwa tunajiona wenyewe. Tukiendelea kumtazama, basi utukufu wake, utakatifu wake, upendo wake, na rehema zake pia huangaza juu yetu.

Uamsho ambao Bwana alitupa huko Afrika Kusini ulizaliwa kwa usahihi kutoka kwa Neno la Mungu. Wakati ulifika ambapo baadhi ya Wakristo waliamua kuruhusu Neno la Mungu litende kazi maishani mwao jinsi Bwana alivyokusudia.

Baada ya kujionea wenyewe, Wakristo wengi katika nchi yetu walisema hivi, "Iwapo kulikuwa na wakati katika historia ya wanadamu ambapo Neno la Mungu lingekuwa la umuhimu mkubwa sana, ni wakati wa leo, wakati ambao tunaishi sasa." Kwa hiyo, mtu anaweza kutoa udhuru kwa Wakristo walioishi miaka elfu mbili iliyopita ikiwa walisema kwamba maandiko hayakuandikwa kwa ajili yao,

bali kwa ajili ya Wakristo wa karne zilizopita lakini hakuna udhuru, na hapawezi kuwa na udhuru kwa sisi Wakristo tunaoishi nyakati hizi.

Wapendwa, Yesu alipokuwa duniani, alisema kwamba hakuja kuuhukumu ulimwengu, bali alikuja kuwa mwamuzi wetu. Na ikiwa hiyo ni kweli, basi ni Neno la Mungu ambalo linapaswa kuwa msingi wetu. Neno la Mungu linapaswa kuwa muhimu kwetu, alama yetu na fimbo yetu ya kupimia. Vinginevyo, tutaelea juu ya mkondo wa dunia hii bila hata kuuona. Hii ni kwa sababu tutazoea mambo mengi ambayo sisi kama Wakristo hatupaswi kamwe kuyakubali. Je! unajua kwamba chura akiruka ndani ya maji ya moto hufa mara moja? Walakini, ikiwa chura huyo huyo amewekwa ndani ya maji baridi na kuchomwa moto polepole, ataendelea kuishi ndani yake hata kwa joto la juu, kwa sababu mwili wake pia utapata joto polepole ipasavyo.

Vivyo hivyo, hatua kwa hatua, tunaweza kuzoea mambo mengi katika maisha yetu ya kiroho. Mambo mbalimbali ya kilimwengu na mambo mengine ambayo hayapatani na Biblia yanaweza kuingia kanisani hatua kwa hatua, yakichukua mawazo na mioyo ya watu. Na hii inaweza kutokea bila hata kuonekana. Yaani hata hatutaiona. Na kwa hivyo tutajithibitishia wenyewe na kuwathibitishia wengine katika kile ambacho sio kweli hata kidogo. Lakini kama wazee wetu wa imani wangefufuka kutoka makaburini mwao na kuyaona haya, wangetuambia nini?...

Je, umewahi kuogelea kwenye mto mkubwa? Kwa mfano, katika bahari yetu ya Hindi kuna kinachoitwa mawimbi ya chini ya mkondo, ambayo ni hatari sana kwa waogeleaji. Ukiogelea kwenye moja bila kujielekeza ufukweni, utarudisha fahamu tu utakaposombwa mbali na ufuo na mkondo wa chini. Inaweza kutokea bila wewe kuitambua na kutokea kwamba nyuma yako kutakuwa na miamba ambayo utarushwa na mawimbi ya bahari na utalipia kutokujali kwako na maisha yako. Hii ndiyo sababu pia katika maisha yetu ya kiroho ni lazima tujifunze maandiko kila mara, tukiyachunguza na kujipima kama

bado tu Wakristo maishani mwetu, kama tunajenga juu ya Neno la Mungu, kama tunatimiza yale ambayo Mungu anatarajia kutoka kwetu, na kama tuko katika kiwango kinachofaa cha kiroho katika kipimo cha Mungu au kama tayari tumechukuliwa kutoka kwa ukweli na mkondo wa kigeni.

Mwanzoni mwa uamsho kulikuwa na Mkristo jasiri miongoni mwetu. Alikuwa mwenye kiasi kiroho na moyo uliowaka moto kwa ajili ya Bwana. Hakuwahi kupita mipaka, alibaki mtulivu na mwenye busara kila wakati. Siku mbili tatu baada ya uamsho kuanza, tulipokusanyika kama kawaida kwenye ghala letu, alinigeukia na kuniuliza, "Erlo, yako wapi hayo maneno mawili kutoka katika Biblia ambayo yaliandikwa hapa ukutani jana?" Kwa mshangao nilimjibu kuwa hakuna maneno yoyote yaliyokuwa yameandikwa ukutani wala kwenye karatasi jana. Hata hivyo, aliendelea kusema kuwa maneno hayo yalikuwepo, huku mstari wa kwanza ukiwa na neno moja lililoandikwa kwa Kiingereza, "**test**" yaani "jaribu", na mstari wa pili ukiwa na neno lililoandikwa kwa lugha ya kabila la Kizulu, lenye maana ya "**examine**" yaani "chunguza".

Nilianza kumshawishi tena kuwa hakukuwa na kitu ukutani. Alitikisa kichwa na kusema kwamba alikumbuka vizuri na hata angeweza kuchora kwa uhakika maneno ambayo alikuwa ameyasoma juu ya mlango wakati alipokuwa akitoka. Bado nilitazama kwa maswali sehemu aliyokuwa akinielekezea, na sikupata alama za gundi wala hata msumari wa kushika karatasi iliyoandikwa maneno yoyote.

Niliporudi nyumbani, nilichukua Biblia ya Kiingereza na, kumwomba Bwana aseme nami kupitia Neno Lake takatifu. Kisha, nikaifungua Biblia, nikasoma mstari uliovutia macho yangu. Ilikuwa ni kifungu kutoka katika Waraka wa Pili kwa Wakorintho, sura ya 13, mstari wa 5, "Jichunguzeni ninyi wenyewe kama imani yenu ni ya kweli. Jijaribuni wenyewe." Kwa hiyo, haya yalikuwa ni maneno yaleyale "jaribu na chunguza" ambayo ndugu yetu alikuwa ananiambia kuyahusu.

Kwa mshangao, nilijiwazia kwamba sikuwa nimetilia maanani maneno hayo hapo awali, au hata kukumbuka kwamba yalikuwa katika maandiko. Tangu wakati huo hadi leo, maneno haya "jaribu na chunguza" yamekuwa kama mkufu shingoni mwetu na yamekuwa kauli mbiu yetu. Maneno hayo yamekuwa baraka kubwa, kwa hiyo tunataka kuendelea kuyatii.

Kwa njia hiyo hiyo, marafiki, jaribuni na kuchunguza kila kitu kinachowajia. Lakini kabla ya kujaribu kitu chochote, jiangalieni wenyewe kwanza, kama bado mko katika imani, kama bado mko kwenye njia ya ukweli, au kama tayari mmekengeuka kutoka kwayo. Ni Neno la Mungu pekee linaweza kutumika kama mwongozo wetu katika kesi hii. Kwa bahati mbaya, hii mara nyingi ni tofauti sana kwa sisi Wakristo. Ni rahisi sana kwetu kujilinganisha na wengine, kama watoto wanavyosema, "Wale watu wanafanya hivyo, kwa nini sisi hatuwezi?" Ni mara ngapi mtu anaweza kusikia, "Ikiwa anafanya hivi, kwa nini mimi siwezi! Kwa nini nisiridhike na maisha yangu na hali yangu ya kiroho, wakati ndugu na dada wengine wote katika kanisa letu, na katika maeneo mengine mengi, wanaishi kwa njia sawa, lakini hata hivyo wameridhika!"

Kwa bahati mbaya, huu ndio mtazamo wa Wakristo wengi siku hizi, ingawa Biblia inatufundisha kujichunguza si kwa kujilinganisha na waumini wengine, bali katika nuru ya neno la Mungu. Hii ndiyo nuru hasa ambayo lazima tuenende kwayo mbele za Bwana! Ikiwa tutaendelea kujijaribu na kujichunguza wenyewe, ikiwa maisha yetu na imani yetu ni sawa na Maandiko Matakatifu, basi hakika tutakuwa chemichemi ambayo mito ya maji ya uzima itatiririka ili kulisha roho zenye kiu.

Ikiwa hatutajikagua na kujijaribu wenyewe, basi inaweza kutokea kwamba Mungu mwenyewe atatujaribu na kutupima katika mizani ya neno lake, na itatokea wakati ambao hatuutazamii, kama ilivyotokea kwenye kisima hadithi ya Biblia inayojulikana. Mfalme Belshaza, mwana wa Nebukadneza, alijua vyema yote ambayo baba yake

alikuwa ameyavumilia. Kwa hakika alikuwa ameambiwa kwamba kwa sababu ya kiburi na majivuno yake alikuwa amenyimwa akili yake na Mungu, na kwa miaka saba aliishi kama mnyama wa mwitu, akila majani. Hata hivyo, akijua hadithi hii vizuri, Belshaza hakujinyenyekeza mbele za Bwana wakati wa utawala wake, huku akiishi jinsi alivyotaka. Pengine alichukuliwa na "mwaimbi ya chini ya mkondo" wakati fulani.

Siku moja alikuwa na karamu kubwa ambapo alikula na kunywa divai na marafiki zake, wake zake na masuria. Alipokuwa amelewa, aliamuru vyombo vya dhahabu na fedha ambavyo baba yake alivileta Babiloni kutoka kwenye hekalu la Yerusalemu viletwe kwake. Vyombo hivyo vilipoletwa, yeye na wageni wake walianza kuvinywea mvinyo, mara akaona mkono ukiandika juu yake ukutani, "MENE, MENE, TEKELI, NA PARESI." Hofu kubwa ilimshika mfalme mkuu, akalia kwa sauti kuu, akiwaita wale walioweza kumweleza maana ya maneno yaliyoandikwa, huku akiahidi malipo makubwa kwa hilo, lakini hakuna mtu angeweza kumsaidia katika hitaji lake.

Katika hali hiyo ngumu, malkia alikuja kumwokoa Belshaza. Alisema kwamba kulikuwa na mtu aitwaye Danieli katika ufalme wao ambaye alimtumikia Mungu aliye hai na ambaye alikuwa baraka kubwa wakati wa utawala wa baba yake. Danieli alipoitwa na kuletwa mbele ya mfalme, alimkumbusha habari za Nebukadneza, na akasema, "Lakini wewe mwanawe, Ee Belshaza, hukujinyenyekeza, ingawa ulifahamu haya yote. Badala yake, umejiinua dhidi ya Bwana wa mbinguni... Lakini hukumheshimu Mungu ambaye anaushikilia uhai wako na njia zako zote mkononi mwake." (Danieli 5:22-23).

Mnaona, marafiki, wakati mwingine hutokea katika maisha, kwamba mtu ambaye miaka mingi iliyopita alikuwa na uzoefu maalum wa urafiki na Bwana (ambayo kwayo Mungu alijidhihirisha kwake katika utukufu na nguvu) husahau kadri muda unavyosonga. Pengine, umeweka nadhiri kwa Bwana wakati fulani na umeisahau

baada ya muda. Au labda baadhi yenu walikuwa na wazazi ambao walikuwa waumini na mmehisi nguvu ya sala ya baba au mama yako walipokuombea. Lakini sasa wamekwenda. Wamekufa, na maombi yao na mengine yote yamesahauliwa. Ndiyo, watu husahau mambo mengi, lakini Mungu hasahau!

Basi ule mkono uliotumwa na Mungu ukaandika juu ya ukuta maneno haya, "MENE, MENE, TEKELI, NA PARESI," maana yake, "Umepimwa kwenye mizani na umeonekana kuwa mwepesi sana."

Sijui jinsi majaji wanavyohukumiwa katika nchi yako, lakini Afrika Kusini tuliwauliza baadhi ya majaji ambao walikuwa marafiki zetu kwa nini mhalifu aliyetenda kosa kubwa alipewa adhabu nyepesi kuliko inavyoelekeza sheria? Tulielezwa kwamba ikiwa mtu anayefanya mauaji alikuwa chini ya ushawishi wa pombe na hakuwa na ufahamu wa matendo yake, basi kuna njia tofauti kidogo kwake. Hivyo ndivyo sheria ya binadamu inavyohukumu. Lakini Mungu alichukua njia tofauti. Alimpima Belshaza kama vile alivyokuwa amelewa, akatoa taarifa mara moja juu ya uamuzi wake ukawa "alipatikana kuwamwepesi sana." Kama unavyoweza kuona, Mungu ana kijiti chake mwenyewe na mizani yake mwenyewe, nayo ni Neno la Mungu.

Tafakari sana maneno haya, "Umepimwa na unapatikana mwepesi sana". Baada ya yote, Mungu bado ana kipimo kile kile leo – Neno Lake takatifu. Na kwa kipimo hiki ni lazima tujipime kila mara, tukichunguza kila siku kutembea kwetu mbele zake. Unaweza kuuliza, tunafanyaje hili? Fungua Biblia yako, nayo itakufundisha. Kwa mfano, Agano la Kale linasema, "Usiue", lakini Agano Jipya linamwita mtu ambaye amekasirika na kumchukia jirani yake, akimwita maneno yasiyofaa, muuaji. Huu ni mfano wa kwanza wa kipimo ambacho Mungu anacho kwetu.

Katika Mathayo sura ya tano, aya ya 23 na 24 inasema, "Kwa hiyo, ikiwa unatoa dhabihu kwenye madhabahu katika Hekalu na ghafla ukakumbuka kwamba mtu fulani ana jambo dhidi yako, acha sadaka yako pale madhabahuni. Nenda

ukapatanishwe na mtu huyo. Kisha njoo utoe sadaka yako kwa Mungu." Angalia, jinsi Neno la Mungu linashughulikia suala hili? Haisemi kwamba una jambo dhidi ya ndugu yako, bali kwamba "mtu fulani ana jambo dhidi yako." Katika hali hiyo ni wewe unayeenda kwa mtu huyo na kufanya naye amani. Hapo ndipo sadaka utakayoleta itakubaliwa na Bwana kuwa dhabihu ya kupendeza.

Je, unaona kipimo cha Mungu ni nini kwetu, na mizani yake ni nini? Sasa jipime mwenyewe juu yake! Unajiona mwepesi sana?! Hujui ni lini, kwa wakati gani, na katika nyakati gani za maisha yako ambapo mizani hii, iliyo mikononi mwa Mungu, inakupima. Mfalme Nebukadneza na mwanawe Belshaza walikuwa na ushuhuda wa kustaajabisha sana kutoka kwa Mungu katika hili na pengine hakuna mwingine yeyote yule. Wote wawili walipimwa uzito na Mungu ghafla, wakati ambao hawakutarajia hata kidogo. Na ni vipi na wewe, rafiki mpendwa?!

Unajua pia kwamba haturuhusiwi kuzini. Uzinzi ni dhambi inayochukiza. Sisi katika Afrika Kusini, miongoni mwa wazungu, tuna maoni mabaya sana juu yake, na bado mmoja kati ya wenzi watatu hutalikiana. Na katika jiji kubwa la Johannesburg, kitakwimu kila familia ya pili huharibiwa. Lakini jambo la kusikitisha zaidi ni kwamba hii inawahusu pia waumini. Wachungaji wa makanisa mbalimbali wameniambia kuwa wana familia ambazo watoto wana majina tofauti ya ukoo kwa sababu mtoto wa kwanza alitoka kwa mume wa kwanza, mtoto wa pili ana jina la mume wa pili, na mtoto wa tatu ana jina la mume wa tatu. Mambo ya kutisha kama haya yanatokea Afrika Kusini!

Lakini Yesu, ambaye tunajiita kwa jina lake, anapita zaidi ya dhana zetu za kibinadamu za uzinzi katika suala hili, "Lakini mimi nawaambia kwamba, ye yote amtazamaye mwanamke kwa kumtamani, amekwisha kuzini naye moyoni mwake." (Mathayo 5:28). Je, mwanamume, unalielewa hili?! Mara tu unapomtazama mwanamke mwingine kwa mawazo machafu, tayari umefanya talaka machoni pa Bwana na kuwa mzinzi!

Nini, washupavu sana?! Njia ya kwenda ni nyembamba sana na yenye mwinuko sana wa mlima kupanda?! Je, hilo linawezekana?! Basi ni bora kutoolewa pia! Hivyo ndivyo wanafunzi walivyosema wakati Yesu alipozungumza nao kuhusu jambo hilo... Je, hali ikoje na suala hili katika maisha yako, rafiki? Katika nyakati za uamsho, Neno la Mungu linakuwa hai na kali, kwa hakika lina ukali kuliko upanga ukatao kuwili. Na Neno hili ndilo litakalotupambanua siku ya hukumu. Hatutapita hapo! Hapana, hatutapita! Na sisi hatutaikimbia, kwa maana itatupata pia! Kwa maana ni maneno ya Yesu Kristo Mwenyewe, na kwa hiyo ni milki ya Mungu!

Hata hivyo, hiyo sio yote. Je, kwa mfano, maandiko yanasema nini kuhusu kusengenya, kusuta, na kukashifu? Biblia inatuambia kwamba, "Kama ndugu yako akikukosea, nenda ukamwonyeshe kosa lake, kati yenu ninyi wawili peke yenu..." (Mathayo 18:15). Ikiwa hatutaenda kwake, lakini tukazungumza juu ya dhambi yake na mtu mwingine, mdhambi ataenda kwenye upotevu, lakini pia sisi tutaenda huko pamoja naye, kwa sababu sio tu kwamba hatukumsaidia, lakini tulimjadili, tukamkanyaga na kumdhalilisha machoni pa wengine. Hiki ndicho kipimo cha Mungu kwa wale wasiotenda kulingana na Neno lake.

Kwa bahati mbaya, huwa tunasahau kwamba ikiwa Bwana anatenda, Yeye daima huanza na sisi Wakristo. Sisi ndio wataalamu wa kudai kwamba kitendo chake hakitaelekezwa kwetu, bali kwa wengine. Lakini acha tuone Yesu anasema nini kuhusu hili, "Kwa nini unatazama kibanzi kidogo kilichomo kwenye jicho la ndugu yako na wala huoni boriti iliyoko kwenye jicho lako? ... Ewe mnafiki, toa kwanza boriti kwenye jicho lako mwenyewe, nawe ndipo utakapoona wazi ili kuondoa kibanzi kilichoko kwenye jicho la ndugu yako." (Mathayo 7:3,5).

Je, unaona jinsi hakimu wa waamuzi wote – yule ambaye atahukumu kila mtu siku ya hukumu anavyotutathmini?

Kulingana na dhana zetu na maoni yetu, dhambi zetu wenyewe na makosa ni madoa madogo, na makosa, dhambi na mapungufu ya majirani zetu ni magogo, ambayo tunazungumza na kufikiria sana. Mungu huitazama kinyume kabisa, yeye hutuita sisi wanafiki ambao tunahitaji kwanza kuvuta kumbukumbu kutoka kwa mioyo yetu potovu na maisha mabaya.

Kuna watu ambao huzungumza tu juu ya dhambi za wengine. Wanakunywa hata kahawa na chai na keki kwenye mazungumzo kama hayo. Wakati huo huo, habari huja nene na haraka, "Umesikia kuwa kuna mtu amefanya hivi na vile?! Je! unajua mtoto huyo alifanya nini?!" Kuna kitu ningependa kuwaambia wapenda porojo kama hizi. Kabla ya kuzungumza juu ya watoto wa watu wengine, tuambie kuhusu mambo yako mwenyewe! Ikiwa wewe ni mtu mwaminifu na muadilifu na Mkristo wa kweli, kabla ya kuzungumza juu ya dhambi za jirani yako, unapaswa kuzungumza kwanza kuhusu dhambi zako mwenyewe! Je, unaelewa ninachosema? Kuanzia sasa na kuendelea, usisahau hilo kamwe, kwa sababu ndivyo Biblia inavyotufundisha! Ikiwa hatutaki kuiona sasa, itatubidi kuamka siku ya hukumu, wakati tutakuwa tumechelewa sana kurekebisha chochote, kwa sababu uharibifu wa milele utakuwa umekuja, ambao ni wakati usio na mwisho wa mateso ya kuzimu.

Nadhani mnaweza kuona sasa, marafiki, kwa nini mimi mara nyingi huwaambia watu wafikiri kwa makini kabla hawajaanza kuomba kwa ajili ya ufufuo. Je! unajua maana yake Neno la Mungu linapoamua na kuwa na matokeo, wakati kwa kweli ni "ndiyo" na "amina"? Hapo hutaweza kuendelea kuishi maisha yako ya dhambi kama hapo awali, kwa sababu utalazimika kweli kumgeukia Mungu na kuweka maisha yako katika mpangilio kamili! Je, unaweza kusema kwamba hii si rahisi? Ndiyo, bila shaka ni! Lakini hiyo ndiyo nuru ambayo tunapaswa kutembea ndani yake – katika nuru ya Neno la Mungu!

Je, unashiriki Meza ya Bwana? Je, unajua kwamba Neno la Mungu linasema kwamba kabla ya kuchukua mkate

na maji ya matunda ya shamba la mizabibu, ni lazima tujijaribu na kujichunguza wenyewe kwa uzito. Katika Wakorintho wa kwanza 11:27 inasema, “Kwa hiyo, mtu ye yote alaye mkate huo au kukinywea kikombe hicho cha Bwana isivyostahili, atakuwa na hatia ya dhambi juu ya mwili na damu ya Bwana.” Maana yake ni kwamba mkila mkate wa Karamu na kunywa divai ya agano isivyostahili, mnajifanyia hukumu. Sio bahati mbaya kwamba inafuatwa na maneno, “Kwa maana mtu ye yote alaye na kunywa pasipo kuutambua mwili wa Bwana, anajiletea hukumu juu yake mwenyewe. Hii ndiyo sababu wengi miongoni mwenu ni wagonjwa na wadhaifu na wengine wenu hata wamekufa.” (1 Wakorintho 11:30-31).

Nimewaambia mara kwa mara madaktari kule Afrika Kusini kwamba kazi yao si kuwachunguza wagonjwa wao tu bali pia kuwauliza ikiwa wamekula mlo wa jioni wa Bwana. Ni muhimu kwamba madaktari, wawe waumini na walikumbuke jambo hili. Madaktari ambao ni Wakristo wanapaswa kufahamu hili hasa. Ndiyo maana kuna watoto wengi wa Mungu ambao ni wadhaifu na wagonjwa ambao hawapokei meza ya Bwana kwa heshima. Sisi ni wengi, lakini mkate ni mmoja tu, kwa hiyo ni lazima tuwe wamoja. Je, hali ikoje katika makanisa yenu, marafiki? Je, kuna umoja kati ya kaka na dada zako? Je, kuna umoja?...

Mvinyo ni ishara ya damu ya Kristo, ambayo hatupaswi kuikanyaga kwa miguu yetu. Kwa hayo tunakombolewa na kumilikiwa na Mungu! Je, tunatambua hili?! Tunapokunywa kikombe cha mateso ya Kristo, je, tunazingatia kile Neno lake linasema juu yake? “Hamwezi kunywa katika kikombe cha Bwana na cha mashetani pia. Hamwezi kuwa na sehemu katika meza ya Bwana na katika meza ya mashetani.” (1 Wakorintho 10:21). Mnasemaje kuhusu hili, marafiki? Je, mnakunywa kutoka kwa vikombe viwili – kikombe cha ulimwengu huu na kikombe cha Ukristo na ibada? Mmekaa kwenye viti viwili...? Ikiwa ndivyo, basi msithubutu kushiriki meza ya Bwana, kwa maana itawahukumu.

Unaweza kupinga kwamba umekuwa ukipokea meza ya Bwana kwa uchungu moyoni mwako na kutokuwa na uwezo wa kusamehe wengine kwa muda mrefu, lakini hakuna kitu kilichotokea kwako hadi sasa. Lakini unajua kwamba kwa kufanya hivyo, unaweka kitanzi kwenye shingo yako mwenyewe na mikono yako mwenyewe!

Umeomba sala hii mara ngapi, "na utusamehe dhambi zetu, kama sisi tunavyowasamehe waliotukosea"? Ina maana kwamba Mungu atakusamehe kama vile unavyowasamehe wengine? Hakuna hata kidogo! Usipomsamehe mtu, Mungu hatakusamehe wewe pia! Unampa haki ya kufanya hivyo kwa kumwambia akusamehe sawa na unavyowasamehe wengine!

Je, hamjasoma mfano wa mtu ambaye bwana wake alimsamehe deni kubwa sana, lakini hakuwa tayari kumhurumia mdeni mwenzake? Deni ambalo mtu huyu mwovu alidai kwa jirani yake lilikuwa ni sehemu ndogo tu ya kile alichosamehewa yeye mwenyewe. Unakumbuka bwana wake alifanya nini aliposikia kitendo kama hicho? Alikasirika, akasema, "...Wewe mtumishi mwovu! Mimi nilikusamehe deni lako lote uliponisihi. Je, haikukupasa kumhurumia mtumishi mwenzako kama mimi nilivyokuhurumia wewe?" (Mathayo 18:32-33). Aliposema hivyo, alimtesa yule mtumwa mwovu mpaka akamlipa deni lake lote. Kwa hiyo, ugumu wa moyo wa mwanamume huyo ulimfanya bwana wake arejeshe deni ambalo alikuwa amesamehe hapo awali.

Mwishoni mwa mfano huu Bwana akizungumza nasi, anasema, "Hivi ndivyo Baba yangu wa mbinguni atakavyomfanyia kila mmoja wenu ikiwa hatamsamehe kutoka moyoni kila mmoja ndugu yake aliyemkosea." (Mathayo 18:35).

Kama unavyoona, Biblia si kitabu cha hadithi za kichimbakazi, na mimi si mtu wa kutilia shaka hili. Nina hakika kwamba Neno la Mungu bado ni halali kabisa leo! Kwa hiyo, ole wake mtu ambaye ana hakika kwamba Bwana amemsamehe dhambi zake, lakini yeye mwenyewe hamsamehe jirani yake ambaye ametenda dhambi dhidi yake!

Ole wake! Na ikiwa wewe ni mtu kama huyo na unadai kuwa uko njiani kuelekea mbinguni, sitakuamini, kwa sababu cha muhimu ni kile ambacho Biblia inasema, si kile ambacho watu wanafikiri. Kila mwanadamu ni mwongo na Bwana ndiye kweli, hivyo natumaini na kujenga juu ya yale tu asemayo Mungu maana tutapimwa katika mizani ya Neno lake.

Marafiki wapendwa! Mnatoka katika makanisa mbalimbali na madhehebu mbalimbali. Hali iko vipi nawe? Hapana, si katika kanisa lenu, lakini katika kila mmoja wenu binafsi? Je, mnajipima katika mizani ya Neno la Mungu? Je, unaishi kulingana na unachosema? Labda unawahubiria wengine kuhusu uamsho na kazi ya Roho Mtakatifu kati yao na ufalme wa Mungu kujengwa. Je, unatia moyo ufalme wa nani na unashughulika na nguvu gani? Labda, unazungumza juu ya umizimu wa nguvu za uchawi mweusi, na hujui kwamba wewe mwenyewe uko katika "mkono mweusi" kwa sababu unavumilia mambo kama haya katika maisha yako ambayo sio tunda la Roho Mtakatifu!

Je, una uhakika kwamba una uzima wa milele! Kisha yachunguze maandiko, ambayo ni kweli, na yatakuambia kama utapokea uzima wa milele au la! Ni jambo la kutisha sana ikiwa mtu anaishi kwa matumaini ya kupokea wokovu na uzima wa milele, na mwisho wa safari yake anaona kwamba si kweli hata kidogo! Hii ndiyo sababu kwa nini ni muhimu kujichunguza na kujijaribu wenyewe na maisha yetu katika mwanga wa injili, tukifanya hivyo daima katika safari yetu yote ya kumfuata Bwana!

Hivi majuzi tu tulikuwa na tukio la kufundisha. Mtu mmoja mwenye asili ya Kijerumani, ambaye mababu zake walikuja Afrika Kusini miaka mingi iliyopita, alikuwa na cheo cha juu, mamlaka, mali, na alichukuliwa kuwa Mkristo mzuri katika kanisa lake. Ghafla, aliugua na alipokwenda kwa daktari na kuchunguzwa, alisikia kitu cha kushangaza. Daktari alisema kwamba hakuwa na uwezo wa kumsaidia kwa sababu alikuwa na aina mbaya sana ya saratani na hali yake haikuwa na tumaini. Je, unaweza kufikiria ujumbe huo ulimshtua kiasi gani?

Mmoja wa wafanyakazi wetu alimtembelea mgonjwa huyo na hivi ndivyo alivyomwambia, “Tangu nilipojua kuhusu ugonjwa wangu, jambo lisilo la kawaida limekuwa likinipata. Siku baada ya nyingine, maisha yangu yote, kuanzia utotoni, hupita mbele ya macho yangu kama filamu. Kwa hiyo, nilikumbuka kwamba muda mrefu uliopita niliahidi kitu kwa baadhi ya watu na sikukitimiza. Mara moja nikampigia simu mwanangu anipeleke kwao kwa gari. Nilipofika huko, niliwaambia kwamba maisha yangu yalikuwa yanakaribia mwisho, na kwamba Bwana, kwa kunifunulia yote ambayo yalikuwa mabaya ndani yake, alikuwa amenikumbusha hatia hii – deni langu kwao. Kupitia hili nilijifunza jinsi nilivyokuwa mdanganyifu mkuu. Ili kurekebisha, nilichukua kitabu changu cha hundi na kuwapa kiasi kikubwa” ...

“Ndugu yangu!” yule mtu aliendelea kumgeukia mgeni wake. “Usizungumze nami siasa, sina wakati zaidi wa hilo! Usiseme chochote kuhusu kile kinachoendelea duniani na usiseme chochote kuhusu pesa! Kwa bahati mbaya, hili lilikuwa kusudi na maisha yangu, lakini sasa sina wakati wake! Ninajiandaa kwa ajili ya milele! Mwisho wa kila kitu! Mawazo yangu yote, maneno, vitendo na matendo yangu yanasimama mbele yangu sasa, na lo, jinsi ninavyohuzunika kwamba nimeishi namna hii...!” Hivyo mtu huyu alikuwa anakaribia mwisho wake, lakini bado ulikuwa ni wakati wa neema kwake.

Wapendwa, hebu tujichunguze leo, wakati maisha yetu ya baadaye bado yako mbele yetu! Baada ya yote, hatujui ni muda gani kila mmoja wetu amebakisha! Katika Biblia ya Kijerumani maneno haya ya sala ya Musa yametafsiriwa kihalisi kama, “Tufundishe kuzihesabu siku zetu vizuri, ili tujipatie moyo wa hekima.” (Zaburi 90:12). Siku moja itatubidi kusimama mbele za Bwana, ikiwa tuna uhakika wa wokovu wetu au la. Ni lazima kila wakati tutegemee ukweli kwamba siku moja, wakati ambapo hatutarajii kabisa, Mungu atakuja katika maisha yetu. Kisha atakuja na mizani yake kutupima! Na ole wetu ikiwa sisi ni wepesi!

Huenda Mungu hatakuja tukiwa tumepiga magoti au nyuma ya mimbari, bali tunapotazama ponografia au tukiwa pamoja na kahaba. Pengine, atatuonea huruma ili tusiugue ugonjwa mbaya wa UKIMWI. *(Kwa maana hii ni fursa ambayo kila mwasherati sasa anapaswa kuihesabu, kwa maana hii ni hukumu ya Mungu juu ya waovu, na ulimwengu wote usikie!)* Lakini hata kama miili yetu itabaki na afya, kuna faida gani ikiwa roho zetu zitaenda kuzimu! Bwana pia anaweza kutupima wakati tuna wivu, kuudhika na kukasirika, tunapokuwa na mawazo maovu, au wakati katika kiburi chetu tunajiinua juu ya wengine! Ndiyo, hatujui wakati huo utakuwaje kwetu au utatufikisha wapi.

Kulikuwa na msichana mrembo sana huko Amerika ambaye alikuwa wa thamani kama almasi kwa wazazi wake. Alisimama na kuwa juu ya kila mtu mwingine, akitambuliwa kama "wa kwanza" kutoka kwa miaka yake ya shule. Baadaye, alipokuwa akisoma chuo kikuu, alichaguliwa kama malkia wa urembo na kila mtu hakuweza kumfikia. Wazazi wake walijivunia sana kuupa ulimwengu uzuri kama huo usio na kifani. Siku ya kutawazwa kwake kama malkia wa urembo, karamu kubwa iliandaliwa. Kumwona binti yao amevikwa taji nzuri, moyo wa baba na mama ulijaa furaha na shangwe. Lakini mpira uliisha na watu wakaanza kuondoka. Mara tu wazazi, walipomuaga binti yao na kurudi nyumbani kwao, simu iliita bila kutarajia. Baada ya kuchukua simu, mama wa msichana huyo alisikia sauti ya daktari ya wasiwasi, "Njoo mara moja! Binti yako yuko katika chumba cha wagonjwa mahututi! Ajali imetokea na hali yake ni mbaya sana!"

Wazazi walipofika hospitalini na kuingia katika chumba alichokuwa amelazwa binti yao, mama huyo hakuweza kumtambua binti yake mrembo. Uso wake ulikuwa umeharibika. Alikuwa amelala kwenye kitanda maalum kilichoning'inia kwa sababu mgongo wake ulikuwa umevunjika na miguu yake ilikuwa imepasuka. Kulikuwa na dripu na vifaa mbalimbali, sindano na vyombo vya matibabu.

Yule mama alitembea kimya kimya na kuketi. Msichana bado alikuwa na fahamu na alihisi uwepo wake. “Mama!” akafumbua macho yake na kunong’ona kimya kimya. “Mama, siku ya kufa kwangu imefika... Mama, ulinifundisha jinsi msichana mdogo anapaswa kujipodoa. Ulinifundisha pia jinsi ya kuwasha sigara kwa uzuri na jinsi ya kuinua glasi ya divai ili iweze kutetemeka. Mama, ulinifundisha jinsi ya kuvaa, lakini haukunifundisha jinsi ya kufa...! Na sasa ninakufa! Niambie, ni lazima nifanye nini sasa?!” Lakini mama alikuwa kimya. Donge lilisimama kooni mwake, na machozi yakatiririka kutoka machoni mwake katika mito mfululizo. “Mama! Haraka, ninakufa! Nifanye nini sasa!?” Lakini mama hakuweza kusema chochote. Hivi ndivyo msichana huyu alikufa. Alipimwa kwa mizani na alionekana kuwa mwepesi sana.

Niambieni, marafiki! Ikiwa ungekufa sasa, wakati huu ungekuwaje kwako?! Je, ingekuwaje katika maisha yako?! Je, wewe pia ungeonekana kuwa mwepesi sana, au ungekuwa unaishi kulingana na maandiko? Je, Neno la Mungu lingeweza kuthibitisha hili? Je, Yesu angeweza kukuambia pia, “...Umefanya vizuri sana, mtumishi mwema na mwaminifu! Umekuwa mwaminifu kwa vitu vichache, nitakuweka kuwa msimamizi wa vitu vingi. Njoo ushiriki katika furaha ya bwana wako!” (Mathayo 25:21).

Je, uko tayari kwa hili? Je, tuko tayari kwa hili? Fikiria sana juu yake! Jitazame katika nuru ya umilele ambayo bila shaka itakuja! Sikuhubiri Erlo Stegen kwako! Nisahau mimi! Kwa maana mimi nimekuja na nitaondoka! Usiniseme kwa wengine, kwani kwa kufanya hivyo unadhuru tu huduma yangu na agizo langu! Zungumza kumhusu Yesu na uwe mwaminifu kwa Yesu! Weka maisha yako kwenye mpangilio! Yanapaswa kuwa kulingana na maandiko, lakini unajionaje? Lo, jinsi ninavyotamani uwepo wake Roho Mtakatifu ungeweza kufanya katika maisha yako kile kilichotokea hapa Afrika Kusini!

Sura ya 10

Simama na uungame dhambi zako!

Katika Kitabu cha Yoshua sura ya saba, kuna maelezo ya hadithi. Watu wa Israeli walishindwa na kulazimika kuwakimbia adui yao. Akani alikuwa amefanya wizi ambao ulisababisha maafa ambayo yaliwatesa watoto wa Mungu. Katika sura hii kuanzia aya ya sita hadi ya kumi na tatu tunasoma kwamba, “Ndipo Yoshua akararua mavazi yake, akaanguka kifudifudi mbele ya Sanduku la BWANA, akabakia hapo mpaka jioni. Wazee wa Israeli walifanya vivyo hivyo, wakatia mavumbi vichwani mwao. Yoshua akasema, “Ee BWANA Mwenyezi, kwa nini umewavusha watu hawa ng’ambo ya Yordani ili kututia mikononi mwa Waamori watuangamize? Laiti tungeliridhika kukaa ng’ambo ile nyingine ya Yordani! Ee BWANA, niseme nini sasa, ikiwa sasa Israeli ameshafukuzwa na adui zake? Wakanaani na watu wengine wa nchi watasikia habari hii, nao watatuzunguka na kutufutilia jina letu duniani. Utafanya nini basi kwa ajili ya jina lako mwenyewe lililo kuu?” (Yoshua 7:6-9).

Akijibu kilio hiki, Mungu alimwambia Yoshua, “...Simama! Unafanya nini hapo chini kifudifudi? Israeli ametenda dhambi. Wamekiuka Agano langu nililowaamuru kulishika. Wamechukua baadhi ya vitu vilivyowekwa wakfu, wameiba, wamesema uongo, wameviweka pamoja na mali zao. Ndiyo sababu Waisraeli hawawezi kusimama dhidi ya adui zao, wanawapa visogo na kukimbia kwa kuwa wanastahili maangamizi. Sitakuwa pamoja nanyi tena mpaka muangamize kila kitu miongoni mwenu kilichowekwa kwa maangamizi. Nenda, ukawaweke watu wakfu. Waambie, ‘Jitakaseni mjiandae kwa kesho; kwa sababu hili ndilo asemalo BWANA, Mungu wa Israeli: Kwamba kitu kilichowekwa wakfu kipo katikati yenu, Ee Israeli. Hamwezi kusimama dhidi ya adui zenu mpaka mtakapokiondoa.” (Yoshua 7:10-13).

Marafiki wapendwa! Hapa, katika mazoezi ya maisha, tunaona jinsi Bwana wetu anavyofananisha maana ya kutembea na Mungu. Tunawaona watu wa Mungu, baada ya ushindi wao mkuu, wakati kuta za Yeriko zilipoanguka mbele yao. Lo, jinsi walivyomsifu na kumtukuza Bwana wakati huo, wakijua kwamba haikuwa sifa yao wenyewe, bali udhihirisho wa uwezo wa uweza wa Mungu! Na kwa hiyo, walipopata ushindi huu wa ajabu, Yoshua, mtu wa Mungu, bila kujua chochote kuhusu kile kilichompata Akani, alituma maskauti mbele kwa uhakika kamili wa ushindi mpya uliotarajiwa.

Na sisi wachungaji na wahubiri! Ni mara ngapi hatujui kinachoendelea katika makanisa na huduma zetu! Tunaona watu kanisani siku za Jumapili, na karibu wote, isipokuwa wachache, wanaonekana kwa nje kama malaika. Tukiwa tumesimama mbele yao, tunahubiri juu ya upendo mkuu na rehema ya Mungu, kwamba Mungu alikufa kwa ajili yetu na kwa sababu ya kifo chake juu ya msalaba wa Kalvari, tuna wokovu na msamaha wa dhambi. Wanaposikia hili, bila shaka, si vigumu kwao kuamini! Kwa kufanya hivyo, kila mtu huenda mbinguni bila shida! Lakini, wapendwa, si kazi yetu ni kuwaambia kwanza kabisa kwamba hawawezi kuuona uso wa Bwana bila kuacha dhambi zao, angalau hadi waache kusema uongo na kuiba! Simaanishi kusema kwamba tunapaswa kuwaambia watu kila wakati kwamba wanaenda kuzimu. Hata hivyo, ikiwa tutasimama na Biblia mikononi mwetu kwenye kaburi la marehemu, angalau tuwajibu na kuwaambia wale ambao bado wanaishi watubu ikiwa hawataki kwenda mahali pale pa kutisha pa mateso ya milele!

Kwa hiyo, Yoshua, baada ya ushindi wake mtukufu juu ya Yeriko, akifikiri kwamba mambo bado yalikuwa sawa, alituma maskauti kwenye jiji la Gayo kuchunguza. Waliporudi, walitoa taarifa kwamba watu wanaoishi mjini ni wachache na kwamba askari elfu mbili au tatu wangetosha kuwashinda. Baada ya baraza iliamuliwa kutumwa wanaume elfu tatu. Kwa imani kamili ya ushindi

huo, jeshi hili liliondoka kwenye kambi yao ili kumiliki jiji na watu wake.

Hata hivyo, matukio yalitokea kwa njia tofauti kabisa. Kitu kilitokea ambacho hakuna mtu aliyekitarajia. Adui alikuwa na nguvu sana na watu wa Mungu walilazimika kukimbia, huku wakawaacha askari thelathini na sita wakiwa wamekufa kwenye uwanja wa mapambano ya aibu. Yoshua aliposikia hayo, na kuona watu wa Mungu waliochaguliwa wakikimbia, wakati wapagani walipokuwa wakisherehekea ushindi, alirarua mavazi yake kwa huzuni, akaanguka kifudifudi mbele ya sanduku la Bwana, akisema, "Ee BWANA Mwenyezi, kwa nini umewavusha watu hawa ng'ambo ya Yordani ili kututia mikononi mwa Waamori watuangamize? Laiti tungeliridhika kukaa ng'ambo ile nyingine ya Yordani! ... Wakanaani na watu wengine wa nchi watasikia habari hii, nao watatuzunguka na kutufutilia jina letu duniani. Utafanya nini basi kwa ajili ya jina lako mwenyewe lililo kuu?" (Yoshua 7:7,9).

Hivi ndivyo mtu mkuu wa Mungu alivyoomba pamoja na wazee wa watu wake, akitambua kwamba sasa hawakuwa na nguvu za kumpinga adui, kwamba shetani alikuwa amewajia na nguvu sana, na kwamba watu wa Mungu, walioshindwa na kuvunjika, walikuwa wakisema uongo ardhini. Mchana kutwa hata jioni walimlilia Mungu, hata alipowajibu, akamgeukia mtumishi wake, akamwambia kwa ukali, "Inuka, mbona umeanguka kifudifudi?" Hiyo ni, kwa lugha ya wakati wetu, "Acha kuomba! Kwa nini ninahitaji hii?!"

Mtakubali, marafiki, kwamba katika Ukristo wa karne yetu kuna mazungumzo mengi juu ya maombi na haja ya kuomba zaidi. Ni mara ngapi unasikia haya sasa, "Mbona maisha yetu ya kiroho yanafifia! Kwa nini hakuna uamsho? Kwa nini hakuna ukuaji wa kiroho? Lo, labda tunahitaji kuomba zaidi! Tunapaswa kutumia siku nyingi, mchana na usiku katika maombi! Pia tunahitaji kufunga zaidi!... Kwa nini hatuna vijito vya maji ya uzima vinavyotiririka kutoka matumboni mwetu?! Kwa nini ni miujiza michache sana ya

Mungu inayofanywa ulimwenguni leo? Kwa nini ulimwengu unashinda na shetani anapata ushindi baada ya ushindi?! Kwa nini?! Ndio, kwa kweli tunahitaji kuomba sana na kwa bidii tuwezavyo!” Na, tukikubaliana na hili, tutakusanyika katika mikutano ya maombi na kuomba, kuomba, kuomba...

Walakini, wacha tugeukie mfano huu. Yoshua na wazee walipokwisha kuomba na kumlilia Bwana muda wote waliokuwa nao, Mungu mwenyewe aliwatokea na kusema, “Inatosha, acheni!” Akamgeukia mtumishi wake, akasema, “Mbona umeanguka kifudifudi na kwanini unalia hivi! Kwa nini ninahitaji hii! Simama, kwa maana dhambi imeingia kati ya watu Wangu na lazima ifukuzwe!”

Mnaona, wapendwa, mikutano ya maombi haina maana ikiwa hatutakasa maisha yetu kutoka kwa dhambi. Mara nyingi watu huja kwetu wakiuliza jinsi tunavyoona kufunga. Na kisha mimi huwaambia kwamba ninaona ni bora ikiwa watu watangaze kufunga sio kwa matumbo yao, lakini kwa dhambi zao. Ni bora kula kawaida bila kutoa chakula kwa dhambi kuliko kufunga na kuendelea kufanya dhambi.

Niamini, hakuna maana katika kufunga ikiwa dhambi itaendelea kutawala juu yetu. Kuna faida gani ikiwa tunafunga na nyuso zetu zimeshuka na tuna huzuni, hatuna urafiki, hasira na kukosa subira? Je, unafikiri kufunga kwa namna hiyo kunampendeza Mungu?! Hapana, hiki si kitu kingine zaidi ya kitu cha kibinadamu na kwa hiyo hakina maana na umuhimu mbele ya Bwana. Namjua Mkristo ambaye alifunga mara nyingi sana na kwa muda mrefu, lakini, kama mke na watoto wake wanavyoshuhudia, ilikuwa katika siku hizi za kile kinachoitwa kufunga ambapo alikuwa hawezi kuvumiliwa hasa na watu wa nyumbani mwake na wale wote waliokuwa karibu naye.

Hata hivyo, swali hili la kufunga kimwili pia lilikuwa na manufaa kwa mafarisayo wakati mmoja, ambalo Yesu aliwaambia, “Je, mnaweza kuwafanya wageni wa bwana arusi kufunga wakati akiwa pamoja nao? Lakini wakati utafika ambapo bwana arusi ataondolewa kwao, ndipo

watakapofunga." (Luka 5:34-35). Kwa hiyo, kama unavyoona, ikiwa Bwana-arusi yuko katikati yetu, kuna haja ndogo ya kufunga, ikiwa hayuko, basi bila shaka inatubidi tufunge.

Basi, Bwana akamwambia Yoshua, "Inuka! Mbona umelala kifudifudi hivi? Israeli wamefanya dhambi na kuvunja agano langu!"

Marafiki wapendwa! Ninyi mnaofanya mikutano ya maombi! Je, mnasikia maneno haya ya Bwana?! Anasema hata sasa, "Kwa nini mnaomba sana? Mbona mmeanguka kifudifudi?!" Akiwa na hasira juu ya watu wake waliokombolewa, Bwana alimweleza mtumishi wake, "Sitakuwa pamoja nawe tena, isipokuwa umharibu adui mkuu kutoka ndani yako!"

Kuna wahubiri wengi wanaosema kwamba Bwana atakuwa pamoja nasi hadi mwisho wa dunia, na ikiwa sisi ni watoto wa Mungu, hatatuacha kamwe. Sielewi jinsi mtu anaweza kusema upuuzi kama huu! Baada ya yote, Bwana ni yeye yule jana, leo na hata milele! Habadiliki! Mungu wa Agano la Kale pia ni Mungu wa Agano Jipya! Na huyu Mungu alimwambia Yoshua siku moja, **"Sitakaa pamoja nanyi tena isipokuwa mtaharibu vitu vilivyowekwa wakfu kwa uharibifu kati yenu."**

Kwa kweli haya ni mambo ya kutisha, lakini tupende tusipende, lazima tuyatie moyoni! Vinginevyo, Ukristo wetu wote utakuwa ukumbi wa michezo tu, na "Mungu" wetu ni sanamu ambayo tumeunda kulingana na tamaa na matakwa ya mioyo yetu. Huyu si Mungu wa Biblia, bali ni hadithi ya kubuni tu ya mawazo yetu na fikira zetu! Katika Wakorintho wa kwanza sura ya kumi mstari wa kumi na moja inasema, "Mambo hayo yaliwapata wao kama mifano kwetu. Yaliandikwa ili kutuonya sisi tunaoishi mwisho wa nyakati." Na hadithi hii pia imeandikwa katika Biblia na ina umuhimu mkubwa kwetu sisi tunaoishi nyakati za mwisho.

Kama inavyoonekana katika mfano huu, maombi ya wale waliolia yalikatizwa na Mungu mwenyewe ambaye aliwaambia waache kuomba kwa sababu kulikuwa na kitu

kati yao ambacho kilihitaji kupangwa kwa sababu Israeli walikuwa wametenda dhambi.

Maneno haya “Israeli walifanya dhambi” pengine ni magumu kwetu kuelewa. Sio Israeli waliotenda dhambi, bali mtu mmoja tu, Akani! Kwa nini Mungu ana hasira na taifa zima la Israeli?!

Je, unaona kipimo cha Mungu?! Ni mtu mmoja tu kutoka kwa safu ya Israeli aliyetenda dhambi, lakini Bwana alizungumza juu ya taifa zima.

Marafiki wapendwa, nguvu za mnyororo unaoundwa na viungo vya mtu binafsi imedhamiriwa na nguvu ya kiungo chake dhaifu. Hii ina maana kwamba ikiwa kuna pete moja tu dhaifu katika mlolongo mzima, mnyororo wote hautashikilia zaidi ya sehemu hiyo dhaifu zaidi. Mfano huu ni sawa kabisa kati ya Wakristo. Kila mtu aliye katika vyeo vyetu ni mmoja na sisi na hatupaswi kutengana, hivyo dhambi ya mshiriki mmoja huleta laana kwa kanisa zima. Ni wakati tu uovu umefichuliwa na kuadhibiwa, au wakati mtu ambaye amefanya dhambi amefukuzwa kutoka katika mazingira fulani, ndipo wengine wote watakuwa huru. Hivi ndivyo ilivyotokea katika kesi hii. Taifa la Israeli lilipomtupa nje yule ambaye laana ilikuwa juu yake, Mungu alianza kukaa kati yao tena. Baada ya, si kabla!

Jambo moja zaidi la kuzingatia ni kwamba wakati huo Bwana alipozungumza na Yoshua kwa ghafla, wote waliokuwa wamekusanyika kuzunguka hema la kukutania waliacha kuomba. Si kwa bahati kwamba Neno la Mungu linasema “kesheni na kuomba,” na neno “kesheni” huja kwanza. Kwa bahati mbaya, sisi Wakristo mara nyingi tunafanya kinyume. Huwa tunaweka maombi mahali pa kwanza, na kukaa macho katika nafasi ya pili au hata ya mwisho, au hata kusahau kuhusu hilo kabisa.

Mungu alizungumza na Yoshua na kufungua macho yake kwa yale mambo ambayo hata hakuwaza juu yake wakati wa maombi yake na kulia mbinguni, lakini ambayo yalisababisha kushindwa kwao na hasira ya Mungu.

Je, sivyo ilivyo kwetu sasa, wapendwa? Kuna faida gani kuomba kwa ajili ya uamsho na ushindi wa kiroho kwa watu wa Mungu ikiwa dhambi iko katikati yao?! Ikiwa tunajiita Kanisa la Kristo na kumtaka Bwana akae kati yetu, basi lazima tujitakase. Isitoshe, Mungu mwenyewe alisema, "Iweni watakatifu kwa sababu Mimi, BWANA Mungu wenu, ni mtakatifu." (Mambo ya Walawi 19:2). Kitu kichafu na kisicho kitakatifu kinapoingia kati yetu, Mungu huondoka kabisa kutoka kwetu, kwa sababu hapawezi kuwa na ushirika kati ya walio safi na wasio safi, watakatifu na waliolaaniwa. Ikiwa tunamtaka Mungu akae kati yetu, ni muhimu kuharibu kile kilicholaaniwa, au kumfukuza kutoka katikati yetu yule ambaye amejifunga mwenyewe katika dhambi na hataki kuachana nayo. Bila kufanya hivi, watu wa Mungu hawawezi kupata ushindi.

Hivi ndivyo Yoshua alivyofanya. Aliwaita watu wote walioanza kuja kwake, kama Mungu alivyosema kwa kabila na jamaa. Hivyo Akani, ambaye dhambi yake ilikuwa sababu ya kushindwa kwa Israeli, alitambuliwa. Yoshua alimgeukia, akasema, "Mwanangu, umpe BWANA utukufu, Mungu wa Israeli, nawe ukiri kwake. Niambie ni nini ulichotenda, wala usinifiche." Akani akamjibu, "Ni kweli! Nimetenda dhambi dhidi ya BWANA, Mungu wa Israeli. Hili ndilo nililofanya: Nilipoona katika nyara joho zuri la kutoka Babeli, shekeli mia mbili za fedha na kabari ya dhahabu uzito wake shekeli hamsini, nilivitamani nami nikavichukua. Tazama, vimefichwa ardhini ndani ya hema langu, pamoja na hiyo fedha chini yake." (Yoshua 7:19-21). Hivi ndivyo dhambi iliyokuwa imetendwa ilivyogunduliwa.

Angalieni, marafiki, Akani aligundua dhambi yake wakati Mungu Mwenyewe alipoionyesha. Alikuwa na nafasi ya kuifanya hapo awali, lakini hakutaka kuichukua. Aliificha na kuifunika dhambi yake ili mtu wa nje asijue kuihusu. Lakini hakuna kilichofichika mbele za Mungu, na unaona jinsi Yeye aliye juu anavyoona yaliyofanyika?

Sisi Wakristo, katika hali kama hizi, mara nyingi husema kwa urahisi, "Ee Bwana! Utusamehe na uturehemu

sisi wakosefu," kama yule kipofu aliyepaza sauti, "Yesu, mwana wa Daudi, unirehemu!" Kwa kujibu hili, Kristo alimwita na kuuliza, "Niambie, unataka nikufanyie nini?" Kisha yule kipofu akasema juu ya upofu wake, na Yesu akamgusa macho.

Mnaona, marafiki, kwa nini ninazungumza juu ya hili? Tunahitaji kila wakati, kama wanavyosema, "kumshika ng'ombe pembe." Sala kama "Bwana, nisamehe na unirehemu" haitatusaidia kwa sababu huwa inafunika tu uchafu wetu wa kiroho. Kwa kufichua dhambi ya Akani na kuidhihirisha, Mungu alisema moja kwa moja kwamba kuna jambo lililolaaniwa kati ya watu Wake, kwamba wizi ulifanywa, lakini mwenye hatia alijificha, hivyo kuwadanganya wengine. Yoshua alipompa Akani changamoto ya kuungama dhambi zake, alikiri kwamba kweli alikuwa amechukua kiapo na kukizika katika hema yake. Kisha watu waliotumwa huko wakachimba vitu vilivyofichwa na kuvirudisha na kuviweka mbele ya kila mtu, kisha Akani na familia yake wakapigwa mawe. Maiti zao, pamoja na mifugo yao na mali zao, ziliteketezwa kwa moto na rundo kubwa la mawe likawekwa juu yao kama ukumbusho kwamba Mungu havumilii dhambi.

Tunapofikiria juu ya mfano huu, tunaweza kujaribiwa kusema, "Lakini kwa nini mke wake, wana, na binti zake walipigwa mawe pamoja na Akani? Baada ya yote, Biblia inasema kwamba hakuna mtu atakayeadhibiwa kwa ajili ya dhambi za mwingine?" Kwa bahati mbaya, Biblia haituambii hili, lakini tunaweza kudhani kwamba mke wa Akani na washiriki wengine wa familia walijua kuhusu tendo lake, lakini kwa kutojua au kwa makusudi walinyamaza kulihusu.

Bila shaka, mtu anaweza kumuuliza mke wa Akani, kwa nini hakumkimbilia Yoshua na kumwambia kuhusu matendo ya uasherati ya mume wake na kuyadhihirisha? Kwa kufanya hivyo angeokoa maisha yake mwenyewe, maisha ya watoto wake, na labda hata maisha ya mume wake! Kwa nini mke hakusimama katika pengo kwenye

suala hili?! Kwa nini wanawe hawakuinuka na kusema, "Baba, Mungu hatavumilia hili!"

Kwa bahati mbaya, sio kawaida kwa watu kuungana pamoja katika dhambi na kuficha uovu. Hivi ndivyo waume hufanya wanapoona dhambi za wake zao. Mara nyingi sana jambo hili hufanywa na wake wakati waume zao wanatenda dhambi, na wazazi ambao huficha dhambi za watoto wao kwa kunyamaza. Kwa hiyo, wanadamu hujiunga pamoja katika kazi ya dhambi, badala ya kuchukua upande wa Mungu, wakasema, "Mungu hatavumilia, kwa hivyo siwezi kuhusika nayo pia!" Kwa hivyo, katika kisa hiki, ukimya wa wanafamilia ya Akani ulikuwa sababu ya kushiriki kwenye hatima yake na kuuawa.

Kupitia hadithi hii, Bwana anatuonyesha sisi sote tunaoitwa kwa jina lake kwamba hakuna njia ya maendeleo ikiwa dhambi iko katikati yetu. Mnaona sasa, marafiki, kwa nini mambo yako jinsi yalivyo katika makanisa yetu. Kwa maana Mungu, ambaye hapo awali alifanya mambo kama hayo, ndiye Mungu yule yule leo. Na ikiwa bado haujakutana naye kama hivi, jua kwamba wakati utakuja ambao inaweza kuwa si katika ulimwengu huu lakini katika siku zijazo, lakini ni lazima yatatokea siku moja! Kisha Bwana atadhihirika na kuwa halisi, na kisha ukweli utakuja kujulikana mbele ya mbingu na mbele ya dunia. Hili ni jambo lisiloepukika, iwe tunaliamini au la!

Jambo moja zaidi ambalo ningependa liteke mawazo yako ni maneno kwamba, "Sitakuwa pamoja nawe tena, usipomwangamiza yeye aliyelaaniwa atoke kati yako! Yoshua aliposikia hayo, huenda alishangaa, "Bwana, hii ina uhusiano gani nami?! Kwa nini umeniacha? Mtu mwingine wa watu wako ndiye aliyetenda dhambi. Nimekuwa mwaminifu kwako!" Lakini mtumishi wa kweli wa Mungu hapaswi kufanya hivi. Maneno "Israeli walifanya dhambi" yanamtosha. Yeye hatenganishwi na watu na anakubali pamoja nao hatia yao na adhabu yao. Fikirini juu yake, wachungaji wa watu wa Mungu! Fikiria kwa uzito juu yake!

Sasa hebu tugeukie Agano Jipya ili tupate uwazi zaidi juu ya mambo haya. Katika Wakorintho wa kwanza, sura ya tano, mstari wa kumi na moja, Roho wa Mungu anazungumza nasi kupitia kwa Mtume Paulo, “Lakini nimewaandikia kwamba msishirikiane na mtu ye yote ambaye, ijapokuwa anaitwa ndugu, anabaki kuwa mzinzi au mlafi au mwabudu sanamu au msengenyaji au mlevi au mlaji. Msikae pamoja na mtu kama huyo, wala hata kula naye.” Hatuwezi tu kuketi meza moja na watu kama hao, lakini pia kushiriki Meza Takatifu pamoja nao!

Tutasema nini kuhusu hili sasa tutakaposimama mbele ya nuru ya Neno la Mungu?! Mungu amekuwaje kwetu?! Ukristo umekuwaje?! Biblia ina maana gani kwetu leo?! Ikiwa imepoteza maana yake kwetu, basi tuitupe motoni. Ikiwa ni Neno la Mungu, basi kwa nini tunaliasi?! Je, tumesahau kwamba kutotii machoni pa Bwana ni sawa na dhambi ya uchawi, na kwamba upinzani unalinganishwa na ibada ya sanamu? Je, unaweza kuelewa sasa kwa nini Wakristo wengi wamerogwa, hawana nguvu, wamenaswa katika nyavu za shetani, bila kujua kupumzika usiku, bila amani mioyoni mwao, wakiwa na sura ya utauwa, lakini wakikana nguvu za Mungu!

Ni kwa sababu hatuchukulii Biblia kwa uzito. Imekuwa kama kitabu cha hadithi za hadithi kwetu! Ikiwa ni Neno la Mungu aliye hai, ni lini tutafikia hatua ya kulikubali kwa hofu na kutetemeka kwa Neno la kweli la Mungu? Je! Nabii Isaya hakusema kwamba Mungu anakaa ndani yao wamchao Bwana na kutetemeka kwa jina lake! Na tunafanya nini na Neno la Mungu leo? Wanatheolojia wa kisasa wanaipasua kihalisi, wakisema kwamba inamaanisha kitu tofauti! Na sisi wenyewe! Sisi Wakristo! Je, tunafanya nini na Neno la Mungu? Labda tayari tunalikanyaga kwa miguu, tukihesabu kuwa ni mavi na uchafu. Hatuoni aibu kuketi meza moja na mtu anayejiita mwongofu, Mkristo, na mtoto wa Mungu, lakini ana wivu, mchoyo, mbinafsi, na anaishi maisha ya uasherati na msichana mdogo au mwanamke aliyeolewa! Na tunavumilia haya yote, tukisema

tunahitaji kumsifu na kumtukuza Bwana zaidi na kuomba zaidi! Lo, giza lililoje!!! Ingawa nuru yetu inapaswa kung'aa kwa nguvu zaidi kuliko hapo awali, sisi wenyewe tuko gizani!

"Yoshua! Inuka! Huu sio wakati wa kuomba na kulala kifudifudi! Kuna kitu kibaya kati ya watu wa Mungu! Inuka mtumishi wangu, watu watakaswe! Maadamu kitu kilicholaaniwa kiko katikati yako, usitegemee msaada, uwepo na baraka Zangu! Siwezi kuishi na kukaa na watu kama hao!"

Hivi ndivyo Bwana alikuwa ameondoka mara moja kutoka kwa wanaisraeli, na kulikuwa na uwezekano mara mbili tu – kutupilia mbali laana au kumpoteza Mungu. Bwana asifiwe kwamba Yoshua alikuwa tayari kufanya chochote kilichohitajika ili kumweka Mungu pamoja nao! Vipi sisi? Je, tuko tayari kufanya vivyo hivyo?! Je, tuko tayari kuondoa kati yetu na maishani mwetu kile ambacho kimelaaniwa machoni pa Mungu? Je, tuko tayari kufanya yote tuwezayo ili sala zetu na zawadi zetu zisikike na kukubaliwa na Mungu?

Unajua, ikiwa tuna mkutano wa maombi katika kituo chetu cha misheni, huwa hatuanzi kabla kuuliza kila mtu ikiwa kuna kitu chochote kinachotugawa na ikiwa kuna kitu chochote katika nafsi yoyote ambacho bado hakijawekwa. Hakuna maana katika kuomba mpaka hili lifanyike, vinginevyo itakuwa tu kutokuwa na maana. Tunapoteza muda tu tunapopiga magoti na kuomba huku kitu kinasimama kati yetu! Ilmradi hili halitasafishwa na kuondolewa, ni bora kusiwe na mkutano wa maombi kabisa. Labda mambo yangeonekana tofauti sana ulimwenguni ikiwa Wakristo wangeomba kidogo, kwa sababu ikiwa tunaomba na maisha yetu yametoka nje ya utaratibu, basi sisi ni mlango wazi ambao Shetani huingia kwa urahisi. Maombi bila kukesha na maisha safi ni fursa nzuri kwa shetani. Na hii inaweza kuonekana kwa urahisi katika mifano ya mafundisho ya uongo na madhehebu. Wengi wao walianza bila chochote isipokuwa maombi.

Wapendwa, nataka kurudia tena maneno ya Yesu katika Mahubiri ya Mlimani, “Kwa hiyo, kama unatoa sadaka yako madhabahuni, ukakumbuka kuwa ndugu yako ana kitu dhidi yako, iache sadaka yako hapo, mbele ya madhabahu, uende kwanza ukapatane na ndugu yako wa kiume au wa kike, kisha urudi na ukatoe sadaka yako.” (Mathayo 5:23-24).

Unaona, Bwana hakuvumilii ukija madhabahuni mwake kwa maombi bila kupatana na jirani yako, na kaka yako, dada yako, mume au mke wako, kwa sababu maombi kama haya hayana maana! Je, unaonekanaje? Ni Wakristo wangapi wasiopatanishwa wanaotembea ulimwenguni! Kuna hasira nyingi, chuki, magombano na ugomvi. Na kwa mioyo ya namna hiyo mnainama chini na kuomba, mkitafuta kupokea hili au lile kutoka kwa Bwana!

Mambo yanaendeleaje nyumbani kwako? Katika waraka wa kwanza wa Mtume Petro, sura ya tatu, mstari wa saba, Neno la Mungu linasema kwa waume, “Vivyo hivyo ninyi waume, kaeni na wake zenu kwa akili, nanyi wapeni heshima mkitambua ya kuwa wao ni wenzi walio dhaifu na kama warithi pamoja nanyi wa kipawa cha thamani cha uzima, ili kusiwepo na chochote cha kuzuia maombi yenu.” (1 Petro 3:7). Kwa hiyo, ikiwa mume hana mtazamo unaofaa kwa mke wake, ikiwa ana uchungu dhidi yake moyoni mwake, sala yake haina maana, kwa sababu haitasikilizwa na Bwana.

Tulikuwa na ndugu ambaye alifunuliwa macho yake kwa neema ya Mungu katika jambo hili. Alituambia kwamba alipokuwa akiomba, alikuwa akipiga kelele “Haleluya” kwa sauti kubwa hivi kwamba angeweza kusikika na majirani wa nyumba tatu. Ilionekana kwake kwamba hivyo ndivyo angepaswa kumkiri Bwana bila haya mbele za watu. Lakini kwa wakati huo huo, aligombana na mkewe kila siku na kunguruma kama simba. Je, unafikiri sala zake na mchezo wa “maneno matakatifu” ungeweza kuwa na matokeo kwa wengine katika maisha kama hayo?

Sina budi kuwaambia hili, marafiki, kwa sababu ndivyo Bwana ananiongoza kufanya, na ninahitaji kuwa mwaminifu

Kwake! Mimi ni mja wake na ni lazima nifanye kile anachoniamuru kufanya. Sitaki hata siku moja isemwe juu yangu kile ambacho Mungu alisema juu ya manabii, "Walinzi wa Israeli ni vipofu, wote wamepungukiwa na maarifa; wote ni mbwa walio bubu hawawezi kubweka; hulala na kuota ndoto, hupenda kulala." (Isaya 56:10). Kwa hivyo, nabii na mhubiri anapaswa kuwa kama mbwa ambaye, akionywa juu ya hatari, huanza kubweka.

Hebu sasa turudi kwa ufupi kwenye hadithi ya Akani. Katika kufunua dhambi yake, Mungu aliita vitu vyote vichafu alivyofanya kwa majina yao halisi, akasema kwamba hakuwa tu amechukua kile alichoapa, lakini pia alikuwa amevunja agano, kuficha, kusema uwongo, na kukana. Kwa hili nataka kusema kwamba hatutapokea msaada, msamaha na ukombozi ikiwa tutakuwa wa juu juu katika maungamo yetu. Wakati wa kuungama dhambi, ni lazima tuende kwenye mzizi wake na kuung'oa kwa mzizi. Ukiiba usiseme, "Sijui ilikuwaje. Ilikuwa tu makosa yangu. Nilitaka kuirejesha baadaye..." na kadhalika. Unapokiri, sema moja kwa moja kuwa wewe ni mwizi. Usiseme kuwa una mawazo machafu unapoona hili au lile. Afadhali kusema mbele za Mungu aliye hai kwamba wewe ni mzinzi na muasherati maana kila mtu ndivyo anavyofikiri. Mawazo ya mtu ni picha ya kweli, kwa sababu yanatoka katika moyo wake mchafu usiowekwa wakfu.

Sina shaka, marafiki, kwamba kuna roho nyingi miongoni mwenu zinazotaka kwa dhati kuweka maisha yao sawa na kuleta dhambi zao na uchafu wao wote wa kiroho kwenye nuru mbele za Bwana, kwa hiyo, nikizungumza na watu kama hao, nataka kusema sasa jambo fulani. juu ya suala hili kwa kila mtu binafsi. Ikiwa umewahi kuungama, gundua baadaye kwamba siri yake haijafichwa, usiende tena kwa yeye ambaye alikuwa shahidi pekee kati yako na Mungu. Narudia tena, usiende tena kwa mtu huyo, kwa sababu amekuwa mwaminifu, na Mungu ndiye mwamuzi wake! Hakuna mtu mwingine anayepaswa kuingia katika siri ya kukiri kwako. Ni wewe

tu, Mungu, na mhudumu huyo, ambaye maisha yake lazima pia yasafishwe kabisa.

Bwana alimwamuru Yoshua kuwakusanya watu ili waweze kujitakasa na agano. Bila utakaso huu, Mungu hangeweza tena kuwa katikati yao. Je! unaona sasa unachohitaji kufanya ikiwa unataka kuwa na uamsho? Je! unajua unachohitaji ikiwa unataka kuwa na vijito vya maji ya uzima vinavyotiririka kutoka kwako? Kusahau maombi! Kusahau kufunga! Hiyo sio unayohitaji sasa hivi! Achana na dhambi maishani mwako! Nenda kwa majirani zako! Je, uko sawa nao? Angalia zamani zako! Je, zimesafishwa? Je, umepatanishwa na kila mtu? Na ikiwa unataka kupatanishwa sasa, usiende kwa mtu huyo na kusema, “Ulikosea katika hili na lile, na ulifanya makosa hapo,” na uanze kubishana na kuthibitisha uadilifu wako. Ikiwa ndivyo, hupaswi kwenda kabisa! Baki hapo ulipo na uchafu wako na dhambi zako! Unaweza kupatanishwa tu ikiwa utaenda kwa njia ya kujidhalilisha! Asiyejinyenyekeza hawezi kuinuliwa! Asiyepoteza maisha yake kwa ajili ya Bwana hatayapata! Hii ndiyo njia ya Mungu!

Wengi wanaomba kwa ajili ya ufufuo, na kwa watu kama hao nataka kusema jambo fulani sasa. Ingawa mimi si nabii, au hata mtoto wa nabii, naweza kusema hivi kwa uhakika kabisa. Unaweza kuomba kwa ajili ya uamsho maisha yako yote, mpaka ufe, lakini huwezi kuupata isipokuwa utafanya kile ambacho Mungu anasema, “Simama utoe kilicholaaniwa! Safisha maisha ya kila mmoja, na kwa njia hii kanisa lote litatakaswa! Iweni watakatifu, kwa kuwa mimi ni mtakatifu!”

Wapendwa, ikiwa tunataka kuwa na Mungu aliye hai kati yetu, ni lazima tuepuke dhambi na kutakaswa nayo! Watu wa Mungu waliokombolewa wamekuwa nini leo?! Ni nini kimetokea kwa jeshi la mashujaa wa Kristo katika siku zetu za mwisho?! Yuko wapi, Israeli wa kiroho?! Sayuni iko wapi?! Soma sura ya sitini na nne ya nabii Isaya na ufikirie maneno haya, “Miji yako mitakatifu imekuwa jangwa; hata Sayuni ni jangwa, Yerusalemu imekuwa ukiwa.” (Isaya 64:10).

Kanisa la kwanza huko Yerusalemu lilijazwa na uwepo wa Mungu! Dhambi haikuvumiliwa humo, bali iliadhibiwa kwa kifo bila kukawia, ili kuonyesha mara moja na kwa wote kwamba hakuna uovu ungeweza kuingia katikati ya watu wa Mungu! Je, kanisa limekuwaje sasa? Limekuwa nini? Je, limekuwa katika akili za watu?

Kwa wengine, dhana ya kanisa ni kubatizwa, kuhudhuria Pasaka na Krismasi, kisha kuwa hapo siku ya arusi yao na hatimaye, kwa mara ya mwisho, kwenye mazishi yao yaitwayo ya 'Kikristo'. Wanafikiri kwamba ukimkubali Yesu, unakuwa mtoto wa Mungu. Basi unaweza kuishi kwa njia yoyote unayotaka. Haijalishi jinsi gani. Inatosha kuitwa mtoto wa Mungu. Ni Mungu pekee, ambaye ni Mungu yule yule asiyebadilika jana, leo na hata milele, asemaye nasi sasa, kama alivyomfanyia Yoshua, "...Sitakuwa pamoja nanyi tena mpaka mwangamize kila kitu miongoni mwenu kilichowekwa kwa maangamizi." (Yoshua 7:12).

Yeyote mwenye masikio ya kusikia, asikie na aelewe!

Sura ya 11

Mungu alivyonifundisha kupitia kwa Wazulu

Katika Wakorintho wa Kwanza sura ya tisa, tunasoma ya kwamba, "Ingawa mimi ni huru, wala si mtumwa wa mtu yeyote, nimejifanya kuwa mtumwa wa kila mtu, ili niweze kuwavuta wengi zaidi. Kwa Wayahudi, nilikuwa kama Myahudi, ili niwapate Wayahudi. Kwa watu wale walio chini ya sheria, nilikuwa kama aliye chini ya sheria (ingawa mimi siko chini ya sheria), ili niweze kuwapata wale walio chini ya sheria. Kwa watu wasio na sheria nilikuwa kama asiye na sheria (ingawa siko huru mbali na sheria ya Mungu, bali niko chini ya sheria ya Kristo), ili niweze kuwapata wale wasio na sheria. Kwa walio dhaifu nilikuwa mdhaifu, ili niweze kuwapata walio dhaifu. Nimekuwa mtu wa hali zote kwa watu wote ili kwa njia yoyote niweze kuwaokoa baadhi yao. Nafanya haya yote kwa ajili ya Injili, ili nipate kushiriki baraka zake. Je, hamjui kwamba katika mashindano ya mbio wote wanaoshindana hukimbia, lakini ni mmoja wao tu apewaye tuzo? Kwa hiyo kimbieni katika mashindano kwa jinsi ambavyo mtapata tuzo. Kila mmoja anayeshiriki katika mashindano hufanya mazoezi makali. Wao hufanya hivyo ili wapokee taji isiyodumu, lakini sisi tunafanya hivyo ili kupata taji idumuyo milele. Kwa hiyo, mimi sikimbii kama mtu akimbiaye bila lengo, sipigani kama mtu anayepiga hewa, la, bali nautesa mwili wangu na kuutumikisha ili nikiisha kuwahubiria wengine, mimi nisiwe mtu wa kukataliwa." (1 Wakorintho 9:19-27).

Wapendwa, namshukuru Bwana kutoka ndani ya moyo wangu kwamba nimeweza kuwa mmishonari kwa watu wa Afrika kwa ufafanuzi wake, kwa sababu imekuwa baraka kubwa kwangu. Kwa asili yetu ya ubinadamu, sisi wazungu ni tofauti sana na Waafrika, si kwa rangi ya ngozi tu, bali hata katika mfumo wa maisha, tabia, desturi, mazoea na mengine mengi. Kwa mfano, tunaposimama mbele ya mtu anayeingia, huwa tunamwonyesha heshima. Watu wa

Kiafrika, kwa upande mwingine, hubaki kama wameketi. Kulingana na wao, kusimama ni aibu kwa mtu anayeingia. Watu wa Kiafrika kamwe hawatazamani machoni na mtu wanayezungumza naye kwa sababu inachukuliwa kuwa dharau. Maisha ya familia yao pia ni tofauti kabisa. Ndoa za wake wengi bado zimeenea miongoni mwa wale wanaobaki waaminifu kwa upagani, na mahusiano kati ya washiriki wa familia zao kubwa ni ya kawaida na ya ajabu kwa watu weupe. Ukuu unazingatiwa sana, na kila aina ya sheria kuhusu nafasi ya kisheria ya washiriki wa familia huzingatiwa. Bila shaka, haya si yote yanayoweza kusemwa kuhusu maisha yao, na nimetoa mifano michache tu kuonyesha tofauti kubwa iliyopo kati yetu wa mataifa mbalimbali.

Hata hivyo, ijapokuwa makabila na mataifa yote yanayoishi duniani ni tofauti sana, sisi Wakristo tunaitwa kuwa baraka kwa wote na kwa kweli wanafunzi wa Bwana. Na Yesu alisema kwamba hatuwezi kuwa wafuasi wake tusipojikana wenyewe. Hatuwezi kuwa wa baraka kwa majirani zetu, bila kujali rangi au utaifa, isipokuwa tujifunze kuwaheshimu wengine kuliko sisi wenyewe. Tunapoitwa watumishi wa Bwana, ni lazima tuweze kujikana wenyewe, lakini si hivyo tu, bali pia tunahitaji kufa kwa nafsi zetu wenyewe; na haya lazima yasiwe maneno mazuri tu kwenye midomo yetu, bali kwenye maisha yetu pia. Haiwezekani kufanyika hivyo kwa njia nyingine yoyote! Sio bure kwamba Mtume Paulo anasema katika mistari hiyo hapo juu kwamba ananyenyekea na kuufanya mwili wake kuwa mtumwa. Na hii hakika ina umuhimu Fulani.

Ikiwa hatuko tayari kuingia katika kifo na ubinafsi wetu na miili yetu, hatuwezi kuwa wanafunzi wa Kristo, na kwa hivyo hatutaweza kuwa wa baraka kwa wengine, ambao ndio wito wetu haswa! Baada ya yote, kulingana na maandiko, tunapaswa kuwa wa baraka sio tu kwa wapendwa wetu na wale walio karibu nasi, lakini pia kwa ulimwengu tunaoishi kati yao! Huamini? – Tazama katika Neno la Mungu na utaona limethibitishwa katika maneno

ya Yesu Kristo asemaye, "...Enendeni ulimwenguni kote, mkaihubiri Injili kwa kila kiumbe." (Marko 16:15), na pia mahali pengine, "Kwa sababu hii, enendeni ulimwenguni mkawafanye mataifa yote kuwa wanafunzi, mkiwabatiza kwa jina la Baba na la Mwana na la Roho Mtakatifu, nanyi wafundisheni kuyashika mambo yote niliyowaamuru ninyi. Hakika mimi niko pamoja nanyi siku zote, hadi mwisho wa dahari. Amina." (Mathayo 28:19-20).

Baada ya yote, je, tunaweza kuwafundisha wengine kushika amri za Mungu ikiwa sisi wenyewe hatuzishiki? Je, tunaweza kuwafanya wengine kuwa wanafunzi wa Yesu ikiwa sisi wenyewe si wanafunzi? Je, tunaweza kuwaambia wengine, "Usiibe" wakati sisi wenyewe si waaminifu?! Je, tunaweza kuwafundisha wengine kuwa wanyenyekevu ilhali sisi wenyewe tuna kiburi na hatuwezi kuwa wanyenyekevu?! Kwa hakika hatuna mamlaka ya kimaadili ya kuwaita wageuzwe katika sura ya Kristo ikiwa hawamwoni Yesu ndani yetu na ikiwa utukufu wa Kristo hauonekani katika maisha yetu.

Mhubiri na mwinjilisti mashuhuri Charles Spurgeon aliwahi kuwaambia wanafunzi wake katika hotuba, "Unapozungumzia mambo ya mbinguni, nyuso zako zinapaswa kung'aa na maisha yako yaakisi utukufu wa Mungu! Unapoimba kuhusu mambo ya mbinguni, sauti yako inapaswa kusikika kama sauti za malaika! Lakini ukizungumza juu ya kuzimu, basi uso wako unaweza kubaki kama ulivyo, na hiyo itatosha."

Mnaona, marafiki, mara nyingi hatuwezi kuwafanya wengine wanafunzi wa Kristo kwa sababu ndani yetu tu kuzimu na ibilisi. Ikiwa tunafanya mambo maishani mwetu ambayo si yale ambayo Biblia inatufundisha kufanya, basi sisi si wanafunzi wa Yesu bali wanafunzi wa shetani. Bila shaka, tunaweza kujiita wanafunzi wa Kristo, lakini kwa bahati mbaya tuko hivyo kwa vyeo tu. Ni mara ngapi tunaona watu wanaojiita wakristo lakini tukiangalia maisha yao tunamwona shetani ndiye mwalimu wao sio Yesu?

Kwa kuwa Bwana alinituma kwa Waafrika, nilijifunza mengi kutoka kwao. Tunaweza kujifunza mengi kutoka kwa majirani zetu. Yeyote anayesema kila wakati "Ninajua" ni mjinga na kwa kweli mara nyingi hajui chochote. Haya si maneno yangu bali ni Bibilia inayotuambia hivyo. Lazima tujifunze kila wakati, pia kutoka kwa wale wanaotuzunguka. Katika Afrika Kusini, mara nyingi mimi huwaambia watu kwamba tuna faida kubwa ya kuishi katika nchi ambayo kuna rangi nyingi, makabila na mataifa. Hii inapaswa kutusaidia vyema kwa sababu inatupa fursa nzuri ya kujifunza kutoka kwa kila mmoja. Tunaweza kujifunza mambo mengi mazuri hata kutoka kwa watoto, na lazima isemwe kwamba tuna mengi ya kujifunza kutoka kwao. Si bure kwamba Yesu, alipokuwa akiwafundisha wanafunzi wake, alimchukua mtoto mchanga, akamweka mbele yao mara moja, akasema, "...Amin, nawaambia, msipoongoka na kuwa kama watoto wadogo, kamwe hamtaingia katika Ufalme wa Mbinguni." (Mathayo 18:3).

Muda mfupi baada ya uamsho kuanza, nilikuwa na wakati ambapo nilihisi uzito mkubwa katika nafsi yangu na nilihisi uhitaji wa ndani wa kuondoa uzito huo na mtu katika maombi. Katika kutafakari, niliamua kumkabidhi ndugu mwingine kuongoza mkutano uliofuata, na kwenda milimani kusali peke yangu. Nilifikiria Wakristo wote niliowajua, huku nikichagua familia ya kiroho zaidi ambayo ningeweza kushiriki nayo ushirika wangu wa maombi. Kwa hivyo, baada ya kufanya chaguo langu, nilianza safari yangu. Baada ya kusafiri kilomita kadhaa kwa gari na kisha kupanda juu kwenye milima, hatimaye nilifika mahali ambapo watu hao waliishi.

Walifurahi sana waliponiona. Uso wangu wakati huo ulikuwa mzito na wenye umakinifu, kwa sababu, kulingana na ufahamu wangu wakati huo, mtu hangeweza kuwa mchangamfu siku ya kufunga na kuomba, hivyo kufanya uso wake kuwa na huzuni iwezekanavyo. Kinyume na mimi, hata hivyo, wenyeji walikuwa na furaha kama watoto, na nyuso zao zilikuwa ziking'aa. "Lo! Ni mshangao ulioje

kwetu!” walishangaa. “Tuambie, ni nini kilikushawishi uje kwetu?”

“Unajua,” nilimjibu “Ningependa kujitolea siku nzima ya leo kwa kufunga na kuomba.”

“Sawa! Lakini kabla hatujaanza kuomba, tutakutengenezea kitu cha kula kwanza.”

Lazima niseme ya kwamba Wazulu ni wakarimu sana. Huwezi kuingia nyumbani kwao na kuondoka kabla ya kula. Na kikombe cha chai hakihesabu. Mzulu hawezi kuelewa jinsi unavyoweza kuruhusu mgeni aende bila kumlisha. Hata wakiwa masikini wataweka kila walichonacho mbele yao, na wakiwa na kuku mmoja tu uani watakupikia.

Ndio maana marafiki zangu walipoanza kuongea juu ya chakula, niliwapinga mara moja, nikisema kwamba sina wakati wa kula au kunywa leo, kwa sababu nilitaka kutumia siku nzima katika kufunga na kuomba. Walicheka kwa furaha huku wakisema, “Je, hungependa Bwana atuambie siku moja, ‘Nilikuwa na kiu na hamkunipa maji, nilikuwa na njaa na hamkunipa chakula?’ Je, unataka kutuwekea mtego?! Hapana, bila shaka, hatutaruhusu hilo, na hatutakutii katika hili! Kwa hivyo, njoo nyumbani kwetu.’ “

Kwa hiyo, sikuwa na budi ila kuingia kwenye kibanda chao na kuketi, na wakaenda kushika kuku... Kwa kawaida, huwezi kupika kuku aliyekamatwa mara moja. Unapaswa kumchinja, kumchuna ngozi na kumuosha. Kwa hivyo nilikaa pale nikingojea, na ilionekana kwangu kuwa nilikuwa nikingojea sio kwa masaa, lakini kwa umilele. Inashangaza kwa namna fulani kwamba sisi wazungu daima tuna haraka ya kufika mahali. Sisi huwa tunaishiwa na wakati. Daima tuna haraka, tukitaka kila kitu kifanyike kwa haraka iwezekanavyo. Kwa hakika, hii ndiyo njia fupi zaidi ya kujipata kwenye hospitali ya akili au, angalau, kupatwa na mfadhaiko wa akili. Waafrika, kwa upande mwingine, hawana haraka. Daima wao wana wakati.

Basi nikiwa nimekaa nikisubiri chakula kiandaliwe, nilijisemea moyoni, “Ee Mungu, jinsi nilivyotapanya Jumapili hii, ambayo ingepaswa kuwa Siku ya Bwana! Ni

kosa gani lisiloweza kurekebishwa! Lo, laiti nisingalikuja hapa! Kwa maana ningeweza kuomba pamoja na wengine! Ni kiasi gani ningeweza kufanya leo! Na sasa siku hii nzima inaweza kuchukuliwa kuwa siku iliyopotea! Siku ambayo ilipaswa kuwa siku ya kufunga na maombi imetumika kusubiri chakula! Je, sikuwa mjinga?"

Kwa hiyo, nikijilaumu, niliendelea kukaa pale huku nikitazama saa yangu kila mara. Na wakati uliendelea kusonga. Sasa ilikuwa wakati wa chakula cha mchana, na bado nilikuwa nikingoja chakula. Hatimaye waliniletea kinywaji baridi, kisha kikombe cha chai. Kisha wakaweka meza, ambayo ilikuwa imejaa chakula. Kulikuwa na chakula kingi! Kuku, aina mbalimbali za nyama nyingine, mchele, viazi, saladi, mboga mboga, matunda na kadhalika. Kilikuwa chakula cha kifalme, na mimi pekee ndiye niliyeketi mezani. *(Kwa mujibu wa desturi za Wazulu, mgeni mheshimiwa anaachwa peke yake mezani. Kabla ya chakula kuanza, wakaribishaji huondoka kwenye chumba ili mgeni ajisikie huru kabisa wakati wa chakula).*

Wakaribishaji waliomba baraka, na nikaanza kula. Ingawa sahani iliyokuwa mbele yangu ilikuwa kubwa isivyo kawaida, haikuwa na nafasi ya kutosha kushikilia hata chakula kidogo nilichokuwa nimeandaliwa. Mume na mke walinilisha kwa bidii sana hadi mwisho nikasema haikuitwa tena kula, bali kutafuna. Mara tu nilipomaliza sahani yangu, walinipa dessert na kinywaji. Baada ya hapo, waliniletea soda ya Coca-Cola.

"Rafiki zangu! Siwezi kuendelea! Tayari ni dhambi kushiba na kulewa sana!" Niliomba.

"Sawa, sawa!" walisema. "Tutaondoa tu vyombo sasa, na kisha tutaomba."

"Lo!" Karibu nigune. "Nitawezaje kuomba sasa na tumbo langu limejaa!" *(Unaona, wakati huo maombi yangu yalikuwa bado yakitoka tumboni mwangu, si moyoni mwangu!)*

Baada ya meza kusafishwa, hatimaye tulipiga magoti na kuanza kusali. Dakika chache baadaye, sehemu iliyo

chini yetu ilitikisika... Sikuweza kufahamu kilichokuwa kikiendelea. Nikiwa nimeshika kichwa changu, nililia na kuendelea kurudia, "Bwana, sikujui Wewe! Je, hili linawezaje kutokea? Loo, kwa kweli sikujui Wewe, Bwana wangu mpendwa, mwenye upendo!"

Kwa njia hii, nilianza kumjua Mungu upya, huku nikimtambua jinsi ambavyo sikuwahi kumjua hapo awali. Nilimjua kutokana na hadithi, nilimchora katika mawazo yangu kama picha, na kumjenga kwa akili yangu kama sanamu. Na hili halikuwa kosa langu tu, bali kosa la watu wengi sana, ambao kwa karne nyingi na vizazi, kwa njia ya mafundisho na vitabu, walikuwa wamejitengenezea sanamu ya Mungu kwa akili zao na mawazo yao. Tunaweza kudai kwamba Mungu ni hivi na hivi, kwamba katika kumtumikia Yeye kila kitu lazima kiende jinsi tunavyofanya, na tukimjia, lazima ionekane hivi na si vingine. Na kwa kufanya hivyo hatuoni hata jinsi tunavyotenda dhambi. Baada ya yote, haturuhusiwi kujitengenezea sanamu! Hatupaswi kujenga picha! Hatupaswi kutumikia miungu!

Tunaweza kuwaambia wapagani kwamba wanaabudu miungu ya watu wengine, na bado wana sanamu kubwa zaidi iliyosimamishwa na mawazo yetu wenyewe. "Mungu" huyo ambaye yuko jinsi tunavyomwazia kuwa, anayetupatia kila kitu tunachotamani na kufanya kile tunachotarajia akifanye, si chochote ila sanamu ya mawazo yetu! Huyu si Mungu aliye hai na wa kweli!

Ndio maana nililia kama mtoto wakati huo, na moyo wangu ulivunjika kwa utambuzi wa uchungu wa aina gani ya "Mungu." Kwa kweli nilikuwa nimetumikia miaka yote mingi ambayo ilikuwa imepita. Kwa hiyo, Bwana alijidhihirisha kwangu tena na tena kupitia kwa watu hawa wa Kiafrika. Alijidhihirisha Mwenyewe tofauti kabisa na nilivyowazia kiasi kwamba, kwa siku, wiki, na miezi sikuweza kuacha kusema, "Bwana, sikujui Wewe hata kidogo! Ee Mungu wangu, Wewe ni tofauti jinsi gani!"

Kwa hiyo, wapendwa, kila kitu kitakapojaribiwa kwa moto siku ya hukumu inayokuja, mambo yetu mengi

yatateketezwa ndani yake! Mengi yatapungua na kuwa vumbi na majivu, mengi ya yale yaliyokuwa ya thamani kwetu hapa duniani hayatakuwa na thamani! Hizi ni mila na sherehe za kibinadamu tu, matunda ya akili na mawazo yetu, yote ambayo lazima yafe ndani yetu.

Hilo ndilo hasa lililonitokea wakati huo. Kila kitu nilichokuwa nimejifunza, dhana na mawazo yangu yote yalipaswa kuzikwa ili nianze tena. Wakati huo nilikuwa kama mtoto mdogo ambaye alikuwa akijifunza ABC za maisha ya kiroho kwa mara ya kwanza. Kwa kuwa katika nafasi hii, sikuweza tena kufanya chochote mwenyewe. Sikuweza tena kutegemea akili yangu, kwa hivyo, ilinibidi kuweka tumaini langu lote kwa Bwana na kumfuata aliponiongoza. Lilikuwa jambo jipya kabisa, jambo ambalo sikuwahi kulijua hapo awali, lakini ndiyo maana sasa naweza kusema kwamba kuishi katika roho ni kuishi katika ulimwengu tofauti kabisa. Na ikiwa hatujui hilo na hatuishi hivyo, ikiwa hatukubali kutawaliwa kabisa na Bwana, basi hatupaswi kuomba kwa ajili ya ufufuo.

Maisha yetu ya zamani na mvuto wetu wa kiroho lazima ufanywe upya kabisa. Vinginevyo, hata Mungu akitupa utimilifu wa Roho wake na kutujaza na divai yake mpya, hakutakuwa na maana yoyote, kwa sababu kwa muda mfupi itaonekana kwamba tumepoteza yote. Inaweza hata kutokea kwamba wale ambao hawajampokea Roho Mtakatifu watakuwa katika kiwango cha juu zaidi cha kiroho kuliko wale ambao wamekuwa na ushuhuda wa ajabu katika maisha yao. Biblia inasema kwamba mawazo yake si mawazo yetu na njia zake si kama zetu. Kwa hiyo, hapawezi kuwa na maisha pamoja na Mungu na kutembea pamoja naye daima isipokuwa tukiwa tayari kutoa mawazo yetu na njia zetu kwa ajili yake, tukisema, “Si mapenzi yangu, bali Yako, Bwana, mapenzi yako yatimizwe!”

Ndiyo maana ninamshukuru sana Bwana kwamba niliweza kujifunza mengi kutoka kwa Wazulu, ambao walikuwa tofauti sana na mimi, mtu wa jamii nyingine. Kuangalia maisha yao, kuona uaminifu wao kama mtoto,

utiifu katika kumfuata Bwana na kuwa waaminifu Kwake, niliweza kuhakiki na, kwa msaada wa Mungu, kusahihisha mambo mengi maishani mwangu.

Kama nilivyosema hapo awali, tabia ya wazungu ni kwamba sisi huwa na haraka kila wakati na kila wakati huwa tunakimbilia mahali fulani. Waafrika si kama sisi katika hili. Wao huwa na maisha ya polepole bila haraka. Inapaswa kusemwa kwamba, kwa ujumla, mataifa yote yasiyo ya wazungu yanafanana kwa asili hii.

Nilikutana na mtu ambaye alikuwa mwinjilisti na mchungaji wa kanisa kubwa sana. Pia alikuwa mwanachama wa jamii isiyo ya wazungu. Siku moja wakati wa mazungumzo yetu alisema, "Unajua, ni ajabu sana. Ninapoenda kwenye makanisa ya watu weupe, huwa nashangaa kuona jinsi wachungaji na wahubiri walivyo wanyonge na wachovu. Ikiwa kiongozi ana washiriki elfu tatu katika kanisa lake, hana wakati kabisa. Ni ngumu kuwapata maana huwa wana shughuli nyingi za haraka. Nimesikia zaidi ya mara moja kwamba kwa sababu ya kufanya kazi yao ya kiroho kupita kiasi, wengi wao wamelazimika kutafuta matibabu kwa ajili ya magonjwa ambayo yametokea kwa sababu ya uchovu mwingi. Binafsi naona ni vigumu kuelewa jambo hili. Kanisa letu lina washiriki elfu thelathini, na hata hivyo, mimi huwa na wakati, na ninaweza kuzungumza na mtu kwa masaa."

Mnaona, marafiki, hakuna makanisa mengi kati ya watu weupe ambayo yana washiriki elfu tatu. Mara nyingi ni makanisa yenye watu mia chache tu au hata makumi kadhaa ya watu wanaohitaji uangalizi wa kiroho, lakini hata idadi hiyo ni nyingi sana kwa wachungaji kuishughulikia, na huwa wanachoka haraka. Nadhani ni kwa sababu wana mtazamo mbaya juu ya jambo hilo na kwa sababu wana haraka kila wakati. Yaelekea kwamba wahudumu hao bado hawajaingia katika pumziko la Mungu na hawajajifunza maana yake. Kumbuka tukio wakati Kristo alipokuwa ndani ya mashua pamoja na wanafunzi wake wakati wa dhoruba. Wanafunzi hao walijawa na hofu na woga, wakawa

wanatetemeka mbele ya dhoruba, wakati Bwana wao amelala kwa amani. Alilala kwa amani kamilifu kwa sababu alikuwa nayo ndani Yake...

Ili kuelewa umuhimu na kina cha maana ya maneno haya kuhusu pumziko, hebu tuangalie mfano mwingine wa pumziko la ndani, lakini si kwa Mungu katika mwili, bali kwa mwanadamu wa kawaida. Mwanamume wa kwanza, Adamu, hakuwa na wasiwasi juu ya mke wake, kama vijana wengi wanavyofanya sasa. Vijana walio na umri wa miaka kumi na miwili au kumi na mitatu tayari wanafikiri juu ya mahusiano ya wasichana au wavulana. Mara nyingi hata hupoteza amani katika mafikirio juu yake, wakikesha usiku bila usingizi! Baadhi yao huenda mbali sana kiasi kwamba wanakuwa na huzuni. Miongoni mwao kuna hata wale ambao kwa sababu hii hukatisha maisha yao kwa kujiua kwa sababu tu mambo katika suala hili hayaendi jinsi wanavyotaka. Ni jambo baya sana kujiua! Kuna tunda moja tu la kujiua, nalo ni uharibifu wa milele! Kwa hiyo fikiria kwa makini kabla ya kujiua!

Kasisi mmoja wa Kikatoliki aliwahi kusema, "Ni afadhali kuua mtu mwingine kuliko kujiua mwenyewe. Sio hatari kama kujiua, kwa sababu ukiiua mtu mwingine, bado unayo nafasi ya kutubu na kusamehewa. Lakini ukikatisha maisha yako mwenyewe, basi toba na msamaha haviwezekani tena!" Bila shaka, katika kunukuu maneno haya sisemi kwamba ni sahihi kabisa, lakini kuhusu suala la muuaji kutubu na kupokea msamaha, uwezekano huo upo.

Kwa hiyo, wakati Bwana alipokuwa akimtayarishia Adamu mke, Adamu alikuwa katika hali ya mapumziko kamili na alikuwa amelala fofofo. Usingizi huu mzito ulikuwa umetumwa kwake kutoka juu. Mungu mwenyewe akaona si vyema Adamu awe peke yake, akamtuza.

Inapendeza kujua kwamba kabla ya tendo hilo kufanywa, Adamu alijaribiwa na Mungu, ambaye aliwaleta wanyama wote mbele yake, akidokeza kwamba ampe kila mmoja wao jina hususan. *(Katika Agano la Kale, jina siku zote lilikuwa na sifa ya asili na tabia ya kiumbe fulani)*. Kwa

hiyo, wanyama wote walipita mbele ya Adamu, naye, kutumia kipawa chake cha utambuzi, aliweza kutambulisha kila mmoja wao kwa kumpa jina linalofaa. Kwa mfano, nyani alipopita karibu naye, hakumwita mtu. Vile vile, hakumwita tumbili mtu, licha ya kufanana kwake sana na yeye. Hata kama wanasayansi wengi wa wakati wetu hawawezi kuona tofauti kati ya mwanadamu na tumbili, Adamu aliweza kufanya hivyo haraka na bila kukosea. Pia sina shaka kwamba uwezo wake wa utambuzi ulikuwa mkubwa zaidi kuliko ule wa sisi Wakristo wa kisasa, ambao katika maisha ya kiroho wakati mwingine tunatambua maisha ya tumbili kama binadamu, huku tukiwaita waamini ambao hawajaokolewa na watu wa kiroho, wale ambao maisha yao hayana ushahidi wowote wa hili.

Lakini Adamu alikuwa na uwezo wa kutambua, na kwa hiyo hapakuwa na msaidizi kwa ajili yake kati ya viumbe hai vyote vilivyopita mbele yake. Ndipo Mungu akamtia katika usingizi mzito, ili wakati huo apate kumwandalia mke. Adamu hakuwa na usingizi wa usiku, hakufikiria wala kutafakari kuhusu mpenzi au rafiki, hakuwa na wasiwasi juu ya maisha yake ya baadaye, yote alimwachia Mungu. Kwa hakika, Mungu pekee ndiye anayejua kile tunachohitaji kweli na kile ambacho hatuhitaji.

Kwa njia hii kuna maisha ya raha na amani ya Mungu. Si kwa bahati kwamba Bwana anasema kwamba haifai kwa mtu kuhangaika na kufadhaika. Hatuwezi kujifanya warefu au kubadilisha rangi ya nywele zetu. Anayejali sana anatenda dhambi nyingi, kwa hiyo maandiko yanatuelekeza kwamba kuna uwezekano wa maisha ya mapumziko na amani ya ndani ya kudumu kwa vijana na wazee pia.

Lakini hebu turudi tena kwa ukweli kwamba mara nyingi tuna papara na tunataka mambo yafanyike kwa haraka. Katika neno la Mungu mara nyingi tunapata maneno “wale wanaomngojea Bwana” na “wale wanaomtumaini Bwana”. Wale ambao kwa imani yao kwa Mungu wanaweza kungoja kwa subira utimizo wa mapenzi Yake wanasemekana kupokea nguvu mpya. Biblia pia inatuambia moja kwa moja na kwa

uwazi kabisa kwamba yeyote anayeamini, hana haraka. Tunaweza tu kufanyika watoto wa Mungu wakati tutajua jinsi ya kumngojea Bwana na kumtumaini.

Unaweza kuzuiliwa kwa pande zote, kupitia dhoruba na tufani za maisha, na bado ukawa na amani na utulivu moyoni mwako. Imeandikwa kwa sababu, “Nayo amani ya Mungu, inayopita fahamu zote, itawalinda mioyo yenu na nia zenu katika Kristo Yesu.” (Wafilipi 4:7). Amani hii ya Mungu ikivurugwa mioyoni mwetu, kuna kitu kibaya. Jambo fulani linapotupata, tunahitaji tu kutazama ndani ya mioyo yetu ili kuona ikiwa kuna amani ya Mungu. Ikiwa haipo, ni ishara ya hakika kwamba shetani tayari ameingia. Ni kama taa nyekundu ya trafiki, ambayo ni ishara ya onyo, ikisema kwamba kuna kitu kimeingia katika maisha yetu ambacho hakipaswi kuwa hapo. Basi ni haraka kuacha na kurudi mahali ambapo amani hii ya ndani ilipotea. Hivi ndivyo tunapaswa kufanya kila mara ikiwa tunataka kumkaribia Bwana tena.

Je! unakumbuka katika Kitabu cha Ufunuo, wakati Bwana akizungumza na kanisa la Efeso ambalo lilikuwa limepoteza upendo wake wa kwanza, Bwana hasemi kwamba wanapaswa kuomba upendo na moto zaidi katika huduma. La, Bwana alisema, “Kumbuka basi ni wapi ulikoanguka! Tubu na ukafanye matendo yale ya kwanza.” (Ufunuo 2:5). Kwa hiyo, wewe pia, fikiria wakati ulipotubu mara ya kwanza na kuongoka. Je, unakumbuka ulichohisi na kupitia wakati huo? Unapaswa kufanya vivyo hivyo sasa. Kila mtu ambaye amepoteza upendo wake wa kwanza kwa Mungu, ambaye hana moto tena moyoni mwake na ambaye bidii yake imepoa, lazima atubu na kumgeukia Bwana kama hapo mwanzo, kwa sababu katika kipindi cha kupozwa kwake kiroho anaweza kugeuka tena kuwa mpagani.

Asemayo Bwana si bure, “Fanya kazi ulizozifanya kwanza” hizo ni kazi za toba ulizofanya hapo mwanzo. Hii ina maana rudi mahali ulipotenda dhambi. Huna haja ya kuomba kwa ajili ya upendo zaidi. Unahitaji tu kutubu na kujirudi. Na hilo likifanywa, moto wa Mungu utawashwa

tena. Jambo kuu katika kesi hiyo ni kwamba tunapaswa kukumbuka wakati ambapo kuanguka kwetu kulifanyika na, kurudi mahali hapo, kuiweka kwa utaratibu. Hatuwezi kujenga maisha yetu ya kiroho juu ya udongo na majivu, yaani, juu ya dhambi, kwa sababu muundo kama huo hautasimama na hakika utaharibika zaidi. Ni lazima tujenge juu ya msingi pekee wa uhakika, ambao ni Bwana Yesu. Hivyo, uchafu wote wa kiroho lazima uondolewe! Bila kufanya hivyo, hatuwezi kamwe kusonga mbele katika maisha yetu ya kiroho.

Dhambi haiathiri tu roho, bali pia miili yetu, ndiyo maana watu wengi wanaugua na kuteseka kimwili. Mungu anajua vizuri ni nini kinachofaa kwa mwanadamu na kinachoweza kumdhuru. Wale wasiomjua Mungu, wanapolewa, hawafikirii ukweli kwamba ni dhambi, lakini miili yao huteseka na kuugua. Pia hawajui kwamba kuvuta sigara hakuruhusiwi, lakini miili yao hudhurika. Ni vivyo hivyo katika maisha yetu ya kiroho. Tunapoipatia dhambi nafasi na kuonyesha kutokuwa waaminifu kwa Bwana, huwa tunahukumiwa na dhamiri zetu, tunatesa nafsi zetu, na mwishowe kuathiri afya zetu.

Unaona, sheria na amri za Mungu zimeandikwa ndani yetu, katika miili yetu, tangu kuwekwa msingi wa ulimwengu, kwa hivyo tukienda kinyume nazo, kwanza kabisa tunaasi dhidi yetu wenyewe, na kujidhuru wenyewe. Kwa hivyo, tutapokea tu amani ya ndani na kupumzika tunapomtii Bwana. Kwa kufanya hivyo, Neno la Mungu litakuwa kama dawa ambayo itatusaidia katika njia nyingi.

Waafrika wanalijua hili. Wanafahamu vyema kwamba kumtumaini Bwana huleta amani ya kina moyoni na amani ya akili. Kwa hiyo, wana subira sana katika kungojea kwao. Ni kutoka kwao kwamba nimejifunza nini maana ya kumngojea Bwana na kwamba kumngoja Mungu sio wakati wa kupoteza.

Ikiwa watu wa kabila la Wazulu wataenda kwa mfalme wao, wao huamka asubuhi na mapema. Wanapaswa kuwa katika nyumba ya mfalme mara tu jua linapochomoza.

Wanapofika huko, wanabisha kwa njia tofauti kabisa na sisi. Wao husimama njiani au langoni na kutangaza kuwasili kwao kwa kumsifu mfalme wao na kumwimbia nyimbo za kumsifu, wakisema kwamba hakuna kama yeye katika wafalme wote, kwamba yeye ndiye bwana, simba na bwana wa mataifa yote. Utukufu huu wa mfalme na matamshi ya ndimi ndio kubisha kwao. Kwa hiyo, wao husimama nje mpaka mfalme atume mtumishi wake kwao akiwa na amri ya kuingia. Lakini hata hivyo mtu huyo huwa haingii katika nyumba ya mfalme, bali hukaribia mlango wake tu. Hapo ndipo mfalme mwenyewe, akihutubia kibinafsi, anaweza kumwalika aingie.

Nimekutana na Wazulu ambao walisimama kwa saa nyingi mbele ya nyumba ya mfalme wakisubiri ruhusa yake kuingia. Kumekuwa na nyakati ambapo nilimwendea mtu kama huyo na kumuuliza ikiwa alikuwa na hakika kwamba mfalme alikuwa anajua kuhusu uwepo wake, na alinijibu kwa utulivu.

"Alikuambia nini?" Nilimhoji.

"Hakusema chochote." alijibu kwa utulivu.

"Namna gani?" sikuelewa. "Sasa yuko wapi? nyumbani kwake?"

"Hapana, alienda garini." *(Ilifahamika kwamba mfalme, baada ya kuamka na kutoka nje ya nyumba, alimwona na, akageuka, akaenda kuoga, kubadilisha nguo zake na kula kifungua kinywa. Kisha akaingia kwenye gari lake na kupita bila kumwambia neno lolote)*.

"Mfalme atarudi lini?" niliuliza kwa mshangao.

"Sijui," mtu huyo alishtuka.

"Basi unafanya nini hapa?"

"Namsubiri."

"Na utasubiri hadi lini?"

"Mpaka atakaporudi tena."

"Loo!" Nilishangaa, nikashindwa kujizuia. "Mfalme huyu ni mtu mbaya sana! Angewezaje kukupitia kimya kimya na kuondoka?! Hapana ningekuwa wewe ningekuwa nimeondoka kitambo!"

“Unasemaje mzungu!” yule Mzulu alinikatiza kwa hasira. “Unawezaje kuongea hivyo?! Yeye ni mfalme wangu! Nikiondoka mahali hapa sasa, itakuwa sawa na pigo la mate usoni mwake! Ole wangu mfalme akirudi na asinipate mahali hapa! Kwa maana ameniona, na kwa hivyo sina chaguo lingine! Lazima nimsubiri hadi atakaporudi! Nami ninafanya hivyo kwa hiari, kwa sababu yeye ni mfalme wangu, bwana wangu! Kwa kutofanya kile ninachopenda na ninachotaka, ananionyesha kuwa yeye ndiye bwana wangu. Ikiwa ‘angecheza kwa wimbo wangu’ akitimiza matamanio yangu, hangekuwa mfalme wangu, maana angekuwa sawa nami! Hata hivyo, yeye ni bwana wangu, na kwa hiyo si yeye anayepaswa kunitii, lakini lazima niwe chini yake!”

Kwa hiyo, Mzulu huyo aliendelea kumngoja mfalme wake. Hakukasirika wala kuudhika. Alimngoja kwa subira mpaka wakati mfalme angerudi na kuzungumza naye. Kwa hivyo, ukiwaambia watu kama hao kwamba Mungu ndiye mfalme wetu na kwamba ni muhimu kumngojea, inaeleweka kabisa na inajidhihirisha kwao. “Bila shaka,” watakubali mara moja. “Baada ya yote, mfalme ni mfalme!” Sio bure kwamba Neno la Mungu linasema kwamba wale wanaomngoja Bwana kwa saburi hupokea nguvu mpya; “bali wale wamtumainio BWANA atafanya upya nguvu zao. Watapaa juu kwa mbawa kama tai; watapiga mbio wala hawatachoka, watatembea kwa miguu wala hawatazimia.” (Isaya 40:31).

Anguko la kiroho katika ukristo wa mzungu husababishwa na haraka yake katika maisha. Kila kitu kinapaswa kutokea haraka kwake. Na ni kwa sababu kila mara tunapungukiwa na wakati ndipo hatuna muda uliotengwa kwa ajili ya Bwana na kwa majirani zetu. Kila kitu katika maisha yetu kinatuzunguka sisi tu, na tunajifanyia sanamu kwetu wenyewe. Mambo yanapaswa kuwa tu jinsi tunavyotaka yawe. Hata Mungu lazima afanye kile tunachotaka afanye! Kila kitu lazima kiende kulingana na mawazo yetu na mipango yetu! Tayari tumekuwa miungu kwetu wenyewe! Waafrika wana namna

tofauti sana ya kufikiri na kuishi katika mambo haya kuliko sisi wazungu, na kuna mambo mengi katika Ukristo ambayo wanayaelewa vizuri zaidi kuliko sisi.

Sisi wazungu tunachagua viongozi na watawala wetu kufanya yale ambayo wananchi wanataka wayafanye. Wasipofanya kile tunachotarajia wafanye, huwa tunawachagua tena au kuwaangusha. Wakuu wetu hutawala kwa miaka minne au mitano au zaidi kisha tunapiga kura kuwachagua wengine. Waafrika hawafanyi hivyo. Kwao chifu ndiye kiongozi kwa muda wote wa maisha yake hadi kufariki kwake. Yeye ndiye mfalme na kwa hivyo anatawala apendavyo na anavyoona inafaa. Nguvu zote ziko mikononi mwake na yeye pekee ndiye mwenye mamlaka ya kuamua mambo yote. Yeye pekee ndiye anayeweza kutawala na wengine wote lazima watii mapenzi yake.

Kuna mazungumzo mengi siku hizi kuhusu uchaguzi, haki ya kupiga kura, haki za binadamu kwa hili au lile. Kwa Waafrika, dhana hizi hazijulikani kabisa. Sisi tunaamini kwamba kila mtu anapaswa kuwa na haki ya kupiga kura. Wao, kwa upande mwingine, wanasema kwamba ni mtu mmoja tu aliye na haki hiyo – yule ambaye ni mfalme au chifu wa kabila. Ni kweli kwao, na kwa hiyo hawawezi kuelewa ni kwa namna gani inawezekana kwamba serikali zetu hutawala na upinzani unaowazunguka. Katika dhana za watu wa Kiafrika kunaweza kuwa na mazungumzo mara moja tu baina ya adui na mpinzani - lazima auawe kwa kumchoma moyoni kwa mkuki. Hawana mbinu nyingine ya kutatua masuala hayo. Adui lazima aangamizwe kwa gharama yoyote! Neno la Mungu linasema nyumba au ufalme au taifa likigawanyika lenyewe haliwezi kusimama. Waafrika wanaelewa hili vizuri sana.

Bila shaka, mambo kama hayo yanaangukia kwenye kichwa cha siasa, na mimi si mwanasiasa na siwezi kusema kama njia hiyo ni sawa au si sahihi katika nyanja za kisiasa. Wala simaanishi kusema kwamba kisichobadilika kwa watu wa Kiafrika ni sawa na kamili. Katika kuzungumzia hili, nataka tu kusisitiza kwamba kama sisi wazungu tunabeba

mawazo yetu kuhusu serikali katika maisha yetu ya kiroho, inatoka moja kwa moja kuzimu. Na jinsi watu wa Kiafrika wanavyofanya katika masuala yao ya kisiasa ni jambo ambalo sisi Wakristo tunatakiwa kulitekeleza katika maisha yetu ya kiroho. Yesu pekee ndiye anayeweza kututawala! Yeye pekee ndiye anayepaswa kuwa Bwana na mfalme wetu, wa kwanza na wa mwisho! Hakuna mahali pa mtu mwingine yeyote au kitu kingine chochote! Hakuwezi kuwa na upinzani kwa Bwana katika maisha ya Mkristo! Yesu lazima awe Bwana na Mfalme wetu pekee!

Ndiyo maana ni vizuri sana kuhubiri injili kati ya wapagani. Ukiwaambia kwamba Yesu ni Mfalme, Bwana na Mungu, wanajua kwamba wanapojitoa Kwake, ni lazima wafanye hivyo mara moja na kwa wakati wote, kwamba kuanzia wakati huo na kuendelea hakuna mtu mwingine anayeweza kutawala maishani mwao, na kwamba hawana budi kufanya hivyo. Wao hutambua kwamba wanafaa kuishi kwa ajili ya Kristo pekee, bila magombano. Hawahitaji kuambiwa kwamba kuanzia sasa hawawezi kutumikia mabwana wawili. Wanatambua hili vizuri sana, wakisema, "Ndiyo, bila shaka! Baada ya yote, Mungu ni Mfalme, na Yeye peke yake ndiye anayetawala juu ya vitu vyote, na ni lazima tuwe waaminifu kwake hadi kifo." Kwa msingi huu, si vigumu kwao kutarajia na kutumaini katika Bwana. Mawazo yao ni kama yafuatavyo, "Vema, kwa kuwa sasa tumeleta hitaji letu kwa Mungu, tunaweza kulikabidhi Kwake kikamilifu, na kwa wakati Wake Yeye atatenda. Tunachopaswa kufanya sasa ni kumwangalia, kumfuata, na kuishi kwa ajili yake!"

Marafiki wapendwa, nimewaambia jinsi Wakristo wa Kiafrika wanavyoshughulikia masuala muhimu zaidi ya kiroho. Je, inaonekanaje kwako na kwangu? Ni mara ngapi tunachoka kusubiri, sivyo! Ni mara ngapi kungoja kunakuwa kulemea kwetu, na tunapata woga, tusiweze kuvumilia tena. Lakini kwa nini?! Watu wengine hata wanaona kuwa ni ishara ya hali ya juu ya kiroho, lakini kwa kusikitisha, ni kinyume chake. Inaonyesha badala yake

kwamba sisi bado ni watu wa kimwili sana. Watu ambao wanakimbia hapa na pale kwa kweli wanafanya kazi kidogo sana. Inaonekana kwao kwamba wanafanya mengi, lakini kwa kweli ni duni. Lakini tukimngoja Bwana kwa subira, mambo huonekana tofauti sana. Kwa maana Yeye ana siku moja kama miaka elfu, na anaweza kufanya katika siku moja kile ambacho kingechukua miaka elfu ya kazi ngumu. Nimelazimika kuona hii kutoka kwa uzoefu wangu mwenyewe.

Kabla ya uamsho kuanza, nilikuwa na shughuli nyingi kila wakati. Uinjilisti wangu uliendelea kwa muda wa miezi minane hadi kumi au hata kumi na miwili, mara nyingi mikutano miwili kwa siku. Kama Peter ambaye alivua samaki bila mafanikio usiku kucha, mimi pia nilijaribu niwezavyo nisipate chochote. Nilichoka, na kushindwa kuendelea hivi, niliamua kukata tamaa. Baada ya miaka kumi na miwili ya huduma isiyo na matunda, nilipokuwa nimekata tamaa na nilikuwa karibu kuvunjika moyo, Bwana alinitokea na kusema, "Erlo! Nenda kwenye vilindi."

Maneno yale yale alikuwa amemwambia Petro, ambaye alimjibu, "Bwana, tumefanya kazi ya kuchosha usiku kucha na hatukuvua chochote. Lakini, kwa neno lako nitazishusha nyavu." (Luka 5:5). Ilikuwa ni kwa sababu Yesu alisema maneno haya, na Petro alimtii, kwamba kwa muda mfupi samaki wengi sana walikamatwa hata nyavu zilianza kupasuka na mashua iliyojaa mzigo ikajitahidi kukaa juu ya uso wa bahari. Kwa hivyo, ikiwa tunafanya kazi katika mwili, tunaweza kuifanya maisha yetu yote hadi kifo, lakini ni kazi kidogo sana au hata hakuna chochote kitakachotimizwa. Lakini ikiwa tunafanya kazi katika Roho, tutatimiza mengi Zaidi.

Baada ya uamsho kuanza, kulikuwa na siku nyingi maishani mwangu nilipoweza kusema, "Nimemzalia Bwana matunda mengi leo kuliko miaka kumi na miwili iliyopita!" Na hiyo ilikuwa kweli kabisa. Miaka kumi na miwili ya kazi ngumu na kali isingeweza kulinganishwa na siku moja tu! Lakini ilihitaji kujifunza kumwamini na kumtii Bwana,

kufanya tu kile Alichoamuru. Wakati huohuo, mambo mengi yalianza kutimizwa katika huduma yangu ambayo ni Mungu pekee awezaye kufanya, kisha ikawa inawezekana kukimbia na kuendelea bila kuchoka au kuzimia. Nilichohitaji kufanya ni kukaa katika mawasiliano ya mara kwa mara naye, bila kumhuzunisha au kumzima Roho wake Mtakatifu.

Kukaa miguuni pa Yesu ndilo jambo la maana sana katika maisha yetu ya kiroho. Biblia inatuambia tuombe bila kukoma. Bila shaka, hii haimaanishi kwamba tunapaswa kutumia maisha yetu yote kwa magoti wakati macho yetu yamefungwa. Maneno haya ya maandiko yanaashiria muunganisho wa kudumu na Mungu na mwendelezo wa uhusiano wetu naye kwa muda wote. Ni muhimu pia kwamba maisha yetu yawe na utii kamili kwa Bwana, na kuthibitisha kwamba Yeye ni Mfalme na Bwana wetu. Ni kwa njia hii tunapokea baraka na nguvu mpya kutoka Kwake.

Kama vile mwanamume Mwafrika anavyomngoja mfalme wake hadi aje, ndivyo tunahitaji kufanya vivyo hivyo katika maombi yetu. Ni muhimu sana pia tumngojee Bwana wetu na tusimkimbie baada ya kumngoja nusu siku, wiki, mwezi, mwaka au hata zaidi. Kwa bahati mbaya, mara nyingi hutokea kwamba baada ya kusubiri kwa muda, tunakimbia muda mfupi kabla ya Bwana kuja kwetu, kama Sauli, ambaye alipoteza baraka zake zote kwa sababu hakuwa na nguvu za kumsubiri Samweli aje na akajipata amefanya jambo ambalo hakupaswa.

Ah haraka zetu za kibinadamu na pupa zetu! Zinatudhuru kiasi gani, na ni mara ngapi huwa tunazipata? "Haraka!" Nilijitutumua. "Lazima tuharakishe kwenye mkutano! Hatupaswi kuchelewa!" Na tukiwa hapo, kwa haraka tuwezavyo, tuko njiani. Kwa haraka hii niliweza hata kumwacha mtu ambaye alikuwa na uhitaji mkubwa. Na hivyo... Tulipofika mahali palipopangwa kwa wakati uliopangwa, tungekuta watu bado hawajakusanyika na ibada ingepaswa kuanza baadaye. Katika hali kama hizi tulilazimika kukaa hapo na kungojea. "Unaona, Erlo!"

Bwana akaniambia. “Hamjaongozwa na Mimi, hamjakuwa katika Roho...”

Bila shaka, kuna nyakati ambazo twaweza kuwa polepole sana na hivyo kuchelewa, kama mhubiri mmoja ambaye alikuja kwenye mkutano wakati kanisa lilikuwa tayari limeenda. Wakati mwingine alipokuja, alikuwa amechelewa tena. Akiwa amechanganyikiwa, alishirikiana na ndugu ambaye alikuwa mkulima na kumwomba asali pamoja naye ili Bwana amwonyeshe kilichokuwa kibaya. Akiwa amechanganyikiwa, alishirikiana na ndugu ambaye alikuwa mkulima na kumwomba asali pamoja naye ili Bwana amwonyeshe kilichokuwa kibaya. Kisha mkulima akamweleza, “Je, hutambui kwamba unapaswa kuamka mapema asubuhi?” Kwa hiyo, Lutu na familia yake waliambiwa watoke haraka kutoka Sodoma, lakini hawakufanya haraka.

Kisha Mungu mwenyewe atatuongoza, kwa sababu anajua vyema wakati wa kufanya haraka na wakati wa kusubiri. Ikiwa unakuwa na wasiwasi na kukosa subira, ujue kwamba inatoka moja kwa moja kutoka kuzimu. Hii ni roho ya shetani, si roho ya pumziko na amani ya Mungu ambayo tunahitaji kukaa ndani yake. Kwa njia hii tunajidhuru wenyewe tu na kazi ya Mungu.

Kwa bahati mbaya, kwa haraka na pupa, wamishonari wengi pia hufanya makosa makubwa. Kama nilivyokwisha sema, watu wa Kiafrika kwa asili huwa polepole sana. Ikiwa mkutano utaanza saa kumi na moja, wana uhakika wa kuja baadaye. Bila shaka, kuna sababu nyingine za hili, kwa mfano, wengi hawana saa za mkononi, baadhi yao wanapaswa kutembea kwa muda mrefu, na kadhalika. Na ikiwa wamishonari wanafika kwa wakati uliowekwa kwa ajili ya mkutano na watu bado hawapo, wao huwa na woga na hivyo kufanya dhambi. Kwa hiyo, dhambi moja inaongoza kwa nyingine, na baraka zote zinapotea. Badala ya kuwa na wasiwasi, si afadhali kujiuliza swali, “Niko hapa kwa ajili ya nini?” Baada ya yote, kusudi la kuja ni kuhubiri injili. Kwa hivyo, kuna tofauti gani ikiwa inafanywa saa

kumi na moja au saa kumi na mbili? Jambo kuu lazima kubaki jambo kuu, na kila kitu kingine ni cha baadaye. Tukikaa kimya na kuiruhusu amani ya Mungu iongoze mioyo yetu, itatuepusha na dhambi na kutusaidia kungoja kwa subira kile ambacho Bwana anaona kinafaa.

Ndiyo, watu wanaweza kuwa na wakati mgumu kusubiri. Tunaweza kupoteza uwepo wetu wa akili ikiwa mtu, kwa sababu ya kusahau kuhusu wakati, anatufanya tusubiri kwa dakika kumi au kumi na tano. Kwa sisi, ni ya kutisha tu! Walakini, ikiwa una wasiwasi na hasira, sio mbaya?! Au sio mbaya sana?! Ni kana kwamba sikuweza kuishughulikia. Nilipata woga. Nini jambo kubwa? Inaweza kutokea kwa mtu yeyote. Sio kitu. Tunaweza kuwa wasio na akili sana! Vipofu sana! Na bado uwe na sura ya uchamungu!

Rafiki zangu, hatupaswi kutenda dhambi! Haikuwa bahati kwamba Kristo alimwambia mwanamke aliyekamatwa katika uzinzi, "Nenda na usitende dhambi tena." Hata wengine wanapotenda dhambi, haitupi haki ya kutenda dhambi! Ikiwa majirani zetu wanafanya vibaya, ni lazima bado tutende mema. Na kama wao ni wa kimwili, ni lazima bado tuwe wa kiroho. Maisha yetu na kutembea mbele za Mungu lazima yawe katika roho. Mungu ni roho, na uhusiano wetu pamoja naye lazima uwe usioweza kuvunjika. Ikiwa tunatenda kulingana na mwili, tunakuwa maadui na Mungu na kwa hiyo hatuwezi kuwa katika muungano naye. Hivi vyote vinaitwa "vitu vidogo", lakini sio vitapeli hata kidogo. Ilikuwa kupitia Kizulu kwamba Mungu alinifundisha mambo haya yote. Ilinibidi kujifunza mengi kutoka kwao na kurekebisha mambo.

Ikiwa wapagani wanakubali injili, inawabidi tu kubadilika. Kwa kufanya hivyo, kila kitu kinakuwa tofauti kwao. Lakini je, ulijua kwamba sisi mataifa ya Kikristo twahitaji kufanya vivyo hivyo? Pia tunahitaji kubadilika kabisa ikiwa Injili Hai inakuja katika maisha yetu. Sisi, watu weupe lazima tubadilike sawa na watu wa Kiafrika, kwa sababu wana upagani mbaya na wa giza, na tuna upagani

uliosafishwa zaidi. Na ni huu "upagani wa Kikristo" ambao ni lazima tuulete na kuulaza miguuni pa Yesu, na baada ya hapo maisha yetu yote lazima yawe chini ya udhibiti na uongozi wa daima wa Roho Mtakatifu. Kuna mambo mengi yanayoitwa "kiungu" ambayo huja moja kwa moja kutoka kuzimu. Lakini tukimruhusu Roho Mtakatifu afanye kazi katika maisha yetu bila kuzuiwa, anaweza kutubadilisha kabisa, na kutufanya kuwa wana wa Mungu kweli.

Tunaweza kwenda kwa Wayahudi na Wagiriki, Waarabu, Wagiriki na mataifa mengine na huko tunaweza kuona tofauti kubwa iliyopo kati yetu sisi wanadamu. Tutasema nini tutakapokutana nao? "Ah, wewe ni tofauti kabisa! Mawazo na maoni yako, njia yako ya maisha ni tofauti sana na yetu! Wewe ni mtu wa ajabu kama nini! Unawezaje kufikiri hivyo...!" Lakini fikiria juu yake, ni sawa kwetu? Je, tutegemee wabadilike wawe kama sisi?! Kwa bahati mbaya, hili ndilo kosa tunalofanya mara nyingi. Kazi yetu si kuwafanya wengine kama sisi, bali kuwanasa kwa ajili ya Bwana. Kumbuka kile mtume Paulo alisema kuhusu hili, "Kwa Wayahudi, nilikuwa kama Myahudi, ili niwapate Wayahudi. Kwa watu wale walio chini ya sheria, nilikuwa kama aliye chini ya sheria (ingawa mimi siko chini ya sheria), ili niweze kuwapata wale walio chini ya sheria. Kwa watu wasio na sheria nilikuwa kama asiye na sheria (ingawa siko huru mbali na sheria ya Mungu, bali niko chini ya sheria ya Kristo), ili niweze kuwapata wale wasio na sheria. Kwa walio dhaifu nilikuwa mdhaifu, ili niweze kuwapata walio dhaifu. Nimekuwa mtu wa hali zote kwa watu wote ili kwa njia yoyote niweze kuwaokoa baadhi yao." (1 Wakorintho 9:20-22).

Natumai unaelewa ninachojaribu kusema? Ni kweli kwamba kuna baadhi ya Wakristo wanaovuka mipaka katika jambo hili. Wakati fulani tulikuwa na mhubiri katika misheni ambaye alisema, "Ninapokuwa miongoni mwa waraibu wa dawa za kulevya, mimi pia hutumia dawa za kulevya. Ikiwa niko pamoja na wavutaji sigara, ninavuta pia ili kuwapata kwa ajili ya Bwana."

Mbinu hii kimsingi sio sahihi. Hata ikiwa kwa nje tunakuwa dhaifu, ndani ni lazima tuwe na nguvu za kiroho na tusimame imara. Sio bure kwamba Mtume Paulo alisisitiza kwamba ingawa alikuwa kama mgeni wa sheria kwa wale ambao walikuwa wageni wa sheria, sheria ya Kristo ilibaki ndani yake. Bila shaka, hatupaswi kuwa wanafiki, lakini jambo kuu ni kwamba tunapaswa kujua jinsi ya kujikana wenyewe na kuacha njia zetu wenyewe, ili tupate nafsi nyingine kwa ajili ya Bwana. Tunahitaji kuwa na mtazamo sawa na mambo ya kiroho. Bila shaka, hii haimaanishi kwamba tunapaswa kufanya makosa ikiwa watu katikati yetu wanafanya makosa. Lakini ni lazima tuweze kujinyenyekeza, huku tukimruhusu Mungu Mwenyewe atuonyeshe njia ya kweli.

Kwa mfano, kuna suala kati ya watoto wa Mungu ambalo husababisha mabishano mengi na kutokubaliana. Katika sura ya kumi na mbili ya Wakorintho wa Kwanza tunasoma, “Basi kuna aina mbalimbali za karama, lakini Roho ni yule yule. Pia kuna huduma za aina mbalimbali, lakini Bwana ni yule yule. Kisha kuna tofauti za kutenda kazi, lakini ni Mungu yule yule atendaye kazi zote kwa watu wote. Basi kila mmoja hupewa ufunuo wa Roho kwa faida ya wote. Maana mtu mmoja kwa Roho hupewa neno la hekima na mwingine neno la maarifa kwa Roho huyo huyo. Mtu mwingine imani kwa huyo Roho na mwingine karama za kuponya. Kwa mwingine matendo ya miujiza, kwa mwingine unabii kwa mwingine kupambanua roho, kwa mwingine aina mbalimbali za lugha, kwa mwingine tafsiri za lugha. Haya yote hufanywa na huyo huyo Roho mmoja. Roho naye humgawia kila mtu, kama apendavyo mwenyewe.” (1 Wakorintho 12:4-11). Zaidi katika sura hiyo hiyo, Mtume Paulo anasema, “Je, wote ni mitume? Je, wote ni manabii? Je, wote ni walimu? Je, wote wanafanya miujiza? Je, wote wana karama ya kuponya? Je, wote hunena kwa lugha mpya? Je, wote wanatafsiri?” (1 Wakorintho 12:29-30).

Kuna baadhi ya Wakristo wanaobishana kwamba kila mtu anafaa kunena kwa lugha nyingine. Wengine wanaamini

kwamba hii ni mbaya kwa sababu haikubaliani na kile ambacho Biblia inasema, inapotufundisha kwamba Roho Mtakatifu hufanya kazi kama apendavyo, akiwapa watoto wa Mungu zawadi kama Yeye anavyoona inafaa. Haya yote hayafanyiki kulingana na mpango uliopangwa, lakini kulingana na mapenzi ya Mungu. Mtu mmoja hupewa zawadi moja, mwingine ya pili, na wa tatu, ya tatu.

Kwa hiyo, watu wawili wenye mawazo tofauti juu ya suala la lugha nyingine walikutana. Mmoja alisema kwamba kila mtu, bila ubaguzi, anene kwa lugha nyingine. Yule mwingine alikanusha hili na kwa msingi wa maandiko yaliyotajwa hapo juu, alijaribu kumshawishi mpatanishi wake kwamba karama ya lugha nyingine ilikuwa mojawapo ya karama nyingi za Roho Mtakatifu, na kwa hiyo taarifa kwamba wote wanapaswa kunena kwa lugha haikulingana na mafundisho ya Biblia.

Kwa hiyo, waliketi mezani na kujadiliana, wakithibitisha kila mmoja kuwa sawa, na yule aliyesema kweli alikasirika ghafula. Kisha mzungumzaji wake alipoona hivyo akasema, "Ikiwa uko sahihi na ukweli uko upande wako, basi kwa nini una wasiwasi na hasira?" Ndugu wa kwanza hakuweza kusahau maneno haya kwa muda mrefu baadaye na aliomba akatubu akisema, "Bwana, nisamehe! Ninasema kwamba najua ukweli, na bado nina hasira. Ninadai kuwa nina injili safi, isiyoweza kukanushwa, na bado nina wasiwasi, kubishana, na kugombana!"

Mnaona, marafiki, jinsi jambo hili lilivyo baya! Ni lazima tudumishe amani mioyoni mwetu chini ya hali zote, tuwe na urafiki wa karibu na Bwana, na kutembea katika Roho Wake, tukishuhudia ukweli si kwa ulimi wetu, bali kwa maisha yetu. Vinginevyo ukristo wetu hauna thamani. Ikiwa tuna woga, hasira, kukosa subira, hasira na chuki, mtu yeyote anayetutazama anaweza kunyoosha kidole na kusema, "Mwangalie! Na anajiita Mkristo!" Je, kweli unafikiri kwamba kwa kuwa hivyo unaweza kupata mtu mwingine kwa ajili ya Bwana? Bila shaka sivyo! Lakini ni mara ngapi, kwa bahati mbaya, Mkristo hujipata akifanya hivyo! Ni mara

ngapi hutokea kwamba tunafungua vinywa vyetu na kuanza kuzungumza, badala ya kuomba ndani ya mioyo yetu, kumwomba Bwana kwa unyenyekevu mapenzi yake yatimizwe, na kile anachotarajia kutoka kwetu wakati fulani. Ni muhimu jinsi gani kwa wakati kama huu kumwuliza Baba yetu wa mbinguni, "Bwana, wataka nifanye nini?" au "Niseme nini sasa?" Na ikiwa Bwana hatatujibu lolote, tunapaswa pia kunyamaza na kutosema chochote.

Hatuwezi kupata nafsi na kuwa baraka kwa wengine isipokuwa tukiwa tayari kujikana wenyewe na, tuache vya kwetu, huku tukimheshimu yule mwingine juu yetu wenyewe, tufanyike kwa kila mmoja jinsi alivyo. Ni pale tu tunapokuwa tayari kufanya hivi ndipo yale ambayo Mtume Paulo aliandika juu yake yanaweza kutimizwa katika maisha yetu, "Kwa Wayahudi, nilikuwa kama Myahudi, ili niwapate Wayahudi. Kwa watu wale walio chini ya sheria, nilikuwa kama aliye chini ya sheria (ingawa mimi siko chini ya sheria), ili niweze kuwapata wale walio chini ya sheria. ... Kwa walio dhaifu nilikuwa mdhaifu, ili niweze kuwapata walio dhaifu. Nimekuwa mtu wa hali zote kwa watu wote ili kwa njia yo yote niweze kuwaokoa baadhi yao." (1 Wakorintho 9:20,22). Bwana atusaidie kufikia hali ya kiroho ambayo haitakuwa vigumu kujikana wenyewe. Kwa maana hapo tu Mungu anaweza kututumia kuokoa roho zingine!

Paulo alisema juu yake mwenyewe kwamba hakuwa na lawama chini ya sheria, kwani aliishi maisha ya kielelezo, lakini alikuwa tayari kujikana mwenyewe. Alijua gharama yake, kwa hivyo angeweza kusema, "Kama majivuno yangu kwa ajili yenu katika Kristo Yesu Bwana wetu ni kweli, ndugu zangu, ninakufa kila siku." (1 Wakorintho 15:31). Ni kwa njia hii tu, kwa kufa kila siku, tunaweza kujisulubisha kwa Kristo kwa kubeba msalaba wetu kwa unyenyekevu. Msalaba huu ni mzito na hauna uhusiano wowote na msalaba ambao watu wengine huvaa shingoni mwao. Msalaba kama huo ni mwepesi sana na sio ngumu kuuvaa. Lakini msalaba wa kweli sio mwepesi na sio wa kupendeza.

Wakati fulani Kristo alipobeba msalaba wake, alianguka chini kwa sababu ya uzito wake, kwa hiyo, ilibidi mtu mwingine amsaidie kubeba mzigo huo.

Msalaba wa Mkristo si kitu kidogo pia. Wakati wa kuubeba, huwezi kutembea moja kwa moja na kichwa chako kikiwa juu, lakini lazima uiname chini yake. Mtu anayebeba msalaba wake kweli ni mnyenyekevu na mtumishi. Hii ndiyo ishara kwamba amebeba msalaba wake na Yesu yuko moyoni mwake. Ikiwa mtu ana kiburi na majivuno, ikiwa anajiona kuwa yeye ni mwerevu na yuko juu kuliko majirani zake, basi shetani anaishi moyoni mwake. Ninaposema hivyo, sina makosa, kwa sababu ni shetani pekee ndiye anayeweza kuweka kiburi na majivuno ndani ya mioyo yetu. Haya hayangeweza kufanywa na Yesu, ambaye alisema, "Jifungeni nira yangu, mjifunze kutoka kwangu, kwa maana mimi ni mpole na mnyenyekevu wa moyo, nanyi mtapata raha nafsini mwenu." (Mathayo 11:29). Mtu ambaye kweli ana Kristo moyoni mwake ni mpole, mkarimu na mtulivu kwa wengine. Hawezi kuwa mkorofi na mwenye moyo mgumu kwa jirani yake, kwa sababu Bwana hakuwa hivyo kamwe.

Lo, jinsi ilivyo muhimu kwetu kujifunza kubeba msalaba wetu! Aliyebeba msalaba hawezi kujitetea. Anapopigwa, hawezi kulipiza kisasi, kwa sababu anabeba msalaba, na kwa hiyo anahukumiwa kifo. Mtu kama huyo hana haki tena. Hamiliki chochote tena. Anakuwa kicheko kwa ulimwengu, ambao hufanya chochote unachotaka kufanya naye. Ametundikwa msalabani, na anachoweza kufanya ni kuwaombea wale wanaomsulubisha, kama Yesu alivyofanya siku moja, akisema, "...Baba, wasamehe, kwa maana hawajui walitendalo..." (Luka 23:34).

Kubeba msalaba wa mtu kila siku, kuvumilia kwa unyenyekevu dhuluma na matusi, ni sehemu muhimu ya maisha ya mtu anayejiita Mkristo. Sijui kama mtu ana haki ya kuitwa Mkristo ikiwa hatabeba msalaba wake. Huenda mtu kama huyo zamani alikuwa mmoja wa wale ambao Mtume Paulo, huku akiwahuzunikia, aliandika juu yao akasema, "Kwa maana, kama nilivyokwisha kuwaambia

mara nyingi kabla, nami sasa nasema tena hata kwa machozi, watu wengi wanaishi kama adui wa msalaba wa Kristo." (Wafilipi 3:18).

Kwa hiyo, inawezekana kuitwa Mkristo, lakini kwa kweli kuwa adui wa msalaba wa Kristo, kwenda kinyume chake. Wale ambao hawako tayari kujikana wenyewe, ambao mara kwa mara huwashtaki wengine na kutafuta visingizio vyao wenyewe, hawawezi kuwa marafiki na wafuasi wa Yule aliyebeba msalaba wake bila malalamiko hadi Kalvari. Ah, ni vibaya sana kuhubiri juu ya Kristo kwa wengine, lakini kukataliwa kwa sababu hukuubeba msalaba wako mwenyewe wala hukutaka kujikana mwenyewe. Na ni huruma iliyoje ikiwa tutajiita Wakristo maisha yetu yote, na tuna uhakika kwamba sisi kweli ni Wakristo, na mwisho wa safari yetu tupate kwamba yote yalikuwa bure, na kwamba hatima yetu ni hukumu ya milele!

Sura ya 12

Jinsi ya kuwa chombo kinachopendelewa

Wapendwa, ukitazama huku na kule kwa macho yasiyopofuka lakini ambayo yamefunguka kweli, utashtuliwa na jinsi mambo yanavyoonekana katika ulimwengu wa leo. Jambo la kusikitisha zaidi ni ukweli kwamba katika miaka hamsini iliyopita, jumla ya idadi ya watu walio katika Ukristo imepungua mara tatu, huku imani nyingine zisizo za Kikristo na kutomcha Mungu zikienea zaidi na zaidi. Karibu katika makanisa yote, isipokuwa machache, mahudhurio ya ibada yanapungua, na kwa hiyo wale ambao bado wana maisha kidogo ya kiroho ndani yao wanapaswa kumlilia Bwana, wamwombe atuhurumie na kusitisha dhana hii ya kushuka.

Huwa nashindwa kuwaelewa Wakristo ambao huridhika na hali inayoendelea sasa. Tazama karibu na wewe! Je, hutishwi na kile unachokiona na kukisikia sasa? Mungu pekee ndiye anayejua mambo yatakayotokea wakati ujao. Ndiyo maana sasa kuna njia moja tu ya wokovu wokovu iliyobaki kwa ajili yetu – uamsho wa kweli, wa kiroho, ambao unakubaliana kikamilifu na Biblia na ambao Bwana hutoa kupitia kwa Roho wake Mtakatifu. Ikiwa hatutapitia ule uamsho wa kweli, basi tutaanguka chini ya ushawishi mwingine na kubebwa na mkondo wa uongo. Hakutakuwa na njia nyingine ya kutokea!

Ndio maana kila muumini lazima awe Mkristo anayewaka, mwenye moyo wa moto kwa ajili ya Bwana. Lakini mtu yeyote anayeungua kwa uhaba ni msaliti wa ufalme wa mbinguni! Kwa hiyo, ikiwa watoto wa Mungu watapata uhakikisho wao wa wokovu, tunaweza tu kufurahi, na ikiwa uhakikisho huo utafanyika kwa haraka, ni bora zaidi! Ombi langu kwa Mungu ni kwamba Wakristo waamke kutoka katika usingizi wao wa kiroho haraka iwezekanavyo. Niko mbali na wazo la kumfariji na kumtia moyo muumini ambaye yuko mbali na kiwango ambacho Bwana anatazamia kwake.

Mtu akiniambia kuwa uamsho tulionao Afrika Kusini si wa kweli na kuna jambo lisilo la kibiblia na najisi juu yake, basi nitamjibu, "Ndugu, ikiwa unajua jambo bora zaidi, basi nionyeshe hilo bora zaidi, kuliko kuja na maneno matupu na unafiki wa kumcha Mungu huku ukikana uwezo utokao juu." Injili na Neno la Msalaba lazima viwe nguvu ya Mungu ya kupindua na kuleta Ukristo rasmi wa leo kwenye miguu yake, na kutimiza kwa kina kile kilichotokea huko Yerusalemu!

Kila Mkristo anapaswa kuwa shahidi mkali wa Yesu Kristo! Kila mmoja, bila ubaguzi, mdogo au mzee, mwanamume au mwanamke, ikiwa ameolewa au la! Hatuwezi tena kuvumilia wale walio katikati yetu ambao mioyo yao haipigi kwa ajili ya Bwana mchana na usiku, na ambao kazi ya Mungu haiji kwanza kwao! Sisi tunaojiita Wakristo na wafuasi wa Yesu Kristo lazima tuishi kwa namna ambayo yeye ndiye wa kwanza na wa mwisho kwetu, maisha yetu na mkate wetu wa kila siku!

Wakati umefika ambapo hakuna mtu anayepaswa kulionea aibu jina la Bwana, na ni wakati ambapo Ukristo wa kila mtu unapaswa kudhihirishwa kwa wote! Ulimwengu unafanya yote uwezayo kwa ajili ya ushindi wa shetani lakini ni lini sisi Wakristo hatimaye tutaanza kufanya hivyo kwa ajili ya Mwokozi wetu! Ulimwengu unapigania nguvu za Shetani, na watumishi wa Ibilisi wanafanya kila kitu kwa ajili ya utukufu wake na utawala wake juu ya roho za wanadamu! Kwa hiyo, sisi Wakristo tunapaswa kufanya zaidi ya hivyo kwa ajili ya Mfalme wetu wa mbinguni na Bwana wetu!

Hatupaswi kusahau kwamba kuna muda mdupi sana uliosalia kwa sababu kila kitu kinakaribia mwisho wake. Tunaishi katika nyakati zilizotabiriwa katika maandiko kwamba, "Lakini yakupasa ufahamu jambo hili, kwamba siku za mwisho kutakuwa na nyakati za hatari. ... Wakiwa na mfano wa utauwa kwa nje lakini wakizikana nguvu za Mungu." (2 Timotheo 3:1:5). Ni juu yazo kwamba mtume Paulo aliandika, "Jiepusheni nao." Kwa hiyo, epuka kila

mtu anayejiita Mkristo ambaye ana sura tu ya utauwa, lakini anakana uwezo wa Mungu! Zaidi ya hayo, jichunguzeni ninyi wenyewe pia, mwone kama ninyi si watu wa namna hiyo?

Chunguzeni kwa kina maneno haya, marafiki, na mfikirie ikiwa wakati umefika ambapo tunapaswa kulichukulia Neno la Mungu kwa uzito. Je, ni kwa muda gani tutaendelea kuchechemea kwa magoti yote mawili?! Je, wakati haujafika kwa sisi kumheshimu Mungu wetu kwa kweli, na kwa maisha yetu kuwa ushuhuda mwaminifu kwamba Yeye pekee ndiye kweli, na kwamba Biblia ndiyo mwongozo wetu Kwake? Saa lazima hatimaye ifike ambapo Bwana atakuwa neno letu la mwisho na la maamuzi!

Mungu anapotenda, Yeye hufanya jinsi anavyotaka, na sijui kwa nini, lakini ni kupitia sisi wanadamu ndipo Yeye hutenda. Mungu anahitaji vyombo vya kibinadamu, na hivyo swali linakuwa, je, tunakuwaje vyombo vinavyofaa kutumika katika mikono yake mitakatifu? Hili ni swali tunalopaswa kukabiliana nalo kila wakati. Wakristo mara nyingi huuliza, "Je, tunaweza kufanya nini ili Mungu atupe uamsho wa kiroho? Ni nini kinachohitajika kwa hili? Tunawezaje kuwa chombo kinachokubalika kwa Bwana wa mbinguni?"

Timotheo wa Pili, sura ya pili, aya ya kumi na tisa hadi ishirini na moja, inasema hivi, "Lakini ukweli wa Mungu umesimama imara kama jiwe la msingi lenye maandishi haya: 'BWANA anawajua walio wake,' na 'Wote walio wa BWANA lazima waache uovu.' Katika nyumba ya kitajiri vyombo vingine vimetengenezwa kwa dhahabu na fedha, na vingine vya mbao na udongo. Vyombo vya gharama kubwa hutumiwa kwa matukio maalum, na vya bei nafuu ni vya matumizi ya kila siku. Ukijiweka safi, utakuwa chombo maalum kwa matumizi ya heshima. Maisha yako yatakuwa safi, na utakuwa tayari kwa Bwana kukutumia kwa kila kazi njema."

Hapa Neno la Mungu linatuambia ni vyombo gani vinavyopatikana katika nyumba ya Mungu, na matumizi

yake ni nini. Lakini jambo la kustaajabisha zaidi kuhusu kifungu hiki cha maandiko ni kwamba hakimalizi wazo la Roho Mtakatifu, ambaye anatuelekeza kwenye jambo muhimu zaidi, "Ukijiweka safi, utakuwa chombo maalum kwa matumizi ya heshima. Maisha yako yatakuwa safi, na utakuwa tayari kwa Bwana kukutumia kwa kila kazi njema."

Naam, marafiki, hili ndilo jibu la maswali yote ambayo tumeuliza. Hapa, katika maneno ya Mtume Paulo, Bwana anatuambia jinsi ilivyo muhimu kujisafisha na uchafu wote wa roho na miili yetu, na kwamba mchakato huu wa utakaso na kusafishwa ni hali ya lazima na muhimu kabisa kwa Mungu tunayopaswa kuchukua katika urithi wake. Bila hivyo hatuwezi kuwa chombo mikononi Mwake, wala hatuwezi kuwa aina ya chombo ambacho angetumia kwa utukufu Wake.

Kuna watu wanaweza kusema, "Nitafanya nini ikiwa nilizaliwa hivi! Hiyo ndiyo tabia yangu. Wazazi wangu walikuwa hivyo pia. Inaonekana, mimi ni chombo tu cha udongo ambacho hakiwezi kutumika kwa utukufu wa Mungu na, kwa bahati mbaya, ambacho hakiwezi kubadilishwa!" Lakini ashukuriwe Mungu kwamba sivyo ilivyo na haifai kubaki hivyo hata kidogo! Hata kama wewe ni chombo cha udongo kisicho na heshima na maisha yako ya awali yalikuwa tu ya kumvunjia Mungu heshima, hata hivyo hii inaweza kubadilika. Sio kwa kuanza kusoma theolojia au kwenda shule ya Biblia (ingawa simaanishi kusema kwamba hii si sahihi). Ila tu, hakuna kitakachotusaidia kati ya hayo ikiwa hatutakasa maisha yetu kwa sababu, kulingana na Neno la Mungu, ni utakaso ambao huja kwanza.

Kwa miaka mingi tumeweza kujihakikishia tena na tena kwamba Mungu hana unafiki na kwamba haangalii nyuso. Iwe mwanamume au mwanamke, kijana au mzee, kila nafsi inayojitakasa na kutenda mema inakubaliwa na Bwana na hivi karibuni inafanyika chombo kinachomfaa. Haijalishi mtu huyo amesoma au hajui kusoma na kuandika, awe mwanamume au mwanamke, awe mhudumu kanisani au

mshiriki wa kawaida tu. Haijalishi mtu huyo amesoma au hajui kusoma wala kuandika, awe mwanamume au mwanamke, awe mhudumu kanisani au mshiriki wa kawaida tu. Ikiwa dhambi inaingia katika maisha ya mtu kama huyo, Roho Mtakatifu huhuzunishwa na kazi yake hukoma, na hii inaendelea hadi kila kitu kisafishwe na kuwekwa sawa.

Katika maandishi tunayosoma pia kuna maneno haya, "Lakini ukweli wa Mungu umesimama imara kama jiwe la msingi lenye maandishi haya: 'BWANA anawajua walio wake,' na 'Wote walio wa BWANA lazima waache maovu.' "

Rafiki, mwaona ni msingi gani ambao tunapaswa kuujenga ili kuwa mbele za Bwana? Hatuwezi kujenga juu ya kitu kingine, kwa sababu basi tutakuwa tunajenga juu ya mchanga. Hatuwezi kujenga juu ya mahubiri mazuri, wala juu ya uzoefu wetu wenyewe na hekima ya kibinadamu. Wala tusisimamishwe juu ya fundisho fulani, bali katika msingi mmoja tu wa Mungu, ambao tumeonyeshwa kwa Neno la Mungu; "...Wote walio wa BWANA lazima waache maovu." Mungu ni mtakatifu, hivyo hawezi kuvumilia udhalimu wowote. Hii haimaanishi kusema uwongo katika maisha ya wengine, lakini ukosefu wa haki katika maisha yetu wenyewe. Si dhambi ya jirani zangu, bali dhambi yangu mwenyewe inayomhuzunisha Roho Mtakatifu anayeishi ndani yangu.

Ili kuthibitisha kile ninachosema, ningependa kutoa mfano mmoja tu kutoka kwa maisha ya watoto wa Mungu. Kuna wengi ambao Bwana anawatumia katika ufalme Wake na ambao tungeweza kuzungumza juu yao kwa siku nyingi. Lakini sasa nahimizika moyoni mwangu kusimulia hadithi ya dada wa Kiafrika ili kuonyesha, jinsi kwa uwezo mkubwa, Mungu anaweza kufanya kazi kupitia mwanamke kwa njia rahisi Zaidi kwa maana Yeye anaweza mambo yote. Anaweza kusema jinsi anavyotaka na kupitia kwa yule anayemtaka. Kuna hata mfano katika Biblia wa Mungu akizungumza kupitia kwa punda kwa sababu nabii alikuwa kipofu wakati huo. Tunapotazama nyuma katika

hadithi hii, tunaweza tu kujuta kusema kwamba jambo hilo hutokea tena na tena. Na sasa, katika karne yetu ya ishirini, mara nyingi hutokea kwamba nabii ni kipofu, haoni kile anachopaswa kuona. Kisha "punda" anapaswa kusema ili kuokoa maisha yake.

Mwanamke ninayetaka kuzungumza juu yake sasa aliishi katika sehemu kama hiyo, katika familia kama hiyo na katika nyumba kama hiyo, ambapo hali ilikuwa ngumu sana. Tayari katika wiki ya kwanza baada ya ndoa yake, alipokea mapigo yake ya kwanza kichwani kwa fimbo. Mumewe alikuwa mwepesi wa hasira na tena mtu mwenye hasira kali. Alikuwa mlevi na angeweza kuapa na kukaripia. Akiwa na kazi, hakujali hata kidogo utunzaji wa familia yake na matokeo yake ikawa kwamba watoto wake watatu walikufa kwa njaa. Mume hakunywa tu kila kitu alichopata, lakini pia alitumia mjeledi au fimbo kila siku. Mwili wa mwanamke huyu ulikuwa umejaa makovu kutokana na kupigwa. Vivyo hivyo, karibu watoto wake wote walikuwa na alama sawa za kutisha kwenye miili yao. Kwa sababu hii, mke na watoto mara nyingi walipaswa kulala nje. Waliishi maisha ya kutisha kweli. *(Cha kufurahisha, Bwana mara nyingi hufanya kazi kwa usahihi ambapo hali ni mbaya zaidi, ndiyo maana maneno ya wimbo huu ni ya kweli sana, "Kadiri usiku unavyozidi kuwa giza, ndivyo nyota zinavyong'aa..." Ni katika giza zito ambapo mwanga huonekana kuwa mkali sana. Ikiwa unawasha mshumaa siku iliyo wazi, nuru yake itakuwa karibu kutoonekana, lakini ikiwa unawasha mshumaa huo huo usiku, mwanga wake utakuwa mkali sana)*.

Familia za Wazulu daima huishi pamoja, na hivyo binti-mkwe huishi na mama wakwe zao. Lakini katika kesi ninayoielezea, maisha ya pamoja yalikuwa ya kuzimu, kwa sababu juu ya hayo mama mkwe alikuwa mwanamke mbaya sana. Kwa hivyo, haishangazi kwamba kulikuwa na ugomvi na mapigano mengi katika familia hii. Watoto hao walisema wakiwa wakubwa kitu cha kwanza ambacho wangefanya wakishakuwa wakubwa ni kumuua baba yao aliyechukiwa na kutakiwa kifo.

Hiyo ndiyo ilikuwa hali, na iliendelea hadi mwanamke huyu alipotubu. Huo ulikuwa mwaka wa 1963, lakini hadi leo siwezi kusahau toba yake. Nakumbuka kwamba siku moja baada ya mkutano alikuja kwangu kunieleza huzuni yake. Unafikiri alisema nini? Sikufichi, nitasema kwamba alifanya kama vile, kwa kusikitisha, wanawake wengi hufanya, "Oh!" alilalamika, "Nina wakati mgumu sana na mume wangu! Yeye ni mkatili sana kwangu! Yeye ni kafiri na mlevi wa kutisha. Anaishi na mwanamke mwingine. Anaapa na kuniwazia mabaya sana." Baada ya kumwambia kila kitu kumhusu, alimgeukia mama mkwe wake, akimuelezea kwa maneno yasiyopendeza zaidi.

Baada ya kumaliza nilimuuliza, "Tafadhali niambie, jambo hilo linaonekanaje kwako kibinafsi, katika maisha yako ya kiroho?" *(Alikuwa mkristo na hata alikuwa kiongozi wa vijana katika kanisa lake la mtaa)*. Bila kuelewa kwa nini nilikuwa nikizungumza naye kuhusu hili, alisema kwa hasira.

"Kwa nini unanizungumzia mimi?! Mimi sio shida, ni mume wangu! Yeye ndiye chanzo cha shida zetu zote za kifamilia, sio mimi!"

"Sawa. Lakini acheni tuone Biblia inasemaje juu yake. Fikiria juu yake, labda huu ni uwanja wako wa misheni! Je, si kwa faida yako kwamba uko mahali ambapo giza linatawala? Kwa maana ni chini ya hali kama hii ambapo moto wako wa Kikristo unaweza kuwaka na kuangaza hasa!" Nilijibu.

"Lo, ni kidonge kichungu kwangu!" Alisema mwanamke mwenye huzuni.

"Ndiyo, dawa mara nyingi huwa na uchungu, lakini hiyo si muhimu sana ikiwa inasaidia."

Kama tulivyosema, marafiki, linapokuja suala la uamsho, hatupaswi kusahau kwamba huwa unaanza na wewe binafsi sio na mume wako. Inaanza na wewe, mume mpendwa, si na mke wako, na na wewe, binti na mwana, si na wazazi wako. Bwana huanza kazi yake kwa usahihi na yule anayeomba na kujitolea kwa ajili ya kazi ya Mungu.

Kwa sababu hii mwanamke Mkristo aliambiwa, “Msahau mume wako sasa, sahau mama mkwe wako mbaya, mwenye chuki, na ufikirie juu ya maisha yako mwenyewe. Je, ni kwa utaratibu? Je, umejitakasa mbele za Bwana?”

Kwa hivyo, Roho wa Mungu alianza kazi Yake katika moyo wa mwanamke. Ndipo akagundua kwamba yeye pia alikuwa amekwisha kutenda dhambi, kwamba si mumewe tu, bali pia yeye binafsi alikuwa na hatia ya mambo mengi, na kwamba sio tu mama mkwe wake aliyekuwa mwovu, lakini yeye mwenyewe alikuwa na uchungu sana moyoni mwake kwamba hakuweza kusamehe. Wakati hayo yote yalipofunuliwa kwa macho yake ya ndani ya kiroho, alilia kwa hofu,

“Nitafanya nini sasa?!”

“Safisha maisha yako mwenyewe! Jiweke sawa na ushinde ubaya kwa wema.”

Baada ya Roho Mtakatifu kuanza kazi yake ya utakaso katika maisha yake, mwanamke huyu alianza kubadilika polepole kuwa aina ya chombo ambacho Bwana alihitaji kwa matumizi yake. Alianza kwa kwenda kwa mumewe peke yake na kumwambia, “Mume mpendwa, nisamehe!” Hakumwambia kuwa alizini na mwanamke mwingine huku akimlaghai. Hapana, alitambua dhambi yake mwenyewe, “Sijakuwa aina ya mke ambaye Biblia inafundisha!” Alisema. “Sikukutii, wala sikuwa na moyo wenye upendo kwako. Nilikasirika na wewe kwa sababu sikuweza kustahimili wakati mtu anakunywa pombe au kuapa! Lo, jinsi nilivyokuwa na subira kidogo katika hili! Nisamehe kwa hilo, mume wangu! Tafadhali nisamehe!” Kisha akaenda kwa mama mkwe wake na kuweka uhusiano wake naye kwa utaratibu. Siku iliyofuata, akitoka kazini, alienda dukani na senti zake zote akamnunulia mkate.

Kwa njia hii, kwa kutenda mema, aliyapoza makaa ya moto juu ya vichwa vya watu hawa. Na mara baada ya hapo Roho Mtakatifu alianza kufanya kazi kupitia kwake kwa nguvu kuu. Kwanza mtoto wake wa kwanza alimgeukia Mungu, kisha wa pili. Kisha mama mkwe wake akatubu na

kuamini. Muda mfupi baadaye, shemeji zake na jirani wa karibu walivutiwa na upendo wake. Ilikuwa ni kama mwitikio wa mnyororo na uliendelea mpaka watu wote katika eneo hilo wakajitoa wenyewe kwa Bwana. Walitubu mmoja baada ya mwingine, si kwa kuhubiri, bali kupitia ushuhuda hai wa maisha ya mwanamke huyu. Ikiwa maisha ya mtu yanapatana na maandiko, basi maneno yao yana nguvu na sio aina ya mazungumzo ya bure ambayo mtu hayazingatii.

Wapendwa, ningependa kusisitiza kwamba tayari tumeona mara nyingi kwamba mara tu mtu anapoanza kuyatakasa na kuweka sawa maisha yake na uhusiano wake na Mungu na watu, Roho Mtakatifu huanza kufanya kazi mara moja, na hivyo kuthibitisha kwamba hii nafsi iko kwenye njia iliyo sawa. Nafsi kama hizo haraka huwa vyombo vyenye nguvu mikononi mwa Mungu na vyombo vinavyofaa kutumiwa na Bwana. Walakini, ikiwa Wakristo hawa, wakiwa wamefanyika vyombo vya matumizi yake, wakiruhusu dhambi kuingia tena maishani mwao, wanakuwa tena wasiofaa kwa Bwana, na Roho Mtakatifu huacha kufanya kazi kupitia kwao.

Kila mmoja wetu ana fursa ya kuwa chombo cha Bwana baada ya kutakasa maisha yetu na kuanza kumtumikia Bwana kwa uaminifu. Kumtumikia kwa kubaki waaminifu katika mambo madogo na yasiyo ya maana sana, na kuishi maisha ambayo kwa kweli yanaweza kuitwa maisha katika Bwana. Katika lugha ya Kizulu tunasema hivi, "Bwana huleta uamsho, Bwana hubariki na kufanya kazi kupitia ukweli kwamba mwanadamu anaishi maisha anayotarajia kutoka kwake." Na ni muhimu sana kwamba tuishi maisha haya sio kwa vipindi au kwa msingi wa dharura, lakini kila wakati, siku baada ya siku, kwa sababu ni hapo tu ndipo Mungu hutuma baraka zake.

Ndivyo ilivyokuwa kwa mwanamke huyu wa Kiafrika. Ni pale tu alipokubali kwenda kwa njia hiyo ndipo Bwana akambariki. Bado anamtumia kama chombo Chake chenye thamani leo, na zaidi sana kuliko hapo awali. Walakini,

inapaswa kusemwa kwamba amekuwa na mengi ya kujifunza kwa miaka mingi. Wakati wowote alipotembea katika Roho, Mungu alikuwa pamoja naye, lakini mara tu alipoanza kutenda kulingana na mwili, Bwana aliondoka na Roho Mtakatifu hakuwa tena upande wake. Ikiwa alikuwa mwaminifu kwa Bwana kwa unyenyekevu, mume wake alimruhusu kuhudhuria mkutano, lakini mara tu alipoanza kutenda kulingana na mwili, kukasirika na kunung'unika, ikiwa alijibu mashtaka yake kwa karipio na kwa kupingana, shetani alitiwa nguvu tena, na mumewe akamkataza tena kuhudhuria ibada. Hilo lilipotokea, angetujia na kusema,

"Siwezi kuwa na wewe. Mume wangu amenikataza kwenda kwenye mikutano tena."

"Alifanya hivyo?! Lakini kwanini?! Nini kilitokea?!" Niliuliza.

"Ah, sikuweza kuvumilia tena! Kwa hiyo, nilimwambia kitu pia!"

"Je, unafikiri ilikuwa ni ya roho ya Mungu au ya mwili?"

"Ndiyo, haikuwa mapenzi ya Mungu, kwa sababu sikuzungumza kwa upendo au kwa roho ya Kikristo ya unyenyekevu."

"Basi nenda ukaiweke kwa utaratibu!"

"Lakini baada ya yote, iko chini ya hadhi yangu! Siwezi kwenda kwa mume wangu na hii kuomba msamaha wake tena!..." *(Kwa bahati mbaya, hii ni kweli kwa wanawake wengi. Ni rahisi kwao kuomba msamaha kwa mwanaume mwingine kuliko kutoka kwa mume wao wenyewe).*

Lakini Bwana hakumpa mwanamke huyu raha, na akiwa hana njia nyingine ya kutoka, alijinyenyekeza, akaenda kwa mumewe na kusema, "Nisamehe! Nilifanya makosa katika hili. Bwana havumilii mambo kama hayo." Ni baada tu ya kufanya hivi ndipo Mungu alimfungulia mlango tena, na wakati uliofuata alipokuwa kwenye mkutano tena.

Kilichomtokea pia kilikuwa somo na fundisho muhimu kwetu sote, ambalo tulijifunza pia kutenda sio kwa mwili,

bali kulingana na Roho. Hasira, chuki, ugomvi, woga – haya si chochote ila matendo ya mwili, ambayo ni lazima tusafishwe, na kuwa wanyenyekevu, ili Roho Mtakatifu afanye kazi, na kwamba hakuna kitu cha kishetani ndani yetu kinaweza kumzima.

Wakati fulani ulipita, na mume wa mwanamke huyu alitubu, baada ya hapo yeye mwenyewe akawaongoza watu wengi kwa Kristo, ambayo tunaweza pia kueleza hadithi nyingi kuwahusu. Walakini, sijui kwanini, lakini ninahisi kulazimishwa kuzungumza juu ya mwanamke huyu. Labda, ni kwa sababu pia kuna wake kati yenu ambao Bwana angependa kuwatumia na kuwafundisha na kuwatayarisha kwa mfano wa mwanamke huyu.

Dada mpendwa! Ninataka kuteka mawazo yako kwa ukweli kwamba mume wa mwanamke huyu alianza kubadilika tu aliposema moyoni mwake, "Bwana! Niko tayari kujinyenyekeza na kufuata njia Yako, nikifanya yale tu Unayotaka nifanye! Ikiwa ni mapenzi Yako kwangu kuwa na mume kama huyo maisha yangu yote, basi ninaikubali kwa furaha. Nipe tu neema ya kubaki mwaminifu kwako daima!" Ilikuwa ni kwa njia hii kwamba Bwana aligusa moyo wa mumewe. Kwa kutoelewa mabadiliko ndani yake, alisema, "Angalia, ninakujua! Najua jinsi ulivyo mkaidi, na jinsi ilivyo vigumu kwako kujinyenyekeza! Nini kimetokea kwako sasa? Umekuwa tofauti bila kutambuliwa..."

Kwa hiyo, mwanamke huyu wa kawaida wa Kiafrika alifanyika nuru iliyoongoza roho kwa Kristo. Na kisha maneno ya Yesu yalitimizwa katika maisha yake katika Injili ya Yohana 7:38, "Ye yote aniaminiye mimi, kama maandiko yasemavyo, vijito vya maji ya uzima vitatiririka ndani mwake." *(Tafsiri halisi ya aya hii katika Biblia ya Kizulu)*. Ingechukua muda mrefu kusimulia kwa undani yote ambayo Bwana alimfanyia na jinsi alivyobarikiwa kwa kutubu kwa watoto wake wengine wote na wazazi wake wazee. Kwa kujinyenyekeza mbele za Mungu, alikuwa amenunua vyote kwa ajili Yake. Kadiri muda ulivyopita, watoto wote, bila ubaguzi wakawa vibarua katika uwanja wa misheni. Kisha

wakaja wajukuu ambao pia walimfuata Bwana. Mmoja wao, kwazi mdogo, akiwa na umri wa miaka minne, angeweza kuwaambia watu juu ya Mungu kwa njia ambayo watu wazima walianza kulia na kutubu.

Mnaona wapendwa mwanamke huyu alifanyika chombo chenye manufaa maana alikubali kusafishwa na kuweka maisha yake sawa. Ningependa mfano huu rahisi wa maisha utumike kama kichocheo kwako kuamua kufanya vivyo hivyo. Ninaamini kwamba hatua yako hii inaweza kuwa mwanzo wa kitu ambacho hata hujui. Nani anajua, labda wokovu wa roho za wapendwa wako, familia, marafiki na jamaa unategemea wewe kukubali kusafisha maisha yako kama mwanamke huyu wa Kiafrika alivyofanya. Lakini mpango wa Mungu wa wokovu haukomei kwa wale unaowajua na kuwapenda. Ulimwengu wote uko mbele yetu, na Bwana anatuambia, "Nendeni mkaihubiri injili kwa viumbe wote," ambayo ina maana maelfu na mamilioni ya watu. Hakujawahi kuwa na wapagani wengi katika historia ya wanadamu kama walivyo leo! Nini kitatokea ikiwa Mungu atatuuliza siku moja juu ya kupoteza roho hizi?! Ndiyo maana kila Mkristo lazima amfungulie Bwana mlango wa moyo wake, ampe nafasi ya kufanya ndani yake kile ambacho amekuwa akitaka kufanya kwa muda mrefu. Ni baada tu ya mioyo na maisha yetu kutakaswa ndipo tunaweza kuwa vyombo vinavyofaa kwa ajili ya kazi ya Bwana. Kisha ataweza kufanya kazi kupitia kwetu jinsi Yeye pekee awezavyo.

Natumai bado haujasahau hadithi yangu ya jinsi siku moja mwanzoni mwa uamsho, nilihisi huzuni kubwa juu ya roho yangu, nilitaka kutumia siku nzima katika kufunga na kuomba na kutafuta ushirika na watu ambao machoni mwangu walikuwa wa kiroho zaidi. Unakumbuka pia, bila shaka, jinsi nilivyokaribishwa na Wakristo ambao nilikuja kwao, na jinsi kupitia mkutano huu nao nilikuja kumjua Bwana kwa njia ambayo sikuwa nimemjua hapo awali, na kupata ushirika wa karibu sana naye. Wakristo hawa walikuwa mwanamke huyu wa Kiafrika pamoja na mumewe

na watoto wao. Wakati kanisa hili dogo lilipopiga magoti na kuanza kuomba, ndani ya dakika chache mbingu zilifunguka na mahali pakatikisika. Je, unafikiri siri yao ilikuwa nini, na unafikiri ni kwa nini Bwana alisikia maombi yao haraka hivyo na akatujibu? Ilikuwa ni kwa sababu watu hawa walikuwa wametakasa maisha yao na kwa hiyo maombi yao yalitoka katika mioyo safi.

Marafiki zangu! Hiyo ndiyo siri yote! Tujitakase! Hebu tuondoe kutoka mioyoni mwetu na katika maisha yetu dhambi zote na uchafu wote! Tumwombe Bwana afunue na aonyeshe kila kitu kisichompendeza ndani yetu. Ni kazi ya Roho Mtakatifu kutuonyesha dhambi zetu, lakini ni lazima tumpe nafasi na kumwomba Mungu nguvu ya kusafisha mambo ambayo yataonyeshwa kwetu.

Pia ningependa kusema kwamba hatuhitaji kukandamizwa na kuhuzunika wakati Bwana anapoanza kufanya kazi yake kwa kufunua kile kinachomhuzunisha Roho Mtakatifu. Kinyume chake, tunapaswa kuwa na furaha na kumshukuru kwa neema hii.

Hebu pia tulitumie Neno la Mungu kama kioo kwa ajili yetu wenyewe. Ni muhimu sana kwamba kila kitu katika maisha yetu kiwe kwa mujibu wa Maandiko Matakatifu, na kwamba tunayo injili sio tu kwenye karatasi, lakini pia katika mioyo yetu, katika mawazo yetu, katika matendo na matendo yetu! Hebu tufikie hatua ambapo, tukitazama maisha yetu, wengine wanaweza kusoma Biblia ndani yake! Hapo tu ndipo tutakapokuwa vyombo vinavyofaa kwa kazi ya Bwana, na ni hapo tu ndipo Roho Mtakatifu atatutumia kama apendavyo.

Ah, jinsi ninavyomshukuru Bwana kwamba haangalii nyuso! Na ana neema ya kupata mioyo mahali hapa ambayo iko tayari kuwa vyombo vinavyomfaa Yeye! Kumbukeni tu, marafiki, ya kwamba Mungu anakuhitaji pale ulipo. Sio lazima uende Japan, Uchina, Korea, au Afrika Kusini! Ishi kwa ajili ya Bwana mahali ulipo, kwa sababu hapo ndipo kazi ya Mungu inapaswa kuanza! Ikiwa hatuko vizuri tulipo, hatutakuwa na manufaa kwingine! Haikuwa kwa bahati

kwamba Yesu aliwaamuru wanafunzi wake kubaki Yerusalemu. Hapo ndipo yote yalipoanzia, na hapo ndipo injili ilienea ulimwenguni kote!

Hapo ndipo yote yalipoanzia, na hapo ndipo injili ilienea ulimwenguni kote! Bwana hakika atatumia chombo kama anavyoona inafaa. Kile dunia inachohitaji leo si wainjilisti na wahubiri wengi sana, bali ni kwamba kila mmoja wetu afanyike chombo kinachofaa kwa ajili ya kazi ya Bwana. Tukiweza kuwa wa baraka kwa nafsi nyingine, hakika Mungu atatuchukua na kuanza kufanya kazi Yake pale tulipo. Sioni njia nyingine yoyote. Huu ndio wokovu wa pekee kwetu, familia zetu, jamaa zetu, na taifa letu lote katika nyakati hizi za mwisho! Ee, Bwana atusaidie kwamba kuwe na watu hapa miongoni mwenu ambao watakubali hili kwa mioyo yao yote!

Sura ya 13

Njia hiyo, ndiyo njia ya mtakatifu

Wapendwa, sasa nataka kusoma sura nzima ya Maandiko na ninatumai kuwa hamtachoka. Katika kitabu cha Isaya, sura ya thelathini na tano, Biblia inasema kwamba "Jangwa na nchi kame vitafurahi; nyika itashangilia na kuchanua maua. Kama waridi, litachanua maua, litashangilia sana na kupaza sauti kwa furaha. Litapewa utukufu wa Lebanoni, fahari ya Karmeli na Sharoni; wataona utukufu wa BWANA, fahari ya Mungu wetu. Itieni nguvu mikono iliyo dhaifu, yafanyeni imara magoti yaliyolegea, waambieni wale wenye mioyo ya hofu, "Iweni hodari, msiogope; tazama, Mungu wenu atakuja, pamoja na malipo ya Mungu, atakuja na kuwaokoa ninyi." Ndipo macho ya vipofu yatafumbuliwa na masikio ya viziwi yatazibuliwa. Ndipo kilema atarukaruka kama kulungu, nao ulimi wa aliye bubu utapaza sauti kwa shangwe. Maji yatatiririka kwa kasi katika nyika na vijito katika jangwa. Mchanga wa moto utakuwa bwawa la maji, ardhi yenye kiu itabubujika chemchemi. Maskani ya mbweha walikolala hapo awali patamea majani, matete na mafunjo. Nako kutakuwa na njia kuu, nayo itaitwa Njia ya Utakatifu. Wasio safi hawatapita juu yake; itakuwa kwa ajili ya wale watembeao katika njia ile; yeye asafiriye juu yake, ajapokuwa mjinga, hatapotea. Huko hakutakuwepo na simba, wala mnyama mkali hatapita njia hiyo, wala hawatapatikana humo ila waliokombolewa tu ndio watakaopita huko, waliokombolewa na BWANA watarudi. Wataingia Sayuni wakiimba; furaha ya milele itakuwa juu ya vichwa vyao. Watapata furaha na shangwe; huzuni na majonzi vitakimbia." (Isaya 35:1-10)

Kifungu hiki chaeleza kuhusu hali tukufu ya watu wa Mungu na kutuambia jinsi itakavyokuwa siku moja katika Israeli wakati Mungu atakapogeuza jangwa kuwa bustani. Ndipo wale ambao wamekombolewa na Bwana watarudi kwa shangwe na kushangilia Sayuni. Lakini Neno hili halina

maana hii kwetu tu, kwa sababu ikiwa Bwana anazungumza juu ya jambo fulani, Yeye daima, bila ubaguzi, anamaanisha kwanza kabisa mambo ya kiroho. Kwa mfano, chukua swala la uponyaji. Unapozungumza juu ya vipofu au viziwi, usifikirie kwanza macho ya nyama, masikio ya nyama, au vinywa vya nyama. Mambo ya mwili ni nyama ambayo siku moja italiwa na minyoo, licha ya kuwa ni hekalu la Roho Mtakatifu. Ni muhimu kwamba kila kitu katika ufahamu wetu kiwe katika mpangilio sahihi. Ni afadhali mara elfu moja kuwa Lazaro, mgonjwa kuanzia kichwani hadi miguuni lakini akiwa na afya nzuri kiroho, kuliko kuwa na afya njema mwilini lakini kilema wa kiroho. Ni bora mara elfu kumi kuwa kipofu katika mwili, lakini macho ya kiroho yawe wazi, kuliko kuwa na macho bora, lakini kubaki kuwa kipofu kiroho maisha yako yote.

Siku moja kipofu aliletwa kwenye kituo chetu cha misheni.

"Erlo, mtu huyu anataka kukuona kibinafsi!" Alisema mmoja wa wafanyakazi, huku akinijia.

"Nina shughuli nyingi saa hii!" Nilimjibu. "Tafadhali, zungumza naye." Hata hivyo, mjumbe alirudi kwangu tena na maneno, "Hapana, ni wewe ambaye kipofu huyu anataka kuzungumza nawe."

"Mwambie kwamba nina mambo mengi ya kufanya na siwezi kukutana naye kwa sasa. Muache akuambie kwa utulivu lolote lililo moyoni mwake."

Lakini yule kipofu hakusikiliza. Isitoshe, kuna watu ambao hawataki tu kusikiliza na ni bure kuwaelezea chochote.

"Sawa," niliamua. "Kuna faida gani ikiwa ningekataa? Nitavumilia tu. Haitaniumiza." *(Bila shaka, kwa baadhi ya watu inaweza kuwa vigumu sana kufanya hivyo. Wangependelea kujichagua wenyewe kuliko kuinama. Hivyo ndivyo watu wakaidi wanavyoweza kuwa katika ulimwengu huu)*.

Kwa hiyo, niliacha kila kitu nyuma, nikamwendea mtu yule aliyekuwa kipofu na kumuuliza anachotaka.

"Unaona, mimi ni kipofu. Niombee nikuone."

“Huu ni utani ulioje!” Nilishangaa. “Sitafanya hivyo hata kidogo.”

Kwa kujibu hili alikasirika sana. “Je, wewe si Erlo Stegen?” aliniuliza kwa hasira.

“Ndiyo, ni mimi Erlo.”

“Mahali nilikotoka, kuna vipofu watatu waliopata kuona baada ya kuwaombea. Kwa hiyo, kwa nini hutaki kuniombea?!”

“Siwezi tu kufanya hivyo! Siwezi kufanya hivyo hata kama nataka! Hata ukinifunga mikono na miguu yangu!”

“Nitawezaje?!” yule kipofu akashangaa.

“Mambo haya yote huanza kiroho,” Nilieleza.

“Yakobo 5:16 inasema, ‘Kwa hiyo ungamianeni makosa yenu ninyi kwa ninyi na kuombeana ili mpate kuponywa. Maombi ya mwenye haki yana nguvu tena yanafaa sana.’ “

Enyi marafiki, angalieni jinsi Biblia inavyotufundisha kuhusu kesi kama hizo. Kwanza kuungama na kutubu dhambi zetu, na kisha tuombe uponyaji. Kwa bahati mbaya, huwa tunafanya kinyume. Tunasahau sehemu ya kwanza ya maagizo haya na kuanza mara moja na sala, ambayo kwa kawaida haitoi matokeo yaliyohitajika.

Sitaki kupoteza muda kwa maombi ambayo hayatasikilizwa na Mungu. Kwa hiyo, mtu akija kwangu na ombi la kuomba uponyaji wake, jambo la kwanza ninaloomba huwa ni, “Niambie, hali ya maisha yako ya kiroho yakoje? Umeyasafisha na kuyaweka sawa?” Ikiwa anajibu kwa hasi, huwa napendekeza kwamba akafanye hivyo halafu aje kwangu tena. Jambo kuu lazima libaki jambo kuu. Kwanza tushughulikie ya kiroho, kisha ya kimwili. Hakuna maana katika kuomba uponyaji wa mtu ambaye moyo wake una ukoma wa dhambi. Niamini mimi, saratani mbaya zaidi sio hatari kama dhambi ndogo, kwa sababu saratani inaua mwili tu, lakini dhambi huharibu roho milele.

Siwezi kuwaelewa wale watu wanaosema kwamba wana karama ya uponyaji na kuwaombea wagonjwa bila kujali magonjwa yao ya kiroho. Kwa sababu tuna mambo zaidi ya

kutosha kwao! Uchungu, chuki, husuda, masengenyo, kinyongo, kukosa subira, kuudhika, hasira, kushuku, mawazo machafu, uchoyo na uasherati, hii si orodha kamili ya kile kilicho moyoni mwa Mkristo na kile kinachotoka moja kwa moja kutoka kuzimu. Na kwa mambo kama hayo tunafika mbele ya uso mtakatifu wa Mungu, tukijifariji kwa kuwaza kwamba tunaenda mbinguni! Lakini hili litawezekanaje, maana Neno la Mungu linatuambia waziwazi kwamba hakuna kitu najisi kitakachoingia katika ufalme wa mbinguni! Watu wengi wana uhakika kwamba wako njiani kuelekea mbinguni, lakini sijui jinsi watakavyoweza kuingia humo. Ikiwa Bwana atawaruhusu kuingia mbinguni, makao ya mbinguni yatatiwa doa na kuwa kuzimu.

"Ah!" wengine pengine watasema, "Sisi sote ni wenye dhambi, na kila mmoja wetu ni mchafu!" Ndiyo, hiyo ni kweli. Lakini ndiyo maana msalaba wa Yesu Kristo uliwekwa ulimwenguni, ambao kutoka kwake hutiririka chemchemi inayoweza kuosha na kusafisha dhambi zetu, na kutufanya kuwa weupe kuliko theluji! Hii hutokea kupitia nguvu ya ufufuo wa Yesu na kwa hiyo, anapokaa katika maisha mapya, ni lazima tufanywe upya. Mambo ya kale huwa yamepita! Kupitia uweza wa Kristo, uweza wa msalaba wake na kupaa kwake, sasa tunaweza kwenda mbele kutoka ushindi hadi ushindi, tukishinda dhambi!

Kwa hiyo, nilimwalika kipofu aje kwangu,

"Niambie, umemwona Mungu bado?" niliuliza.

"Hapana! Haiwezekani kumwona Mungu." alijibu.

"Je, umemwona Yesu akisulubiwa msalabani? Je, ulitambua kuwa ni kosa lako pia?"

"Hapana!" Zulu alianza kucheka. "Maana si sisi Waafrika, bali ni nyie wazungu mliomsulubisha!"

"Je, umetambua kwamba Bwana ni Mungu mtakatifu? Je, umetambua utakatifu wake?"

"Hapana..."

"Je, umetambua kwamba Kristo alisulubishwa kwa ajili yako? Kwamba alisulubishwa msalabani kwa ajili ya dhambi zako...?"

Yule kipofu alipokuwa akisikiliza kwa makini maneno yangu, macho yake ya kiroho yalifunguka ghafla na akasema, “Lo, sasa nadhani ninaelewa unachojaribu kuniambia...!” Na kwa maneno haya, kabla sijasema kitu kingine chochote, aliufungua moyo wake, akaungama dhambi zake tangu utoto. Bila kuacha, alidhihirisha dhambi moja baada ya nyingine, huku akirudia kusema, “Ee Mungu, mimi ni mdhambi mbaya sana!”

Na unajua nini kilitokea? Wakati huo yule kipofu, alipokuwa akiorodhesha jambo moja baada ya jingine huku akifungua maovu yake yote, aliruka ghafla na kupiga kelele, “Lo, macho yangu yamefunguliwa! Naona sasa!!! naona!!!” Hivyo macho yake ya nyama yaliweza kuona. Hata sikumwombea wala kumwekea mikono. Bwana alimponya bila ya hayo yoyote alipomjia kwa kutubu dhambi zake.

Je, unaona kinachohitajika ili sisi kusikilizwa? Mara nyingi hata hatutambui ni kwa kiasi gani dhambi zetu zinaweza kututenganisha na Mungu aliye hai. Lo, ukuta huu wa dhambi unaotutenga ni mbaya kiasi gani? Baadhi ya Wakristo huko Ulaya wameniambia ugumu wa hisia wakati unapoomba na maombi yako hayafikii kwa Mungu. Mtu huhisi kama blanketi zito, la chuma limetupwa juu yako. Billy Graham alipokuwa akihubiri injili huko Berlin Magharibi siku moja, mmoja wa wafanyakazi wake alimwambia, “Nilikuwa na hisia kwamba uamsho ulikuwa karibu kuanza, lakini daima kulikuwa na kizuizi kama ukuta wenye nguvu. Unafikiri ukuta huo ulikuwa nini na blanketi hiyo ya chuma ilikuwa nini? Hakuna kitu kidogo kuliko dhambi. Sio ustawi wa mali au fedha, ambayo bila shaka inaweza pia kuwa dhambi. Hata hivyo, si kile kinachotutenganisha na Mungu kwanza. Katika Afrika Kusini huwa tunawaambia watu mara kwa mara kwamba ikiwa mtu anakuja kwa Mungu na uhitaji, iwe wa kimwili au wa kiroho, wanapaswa kuhakikisha kwanza kwamba sala hiyo inasikilizwa.

Kwa maneno mengine, kila kitu ambacho kinaweza kuwa kizuizi kwa Bwana lazima kiondolewe njiani. Tukikusanyika kusali, hata tuwe wangapi, hata wawili tu, ni

sharti tuulizane kama kuna kitu ambacho kitakuwa ukuta wa kututenganisha na Mungu. Na ikiwa kipo, lazima kwanza tukiweke kwa utaratibu na kisha tu kuanza kuomba.

Ikiwa uhusiano wetu pamoja na Mungu na jirani zetu hauko katika hali ifaayo, sala hazina maana. Wala usidai kuwa na ukaribu na Mungu ikiwa huna ukaribu na kaka au dada yako. Biblia hutuambia bila kuridhiana kwamba mtu akisema kwamba anampenda Mungu lakini hampendi ndugu yake, yeye ni mwongo. Upendo kwa jirani ni amri ya Mungu, na bila utimilifu wake haiwezekani kuwa na ukaribu na Bwana. Injili ya Mathayo inasema, "...kwa jinsi mlivyomtendea mmojawapo wa hawa ndugu zangu walio wadogo, mlinitendea mimi.' " (Mathayo 25:40). Hii ni amri katika maisha yetu ya kiroho; kwamba jinsi tunavyokuwa na ukaribu na Mungu ndivyo tunawapenda majirani zetu Zaidi.

Nimekutana na watu wanaosema kwamba ni lazima kujitahidi kuleta amani ya ulimwengu, ambayo imani zote zilizopo leo zitaunganishwa na kutakuwa na umoja wa Wakristo, Waislamu, Wahindi, na kadhalika. Lakini hapana, hiyo si aina ya amani ambayo Kristo alizungumza mara moja, "Amani nawaachia, amani yangu nawapa, amani hii niwapayo si kama ile ulimwengu utoayo. Msifadhaike mioyoni mwenu, wala msiogope." (Yohana 14:27).

Kijana mmoja alikuja kwangu siku moja na kuniuliza kama nilifikiri nini kuhusu "amani hii ya ulimwengu wote". "Lo!" Nilijibu kwa kifupi. "Yote haya ni ya kishetani!"

"Unamaanisha nini?" akastaajabu. "Ni jambo jema sana kuwa na amani kwa wote!"

"Lakini amani hii ya ulimwengu wote ina manufaa gani ikiwa hakuna amani ndani ya moyo wako mwenyewe?! Weka maisha yako kwa mpangilio! Ungama dhambi zako kwa kuja msalabani, na hapo ndipo utapokea amani! Dhambi ikikaa moyoni mwako, shetani anaishi humo! Hali kama hiyo haiwezi kuwa amani ya kweli, bali ni amani ya bandia tu."

Kwa hivyo, jambo kuu lazima liwe kwanza. Kwa vyovyote vile, mambo ya kiroho yawe kwanza, na kisha ya

kimwili. Na hata ikiwa mtu hajaponywa katika mwili, lakini ameponywa kiroho, anaweza kupata maisha kamili ya ndani, maisha ya utele. Ana furaha, amani na upendo moyoni mwake. Kwa njia hii ugonjwa unaweza kuwa baraka kwa mtu, ukimleta karibu na Bwana na kumweka karibu Naye. Sio bure kwamba Neno la Mungu linatuambia kwamba, "...kwa maana mtu aliyekwisha kuteswa katika mwili ameachana na dhambi." (1 Petro 4:1).

Katika hali iliyo kinyume, ikiwa mtu anaponywa katika mwili, lakini anabaki mgonjwa wa kiroho, dhambi inayoishi moyoni mwake inapewa fursa ya kutenda na kujidhihirisha yenyewe kwa vitendo. Kwa mfano, mtu ambaye hapo awali alikuwa kilema au aliyepooza ambaye alianza kutembea kawaida atakuwa mraibu wa kucheza dansi, uasherati, na kuishi maisha ya kutisha ambayo yataishia katika uharibifu wa milele. Hivyo, uponyaji uliopokelewa utakuwa laana kwake. Ndiyo maana hatupaswi kusahau hili tunapowaombea wagonjwa. Mungu pekee ndiye anayejua ni nini bora kwa roho zetu, ikiwa ni afya ya miili yetu au ugonjwa. Na haituhusu sisi wanadamu kuamua hili, tukikubali kwa unyenyekevu mapenzi yake ni nini.

Kuna "waponyaji" na "wafanya miujiza" wengi lakini lazima tujaribu kila kitu na haswa katika nyakati hizi za mwisho. Sio kwa bahati kwamba Mtume Yohana alisema, "Wapenzi, msiamini kila roho, bali zijaribuni hizo roho mwone kama zimetoka kwa Mungu, kwa sababu manabii wengi wa uongo wametokea ulimwenguni. Hivi ndivyo mnavyoweza kutambua Roho wa Mungu: Kila roho inayokubali kwamba Yesu Kristo amekuja katika mwili yatoka kwa Mungu. Lakini kila roho ambayo haimkubali Yesu haitoki kwa Mungu. Hii ndiyo roho ya mpinga Kristo, ambayo mmesikia kwamba inakuja na sasa tayari iko ulimwenguni." (1 Yohana 4:1-3).

Wapendwa, maneno haya ya maandiko yana maana ya ndani zaidi kuliko wakati mwingine tunavyotambua. Hii haimaanishi kwamba tunapaswa kumuuliza mtu aliyepagawa na pepo kama anaamini kwamba Yesu alikuja katika mwili.

Kwa kweli, kuna mapepo ambayo yatajibu kwa ujinga, "Hapana, siamini," lakini kwa sehemu kubwa mapepo yanaamini pia. Yakobo 2:19 inatwambia kwamba, "...Hata mashetani yanaamini hivyo na kutetemeka." Kwa hivyo, bado inamaanisha nini kwamba Yesu alikuja katika mwili na kwamba Roho anayekiri jambo hili ni Roho kutoka kwa Mungu?

Katika waraka kwa Warumi, sura ya nane, mstari wa tatu tunapata jibu, "Torati ya Musa haikuweza kutuokoa kwa sababu ya udhaifu wa asili yetu ya dhambi. Kwa hiyo Mungu alifanya kile ambacho sheria haikuweza kufanya. Alimtuma Mwana wake mwenyewe katika mwili kama miili yetu sisi wenye dhambi. Na katika mwili huo Mungu alitangaza mwisho wa udhibiti wa dhambi juu yetu kwa kumtoa Mwana wake kuwa dhabihu kwa ajili ya dhambi zetu." Kwa hiyo, kile ambacho sheria haikuweza kufanya, Mungu alifanya kupitia Mwanawe, alipomtuma ulimwenguni katika umbo la mwanadamu. Kwa mfano, sheria inasema, "Usiibe, usizini, usiseme uongo, usijivune na kadhalika" Hata hivyo, kujua tu sheria hii haisaidii hasa dhambi inapotutawala. Ndiyo maana Mungu alimtuma Yesu kwetu katika mwili ili kuhukumu dhambi na kile ambacho sheria haikuweza kufanya ndani yetu, Mwana wa Mungu alikifanya.

Kwa hiyo, huyo Roho anayekiri kwamba Yesu anaweza kutuokoa kutoka dhambini na kuihukumu dhambi ni Roho kutoka kwa Mungu. Ni Roho anayekiri uponyaji na wokovu kutoka kwa dhambi! Fikiria juu ya hili, kwa maana ni muhimu sana na lenye msaada. Katika nyakati hizi za mwisho tunahitaji hasa karama ya hekima na karama ya utambuzi, kwa sababu tusipojifunza kupambanua roho, tutachukuliwa na mafundisho ya uwongo ambayo yanaenea zaidi na zaidi.

Tutaendelea na somo hili baadaye kidogo, lakini kwa sasa turudi kwa nabii Isaya, "Ndipo macho ya vipofu yatafumbuliwa na masikio ya viziwi yatazibuliwa. Ndipo kilema atarukaruka kama kulungu, nao ulimi wa aliye bubu utapaza sauti kwa shangwe. Maji yatatiririka kwa kasi katika nyika na vijito katika jangwa. Mchanga wa moto utakuwa

bwawa la maji, ardhi yenye kiu itabubujika chemchemi. Maskani ya mbweha walikolala hapo awali patamea majani, matete na mafunjo. Nako kutakuwa na njia kuu, nayo itaitwa Njia ya Utakatifu. Wasio safi hawatapita juu yake; itakuwa kwa ajili ya wale watembeao katika njia ile; yeye asafiriye juu yake, ajapokuwa mjinga, hatapotea." (Isaya 35:5-8).

Sura hii inatuonyesha hasa kile kinachotokea wakati uamsho wa kiroho unapoanza, kwa maelezo madogo kabisa. Kwa kufanya hivyo, maneno yanatimizwa kihalisi, "...Nchi iliyokauka itakuwa ziwa, na chemchemi za maji zitashibisha nchi yenye kiu." Mahali ambapo kulikuwa na ukavu na utupu, Bwana atatuma mvua nyingi ya baraka zake za kiroho na za kidunia. Katika kuthibitisha hili, nataka kukuambia kwa ufupi jinsi sura hii ilivyotimizwa kihalisi mahali fulani huko Afrika Kusini. Ninasema "mojawapo ya mahali" kwa sababu sasa kuna maeneo mengi katika nchi yetu ambako utimilifu wa maneno haya unaonekana waziwazi.

Eneo moja lililoitwa Tugela Feri lilikuwa kavu sana. Lilikuwa eneo kame na lenye ukiwa ambapo mvua kidogo sana ilinyesha, na kiroho lilionekana kuwa baya zaidi. Kwa miaka mia moja, wamishonari walikuwa wamejaribu kuhubiri Habari Njema huko, lakini hawakufaulu kwa sababu watu hawakutaka kusikia au kujua lolote kuhusu injili. Hii iliendelea mpaka Bwana, katika rehema zake kuu, akatuma ufufuo huko. Na kisha mamia na maelfu ya watu, walimgeukia Mungu, wakahamia kwenye msalaba. Baada ya mito mikubwa ya kiroho kuanza kumiminika huko, Yeye pia alifungua mbingu yake juu yao, ili sasa mvua inyeshe huko kwa miaka mingi, na watu wakasema kwa furaha, "Tangu Mungu aliye hai alipoanza kufanya kazi kati yetu, tunapokea mvua. kwenye ardhi yetu pia!"

Kwa hiyo Bwana alituma baraka za duniani pamoja na baraka za kiroho. Huyo ndiye Mungu wetu! Hakuna mwisho wa rehema zake! Katika kuponya nchi, pia aliwaponya watu walioishi humo. Wale waliokuwa wagonjwa katika mwili hawakuja tu kumjua Mwokozi wao na kuanza kumwamini, na kufanywa upya kiroho, lakini pia walipokea uponyaji wa

kimwili: vipofu walianza kuona, vilema wakaanza kutembea, mabubu wakaanza kupiga kelele na kuimba kwa furaha kubwa! Mambo ambayo nabii alikuwa ametabiri yalitimizwa katika maisha halisi. Sasa nataka kukuambia zaidi jinsi ilivyotokea.

Ghafla kukawa na njaa kubwa ya kusikia Neno la Mungu, na watu wakaanza kumiminika kutoka pande zote. Walikusanyika kwa mamia mahali ambapo injili ilihubiriwa, na baada ya mahubiri wengi wao walikaa kutakasa na kuweka maisha yao katika utaratibu. Wakati huo sikuwa nikimwita mtu yeyote kutubu na kuongoka. Neno la Mungu, ambalo lilikuwa hai na lenye nguvu, lilikuwa likipenya mioyo ya watu na kufanya kile lilichoitwa kufanya.

Hatukuwaambia watu kwamba wanapaswa kuungama dhambi zao kibinafsi, wala hatukuwafundisha jinsi ya kufanya hivyo. Lakini Roho Mtakatifu mwenyewe aliwahimiza wafanye hivyo huku akiweka juu ya mioyo yao kinini cha kusema na jinsi ya kusema. Walipotukaribia, walituuliza huku wakitokwa na machozi, “Tafadhali tupe nafasi ya kusema kila kitu. Hatuwezi kwenda nyumbani jinsi tulivyo. Hatutaondoka hapa kabla hatujasafisha maisha yetu mbele za Bwana.”

Walikaa kwa muda wa saa nyingi wakiwa peke yao na yule ambaye mbele yake walikuwa wameungama dhambi zao kwa Mungu. Walidhihirisha uchafu wa maisha yao na kuita kila kitu kwa jina lake. Walionekana wamekandamizwa na kushuka moyo walipoketi kwa saa nyingi wakingojea fursa hiyo, lakini punde tu walipoweza kuifanya hatimaye walijazwa na furaha ya kitoto kama nini! Lo, jinsi nyuso zao zilivyong’aa wakati huo, na jinsi macho yao yenye kilio yalivyong’aa kwa furaha! Hivi ndivyo Mungu alivyokamilisha kazi yake ya kuwaleta waliookolewa kanisani!

Pindi moja kulikuwa na mikutano mitatu ya jioni iliyopangwa kufanyika Ijumaa, Jumamosi na Jumapili. Ijapokuwa katika pindi kama hizo kwa kawaida mikutano yetu hufanywa nje, katika pindi hiyo tulikuwa na hema kubwa, ambalo lilionekana kuwa dogo sana kutosheleza wote waliotaka kuhudhuria. Siku ya Ijumaa usiku, mkutano

ulipokuwa ukiendelea, nilimwona msichana mdogo akiwa amelala chini mbele yetu. Kulikuwa na watu kila mahali, umati wa watu ulijaa karibu na hema, lakini msichana huyu alikuwa amelala bila kusonga. Baada ya mkutano nilihisi kuchoka sana na nikawageukia wafanyakazi, nikawaambia kwamba nilipaswa kuondoka ili nikapumzike. Wakati huo huo, niliwaomba waendelee kuongea na watu waliokuwa wakija kwa mkondo wa kukiri.

Saa chache baadaye wahudumu walikuja kwangu, wakiniomba niende nao. Walisema tayari wamepokea mamia ya watu waliotaka kusafisha maisha yao. Kwa kawaida kulikuwa na wafanyikazi hadi hamsini kwenye mikutano hii ambao wanashughulika na watu kufanya ungamo. Lakini hata idadi hii mara nyingi ilikuwa haitoshi, hivi kwamba walilazimika kukaa katika huduma yao kwa saa nyingi mfululizo, wakiketi usiku mzima bila kupumzika, na macho yao yalikuwa mekundu na yenye kuvimba. Mara nyingi imetokea kwamba watu wamelazimika kusubiri kwenye foleni kwa siku tatu au hata tano kabla ya kuweza kwenda kuungama na kufanya mazungumzo ya kibinafsi na mmoja wa washauri. Hawakutaka kuondoka, hata kama tuliwaomba waondoke. "Ina faida gani kwa mwanaume," walitujibu kwa maneno ya Maandiko Matakatifu, "ikiwa ataupata ulimwengu wote lakini akaidhuru nafsi yake? Hapana, hatuwezi kuondoka hapa hadi tuweke maisha yetu katika mpangilio. Ni lazima tufanye amani na Mungu."

Kwa hiyo, niliitwa na marafiki zangu, nikafika mahali pa mkutano ambapo kulikuwa na angalau watu mia mbili ambao walikuwa wagonjwa na wenye matatizo mwilini. Tayari walikuwa wameyasafisha maisha yao katika kuungama na sasa walitaka maombi ya uponyaji yafanywe kwa niaba yao. Katika matukio kama haya, wakati idadi kubwa ya watu ambao ni wagonjwa katika mwili wamekusanyika, tulikuwa tunaomba kwa kuweka mikono kwa mtu mmoja au wawili tu na angalau asilimia tano yao. Kwa wengine, tungeomba katika vikundi vya wagonjwa kumi hadi ishirini, wakati mwingine hata mia moja, huku

tukimwomba Bwana mwenyewe amguse kila mmoja wao. Kisha mara nyingine, uponyaji hufanyika bila kuwawekea mikono yetu. Wengi huponywa kwa kusikiliza mahubiri. Wengi zaidi waliponywa na Bwana huku wakiweka maisha yao sawa. Kwa kufanya hivyo, Yeye angegusa sio tu nafsi zao, akitoa uponyaji wa kiroho, bali pia miili yao. Hii hutokea bila mtu yeyote kuwa na karama ya uponyaji. Kwa maana hivi ndivyo Mungu hufanya, maana alisema, "Mimi ndimi Bwana daktari wako," na maneno haya bado yanafaa katika enzi yetu.

Jioni hiyo wafanyakazi waliniambia kwamba miongoni mwa umati huu wa wagonjwa mia mbili kumi walikuwa vipofu, ambao waliniomba niwaombee dua maalum, kwa kuwawekea mikono, ikifuatiwa na sala ya jumla kwa wengine wote. Na unajua nini kilitokea? Jioni ile Bwana alikuwa miongoni mwetu kwa nguvu na uweza mkuu kiasi kwamba kila mmoja wa wale vipofu kumi alipata kuona, wengi wao bila hata kuwekewa mikono.

Walipoingia tu chumbani kuombewa, macho yao yalifumbuliwa mara moja na kuona. Bila shaka, hii inaweza tu kuwatokea baada ya kuweka maisha yao katika utaratibu kupitia kuungama dhambi zao.

Lakini la kushangaza zaidi lilikuwa tukio lililofuata. Siku ya Ijumaa, mmoja wa wafanyakazi wetu alikuwa akiendesha lori lililojaa watu ambao pia walitaka kuhudhuria ibada hizi. Wazulu hawatambui kuwa lori linaweza kupakiwa mizigo kupita kiasi. Hata ikiwa kuna nikeli ndogo tu iliyobaki nyuma ya lori, bado huwa wanasema kuwa kuna nafasi kwenye lori. Na hivyo, walipokuwa njiani, gari lilisimamishwa na mwanamke kipofu aliyekuwa amesimama kando ya barabara na msichana mdogo. Baada ya kushuka kwenye gari, afisa huyo alimwendea na kumuuliza alichokitaka.

"Nilisikia, kwamba unaenda kwenye huduma kilomita arobaini kutoka hapa! Je, ninaweza kwenda na wewe huko?" Alisema yule mwanamke kipofu.

"Je, ninaweza kwenda naye?" Yule msichana mwongozaji aliyekuwa akimsindikiza naye aliuliza.

“Kwa bahati mbaya, hilo haliwezekani, gari tayari limejaa sana.” kaka yetu akajibu. *(Aliposikia maneno hayo, yule mwanamke alilia kwa uchungu)*.

“Niamini mimi! Kwa kweli sina njia ya kukubeba! Chaguo pekee ni ikiwa mtu kwenye lori atakubali kushuka na kukupa kiti chake.” Hata hivyo, kila mtu kwenye lori hilo alisema kwamba hawakuweza kufanya hivyo kwa sababu walikuwa wakisafiri kutoka mbali na walikuwa hawafahamu eneo hilo. Isitoshe, hawakuwa na ndugu wa kukaa nao. Kwa hiyo, iliwabidi waendelee na safari yao, wakamuacha kipofu huyo njiani.

Haya yote yalitokea siku ya Ijumaa alasiri, na siku ya Jumamosi karibu na usiku wa manane Bwana kwa rehema zake aligusa macho ya vipofu kumi na kuwapa kuona. Watu hawa wote walipokuwa wakirudi nyumbani Jumapili alasiri kwa lori, walimkuta mwanamke yuleyule akifurahi na kushangilia mahali palepale kando ya barabara.

“Nimekuwa na macho yangu! Sasa mimi pia ni mfuasi wa Kristo.” Alisema.

“Lakini hii ilitokeaje kwako?” walimuuliza kwa mshangao.

“Jumamosi usiku macho yangu yalifunguliwa na nikaona!”

Walipolinganisha wakati, ulikuwa ni wakati uleule. Mara tu Mungu alipowagusa wale vipofu kumi, alimhurumia mwanamke huyu na kugusa macho yake, akawapa kuona. Basi, Mola wetu ni mkuu! Basi rehema zake na uweza wake hauna mipaka! Hakuna kama Yeye!

Usiku huo wa Jumamosi, msichana yuleyule mchanga asiyeweza kusonga alikuwa bado amelala mbele yetu. Baada ya kuwaombea wagonjwa wote mia mbili, wafanyakazi waliniambia,

“Kweli, sasa kuna msichana mmoja tu aliyepooza aliyebaki. Amelala kwenye kibanda na tunahitaji kumwombea pia.”

“Je?! Lakini tutawezaje kufanya hivyo?! Hawezi hata kuongea!” Nilisema kwa mshangao.

Msichana huyu alikuwa amelala kwa mwaka mmoja na nusu, akiwa amepooza kabisa kutoka kwenye kichwa hadi vidole. Hakuweza hata kufungua macho yake. Makope yake tu yalisogea kidogo na kidole kimoja kwenye mkono wake wa kulia hakikusogea kwa shida. Alikuwa maiti hai. Wazazi wa msichana walijaribu kila linalowezekana. Alipelekwa katika hospitali tano tofauti na pale madaktari waliposhindwa kumsaidia, alibebwa kutoka kwa mganga mmoja hadi mwingine. Mmoja wao hata alikaanga vyura na kuviweka juu ya kichwa chake, na nywele na ngozi ya kichwa chake zikateketezwa mara moja. Lakini bila shaka hii "tiba ya farasi" pia haikufanikiwa. Kisha dada ya msichana huyo, ambaye alikuwa mwalimu, akamleta kwenye mkutano wetu na kumlaza chini mbele ya mhubiri.

"Unasema tumuombee! Lakini je, tayari ametakasa maisha yake?" Niliendelea kwa mshangao, nikiwageukia wafanyakazi.

"Ndiyo, amefanya hivyo!" walijibu kwa utulivu.

"Lakini hilo haliwezekani!" Nilishangaa. "Umemwulizaje! Hawezi kuongea kabisa! Aliwezaje kufichua dhambi zake?!"

"Tulifanya hivi: tukikaribia sikio lake tuliuliza, 'Je, umewahi kuwaasi wazazi wako?' "

Maandiko yanasema, "Waheshimu baba yako na mama yako, ili upate kuishi siku nyingi…" (Kutoka 20:12), na usipotii, unafanya dhambi. Haiwezekani kwa mtu ambaye ni mtiifu kwa Mungu kuwaasi wazazi wake. Na utii kwa wazazi haipaswi tu hadi umri wa miaka kumi na minane au ishirini, lakini wakati wote wakiwa hai. Kuwaheshimu baba na mama ni kutimiza agizo la Bwana ambalo limeshikamana na ahadi. "...upate baraka na uishi siku nyingi duniani." (Waefeso 6:3). Mtoto asiyemtii na kumheshimu baba yake na mama yake ni mbaya kuliko mpagani hata akiitwa Mkristo! Haishi kwa ajili ya utukufu wa Mungu, bali kwa ajili ya utukufu wa shetani na ufalme wake wa kishetani. Mtoto kama huyo lazima atubu na kuweka uhusiano wake na wazazi wake kwa utaratibu, huku akiomba msamaha

kutoka kwa wote wawili. Vinginevyo hataweza kupokea baraka za Bwana.

Ndiyo maana swali la kwanza kwa msichana huyu aliyepooza lilikuwa ni swali la utiifu.

“Je, umekuwa muasi kwa baba au mama yako hapo awali?”

Msichana alihamisha kope za macho yake kidogo kwa kujibu, na kwa harakati hiyo, unaweza kujua ikiwa ni “ndiyo” au “Hapana”. “Je, umekuwa ukiwatii walimu shuleni hapo awali? Je, umewahi kumdanganya mtu yeyote?”

Tena, harakati ya hila ya kope ilidhihirisha- “ndio”.

“Umewahi kuwa na wavulana hapo awali?”...

Kwa kusikitisha, jambo hili linahuzunisha sana siku hizi. Mara nyingi wasichana huolea wakiwa ni wachafu tayari. Ni nadharia ya kusikitisha! Je! mnajua, marafiki, kwamba katika maeneo fulani wapagani huwachunguza wasichana wao ambao hawajaolewa. Na ikiwa msichana si bikira tena, anatupwa nje. Hivyo ndivyo watu ambao babu zetu waliwahubiria injili walivyofanya! Je, inaonekana kwetu sisi sasa? Nimesikia mara nyingi kutoka kwa wasichana wazungu ambao huweka usafi wao kwamba wanadhihakiwa kwa hilo. Je, hiyo si nadharia mbaya?!

Unajua, tukiwa kwenye mada hii, nataka kusema jambo moja zaidi kuihusu. Katika miaka ishirini iliyopita ya uamsho, tulisadikishwa mara nyingi kwamba ikiwa msichana mdogo alikuwa na wavulana akilini mwake na mvulana akawa anawaza kuhusu wasichana, basi hawangeweza kuwa vyombo vinavyofaa kwa kazi ya Bwana. Pia tumeshuhudia mara nyingi kwamba Mungu ametumia baadhi ya vijana katika uwezo mkuu kiasi kwamba mamia na maelfu ya roho zimetubu na kumgeukia Bwana kupitia kwao. Walakini, mara tu mawazo ya mvulana yalipoonekana katika akili ya msichana kama huyo, Roho wa Mungu aliacha kufanya kazi mara moja. Ilikuwa vivyo hivyo kwa vijana isipokuwa wakati mawazo hayo yanatoka kwa Mungu na wakati Mungu Mwenyewe ameyaweka kwa kila mmoja wao. Lakini basi haya yote hufanyika kwa usafi kamili na kujitunza.

Vijana ambao umoja wao umewekwa na Mungu sio kwamba hawabusu tu, lakini pia hawashikani mikono ovyo ovyo. Hawagusani kila mmoja, na hawana kinachojulikana kama tarehe za mapenzi. Kwa kufanya hivyo, wanasema, "Siku tutakaposimama mbele ya Madhabahu ya Mungu, tutavaa vazi jeupe ambalo ni safi kweli kweli na lisilo na doa. Hatutaki kuwa wanafiki, tukiwa tumechafua vazi jeupe la arusi." Hivi ndivyo Wakristo wanavyofaa kuoa na hii ndiyo njia pekee ambayo Bwana anaweza kuwabariki wanandoa.

Wakati fulani niligusia jambo hili katika mahubiri katika mkutano huko Ujerumani, na kwaya ya vijana iligoma. Walitangaza kwamba hawataimba tena ikiwa ningehubiri. Lo, jinsi nilivyofurahi kwa hilo! Baada ya yote, wao si msaada kwangu kama mhubiri. Vile tu ni vyombo vinavyozuia Neno la Mungu! Kwaya inapaswa kuwa safi pia! Ni kazi gani inayoweza kufanywa kwa ajili ya Bwana na kwaya ya makahaba na washerati! Ni kazi gani inayoweza kufanywa na watu ambao hawaishi maisha safi na matakatifu!!! Hakuna! Wao ni kusanyiko chafu tu ambalo Bwana hawezi kutumia kwa kazi Yake!

Kiasi, usafi na utauwa vinahitajika na Bwana hata katika nyakati zetu za mwisho! Kwa hivyo, turudi kwenye kiwango cha kibiblia! Ukitazama maandiko kwa kina, utaona kwamba wakati Bwana anataka kutuambia jinsi kanisa lake linapaswa kuwa safi na lenye utauwa, anatoa mfano wa bibi-arusi kijana bikira safi. Mtume Paulo, lile jitu la kiroho, mtu aliyejazwa na hekima na maarifa ya Mungu, akizungumza na Wakristo, alisema. "Ninawaonea wivu, wivu wa Kimungu, kwa kuwa mimi niliwaposea mume mmoja, ili niwalete kwa Kristo kama mabikira safi." (2 Wakorintho 11:2).

Je, unaona jinsi tunavyopaswa kuwa kiroho? Kama msichana ambaye hajaolewa ambaye ni safi katika mwili. Hiki ndicho kiwango cha kiroho kwetu na hiki ndicho kiwango cha maisha yetu ya kiroho.

Mara nyingi ninapozungumza na wanawake, huwa ninasema, "Nionyeshe kwa maisha yako na mtazamo

wako kwa mume wako, kama mtazamo wetu kama Wakristo unapaswa kuwa juu ya Yesu, kwa sababu imeandikwa, “Basi, kama vile Kanisa linavyomtii Kristo, vivyo hivyo na wake nao imewapasa kuwatii waume zao kwa kila jambo.” (Waefeso 5:24). Bila shaka, katika nyakati zetu za kisasa hii ni mbali na kuwa kesi. Wake wa siku hizi wanaamini kwamba kunyenyekea na kuwatii waume zao ni ukiukaji wa haki na utu wao wa kibinadamu. Vema, ikiwa tunafikiri hivyo, basi hatuhitaji Biblia tena kwani inasema upuuzi!

Lakini nitawaambia kwamba mwanamke pekee anayeweza kuwa huru na mwenye furaha kweli ni yule mwanamke anayejitiisha kwa mume wake na kuishi kama Neno la Mungu lifundishavyo, si mwanamke anayetawala katika nyumba yake mwenyewe. Ikiwa wewe, mke, unataka “kuvaa suruali ya mume wako” katika masuala ya familia yako, basi unaweza kumpa sketi yako kwa usalama. Acha avae badala yako!

Kwa kusema hivi, sina maana ya kuwaondolea wanaume wajibu wao. Mume lazima awe mume katika maana halisi ya kibiblia ya neno hili, mume anayejitoa kwa mke wake kama Yesu alivyojitoa kwa kanisa ili kulitakasa. Soma Waefeso sura ya tano. Maneno haya yaliandikwa kwa ajili yetu sisi wanaume kwamba, “Ninyi waume, wapendeni wake zenu, kama vile Kristo alivyolipenda Kanisa akajitoa kwa ajili yake kusudi alifanye takatifu, akilitakasa kwa kuliosha kwa maji katika Neno lake,” (Waefeso 5:25-26). Je, inaonekanaje katika uhalisia wetu?! Wako wapi waume wanaowatakasa wake zao?! Wako wapi waume wanaoweka mfano mzuri kwa wake zao?! Wako wapi waume wanaowaonyesha wake zao na watoto wao kwa maisha yao kwamba wanatembea kweli mbele za Bwana?!

Ndiyo... Kweli dunia sasa imechafuka. Lakini fahamuni tu, enyi marafiki, ya kwamba hatuwezi kupata ufufuo kabla ya kila kitu kuwa sawa. Kwanza, mambo yote lazima yawekwe kwa mpangilio ufaao, ili yale maandiko yasemayo kweli yawe maisha yetu.

Sasa nitarudi kwenye hadithi ya msichana aliyepooza mwenye umri wa miaka kumi na minane. Fimbo iliniambia, "Sasa, alikuwa amekwisha kuzifunua dhambi zake, lakini Yesu anasema kwamba tukiziungama dhambi zetu na kuziacha, Yeye, kwa kuwa ni mwaminifu na mwadilifu katika ahadi zake, atatusamehe na kutusafisha na udhalimu wote."

Amini usiamini, Wakristo walipoanza kusali pamoja kwa ajili ya msichana huyu aliyelala kitandani bila kutikisika, nguvu za Mungu zilimjia kwa nguvu sana hata mifupa yote ya mwili wake ikatikisika na kutetemeka kama majani kwenye mti kwa sababu ya upepo mkali. Alinyanyuliwa kutoka kitandani kwa mikono isiyo ya kibinadamu na, akainuka kwa miguu yake, akakimbia. Hakuweza kuweka usawa wake, na alipojikongoja kama mwanzi, alianguka kwenye upande wake wa kushoto. Watu wachache waliokuwa wamesimama pale walimnyanyua na kumwinua na kumrudisha kwenye miguu yake. Kisha akaanguka tena upande mwingine na akainuliwa tena. Kisha mizani yake ikamrudia, naye akazunguka katika duara, akishangilia na kumsifu Bwana.

Muda ulikuwa wapata saa sita usiku. Ghafla, kana kwamba tulikuwa tunaota, umati mkubwa wa watu ulikusanyika karibu nasi. Hakuna aliyejua walikotoka au walivyokuja kwa wakati huo. Haielezeki, lakini wakati wa uamsho ni kana kwamba hewa yenyewe inapenyezwa na kujazwa na uwepo wa Mungu. Siwezi kueleza kwa sababu watu wasioamini kabisa hukusanyika mahali ambapo Mungu anafanya kazi, na Roho Mtakatifu hufungua macho yao kuziona dhambi zao, ili watubu mara moja na kumgeukia Bwana. Katika kisa hiki, watu walifunikwa sana hivi kwamba walihisi uwepo wa Mungu katika miili yao. Wale ambao hawakuupata uzoefu huu labda wangesema kuwa ni nadharia tu na mchezo wa mawazo. Naam, kila mtu alifikiri alichotaka kuhusu hilo. Lakini sisi ni wenye kiasi katika hukumu yetu, na kila kitu ni kulingana na mpango wa Mungu. Na ikiwa huniamini, basi njoo ujionee mwenyewe.

Katikati ya umati huu kulikuwa na wanaume watatu wasioamini kabisa ambao walifanya kazi katika ofisi ya Meya wa eneo hilo. Walitujia na kutuuliza, “Yuko wapi huyu msichana aliyeponywa? Anagretta yuko wapi?” Waliuliza bila huruma. “Huyo hapo,” tukawaelekeza kisha wakasema, “Tunataka kuwa naye peke yake, bila mhubiri na Wakristo wengine wote. Tunahitaji kumhoji yeye peke yake, ili kusiwe na mtu mwingine.”

Watu hawa hawakuamini kilichotokea. Kwa maana wako wengi zaidi duniani ambao ni kama Tomaso aliyesema, “Sitaamini kabla ya kuona kwa macho na kugusa kwa mikono yangu.” Kwa hiyo, wote wanne waliingia katika chumba tofauti. Walipotoka tena baada ya muda mrefu, walisema, huku wakimwambia Anagretta aliyeponywa hadharani, “Mwanamke kijana! Mungu aliyekuponya anaweza kweli kuwafufua wafu na kuwaangamiza walio hai! Uwe mwaminifu kwake mpaka kufa!” Hilo lilikuwa hitimisho lao. *(Leo msichana huyu ameolewa na ni mama wa watoto wawili.)*

Asubuhi iliyofuata, baadhi ya wafanyakazi walitaka kwenda na Anagretta kumtembelea baba yake, ambaye alikuwa akifanya kazi katika jiji lingine kama mlinzi kwenye lango la gereza. Baada ya kupata kibali, walikwenda huko pamoja naye, na alikuwa wa kawaida kabisa na mwenye afya njema, ambaye sasa ni mtoto wa Mungu aliyekombolewa na mwenye furaha. Walipokaribia gereza, waliuendea mlango na kubisha hodi. Baba ya Anagretta alitoka ili kuona kile walichohitaji, na wakati huo huo alimuona binti yake. “Lo!!!” Alipiga kelele. “Je, ni roho yako, au ni wewe mwenyewe, Anagretta?”

“Ni mimi, baba!” Alijibu.

Kisha akakimbia kuelekea kwake, akaacha mlango wa gereza wazi, hivyo wafanyakazi wetu walilazimika kumkumbusha kuufunga haraka iwezekanavyo kabla ya wafungwa wote kutoroka.

“Lakini hilo linawezekanaje?!” Baba aliyeshtuka alirudia tena bila kukoma. “Je, inawezekanaje?!”

“Yesu amenisamehe dhambi zangu!” Binti yake akamjibu, akiangaza kwa furaha. “Ameokoa roho yangu na kuuponya mwili wangu!”

Aliposikia maneno haya, mtu huyo aliinama chini na kusema, “Hakika huyu ndiye Mungu aliye hai! Hakuna mwingine kama Yeye!”

Hivi ndivyo jina la Bwana wetu Yesu Kristo lilivyotukuzwa na kusifiwa, na jinsi linavyotukuzwa kati ya watu wa Afrika Kusini! Lo, ni kweli jinsi gani kwamba wa mwisho watakuwa wa kwanza na wa kwanza wa mwisho! Haiwezekani kuelewa hili kwa akili ya mwanadamu! Sio tu kwamba vipofu wa kiroho wataona, mabubu wa kiroho watazungumza, na vilema wa kiroho watakimbia. Maneno haya ya kinabii ya Isaya pia yanatimizwa kwa maana ya moja kwa moja, halisi – katika mwili, ambao sisi ni mashahidi hai.

Lakini haya yote yakiwa hivyo, jambo kuu bado linabaki, ambalo nabii alizungumza hivi, “Nako kutakuwa na njia kuu, nayo itaitwa Njia ya Utakatifu. Wasio safi hawatapita juu yake...” (Isaya 35:8).

Roho ambazo zimeshika njia hii takatifu hupata wongofu kamili na mkamilifu, zikianza kuishi maisha tofauti kabisa, mapya. Lakini ole wake mtu ambaye, baada ya kujifunza ukweli mara moja, anarudi kwenye dhambi.

Wakati mmoja mganga mzee alitubu katika Feri ya Tugela. Alikuwa kipofu, lakini baada ya kutubu na kumwamini Bwana, macho yake yakafumbuliwa na akaona. Ilikuwa miezi michache tu baada ya uponyaji wake kwamba alivutiwa kurudi kwenye maisha yake ya zamani. Kwa hiyo, aliamua kuanza tena sanaa ya kishetani. Alienda kwenye mlima mrefu ili kukusanya mitishamba na kuchimba mizizi ambayo alikuwa ametumia kwa uchawi wake hapo awali. Mara tu alipopata mizizi sahihi na kuanza kuichimba, nuru ya macho yake ilipotea na akawa kipofu tena. Hakuweza kuuteremka mlima peke yake, alianza kupiga kelele kwa nguvu na kuomba msaada. Watu waliposikia kilio chake, walikuja

na kumpeleka nyumbani. Tangu wakati huo hadi leo amebaki kipofu.

Haikuwa bure kwamba Yesu alipozungumza na mtu ambaye alikuwa amemponya mara moja, alisema, “Baadaye Yesu akamkuta yule mtu aliyemponya ndani ya Hekalu na kumwambia, ‘Tazama umeponywa, usitende dhambi tena. La sivyo, lisije likakupata jambo baya zaidi.’ ” (Yohana 5:14). Hiyo ndivyo ilivyotokea katika kesi hii. Mara tu yule mchawi wa zamani aliporudi kwenye maisha yake ya awali na kuanza kutenda dhambi, akawa kipofu tena.

Mzulu mwingine, ambaye tayari alikuwa na umri wa miaka tisini, alikuwa amepooza na aliweza tu kuuburuta mwili wake kwa magoti yake chini kwa shida sana. Ilitokea kwamba mpagani huyu mgumu alisikia ujumbe wa wokovu wa injili na kumwamini Yesu. Bwana aliihurumia nafsi yake na kuuponya mwili wake kimiujiza, naye akweza kutembea kawaida. Baada ya kukaa kati yetu kwa siku mbili au tatu, alirudi nyumbani kwake. Alipoingia ndani ya kibanda chake, wanawe wakubwa walishangazwa na mabadiliko yaliyotokea ndani yake.

“Baba, umepatwa na nini?!” Alishangaa.

“Yesu aliniponya!” alijibu baba kwa furaha.

“Yesu?! Vizuri, lakini pia tunapaswa kutoa shukrani kwa roho za babu zetu waliokufa.”

Waliposema hivyo, mara moja wakamchinja ng’ombe huyo kwa nia ya kumtoa kafara. Kwa bahati mbaya, baba aliyeponywa hakupinga hili wala hakuwazuia. Wakati hayo yalipokuwa yakifanywa, wakati damu ya mnyama wa dhabihu ilipokuwa ikitiririka, yule mzee alibadilika na kuwa kilema wake wa zamani mbele ya macho ya wote, na punde baadaye akafa na hivyo kupita katika umilele.

Kwa hiyo, kweli kuu iliwahi kusemwa na nabii! Njia hii kwa hakika ni njia takatifu!

Wapendwa, nimesikia yafuatayo kutoka kwa watu wengi huko Uropa, “Ah, Erlo! Kwa hiyo unaweza kuhubiri Afrika! Huko bado unaishi maisha yasiyo na hatia! Ongea huko, lakini sio huku Uropa! Huku tuna maduka ya ngono

na televisheni chafu! Huku tunapata ponografia na mara kwa mara tunaona picha za wanawake na wasichana uchi ambao hujaza ulimwengu unaotuzunguka! Tunasikia muziki wa ulimwengu kila siku! Tunalazimika kuyasikiliza! Tumeshiba sumu hii yote! Kwa hivyo, hupaswi kutarajia sisi huku Ulaya ya kisasa kuishi unakohubiri! Unaweza kuwaambia watu wako, lakini sio kwetu...!"

Niseme nini kwa hili? Kwa kweli, kama vile chachu inavyochachua unga wote, ndivyo Wakristo wengine hutiwa chachu na dhambi! Naam, uthibitishwe zaidi katika hili! Lakini jua tu kwamba ni roho tu inayokiri kwamba Kristo alikuja katika mwili kushinda dhambi ndiyo roho inayotoka kwa Mungu. Roho nyingine yoyote ni roho inayotoka kuzimu. Kwa hiyo, jaribu na ujichunguze mwenyewe roho inayoishi ndani yako.

Yesu pia anataka kuona kanisa katika ulimwengu wa kisasa, uliostaarabika, ulio huru ambao ni safi na wenye utauwa. Wakristo wanapokuwa hivi, ndipo uamsho wa kiroho utaanza, ambao ni matokeo ya maisha matakatifu, yaliyotakaswa. Ili Roho Mtakatifu afanye kazi apendavyo, ni lazima awe na njia huru kwa ajili Yake katika maisha yetu. Haiwezekani bila hiyo. Roho wa Mungu anaitwa Roho Mtakatifu kwa sababu havumilii kitu chochote kichafu! Na wakati Roho huyu atakapoweza kufanya kazi kupitia kwetu, ndipo utukufu wa Mungu utakapoonekana. Hapo ndipo jangwa litakapokuwa bustani inayochanua, Ukristo utachanua kama dafu, na ulimwengu utajua kwamba Bwana ni Mungu, na ni Mungu yule yule aliye hai katika wakati wetu wa mwisho!

Ulimwengu uko mikononi mwa Wakristo! Muumbaji wa mbingu na nchi alikuwa na sababu aliposema, "Ikiwa watu wangu, wanaoitwa kwa jina langu, watajinyenyekeza na kuomba na kuutafuta uso wangu na kuacha njia zao mbaya, basi nitasikia toka mbinguni na kuwasamehe dhambi zao na nitaiponya nchi yao." (2 Mambo ya nyakati 7:14).

Marafiki wapendwa! Labda unaujua mstari huu moyoni lakini umewahi kuufikiria kwa uzito? Je, kweli umezingatia

maneno haya? Je, umeona sharti ambalo Bwana anatuwekea, akitaka kutusamehe na kuiponya nchi yetu? Kwa maana hapa Bwana anasema waziwazi kwako na kwangu, "...ikiwa watu wangu, wanaoitwa kwa jina langu, watajinyenyekeza na kuomba na kuutafuta uso wangu na kuacha njia zao mbaya, basi nitasikia toka mbinguni na kuwasamehe dhambi zao na nitaiponya nchi yao..." Uamsho hauanzii na watu wengine! Hauanzii na watu wa nje! Unaanza na sisi na ndani yetu, katika Kanisa la Kristo! Kwa hiyo, kazi yetu ni kuandaa njia ya Roho Mtakatifu kuanza kufanya kazi. Hakuna mtu mchafu anayeweza kuingia katika njia hii, ambayo inaitwa njia takatifu. Na njia hii ndiyo njia pekee kwa kila Mkristo. Ni mahali ambapo Mungu anataka tuwe. Lo, ingekuwa ajabu kama nini kama kanisa la Yesu Kristo lingeishi leo kwa namna ambayo utukufu wa Mwokozi wetu ungeweza kuonekana ndani yake!

Sura ya 14

Kila jambo kubwa lina mwanzo mdogo

Sura ya sita ya injili ya Marko inasimulia hadithi ya kuvutia kuhusu Yesu kuwalisha watu elfu tano. Hebu tusome. "Kwa hiyo, wakaondoka kwa mashua kwenda mahali penye utulivu, ambapo wangeweza kuwa peke yao. Lakini watu wengi waliwatambua na kuwaona wakiondoka, na watu kutoka miji mingi wakakimbia kando ya ufuo na kuwatangulia. Yesu aliona umati mkubwa wa watu alipokuwa akishuka kutoka kwenye mashua, na akawahurumia kwa sababu walikuwa kama kondoo wasio na mchungaji. Kwa hiyo, akaanza kuwafundisha mambo mengi. Wakati wa alasiri wanafunzi wake walimwendea na kusema, "Hapa ni mahali pa mbali, na tayari kumekucha. Uage umati ili waende kwenye mashamba na vijiji vilivyo karibu wakanunue chakula." Lakini Yesu akasema, "Ninyi walisheni." "Na nini?" wakauliza. "Tungelazimika kufanya kazi kwa miezi kadhaa ili kupata pesa za kutosha kununua chakula cha watu hawa wote!" "Mna mikate mingapi?" Aliuliza. "Nendani mkajue." Walirudi na kutoa taarifa, "Tunayo mikate mitano na samaki wawili." Kisha Yesu akawaambia wanafunzi waketishe watu katika vikundi kwenye majani mabichi. Basi wakaketi katika makundi ya watu hamsini au mia moja. Yesu akaitwaa ile mikate mitano na samaki wawili, akatazama juu mbinguni, akaibariki. Kisha, akaimega ile mikate vipande-vipande, akawapa wanafunzi wake mikate ili wawagawie watu pamoja na samaki. Wote wakala kama walivyotaka, na baadaye wanafunzi wakaokota vikapu kumi na viwili vya mikate na samaki. Jumla ya wanaume elfu tano na familia zao walilishwa." (Marko 6:32-44).

Kwa hiyo, akiwa mahali nyikani, Yesu alikuwa akihubiri na kuwafundisha watu. Ilikuwa ni jioni sana, na kwa kuwa watu walikuwa na njaa, wanafunzi wake walimwendea wakimwuliza wafanye nini. Inaonekana

walikusudia kupeleka kila mtu katika vijiji jirani ili kila mtu anunue chakula. Hata hivyo, kwa kujibu hili, Yesu alisema, "Wapeni ninyi chakula." Kwa hiyo, aliwapa wanafunzi kazi ya kulisha umati. Ilikuwa kwao kwamba Bwana alikuwa amewapa jukumu hili. Mtu anaweza kufikiria tu kiasi cha shida yao waliposikia amri ya Bwana wao. Umati mkubwa wa watu ulikuwa umekusanyika kumsikiliza Yesu. Kama maandiko yanavyotuambia, kulikuwa na wanaume wapatao elfu tano peke yao, bila kuhesabu wanawake na watoto.

Baada ya kuhesabu akilini mwao ni kiasi gani cha pesa ambacho wangehitaji kuwalisha wale wote waliokuwapo, wanafunzi walimwambia Yesu, "Bwana, hatuna fedha kiasi cha dinari mia mbili ili kila mtu apate angalau kidogo." Ujumbe huu, hata hivyo, haukumzuia Bwana wao, ambaye aliwaonya kwamba wasiwaache watu waende bila kuwalisha.

Wapendwa, maneno haya "wapeni chakula" bado ni ya kweli kwa wanafunzi wa Kristo leo. Baada ya yote, mnajua kwamba Bwana pia anatuambia, "...Enendeni ulimwenguni mwote, mkaihubiri injili kwa kila kiumbe." (Marko 16:15). Na ikiwa unajiita mfuasi wa Yesu, basi hiyo pia ni dhamira yako. Haijaandikwa bure kwamba damu ya makafiri itatozwa kutoka kwa mikono yetu. Kazi yetu ni kuleta ujumbe wa wokovu kwa ulimwengu kwa kumhubiri Kristo kwa ulimwengu, si sana kwa midomo yetu, lakini kwa maisha yetu na kutembea kwetu mbele za Mungu. Maisha yetu ni injili tunayowahubiria watu. Maisha matakatifu, sio "maneno matakatifu tu" hushinda roho zingine. Hivi ndivyo Bwana anavyotaka wanafunzi Wake wawe. Wanafunzi ambao wanapaswa kuwa mashahidi Wake walio hai.

"Ah, hapana! Sio kwangu! Sio kitu ninachoweza kufanya! Sina uwezo tu! Hata hivyo siwezi kufanya hivyo!" Maneno kama haya husikika mara nyingi leo. Lakini hata katika kisa kilichoelezwa hapo juu, Bwana alidai jambo lililoonekana kuwa lisilowezekana kutoka kwa wanafunzi Wake, akisema, "Wapeni ninyi chakula," huku wakiwa hawana kitu. Hakuna hata mmoja wao aliyekuwa na kipande

cha mkate wakati huo! Hakuna hata mmoja wao! Kwa hiyo, walikuwa katika hali ya kukata tamaa. Baadhi yao walikuwa wakijiuliza ni wapi wangeweza kwenda kununua mikate mingi kiasi kile, wengine walikuwa wakipiga hesabu ni kiasi gani ingewagharimu. Ni mwitikio unaojulikana wa kibinadamu, sivyo?

Kwa hivyo, tuna nadharia sawa katika akili zetu wakati Bwana anapotuamuru kuhubiria ulimwengu wote. Kisha huwa tunafikiri na kutafakari gharama ya kufanya agizo hili. Na sasa inapendekezwa kwamba tuanze kuomba kwa ajili ya uamsho, ili Mungu atende na moto ushuke kutoka mbinguni na kutikisa ngome za shetani. Kwa hiyo huwa tunaomba na kusali, tukimsihi Bwana afanye mambo makuu, ili watu watubu kwa maelfu na ulimwengu wenye dhambi umjue Mwokozi wake. Lakini miezi na miaka hupita, halafu tunazeeka, vichwa vyetu hugeuka kijivu, na labda mguu mmoja tayari uko kwenye jeneza, lakini hakuna uamsho. Isitoshe, mambo huzidi kuwa mabaya na yaliyozorota zaidi kiroho. Wakati mwingine tunafunga na kumwomba Bwana achukue hatua mapema kuliko baadaye, ili hata tupunguze uzito katika mchakato huo. Nani ajuaye kama tusingeendelea zaidi katika juhudi zetu kama tungekula kwa shukrani na kuwa na afya njema zaidi katika mwili. Kwa hivyo, juhudi zetu zote ni bure. Mungu hajibu maombi yetu. Unafikiri ni kwa nini?

Suluhisho la tatizo hili kwa wanafunzi wa Yesu halikuwa wao kwenda katika vijiji vya jirani na kununua mikate. Yesu alipowaagiza wakawalishe watu, alikuwa akiwaomba wawape kile walichokuwa nacho tayari. Ndio, lakini hawakuwa na chochote! Walipaswa kufanya nini?

Na wakati huo tu, walipokuwa wakitazamana kwa kuchanganyikiwa, mmoja wa wanafunzi, Mtume Andrea, akaja na kumgeukia Yesu na kusema kwamba kulikuwa na mvulana miongoni mwa watu ambaye alikuwa na mikate mitano ya shayiri na samaki wawili. (Yohana 6:9).

Hebu fikiria, mikate mitano tu na samaki wawili! Hicho ni kitu kidogo sana! Hicho ni kiasi kidogo tu cha chakula

ambacho kingemtosha kijana huyu mdogo! Pengine ni kile ambacho mama yake mlezi alikuwa ametayarisha na kumpa ili aendelee na safari yake. Lakini ilikuwa kwa jambo hili dogo kwamba mwanafunzi wake alikuja kwa Kristo pamoja na kile mvulana mdogo alicholeta na kumpa. Mtoto huyu hakuwa mfuasi wa Kristo, wala hakuwa mwanatheolojia kama wanafunzi halisi wa Kristo, ambao, kwa maneno ya kisasa, wanaweza kuitwa hivyo. Ingawa hawakuwa na kitu cha kuwapa watu – mvulana huyu alikuwa na kitu. Ingawa alichokuwa nacho kilikuwa kidogo sana, Yesu alitumia udogo huo kulisha maelfu.

Mnaona, marafiki, mara nyingi sana tunafanya makosa makubwa kufikiri kwamba Bwana hufanya mambo yale yale ambayo sisi wanadamu hufanya. Ikiwa mtu huchukua kitu, daima huanza na kile kikubwa iwezekanavyo. Lakini kwa sababu fulani jambo hili kubwa kawaida huwa dogo na dogo zaidi hadi kutoweka kabisa. Njia ya Bwana ni tofauti kabisa. Akitaka kufanya kitu, huwa anaanza na kitu kidogo. Na kisha hicho kidogo hukua na kuongezeka kuwa kitu kikubwa. Hii ndiyo tofauti kati ya kazi ya Mungu na kazi ya wanadamu.

Bila shaka, ninaamini kwamba katika mioyo ya Wakristo wengi kuna tamaa kwamba watu wengi wasiomcha Mungu watatubu na kumjua Bwana. Pia ninaamini kwamba maelfu ya watoto wa Mungu wanaomba kwa ajili ya uamsho wa kiroho na kazi yenye nguvu ya Roho Mtakatifu. Ni kweli kwamba ninapata ugumu kufikiria jinsi itakavyokuwa ikiwa Mungu angeanza kufanya kazi mara moja kwa nguvu kuu. Lakini tusinyooshe mawazo yetu, kwani Yeye hafanyi kazi tunavyotamani na tunavyowazia. Mungu huwa haanzi na kitu kikubwa. Kwa hiyo, katika kisa hiki Mungu alianza na mvulana mdogo, na ninashukuru kwamba wanafunzi wa Kristo walipomwona mvulana huyu mdogo, hawakumweka kando na kusema, “Lo, umetuletea nini hapa! Ulicho nacho ni kidogo sana hivi kwamba hakiwezi kuwa na maana!” Hapana, walikuwa tayari kuchukua kidogo hicho na hivyo wakapokea kikubwa.

Kwa hivyo, marafiki, ikiwa tunataka kumtumikia Bwana na kuwa vyombo vinavyofaa kwa matumizi yake, basi lazima pia tujifunze kuthamini mambo madogo zaidi. Anayepuuza mambo madogo hastahili makubwa! Ikiwa tunataka Roho Mtakatifu afanye kazi kupitia kwetu, basi lazima tuwe waaminifu kwa Mungu katika mambo madogo kabisa. Nasema hivi kwa sababu hapa ndipo sisi wakristo tunafanya makosa makubwa na kupoteza baraka zetu. Tunaomba na kumsihi Bwana kuchukua hatua mikononi Mwake, huku tukimtarajia atende jinsi tunavyowazia. Kwa kufanya hivyo, huwa tunasahau Neno la Mungu, linalosema kwamba njia zake si njia zetu na mawazo yake si mawazo yetu. (Isaya 55:8). Ndiyo maana ni muhimu sana kwetu kuwa na hekima katika jambo hili.

Nadhani unaweza kuona sasa kwa nini huko Afrika Kusini huwa tunasema kila mwamini lazima awe Mkristo aliye hai ambaye mito ya maji ya uzima hutoka tumboni mwake. Kila mtu, bila ubaguzi, anaweza na anapaswa kuwa mtumishi, awe ni mtu mzima au mtoto mdogo. Kila mtu lazima amletee Bwana kile alichonacho.

Tunaweza kushangaa tu tabia ya mvulana yule. Alikuwa na uwezo wa kusema, “Hapana, hapana! Siwezi kutoa chakula changu! Ni kwa ajili yangu! Sitaki kufa njaa!” Lakini mvulana huyu alikuwa tayari kutoa kila kitu alichokuwa nacho kwa wengine, na kupitia hiyo sio yeye tu, bali pia watu wengine zaidi ya elfu tano walilishwa. Jambo hili dogo lilikuwa mwanzo wa muujiza mkuu wa Mungu!

Sasa hebu tuangalie tabia ya Yesu. Alipochukua vipande vya mkate na samaki wawili kutoka kwa mvulana, Aliinua macho yake mbinguni na kumshukuru Baba yake wa mbinguni. Lo, ni Wakristo wangapi wanatenda dhambi hata badala ya kumshukuru Bwana kwa kidogo walicho nacho, wananung’unika na kulalamika, wakisema, “Lo! Hii haina maana sana!” Rafiki zangu, kwa kupuuza namna hiyo dhambi kubwa hutendwa! Tunapaswa kumshukuru Mungu kwa mambo madogo zaidi, na kuwa waaminifu kwake hata katika mambo madogo!

Kuna hadithi kutoka kwa maisha ya watu wa kidunia, ambayo inasimulia jinsi mvulana alienda kwa matembezi kwenye bustani na mpenzi wake. Alipofika pale, aliketi kwenye benchi na kusema, "Oh, kama ningekuwa na mikono elfu moja ya kukukumbatia...!" Kisha msichana mjinga akamwambia, "Kwa nini hutumii mikono miwili uliyo nayo?"

Bila shaka, kama Wakristo, hatufanyi hivyo. Hivyo ndivyo ulimwengu unavyofanya. Lakini utakubali kwamba msichana huyo mchanga aliangazia kweli moja ya kiroho kwa jibu lake. "Loo, kama kwa midomo elfu moja ningeweza kukusifu Wewe, Bwana!" – tunaimba kwa wimbo mmoja wa kiroho, lakini vinywa tunavyo wala hatuvitumii. Ni mara ngapi tunaweza kusikia, "Loo, kama ningeweza kuhubiri! Loo, kama ningekuwa na karama ya uponyaji! Laiti ningepewa mamlaka, ningefanya nini basi!" Nilimjua mwanamke ambaye alipenda kusema, "Kama ningekuwa mwanamume, basi nyote mngepitia jambo fulani!" Hata hivyo, hakutumia alichokuwa nacho.

Loo, tunaweza kuwa wajinga jinsi gani? Pengine hakuna watu wasio na akili kuliko sisi Wakristo. Sio bure kwamba Neno la Mungu linasema kwamba wana wa ulimwengu huu wana akili zaidi kuliko wana wa nuru. Na hii, kwa bahati mbaya, ni kweli! Mara nyingi wana akili zaidi kutuliko sisi! Je! watoto wa mfalme wa ulimwengu huu wanafanya nini ili kuvutia roho za watu! Hawapuuzi ugumu na hawaishii kwenye vizuizi kufikia malengo yao. Wana hata ujasiri wa kuingia katika makusanyiko ya watu wa Mungu ili kutekeleza kazi yao ya uharibifu. Hivi ndivyo wanavyomtumikia mfalme wao! Je, sisi Wakristo tunafanya nini kwa ajili ya Bwana? Ulimwengu huu unapaswa kuwa umelala miguuni pa Kristo! Je, tunafanya nini? Tunakimbia shida, kwa sababu, tunaona ni ngumu sana kwetu! Majaribu ni makubwa sana kwetu, na tunataka kukimbilia mahali ambapo hakuna shetani. Lakini hakuna mahali ambapo shetani hayupo.

Agano la Kale linatuambia kuhusu mzee ambaye labda unamfahamu. Alikuwa na umri wa miaka themanini na

mitano, lakini Nchi ya Ahadi ilipogawanywa katika makabila kumi na mawili, aliomba mahali pagumu zaidi pa kuishi – mlima ambapo watu wa majitu waliishi. Hakushtushwa na maneno ya wale skauti waliotumwa huko, ambao walisema, “Sisi ni kama mchwa tukilinganishwa nao.” Mtoto huyu wa miaka themanini na tano alitaka kwenda huko, akiwa na uhakika kwamba hata huko Bwana angekuwa pamoja naye na kumpa ushindi. (Yoshua, sura ya 14). Lo, jinsi hii inavyoonekana tofauti sasa na sisi! Sisi, ambao tunapaswa kuwa watu wa kiroho, kwa kweli ni kama dhaifu!

Lakini turudi kwenye maandishi yetu. Yesu aliwaambia wanafunzi wake, “Wapeni ninyi chakula.” Na hawakuwa na mikate. “Kwa hiyo, itafuteni kati yenu!” Kristo aliendelea. “Hamna lolote kweli?” Na kwa hiyo, baada ya kupekua, wanafunzi walimkuta mvulana huyu na kile alichokuwa nacho na wakamletea Bwana wao. Walipomwuliza Bwana kama wawapeleke watu vijijini ili kila mtu ajitunze mwenyewe, au wachukue fedha kununua chakula cha watu wote, alijibu, “Hapana, nataka ulicho nacho. Tafuta kile ambacho tayari unacho kati yako na ukitumie.”

Hebu tuangalie kwa karibu maneno haya. Sisi wanadamu huwa tunapuuza kile tulichonacho, tukitafuta kitu kingine zaidi. Mungu hafanyi kazi hivyo. Akitupa kitu, huwa anataka kitumike. Hatupaswi kurudia kosa lililofanywa na mtu mmoja ambaye baadaye aliitwa mtumwa mwovu na mvivu. Baada ya yote, unakumbuka mfano huu ambao Yesu alisema wakati mmoja. Mtumwa mmoja alipewa talanta tano na bwana wake, mtumwa mwingine talanta mbili, na wa tatu alipewa talanta moja tu. Wa kwanza na wa pili walitumia kile walichopewa, lakini yule aliyekuwa na talanta moja akaenda akaizika. Bwana aliporudi na kujua jambo hilo, alimhukumu mtumwa mvivu na kuchukua talanta pekee aliyopewa na kusema, “Kwa maana kila mtu mwenye kitu ataongezewa, naye atakuwa navyo tele. Lakini kwa mtu yule asiye na kitu, hata kile alicho nacho atanyang’anywa.” (Mathayo 25:29).

Mnaona, marafiki wapendwa, jinsi ilivyo hatari kupuuza vitu vidogo na kutoviweka katika matumizi. Jambo hilohilo

linaweza kutupata. Mungu anaweza kuchukua kidogo tulichonacho, hivyo kitumie na kumshukuru kwa hilo! Usitafute zaidi, bali mwombe Bwana neema ya kupatikana mwaminifu katika kile ambacho tayari umepewa.

Kabla ya uamsho kuanza, Mungu alipoanza kufanya kazi yake kwangu, Alianza na kitu ambacho hakikuwa na thamani kubwa machoni pangu. Hapo awali nilikuwa nimefanya mikutano mikubwa, nikijaribu kupata watu wengi iwezekanavyo wahudhurie. Nilikuwa nimechapisha mialiko kwa mamia, nikawapa watu, na walipokuja, nikawashawishi kumkubali Yesu na kujiweka mikononi mwake. Wakati, mwanzoni mwa uamsho, Roho Mtakatifu alipoanza kufanya kazi katika maisha yangu, jambo la kwanza alilofanya ni kunionyesha dhambi zile zilizokuwa akilini mwangu wakati huo, mambo madogo ambayo sikutaka kuyatilia maanani. Hata hivyo, hawa "vitu vidogo" walikuwa mbweha wadogo (kama Neno la Mungu linavyowaita) waliokuwa wakiharibu shamba langu la mizabibu. (Wimbo Ulio Bora 2:15).

Na kisha Bwana akaniambia, "Erlo, kuna faida gani kwako kuwahubiria wengine ikiwa maisha yako mwenyewe hayako sawa? Kwa maana mtazamo wako kwa yule aliye mdogo kabisa kati ya wale wanaoniamini uko mbali na jinsi inavyopaswa kuwa kulingana na maandiko." Hii ilikuwa ni sawa na pigo la kiatu kwangu. "Ah," nikajiambia, "Sijali lolote! Wakuu wa nchi, watawala, wafalme – kwao ni hakika! Lakini ninajali nini juu ya wajinga, wasio na maana,!" Mungu, hata hivyo, aliitazama kwa njia tofauti. Alinieleza wazi kwamba hata katika mambo madogo lazima tuwe waaminifu.

Neno la Mungu linasema mtu asiyeweza kutawala nyumba yake hawezi kulitawala kanisa lake. Ikiwa hawezi kuishi sawa na mke wake na watoto wake, basi anawezaje kuwatawala wengine! Kwa kusikitisha, ijapokuwa amri hii ni wazi kwenye Biblia, si jambo la kawaida kwa sisi Wakristo kuruhusu jambo hilo litukie. Maandiko hayana umuhimu tena kwetu katika suala hili. Jinsi mambo yalivyo katika

familia zetu na katika nyumba zetu wenyewe ni mambo madogo ambayo hayahusiani na huduma ya kiroho. Na kwa kupuuza haya yanayoitwa “vitu vidogo,” tunasimama mimbarani na kufanya mahubiri mazuri, bila kutambua kwamba ni wakati huo tunapoteza baraka zetu.

Katika kuwafundisha watu, Yesu alifikia kusema moja kwa moja na kwa uwazi kabisa, “Ikiwa hamkuwa waaminifu katika mali ya kidunia, ni nani atakayewaaminia mali ya kweli?” (Luka 16:11). Kwa hiyo, ikiwa hujawa mwaminifu katika masuala ya fedha na mali, Bwana hawezi kukubariki kiroho pia. Unaona yote yanaanzia wapi?! Ndivyo ilivyo katika maisha ya duniani. Ikiwa sisi si waangalifu na waaminifu mahali petu pa kazi, Mungu hawezi kutuamini kufanya kazi katika shamba lake la mizabibu.

Labda mtu atasema kwa hili, “Loo, haya yote yana uhusiano gani na mambo ya kiroho na huduma yangu katika kanisa? Mimi ni mzuri sana kwa kile nilichopewa kufanya! Ninaweza kuhubiri, kuimba, na kumshuhudia Mungu. Kwa hiyo, sina shaka kwamba nimeokoka! Je, ni muhimu kwamba sijakuwa mwaminifu katika kazi yangu?! Kwa hivyo, ni nini ikiwa nimekosea kuhusu swala la pesa?! Kwani ni jambo kubwa? Je, hilo ndilo jambo la maana kwa Mungu?!”

Marafiki wapendwa, tunaweza kuelewa na kutafsiri hii jinsi tunavyotaka. Jua tu kwamba Mungu aliye mbinguni anasema jambo moja, “Hujakuwa mwaminifu, kwa hiyo siwezi kukubariki!” Ikiwa wewe, mke, unaishi na mume wako na hufanyi yale ambayo Biblia inakufundisha kufanya, basi wewe pia huna uaminifu kwa Mungu na kwa mume wako. Lichukue Neno la Mungu mikononi mwako na usome kwa makini linachosema kuhusu mke na jinsi anavyopaswa kuhusiana na mume wake. Usijihesabishe kwa kusema kwamba siku hizo zimepita na tunaishi katika wakati tofauti. Je, hujui kwamba Biblia imeandikwa kwa karne zote na maneno yake bado ni halali leo? Jichunguze na useme mbele za Bwana, je, wewe ni mke wa aina inayostahili kuwa kwa mujibu wa Maandiko Matakatifu? Je, maisha yako na tabia

yako nyumbani inalingana na ulichosoma? Ikiwa sivyo, basi hakuna maana katika kuombea kazi ya Mungu, kwa kuwa wewe ni kizuizi kwa kazi ya Roho Mtakatifu.

Vivyo hivyo, mume, angalia mtazamo wako kwa mke wako tena na tena! Je, unampenda kama vile Biblia inavyokufundisha kumpenda? Je, unampenda kama mwili wako mwenyewe? Je, unamheshimu kama mrithi mwenza wa maisha ya neema? Je, unatambua kwamba yeye ni dhaifu zaidi katika mwili kukuliko, na kwa hiyo anahitaji wewe umsaidie? Je, unaishi kwa njia ambayo kujitiisha kwake kwako ni furaha kwake? Je, wewe ni mvumilivu kwake, kama Kristo alivyokuwa na kanisa Lake, au wewe ni mkali, mkorofi, na mdai? Ikiwa mtazamo wako kwa mke wako haupatani na Maandiko Matakatifu, basi sala zako haziwezi kujibiwa kwa sababu ya kikwazo ambacho wewe mwenyewe umeweka katika njia yako.

Wazazi! Je, mnawalea watoto wenu katika hofu ya Bwana? Je, wanawaona kama mwanga? Je, unaishi kwa njia ambayo wanataka kuwaiga? Watoto, je, ninyi ni wa furaha na faraja kwa wazazi wenu? Je, wanaweza kubariki matendo na mienendo yenu? Je, utiifu wenu unaweza kuwa kielelezo kwao cha jinsi utii wao kwa Mungu unavyopaswa kuwa?

Usiseme, rafiki, kwamba huwezi kuwa vile unavyopaswa kuwa kulingana na Neno la Mungu kwa sababu mume wako au mke wako, watoto wako au wazazi wako hawaishi maisha yanayostahili. Bwana anakuuliza wewe binafsi leo, je, uko mahali pako panapostahili mbele zake? Anataka kuanza na wewe, na kusema kupitia maisha yako yaliyobadilika kwa roho za jamaa zako na wengine wengi.

Wapendwa wangu, pengine wengine wenu wangependa kupata baraka maalum na kukutana na Bwana. Niambieni tu, tafadhali, mnafikiriaje? Fikiria mfano mmoja ulioachiwa kwetu katika kurasa za Maandiko Matakatifu. Nabii Eliya alipokuwa pangoni, Mungu alisema naye na kumwambia atoke nje apande mlimani kukutana naye. Na Eliya alipofanya hivyo, Bwana alimtokea, lakini jinsi gani? Kwa

namna gani? Kwanza, upepo mkali ulivuma, kwa hiyo, milima ikatikisika na miamba ikaporomoka. Lilikuwa jambo kubwa, sivyo? Ikiwa jambo kama hilo lingetukia leo, ulimwengu wote ungejua juu yake katika muda wa saa chache, na Wakristo bila shaka wangesema kwamba hakika hilo lilikuwa udhihirisho wa nguvu za Mungu. Milima ingetikisika, na kila kitu kingebakia mavumbi na majivu. Lakini maandiko yanasema kwamba Bwana hakuwamo katika upepo huo wenye nguvu. Kisha kukatokea tetemeko kubwa la ardhi! Lakini Bwana hakuwa ndani yake pia. Baada ya tetemeko la ardhi, moto ulishuka kutoka mbinguni. Lakini Bwana hakuwa ndani yake pia. Ulikuwa moto wa ajabu uliowaka sana lakini Mungu hakuwa ndani yake. Ni baada tu ya haya yote kupita ndipo upepo mtulivu ukavuma, na ndipo nabii alipofunika uso wake (1 Wafalme 19).

Je, mnaelewa somo hili, marafiki? Tunatazamia mambo makuu na kutafuta mambo makubwa, bila hata kutambua kwamba tunapita kwenye upepo mtulivu ambao ndani yake Bwana wa ulimwengu wote mzima anajidhihirisha. Lo, ni mara ngapi tunakuwa waasi kwa Roho wa Mungu mioyoni mwetu! Ni mara ngapi tunakuwa na haraka ya kuwaambia wengine kumhusu Roho Mtakatifu, ingawa hatuoni matunda ya Roho ndani yetu wenyewe! Tunaweza kuwa wavumilivu katika kudai kutoka kwa Bwana mambo makuu tunayotamani, kama mwana mpotevu ambaye alisema, "Nipe, Baba, sehemu ya mali yako ambayo ni yangu! Nipe sehemuyangu! Nina haki nayo na ninaitaka sasa! Nipe!..." Baba yake hakubishana naye akampa alichomwomba. Lakini nini kilifanyika basi...?

Je! si hivi ndivyo inavyotukia sasa? Huwa tunamwomba Baba wa Mbinguni kwa bidii kitu fulani, na punde tu tunapokipokea, mara nyingi huwa hatujui la kufanya nacho. Miaka mingi inapita na tunaipoteza, tunabakia kitupu, masikini...! Na inaweza hata kutokea kwamba mara tu tumepokea mengi, tutajikuta kiroho kwenye shimo na pembe za nguruwe. Ndiyo, mambo mengi yanaweza kutupata ikiwa hatutatunza usafi wa moyo na maisha yetu. Si hivyo tu, bali

katika hali hiyo ya uchafu mtu anaweza kupata jibu kutoka kuzimu, ili shetani awashe moto wake wa ajabu kwenye ulimi wake na moyoni mwake, moto ambao hakuna Mungu ndani yake.

Kwa hiyo, wapenzi wangu, inaonekanaje kwenu? Ikiwa unataka uamsho, ikiwa unataka kupata kitu kikubwa, basi jizatiti na wazo kwamba huanza kidogo. Ikiwa wewe ni mume na baba, basi unahitaji kuweka uhusiano wako na mke wako na watoto kwa utaratibu, kisha uwe mume wa kweli, mzuri na baba mwema. Ikiwa unafanya kazi, basi onyesha uaminifu katika eneo lako la kazi na uwe Mkristo wa kweli huko. Tufunge midomo yetu, maana tumezungumza mengi na tumefanya mabaya kupitia hayo! Ni wakati wa maisha yetu, sio maneno yetu, kuwa ushuhuda wa lazima na mahubiri ya kweli kwa wengine!

Kama nilivyokwisha kusema, imekuwa jambo la kawaida na rahisi katika Afrika Kusini kwa mume asiyeamini kununuliwa kwa ajili ya Bwana na mke wake aliyeamini, wazazi wasioamini na watoto wao waliotubu, na majirani kununuliwa na majirani zao wanaoamini. Katika kisa hiki Wakristo hawasemi mengi, kama ilivyokuwa katika mojawapo ya visa hivi.

Baba wa kijana wa Kiafrika, akizungumza na watoto wake, aliwahi kusema, “Ikiwa yeyote kati yenu atakuwa Mkristo, nitamchoma mkuki moyoni kwa mkono wangu mwenyewe.” Na ikiwa Mzulu angesema jambo fulani, unaweza kuwa na uhakika kwamba angetimiza neno lake, hata kitendo hicho kiwe kiovu kiasi gani. Ikawa kwamba mmoja wa wanawe alitubu na kumgeukia Bwana. Baada ya hayo, bila shaka, hakutangaza kwa baba yake kwamba amekuwa Mkristo, bali alimwendea na kusema, “Baba, nimekutenda dhambi. Nimekuwa muasi kwako. Wewe ni baba yangu, na kama mwana ni lazima nikuheshimu na kuishi kwa utii kwako.”

Baba yake alikuwa kuhani wa mapepo na maroho wachafu. Kazi yake ilikuwa kuimba na kusifu kupitia nyimbo zake kwa nguvu zisizo safi, akifanya hivyo kwa

niaba ya kabila lao zima. Na kwa hiyo, mtoto wake alipokuja akitubu, akiomba msamaha kwa yote ambayo yalikuwa mabaya katika mtazamo wa mwanawe kwake, alishtuka sana kwamba kwa furaha kubwa alianza kuzishukuru roho za wafu kwa kumbadilisha mtoto wake kwa namna hiyo. Hakuwa na wazo wakati huo ni aina gani ya Roho ambayo ilikuwa imeleta mabadiliko haya ya ajabu. Maisha yaliyobadilika ya kijana huyu Mwafrika yakawa nuru kwa familia nzima hivi kwamba watoto wengine wote walitubu, na punde baba mwenyewe alimwamini Bwana.

Nyumba yake ilikuwa imejaa vitu mbalimbali vya uchawi, ambayo ndiyo ilikuwa maana na kusudi la maisha yake. Kwa kutumia uchawi na mizimu, aliweza kutabiri na kuona yajayo kwa watu kutumia vitu mbalimbali vya uchawi. Baada ya toba yake, mambo haya yote machafu yaliletwa naye kwenye kituo cha misheni na kutupwa motoni hadharani. Baadaye kidogo yeye na watoto wake wote wakawa wahudumu na wahubiri wa injili. Walikuwa Wakristo wa kwanza katika kabila lao ambapo giza lilitawala. Lakini maisha yao, ambayo yalikuwa nuru ya kweli, bila maneno, yaligeuza roho nyingine, na kuwavuta na kuwaleta kwa Bwana.

Tunaposoma Biblia, tunapata maelezo ya matukio kama haya, wakati Yesu alijiponya mwenyewe alipokuwa akiwahutubia watu akasema, “Usimwambie mtu yeyote kuhusu hili”. Tunaweza pia kujifunza mambo yaliyotukia wakati wale ambao hawakutii na kwenda kuwaambia wengine kuhusu jambo hilo. Mara nyingi hizi hazikuwa msaada tu, bali pia kizuizi, kwa kuwa Kristo hangeweza kuingia katika vijiji vingine. Matokeo ya ushuhuda huo usio wa lazima yalikuwa kwamba Yesu alipaswa kuondoka katika kijiji alichokuwa akifanya jambo fulani na kukaa mahali pasipo na watu. (Mathayo 9:30-31 na Marko 1:44-45, 7:36).

Je, unaona gharama ya ushuhuda wetu?! Mara nyingi tunakuwa na haraka ya kueleza kile ambacho Mungu

ametufanyia, na kwa kukosa kwetu kujizuia, tunaharibu tu kazi ya Mungu.

Ningependa pia kusema kwamba watu huwa na mwelekeo wa kujihusisha katika jambo ambalo wengine wamepitia, wakififikiri kwamba lazima iwe hivyo kwao. Kwa njia hii ya kufikiri, mtu anaweza kujihusisha na kupotea kwa urahisi. Ninamjua mtu mmoja ambaye alisikia ushuhuda mzuri kutoka kwa Mkristo mwingine ambaye alieleza jinsi alivyotakaswa na damu takatifu ya Kristo, jinsi kila kitu maishani mwake kilivyokuwa kipya baadaye, na jinsi alivyohisi na kutafakari kila kitu kwa undani... Baada ya kusikia hadithi hiyo yenye msukumo, kijana huyo alikasirika sana na kusema, "Basi mimi bado sijatubu, kwa sababu sikupitia jambo kama hili nilipomgeukia Mungu! Isitoshe, nilipaswa kuhisi na kupata mambo kama hayo pia!"

Kwa hiyo, nyakati fulani sisi ni kama kondoo wasio na hekima. Mungu hufanya kazi apendavyo, kwa njia moja au nyingine. Lakini kuna kitu ambacho hakina ubaguzi na hiyo ni kwamba Yeye huanza na kidogo, na hivyo kututayarisha kwa yale ambayo bado yanaweza kuja. Mara nyingi ni jambo la kawaida kwetu kwamba leo tunamgeukia Bwana, na kesho tunatarajia kitu kikubwa kutoka kwake. Ungesema nini kuhusu kijana aliyejiunga na benki na mara moja akataka kuwa mkurugenzi wake katika siku chache za kwanza? Pengine ungefikiri alikuwa kichaa na kusema anapaswa kuonana na mtaalamu wa magonjwa ya akili. Fikiria juu yake! Je, kijana huyu anawezaje kuwa meneja wa benki mara tu baada ya kuanza kufanya kazi katika benki?! Ni ujinga tu kufikiria hivyo! Anapaswa kuanza kutoka chini!

Lakini niambie, je, hii si sawa kwa sisi Wakristo? Daima tunataka kuanzia juu. Sijui kwa nini, lakini kwa bahati mbaya tunafanya hivyo. Lakini tunasahau kuwa kuna kesi moja tu unapoanza kutoka juu. Na unajua hilo linapotokea? Unapojichimbia kaburi. Hapo ndipo unapoanzia juu kabisa. Na, kwa bahati mbaya, ni mara ngapi hii hutokea katika maisha ya kiroho ya sisi Wakristo.

Rafiki zangu! Hatufai kuanzia juu bali chini - na viatu vya kuangaza, kusafisha sakafu na kuosha masahani. Hapo ndipo yote huanza, na hapo ndipo tunapaswa kuwa waaminifu. Usisahau kwamba kwa wakati huu Baba yetu wa mbinguni huwa anatuangalia kwa uangalifu, na ikiwa sisi si waaminifu katika mambo madogo, hatatukabidhi mambo makubwa zaidi, kwa sababu anajua kwamba hatutakuwa waaminifu katika mambo makubwa. Unaweza kuwa unaomba watu watubu na kumrudia Bwana lakini Bwana akikupa ufufuo siku moja, utafanya nini nao? Niambie, umefikiria juu yake? Je, unaweza kufikiria nini kinaweza kutokea kwako ikiwa uamsho utaanza?

Nitakuambia kuhusu mjumbe wa Mungu aliyebarikiwa ambaye, pamoja na mkewe, waliomba kwa muda mrefu kwamba Bwana apeleke uamsho katika eneo waliloishi. "Bwana!" waliuliza. "Turuzuku uamsho! Vunja mioyo ya watu na uwalete hapa! Tuma roho zenye njaa na kiu ya kusikia neno lako!" Walakini, licha ya maombi yao, kila kitu kilibaki kigumu kama jiwe. Haikuwa rahisi, lakini waliendelea kumwomba Bwana, wakiamini kwamba angewajibu siku moja. Hatimaye siku ilifika ambapo Mungu alianza kazi yake kwa ajili yao. Alianza kufanya kazi kama anavyofanya siku zote, si pamoja na watu wasiomcha Mungu, ambao walikuwa wakiwaombea kwa muda mrefu sana, bali wao wenyewe, na yale yanayoitwa "mambo madogo" ambayo hawakuwa wameyaona au hawakutaka kuyaona. Kwa hiyo, walipaswa kuweka maisha yao wenyewe kwanza.

Lo, walifurahi kama nini wakati mtu wa kwanza alipotubu na kumgeukia Mungu! Mke alipika supu hiyo tamu zaidi na kumwandalia mgeni wao chakula cha hali ya juu, kama mfalme. Walifurahi, wakasifu, na kumshukuru Mungu kwa ajili ya nafsi hii ya kwanza. Kisha mtu wa pili akaja, akifuatiwa na wa tatu, kisha zaidi na zaidi. Hii iliendelea kwa miezi mitatu. Kanisa lilikuwa likiendelea kukua na kuongezeka. Siku baada ya siku, roho mpya zilitubu na kumgeukia Kristo.

Baada ya miezi mitatu hii ilikua kiasi kwamba mke hakuweza kustahimili. Siku moja mume alikuja nyumbani, akiwaongoza watu zaidi ya kumi ambao alikuwa amewaleta kwa Bwana. Wakati huo mke alienda kwenye dirisha na kupitia pazia la tulle aliona mumewe akiwaongoza watu hawa wote nyumbani kwao. “Ah!” Aliwaza moyoni. “Mbona analeta idadi kubwa mara moja! Hapana, siwezi kuendelea hivi! Nimechoka tu kuwachukua wote kila wakati! Nimechoka kupika, kulisha na kusafisha kila wakati! Ni watu wengi sana kwangu!…” Na mumewe alipoingia ndani ya nyumba, yeye, hakuweza kujizuia tena, alisema kwa kunong’ona kwa hasira, “Hii imenishinda! Tambua mwishowe kwamba nimechoka tu!” Kumtazama, alisema kwa utulivu, “Sawa. Twende chumbani kwetu.” Alipoingia, alimwalika apige magoti na kuomba, “Bwana Yesu, tusamehe kwa ajili ya kuomba kwa ajili ya uamsho! Utusamehe kwa kuomba kwa ajili ya uamsho! Tafadhali acha kutuongeza, maana hii inampa mke wangu shida sana...!”

Lakini ashukuriwe Mungu kwamba aliposikia maneno hayo, macho ya kiroho ya mke huyo yalifunguliwa na akatubu. Aligusa bega la mume wake, akauliza, “Mume wangu mpendwa! Tafadhali acha! Usiombe hivyo tena!” Naye aliponyamaza, aliendelea kumwambia Mungu, “Bwana, nisamehe! Naomba unisamehe...” Hivyo, katika hali ya kuvunjika moyo sana, alimwomba Mungu na mume wake msamaha. Baada ya toba hii, Bwana aliendelea kufanya kazi zaidi kupitia vyombo hivi viwili, akiokoa roho nyingi zaidi. Siku moja ilinibidi kuwatembelea na kujionea jinsi mwanamke huyu alivyokuwa mtulivu na mwenye urafiki kama malaika, na kwa subira na upole jinsi gani alitimiza huduma aliyokabidhiwa.

Wapendwa, mara nyingi sana Mungu hasikilizi maombi yetu ya uamsho, kwa sababu anajua kwamba si chochote ila ni mchezo mtupu wa maneno ya uchaji-Mungu. Anaona kwamba hatutaweza kupitia yote yanayohusika, na kwamba hivi karibuni uamsho utakuwa mgumu sana kwetu na

tutaanza kuugua. Ndiyo maana tunapoanza kuomba kwa ajili ya uamsho wa kiroho, hatupaswi kusahau kwamba itatugharimu kitu.

Ndiyo... Ni kweli itatugharimu kitu... Njoo ututembelee Kwasizabantu! Njoo nyumbani kwangu uone ni mara ngapi ninalala chumbani kwangu. Tazama jinsi maisha ya familia yetu yanavyoonekana. Nina wakati kiasi gani na mke wangu? Nenda kwake umuulize anaweza kuwa nami mara ngapi? Unaweza pia kuuliza watoto wangu wana nini kwangu kama baba yao! Kwa kweli, kama wewe, naweza pia kuwa nyumbani na mke wangu na familia yangu! Ni mimi tu nisingependa kubadilisha maisha yangu na yako! Hapana! Afadhali kufa! Na hakuna mtu anayeweza kuniibia!

Kwa hiyo, ikiwa unaomba na kuombea kitu, fikiria kwanza kile kitakachokugharimu na ikiwa utaweza kupitia maisha nacho. Zaidi ya hayo, usisahau kwamba Bwana tayari anakutazama, akiangalia kama umekuwa mwaminifu kwake katika hili na lile... Baada ya yote, Yeye si "mpumbavu" wa kutosha kukukabidhi kitu kikubwa, akijua kwamba katika hatua za kwanza utabadilisha kazi uliyokabidhiwa na kuiacha. Kisha wote watapotea! Mungu anajua vizuri ni nani anayeweza kufanya nini na nini kinaweza kutarajiwa kutoka kwa nani!

Ndiyo, jambo la maana zaidi ni kwamba tuwe waaminifu. Mungu huwa hachukui njia rahisi, anapotaka kutufanya waaminifu pale tulipo. Kwa hivyo, huna haja ya kufikiria kuhusu kwenda Afrika Kusini au la. Afadhali ukae hapo ulipo, maana usipokuwa baraka katika nafasi yako, basi utakuwa mzigo kwetu pia! Natumai sijakuudhi wewe na hisia zako kwa maneno yangu haya. Bila shaka, kama kila mtu mwingine, umealikwa kwa moyo mkunjufu kutembelea kituo chetu cha misheni, lakini nataka uelewe ninachomaanisha na hili.

Kuwa baraka kwa wengine, na ikiwa haujapata hiyo, basi anza leo, sasa! Unajua vizuri zaidi kile ambacho bado hakiko sawa katika maisha yako. Ikiwa wewe rafiki bado una mama aliye hai, basi nenda kamuombe msamaha kwa

maumivu yote uliyomsababishia na machungu yote ya moyo uliyomsababishia. Ikiwa una baba aliye hai, basi nenda ukaweke uhusiano wako naye kwa utaratibu! Mke, fanya vivyo hivyo kwa mumeo! Na wewe mume fanya hivyo hivyo kwa mkeo! Kwa hili simaanishi kwamba umgeuze mume au mke wako kuwa mtu ambaye utaungama kwake dhambi zako zote. Mke ni mke, na wewe, mume, lazima uwe mwili mmoja naye, hai, nafsi kwa nafsi. Ama suala la kuungama dhambi zako, uwe na hekima na busara. Baadhi ya waume hufanya makosa makubwa ya kuungama dhambi zao zote kwa wake zao. Katika kesi hii *(kama inavyotuonyesha sisi)* wake hawawezi kustahimili pigo kama hilo na karibu wachukie kutambua kwamba waume zao walikuwa na uwezo wa kufanya jambo kama hilo.

Kitu kama hiki kilitutokea wakati mmoja katika jiji la Durban. Mtu alimgeukia Mungu. Alikuwa na utambuzi wa kina sana wa hali yake ya dhambi (ambayo ni matokeo ya asili ya kazi ya Roho Mtakatifu wa kweli) hivi kwamba mara moja alimwendea mke wake na kwa maungamo ya dhati akafungua moyo wake kwake. "Tafadhali nisamehe mke wangu!" akamwambia. "Nimefanya dhambi na huyo mwanamke na nimefanya dhambi na huyo mwanamke pia...!"

Mkewe hakutarajia jambo kama hilo kutoka kwa mumewe na alivunjika moyo kabisa. Hata hivyo, kupitia hili alitambua dhambi zake mwenyewe na akafikiri kwamba ikiwa mume wake alikuwa amemfungulia moyo wake, yeye pia alipaswa kufanya vivyo hivyo. "Mume wangu mpendwa!" Alisema. "Pia nataka kukiri kwako kutokuwa mwaminifu kwangu. Wakati fulani, uliponiumiza na kunifedhehesha sana, nilitenda dhambi pamoja na rafiki yako wa karibu..." Na alipomwambia hayo yote, alikasirika sana hata akamwambia kwa hasira, "Hapana! Sitawahi kukusamehe kwa hili!!!" Kwa hiyo, bila kujua nini cha kufanya baadaye, alikuja kwetu. Baada ya kusikiliza, nilimwambia, "Fikiria! Unatarajia akusamehe kwa mambo kadhaa ya ukafiri, wakati hutaki kumsamehe kwa tukio moja la ukafiri!"

Baada yake, mke wake alikuja na hitaji lake, akitafuta ushauri na msaada. Nilimwambia kwamba hakupaswa kumwambia mumewe yote haya. “Lakini ningewezaje?!” hakuweza kuelewa. “Baada ya yote, alikuwa amenifunulia yote! Nilifikiri kwamba ikiwa angefanya hivyo, nilipaswa kuwa mkweli na mwaminifu kwake pia. Ndiyo maana nilimwambia kosa langu!” Kisha nikamwambia, “Hapana, hukupaswa kufanya hivyo, ulipaswa kwenda kwa mshauri au mtumishi mwingine wa Mungu ambaye anaweza kusikia maungamo yako na kuyaleta kwa maombi kwa miguu ya Bwana.”

Kwa kutoa mfano huu, ningependa kuwaonya, marafiki, dhidi ya kufanya kosa sawa la kijinga, kwa sababu “maungamo” hayo mara nyingi hufanya madhara zaidi kuliko mema. Ikiwa mume wa mwanamke huyu angekuwa na nguvu za kiroho za kutosha kuvumilia yale aliyosikia, ingewezekana kufungua moyo wake. Lakini, kama tunavyoona, hakuwa na kiwango hicho cha kiroho. Vile vile vinaweza kusemwa kuhusu mke. Wala hakuweza kustahimili kile alichoambiwa na mumewe. Hakika kuna matukio ambapo mke au mume ana nguvu za kiroho kutoka kwa Bwana ili waweze kubeba mizigo ya wengine. Katika kesi hii, hata hivyo, wenzi wote wawili hawakuweza kufanya hivyo.

Bwana anajua vizuri ni kiasi gani mtu fulani anaweza kustahimili, kwa hiyo, haikuwa bure kwamba wakati mmoja aliwaambia wanafunzi wake, “Bado ninayo mambo mengi ya kuwaambia, lakini hamwezi kuyastahimili sasa.” (Yohana 16:12). Mungu huwa hatuwekei mambo ya kiroho zaidi ya tunavyoweza kubeba mabegani mwetu. Kwa hiyo, kumbuka mfano huu na uwe na busara kuanzia sasa. Unahitaji kuwa mume mzuri kwa mke wako kama Neno la Mungu linavyokufundisha, lakini kila kitu lazima kiwe mahali pake.

Kwa mwanamke huyo nilimwambia basi, “Unapaswa kumheshimu mume wako kwa kuja kwako na kukuambia kwa dhati kuhusu dhambi zake. Kwa maisha yako yote

unapaswa kumthamini kwa hili, kwa sababu kwa mtu hatua hiyo ni ngumu sana. Jambo kama hilo haliwezi kufanywa kirahisi." Kule Ulaya, hata hivyo, mambo hayo yanatazamwa kwa njia tofauti, kwa sababu imekuwa si kawaida kwa wanaume na wanawake kubadili wenzi wao daima. Mume hupeleka mke wake kwa wanaume wengine, na mke huruhusu mumewe kwenda kwa wanawake wengine.

Wanaamini kwamba kuwa na mtu sawa na mwenzi wao wakati wote huboesha na wana hakika kwamba ni muhimu kufanya maisha yao kuwa tofauti zaidi na ya kuvutia. Nisemeje mimi? Mambo ya ajabu na ya kutisha yanatokea ulimwenguni leo! Sijui kama kumekuwa na kitu kama hiki katika historia ya wanadamu isipokuwa katika siku za Sodoma na Gomora!

Ili kukamilisha wazo la aina hii ya maungamo, nataka kuongeza kwamba ikiwa mume anajua dhambi ya uzinzi katika maisha ya mke wake, basi hawezi kulisuluhisha peke yake lakini lazima amwambie kwamba Bwana amemwonyesha ni dhambi gani ya chukizo na kisha kuja pamoja naye. Ikiwa mume hajui dhambi kama hiyo katika maisha ya mke wake, basi ni bora kwa mke wake asimwambie juu yake, lakini adhihirishe kwa maungamo ya kibinafsi na mhudumu aliyeteuliwa na Mungu kwa huduma hii, ingawa kwa hakika kuna mambo ambayo wewe mke unapaswa kuyaweka sawa na mume wako.

Unajua nini kilikuwa kibaya katika maisha yako na mtazamo wako kwake. Na wewe, mume, lazima ufanye vivyo hivyo. Unajua nini kilikuwa kibaya katika mtazamo wako kuelekea mke wako na watoto wako, pia, kulingana na maandiko. Kila mtu anapaswa kusafisha dhambi na udhalimu kutoka kwa maisha yake mwenyewe na kuwa mwaminifu mahali alipo.

Hebu sasa turudi kwenye somo letu lililokatizwa. Bwana anataka kufanya kazi yake ndani ya na kupitia kila mtu, bila kujali nyuso zao. Si lazima uwe mhubiri kufanya hivi. Unaweza kuwa kiroho kama mvulana mdogo katika hadithi ya injili, na kidogo ulicho nacho kinaweza kutumiwa

na Mungu kuwa cheche inayowasha moto wa uamsho katika eneo lako, au hata katika nchi nzima! Hebu wazia jinsi ingekuwa kama siku moja ungesimama mbele za Mungu na kuambiwa, "Wewe, mume, na wewe, mke! Wewe, msichana, na wewe, mvulana! Kwa kile kidogo ulichokuwa nacho, kwa 'samaki wako wawili na mikate mitano ya shayiri' ningeweza kuupa ulimwengu ufufuo na kuwasha moto wa kiroho ndani yake, lakini ulijiwekea! Hamkuwa waaminifu katika kilicho kidogo, kwa sababu hamkutaka kuwapa wengine kile mlichokuwa nacho na kile mlichopewa...!"

Mpendwa, usiombe zaidi, bali omba neema ya Mungu kuwa mwaminifu katika kile ulicho nacho. Ndipo Bwana atakupa zaidi bila wewe kuomba. Usisahau kwamba mambo makubwa huanza na mambo madogo! Hiyo ndiyo njia pekee tunayopokea baraka! Niamini mimi, kaka na dada yangu, kwamba hutapokea ikiwa tu utaomba kila wakati kwamba, "Bwana, nibariki! Onyesha huruma yako kwangu! Nifanyie yale ambayo umeona yanafaa, na unipe uamsho wa kiroho...!" Acha, rafiki, kwa sababu yote ni maneno tu! Uwe mwaminifu kwa yale ambayo Baba yako wa mbinguni amekupa, na kwa yale uliyo nayo tayari, hata kama yanaweza kuonekana kuwa madogo na hafifu. Ni jambo dogo hilo litakalokuwa baraka kwako! Wakristo wa kabila la Wazulu waliiweka hivi, "Baraka haiko katika kusimama mbele ya umati wa watu kuwahubiria kweli, bali katika kuonyesha uaminifu katika kazi uliyokabidhiwa na Mungu, iwe ndogo au kubwa."

Leo natafakari jinsi mambo yalivyokuwa nilipofika Ulaya mara ya kwanza kutoka Afrika Kusini. Hiyo ilikuwa ni mnamo mwaka wa 1974. Wazee wetu waliondoka Ulaya kwenda Afrika mwaka wa 1869-1880, na miaka mia moja baadaye, tulitembelea Ulaya tena. Katika mkutano wa kwanza nilikuwa na watu wawili tu na kwa hawa wawili nilihubiri. Ibada iliyofuata watu watatu zaidi walijiunga nao – watu wazima wawili na mtoto mmoja. Nilipowaona watu hawa watano mbele yangu, niliwaza, "Loo, hawa ni wengi!" Jinsi moyo wangu ulivyofurahi kwamba Bwana

tayari alikuwa ameanza kufanya kazi! Niliacha maelfu barani Afrika na kuja Ulaya kuhubiri injili kwa watu wawili na watano! Ukihukumu kibinadamu, huo si ujinga?! Lakini wakati huo nilichukua roho hizo chache mikononi mwangu katika maombi, na kuinua macho yangu mbinguni na kumshukuru Mungu kwa ajili yao! Hivi ndivyo Bwana alitufundisha katika Afrika Kusini, na hivi ndivyo ananifundisha kila wakati – kuwa na shukrani kwa mambo madogo zaidi. Kwa kufanya hivi, tunashuhudia muujiza kwamba Mungu huzidisha mdogo hadi mkubwa.

Hili halipatikani katika mambo ya kiroho tu, bali pia katika mambo ya kimwili na chakula. Siku moja watu elfu tatu walikuja kwenye kituo chetu cha misheni na kulikuwa na chakula kidogo sana, vikombe vichache tu. Kisha wanawake wa Kiafrika wakasimama karibu na kombe la chakula na kutoa sala ya shukrani, wakasema, "Bwana! Tunakushukuru kwa chakula hiki ulichotupa. Tunashukuru kwamba tunaweza kuchota kutoka kwa makopo haya. Tunakuomba, Baba wa Mbinguni, ubariki tulicho nacho hapa!" Baada ya hapo wakaanza kuwagawanyia watu. Ilikuwa ni kama chakula hakipungui. Watu wote elfu tatu walilishwa, na kilichobaki kilitosha kwa siku iliyofuata.

Unaona, walimshukuru Mungu kwa kile walichokuwa nacho. Na tunakusudia daima kuendelea kutembea katika njia hii ya Mungu. Njia hii, marafiki, ndiyo njia tukufu zaidi! Ni njia ya nguvu, na inaanzia miguuni pa Yesu. Katika njia hii, uaminifu lazima uonyeshwe sio tu katika mambo madogo, lakini pia katika mambo madogo zaidi.

Katika nyakati za uamsho, Bwana mara nyingi hufanya miujiza ambayo bado haijulikani kwa ulimwengu leo. Kuna mambo mengi ambayo hata hatuyaongelei. Wakati fulani watu wanaotutembelea husema, "Unawezaje kunyamaza kuhusu hili! Muujiza kama huo unaweza kutikisa na kuushinda ulimwengu wote! Mwambie kila mtu...!"

Wakristo wa Kiafrika, hata hivyo, hubishana kwa njia tofauti. Wanaweza kusema, "Hapana, hatutafanya hivyo kwa sababu hilo si kusudi letu. Sasa, baada ya kila kitu

kukamilika, tutaingia kwenye faragha na kudumu katika maombi. Tutarudi kwa Bwana kumshukuru kwa yale aliyotutendea. Bwana Yesu anapaswa kuwa muhimu sana kwetu kuliko muujiza uliotokea au ushindi juu ya ulimwengu. Yeye ndiye wa muhimu zaidi, wa pekee na mwenye kila kitu kwetu, kwa hiyo ushirika wa karibu naye ni wa thamani zaidi kuliko kitu kingine chochote na wa thamani zaidi kuliko hata kuhubiri Injili. Kwa mtume Paulo, ushirika wa kibinafsi na Bwana ulikuwa muhimu zaidi kuliko huduma yake ya kuhubiri, vinginevyo angekuwa na huzuni alipokuwa amefungwa gerezani. Angeweza kuimba na kumsifu Bwana kwa namna ambayo nchi ilitikisika na milango ya chuma ya gereza ikafunguka. Uwepo wa Yesu ulikuwa wa thamani zaidi kwake kuliko kitu kingine chochote. Hili ndilo hasa tunalotaka kufanya. Kisha tunaweza kutoka kiwango cha ushindi mmoja hadi ushindi mwingine, na kisha jina la Bwana Yesu litatukuzwa ndani yetu na mapenzi yake yatafanyika hapa duniani kama huko mbinguni!”

Sura ya 15

Mahali ambapo watu husaidika

Marafiki wapendwa! Ninapozungumza juu ya uamsho, ninafanya hivyo kwa bidii na ni ombi la dhati kwa Bwana kwamba nisiwaambie tu juu Yake na ninyi mnisikilize tu, lakini pia kwamba mabadiliko ya kiroho mnayohitaji sana katika mioyo yenu yaanze kutendeka. Uamsho si kitu ambacho watu wanaweza kupanga kama uinjilisti wa kisasa. Kama vile wokovu na utakaso daima hutoka kwa Mungu, vivyo hivyo uamsho wa kiroho nao. Ikiwa mwanadamu anaweza kuwa katika mstari wa mbele katika uinjilisti, katika uamsho, Bwana Mwenyewe yuko mbele, na wanadamu wako nyuma. Uamsho unaotoka kwa Roho Mtakatifu, humhusu Yesu kama mtu, na kwa hiyo kila kitu kinafanyika kwa ajili Yake na kwa nafasi Yake.

Tunaweza tu kusema juu ya uamsho wakati watu ambao wameteuliwa na Bwana, wakajazwa na Roho Mtakatifu na nguvu kutoka juu, nao wakawa na mioyo inayowaka katika huduma ya Mungu wao. Uamsho wa kiroho hujidhihirisha kwanza kabisa pale mtu anapoacha dhambi zake na kuishi maisha yanayopatana na Maandiko Matakatifu na hivyo kumpendeza Bwana. Kila kitu kingine ni ukumbi wa michezo tu na hauna umuhimu mkubwa.

Sitarudi tena kwenye matukio yaliyotokea Afrika Kusini kabla ya uamsho kuanza, lakini jambo moja ninalotaka kuwakumbusha tena ni kwamba uamsho ulianzia kwenye ghala kuu lililokuwa limejaa kinyesi. Ili kugeuza ghala hili kuwa nyumba ya maombi na mikutano, ilinibidi niende gerezani na kupata wafungwa wengine wa kunisaidia kutoa uchafu huo. Kulikuwa na umuhimu mkubwa wa kiroho katika maandalizi haya ambayo Bwana alikuwa ameweka ndani yangu ambayo sikuweza kuutambua mara moja wakati huo. Ikiwa tunataka kupata uamsho, lazima kwanza tutoe uchafu kutoka maishani mwetu wenyewe na kwenye mioyo yetu michafu kwani Mungu hawezi kuishi

katika zizi la nguruwe. Zizi lile lilikuwa na nyoka wengi, panya na wanyama wengine wenye kuchukiza na wadudu, kwa hiyo tulilazimika kufanya kazi kwa bidii ili kusafisha na kuwatupa nje. Baada ya hapo tulilazimika kufuta sakafu vizuri, na kupaka kuta chokaa.

Haya yote yanaweza kuwa kielelezo cha kawaida ya kile ambacho lazima kiutangulie uamsho, na ikiwa hatuko tayari kwa kazi kama hiyo katika nyumba zetu zka kiroho, tunaweza kuishi kiasi cha kuwa na mvi na kamwe hatutayaona mabadiliko yanayotarajiwa. Tunaweza kutumia maisha yetu yote kuomba kwa ajili ya uamsho na kisha kufa bila kuupata, na kama utakuja, hautakuja kwetu, bali kwa wengine na kwa njia ya wengine.

Uamsho wa kiroho ni kazi ya Bwana Yesu Kristo aliyefufuka kupitia Roho wake Mtakatifu wa kweli, na ni juu ya hatua hii ndipo sasa tutakaa naye kwa undani zaidi.

Tunaishi katika wakati ambapo kuna mazungumzo mengi kuhusu nafsi ya tatu ya Mungu aliye hai, yaani Roho Mtakatifu. Sijui kama kumewahi kuwa na wakati katika historia ya Kanisa ambapo mengi yamesemwa kumhusu. Kila mahali na watu zaidi na zaidi wana maswali ya kuuliza kumhusu Roho Mtakatifu. Na bado hakujawahi kuwa na wakati ambapo watu wamekuwa na ufahamu duni wa utu wa Roho Mtakatifu. Ni hali ya jambo la kusikitisha, ingawa haifai kuwa hivyo. Tunaweza kushangaa kwa nini mara nyingi tunatembea gizani linapokuja suala la kumwelewa Roho Mtakatifu, ingawa tunayo Biblia mikononi mwetu kama chanzo cha nuru kwa ajili yetu kumfuata Bwana.

Ni vigumu kuelewa kwa nini kuna kutokuelewana na ujinga mwingi katika Ukristo juu ya somo la maonyesho ya kazi ya Roho Mtakatifu, ikiwa maneno ya Bwana Yesu Mwenyewe yameachwa kwa ajili yetu katika kurasa za Maandiko Matakatifu. Bwana Yesu alisema kwamba wakati Roho Mtakatifu, Roho Msaidizi atakapokuja, jambo la kwanza ambalo angelifanya ni kuuhakikishia ulimwengu juu ya dhambi zake, na kuuonyesha ukweli wa Mungu na hukumu yake. (Yohana 16:8). Kwa kuzingatia na kuongozwa

na maelezo haya ya Mwokozi wetu, roho zinaweza kujaribiwa na kuchunguzwa, na ikiwa uamsho unahusika, ni haraka na rahisi kutambua kama unatoka juu au chini, kutoka kwa Mungu au kwa Shetani kwa maana uamsho unaweza pia kutoka kuzimu.

Wakati fulani Bwana alisema kupitia nabii Yoeli kwamba atamimina Roho wake juu ya wote wenye mwili, na akiamua kumwaga Roho wake Mtakatifu, shetani hawezi kuzuia hilo. Shetani, hata hivyo, huwa habaki katika amani, bali huanza kuwinda. Mwanzoni yuko katika upinzani na anapigana vita dhidi ya kazi ya Mungu, akijaribu kuiharibu. Na ikiwa itashindwa, yeye hubadilisha mbinu zake mara moja na kuanza kutembea sambamba, kurekebisha ukweli. Ni katika hali kama hizi kwamba anakuja kwa namna ya malaika wa nuru. Hii ndiyo sababu tuna nafasi ya kutarajia maonyesho mengi ambayo si ya kweli, mambo potofu na bandia.

Ikiwa Roho Mtakatifu wa kweli anafanya kazi, ishara ya kwanza ambayo kwayo anaweza kutambuliwa ni kwamba Yeye hufungua macho ya watu kwa dhambi zao, akawafunulia utakatifu na haki ya Mungu, na kuwakumbusha juu ya hukumu inayokuja. Si suala la kuona kwa macho ya kimwili ya vipofu, wala kufanya miujiza mingine ambayo tuna mwelekeo wa kutia umuhimu wa pekee. Hapana, hili si jambo la kwanza na la pekee la Bwana, kwa sababu shetani pia ana uwezo wa kufanya hivi. Sio bure kwamba imeandikwa kwamba Mpinga Kristo, atakapokuja, pia atafanya miujiza na ishara, ambazo zitawashawishi na kuwapotosha wengi.

Neno la Mungu pia linasema kwamba siku itakuja ambapo wengi watakuja na kusema, “Bwana, Bwana, je hatukutoa unabii kwa jina lako na kwa jina lako kutoa pepo wachafu na kufanya miujiza mingi?’ Ndipo nitakapowaambia wazi, ‘Sikuwajua kamwe. Ondokeni kwangu, ninyi watenda maovu!’ ” (Mathayo 7:22-23). Ni wazi kutokana na maneno haya kwamba Mungu anaangalia miujiza na ishara kwa mtazamo tofauti na sisi wanadamu. Wale wanaotenda dhambi na kuasi-sheria

watarithi uharibifu wa milele, ingawa wakati fulani walikuwa manabii, waponyaji, na watenda miujiza duniani! Katika hili Neno la Mungu halibadiliki!

Sasa tunaishi katika ulimwengu unaotamani miujiza na kujitahidi kuifanya! Bila shaka, ikiwa Mungu Mweza yote yuko katikati yetu, haiwezekani kuishi bila miujiza! Maisha ya Kikristo yenyewe ni muujiza! Lakini ikiwa Mungu anafanya kazi kweli, Yeye hufanya kazi kwa utaratibu kamili na mkamilifu. Bila ubaguzi, kiroho daima huja kwanza, na kisha tu kimwili au kiakili.

Wakati Yesu anapokuja, Yeye kwanza kabisa hufungua macho ya kiroho, na kisha muujiza mkubwa zaidi hutokea – mtu huponywa kiroho. Huu ni mwanzo wa utimilifu wa maneno ya maandiko yanayotuambia kwamba "kwa kupigwa kwake sisi tumepona". Kuponywa kutoka kwa dhambi zetu ni kutokana na ukoma huo wa kiroho, ambao ni hatari zaidi na wa kutisha zaidi kuliko mateso makali zaidi ya mwili, kwa sababu huongoza roho kwenye upotevu wa milele.

Wapendwa, Ninapozungumza juu ya uamsho, ninamaanisha hali ambayo Bwana ana mamlaka kamili na yasiyogawanyika ndani ya mwanadamu, akitawala juu ya nafsi yake yote. Kisha tunazungumza juu ya maisha yaliyojazwa na Roho Mtakatifu. Simaanishi kwamba mtu ana karama inayothibitisha kwamba amejazwa na Roho Mtakatifu. Yeye ambaye kweli amejazwa na Roho Mtakatifu ni kielelezo cha nafsi na maisha ya Kristo. Ikiwa tunatumia kigezo hiki, basi maneno tu yanayosemwa katika lugha isiyojulikana sio ishara kwamba mtu amejazwa na Roho Mtakatifu. Ikiwa Roho Mtakatifu ametujaza kweli, basi Yeye hagusi ulimi wetu tu, bali pia mawazo yetu, macho yetu, mioyo wetu, na utu wetu wote. Kwa kufanya hivyo, miili yetu hufanyika kweli hekalu la Mungu, kama maandiko yanavyosema, na maisha yetu huwa maisha ambayo Kristo anadhihirishwa. Ikiwa Roho Mtakatifu kweli anaishi ndani yetu, uwepo wake unaweza kuonekana, kuhisiwa na kudhihirika.

Unaweza kuuliza, hii inaonekanaje katika mazoea na ina uzoefu gani katika mazoezi? Ili kupata jibu la swali hili, na tugeukie tena maandiko, ambayo yanatufundisha kutambua wema na wabaya kwa matunda yao. Kama vile mti unavyotambulika kwa matunda yake, vivyo hivyo Ukristo wetu na sisi kama Wakristo hatutambuliwi kwa karama za Roho Mtakatifu, bali kwa matunda yake. Na kisha swali jipya linatokea – ni nini matunda ya Roho Mtakatifu?

Tunda la kwanza tunalosoma katika Wagalatia 5:22 ni upendo. Je! unajua maana ya kuwa na upendo wa kweli ambao tumepewa kutoka juu? Upendo usio na kiburi, usio na majivuno, usio na hasira, usio na wivu, na usiokumbuka uovu (Wagalatia 5:22). Soma pia sura ya kumi na tatu ya Wakorintho wa kwanza na itakuambia upendo wa kweli ni upi. Upendo wa kweli hujionyesha kwanza kabisa kwa kutafuta sio faida yake mwenyewe, lakini yale ambayo yanafaa kwa mwingine.

Haichongezi, haimtakii jirani yake mabaya, ina uvumilivu, inaamini yote, inatumaini yote, inasamehe yote, inastahimili mambo yote, haichoki na si hafifu kamwe. Kila kitu kingine kina mwisho, lakini upendo hauna mwisho. Hata kama vitu vyote vya kidunia vitapita na kutoweka, upendo utabaki. Niambie, rafiki, una upendo kama huo?

Tunda la pili la Roho Mtakatifu ni furaha. Kama unavyoona, furaha pia ni tunda ambalo sisi Wakristo tunatambuliwa mara kwa mara kwalo. Una furaha ndani yako, rafiki? Neno la Mungu linatuambia "tufurahi siku zote." Je, sisi? Je, tunaweza kufurahi mambo yanapokuwa magumu, au huwa tunasahau tunda hili la Roho Mtakatifu?

Kando na hayo mawili, Neno la Mungu linaorodhesha matunda mengine, amani, rehema, fadhili, rehema, uvumilivu, imani, upole, kiasi, ambayo yanamaanisha usafi na utakaso wa moyo. Matunda haya yote ya Roho Mtakatifu yanaweza kuonekana pale tu na kati ya wale tu ambao Mungu anakaa na kutawala kweli. Ikiwa matunda

haya hayapo katika maisha yetu, tunawezaje kudai kuwa tuna Roho Mtakatifu!

Lazima niseme kwamba uamsho ulipoanza, neno "Mkristo" lilianza kuwa na maana mpya kabisa kwangu, na Biblia ikawa kitabu tofauti kabisa. Katika nyakati za uamsho, maandiko yalifanyika mwongozo wa imani wa thamani zaidi na usioweza kubadilishwa kwa Wakristo. Mchana na usiku wanafaa kujishughulisha na kuisoma. Hakuna magazeti, majarida, vitabu, vijitabu, na hasa hakuna teknolojia inayomvutia Mkristo kama Biblia. Tunaweza kusema kwamba ameshiba na kumezwa na Neno la Mungu, ambalo ni tamu kuliko asali kwake. Kwa hiyo, haishangazi kwamba Yesu Kristo, ambaye ni Neno Mwenyewe, huwa upendo wa kwanza na mkuu zaidi kwa mtu kama huyo. Hakuna kitu kingine wala mtu mwingine, baba, mama, mke, au watoto, ambao ni wa thamani na mpendwa wake kama Yesu Kristo!

Mtume Paulo anajizungumzia hivi, "Kwa maana kwangu mimi, kuishi ni Kristo na kufa ni faida." (Wafilipi 1:21). Ni dhahiri kutokana na maneno haya kwamba kwake, Kristo hakuwa kitu kilichokuwepo kwa ajili ya Jumamosi au Jumapili, au kwamba alikumbuka alipoamka kutoka usingizini na kwenda kulala. *(Kama ilivyo kwa huzuni mara nyingi na sisi)*. Kristo kwa mtume Paulo hakuwa mtu ambaye alikuwa kichwani mwake na akilini mwake! La! Kwake Kristo alikuwa kitovu, maana na kiini cha maisha yake. Kila kitu kingine kilikuwa cha bahati nasibu, sekondari, na sio muhimu sana.

Haya ndiyo tuliyopitia Afrika Kusini miaka ishirini iliyopita *(takwimu hii ilitolewa na Erlo Stegen wakati wa mahubiri mwaka wa 1986, na uamsho ulianza mwaka wa 1966. – Ujumbe wa Mwandishi)*, na tangu wakati huo kijito hiki kilicho hai kinachomiminika kutoka mbinguni, kilivuta mamia na maelfu ya roho mpya, kikawa na nguvu, kipana na chenye kina zaidi. Kristo alijaza maisha ya vijana kwa wazee, wanaume, wanawake na watoto pamoja naye kabisa. Kwa kufanya hivyo, yale yaliyoandikwa yanatimia, "Kama

vile Musa alivyomwinua yule nyoka kule jangwani, vivyo hivyo Mwana wa Adamu hana budi kuinuliwa juu," ... "Lakini mimi, nikiinuliwa kutoka katika nchi, nitawavuta watu wote waje kwangu." (Yohana 3:14 na 12:32).

Kristo anapokuwa kweli kusudi na maana ya maisha ya waamini, inakuwa kivutio kikubwa sana kwamba watu huja na kuondoka kutoka kila mahali, bila kujali chochote. Uamsho unapoanza, kuna tatizo lisiloisha na nafasi. Daima tulihitaji nafasi ya kuwapokea wale waliotaka kuja mahali pa uamsho kwa sababu idadi ya watu ilizidi kuongezeka. Wakati fulani hata ilitubidi kuwasihi, "Tafadhali msije kututembelea sasa. Labda baadaye bado mtakuwa na fursa!" Ombi kama hilo lilitokana na ukweli kwamba hatukujua la kufanya na maelfu haya ya watu waliokuja na, kwa kweli, hatukujua jinsi ya kuwashughulikia. Ikiwa tungeanza kujenga robo mpya za kuishi, tukitumaini kuwa kungekuwa na nafasi ya kutosha, mwisho wa ujenzi ingebainika kuwa hata hiyo ni kidogo sana.

Hilo lilikuwa tatizo sawa na jengo la mkutano. Ukumbi wa viti mia nane tuliokuwa nao ulikuwa mdogo sana kwetu. Tulipokuwa na maelfu ya watu waliokuwa wakija kwenye kituo chetu cha misheni, tuliweka hema kubwa lenye uwezo wa kukaa watu wapatao elfu tatu. Miaka michache iliyopita tulitarajia kujenga jumba la watu elfu tano, lakini baada ya muda mfupi tuligundua kuwa lingekuwa dogo sana. Kisha tukaanza kupanga elfu saba, lakini hata hiyo haikutosha. Sasa tunajenga ukumbi mkubwa ambao unaweza kubeba watu zaidi ya elfu kumi.

Vilevile, hapakuwa na sehemu za kutosha za kulala kwenye misheni. Tulikuwa na vitanda elfu moja tu, wakati mara nyingi wageni elfu mbili au tatu walikuja kwa siku moja. Ilibidi tujenge mahema makubwa ili kuwatosheleza wengine. Ilitokea kwamba watu walilala kwenye mahema ambayo hayakuweza kuhimili shinikizo la mvua kubwa na wakalowekwa. Wakati huo huo, ilibidi wasimame ndani ya maji, kwa sababu dhoruba kali ya radi iliyodumu usiku kucha ilifurika na kuzamisha kila kitu kilichowazunguka. Hata

hivyo, licha ya hili, watu hawakuwa na aibu, hasira au kukata tamaa. Hii ni pamoja na ukweli kwamba walilazimika kusafiri hadi kwenye huduma zetu kwenye sehemu za wazi za lori kubwa, ambapo walisimama kwa miguu yao na kukusanyika pamoja kwa safari nzima. Safari yao kwa kawaida ilifaa kuchukua saa tano hadi ishirini chini ya jua kali la Kiafrika.

Je, unaweza kufikiria inamaanisha nini wakati watu mia mbili au tatu, na wakati mwingine hata mia nne husimama kwenye lori moja katika hali ngumu isiyoelezeka na yenye vitu vingi kwa masaa ishirini? Hata hivyo, wanaposhuka kwenye lori hizo au kupanda juu yake tena, walikuwa hawalalamiki wala kunung'unika. Swali lao pekee lilikuwa, "Mkutano unaofuata ni lini? Ni lini tunaweza kuja kwako tena?"

Wengine walikuwa wakitembea hadi miguu yao kuvimba. Wengine walisafiri kwa siku nyingi kwa treni ili kutufikia. Kutoka nchi na mabara fulani watu walikuja kwa ndege, huku wakisafiri kwa saa kumi hadi kumi na sita au zaidi. Kwa maana uamsho ulikuwa umepita kabila la Wazulu kwa muda mrefu zaidi na sio hao tu bali pia ukijumuisha makabila mengine ya Kiafrika na watu wa Afrika Kusini, na pia mataifa jirani ya Kiafrika na watu walioishi katika sehemu nyingine za ulimwengu.

Tulitembelewa na vikundi na wageni binafsi kutoka Uswizi, Ujerumani, Ufaransa, Austria, Uholanzi, Uingereza, Australia, Kaskazini na Amerika Kusini. Pia kuna watu kutoka misitu ya mbali, mikali na wakaaji wa jangwa, watu wa msituni, ambao hawakujua maana ya kuishi ndani ya nyumba, walioishi maisha yao yote kwenye uwanja wa wazi. Pia hawakujua kazi ni nini. Kikundi kimoja kama hicho cha watu wa msituni kilikaa nasi Kwasizabantu kwa wiki sita. Walilazimika kusafiri angalau kilomita elfu moja na mia mbili ili kutufikia na hamu yao pekee ilikuwa kujua na kusikia habari za Yesu.

Kwa hiyo, watu walitoka kila mahali kwa sababu walikuwa na njaa na kiu kubwa ya injili hai na maisha ya kweli katika Kristo.

Kile ambacho ulimwengu hufanya na kutoa kwa raha na starehe, watu wengine husafiri kote ulimwenguni kukipata! Wengine hutafuta kumwona Yesu katika asili na kwenda msituni au juu kwenye milima. Kwa watafutaji kama hao ningesema kwamba, “Ikiwa kweli unataka kukutana na Yesu, basi nenda kwenye kanisa lililo hai, la kweli! Hapo utaona nguvu za Mungu zikifanya kazi! Watazame Wakristo wa kweli, nawe utaona ndani yao utukufu wa Mungu mkuu na aliye hai!”

Ibada zilihudhuriwa na watu wa rangi na mataifa mbalimbali. Ungehesabu idadi ya watu na mataifa waliohudhuria katika mkutano wa kawaida, idadi ingefikia kumi na mbili au kumi na nne. Je, unaweza kutafakari hilo?! Mataifa kumi na manne yalikusanyika pamoja, yakiwa yameunganishwa katika upendo wa Kristo! Huduma ilipoendelea, mahubiri kwa kawaida yalitafsiriwa katika lugha nne tofauti. Kwasizabantu kulikuwa na wastani wa mikutano miwili kila siku, na wakati mwingine hata mitatu au minne.

Lakini watu walizidi kuja, na hamu yao pekee ilikuwa kukutana na Bwana kweli. Baada ya yote, kanisa linapaswa kuwa mwanga na chumvi kwa ulimwengu wote. Hivi majuzi tulikuwa na maaskofu wawili na mwakilishi kutoka Kanisa la kimethodisti la Afrika Kusini, pamoja na viongozi wa kidini mashuhuri kutoka Msumbiji, Rhodesia, Namibia, Botswana na Jamhuri ya Uswazi. Watu waliokuwa kwenye mamlaka, viongozi wa kisiasa, na maafisa wengine wa serikali walikuja kwenye kituo chetu cha misheni na kusema, “Tunamtaka Yesu! Tunataka kufanya amani na Mungu! Tunataka kuwa vyombo vya utukufu wake, vyombo vinavyofaa kwa matumizi yake! Tunataka kuishi maisha matakatifu ambayo kwayo jina Lake takatifu linatukuzwa!”

Hivi ndivyo ilivyo katika makanisa yetu yote. Kituo cha Misheni cha Kwasizabantu kilikuwa kituo cha uamsho tu. Mbali na hayo tulikuwa na matawi mengine yapatayo mia moja na arobaini. Ni makanisa yaliyotawanyika kote Afrika Kusini ambayo tulihusishwa nayo kwa karibu na kuyatunza

kiroho. Aidha, yapo makanisa mengine mengi ambayo yalikuwa yakitualika kuungana nao, kwa sababu moto wa uamsho ulienea nchi nzima, hadi shuleni, vyuo vikuu na taasisi nyingine za elimu ya juu na sekondari, juu na chini, na kuwafikia watawala wa nchi.

Tangu mwaka wa 1978, tulifanya safari za kawaida za kikundi kwenda Ulaya. Kwa miaka mingi, wahudumu wa misheni waliendesha aina mbalimbali za huduma za kiroho huko Ujerumani Magharibi, Ufaransa, Ubelgiji, Uholanzi, na Uswisi. Hizi ni pamoja na ibada katika makanisa mbalimbali katika miji ya nchi hizi, wiki za injili za kila mwaka, na ibada maalum za watoto wakati wa likizo ya majira ya joto. Kwaya yetu ilikuwa imesafiri Ulaya mara tatu.

Pamoja na uhusiano ulioendelea kukua na kuimarishwa na baadhi ya makanisa na ushirika katika nchi hizi, tulizidi kupokea mialiko kutoka Uingereza, Amerika, Australia na hata Israeli. Kwa njia hii, kwa mfano, kikundi cha wafanyakazi wetu sita walisafiri hadi Australia mwishoni mwa 1988. Mara nyingi waliulizwa kufanya mikutano minne kwa siku huko. Wakati uliotumiwa katika bara hili la mbali ulileta shangwe nyingi na baraka nyingi za kiroho, na kisha tukapokea mialiko mingi mipya ya mwaka uliofuata. Kila mahali tulipoenda kulikuwa na kiu kubwa ya neno la Mungu, kwa hiyo, tulifurahi sana kuweza kuziongoza roho hizi zenye kiu hadi kwenye chanzo-hai.

Bila shaka, tulikuwa tayari kutumia kila nafasi kueneza nuru ya injili popote pale ambapo Bwana alitutuma na popote pale milango ilipofunguliwa kwetu, lakini lengo letu la msingi lilikuwa kuleta ufufuo ambao Bwana alikuwa ametupa. Kule nchini Afrika Kusini, idadi ilifanyika kubwa na kubwa zaidi. Watu walikuja na mahitaji yao na kutafuta msaada. Jina la misheni yetu, Kwasizabantu, kihalisi lilimaanisha "Mahali ambapo watu husaidiwa." Alama ya misheni ilikuwa mti wenye matawi ambayo hutoa kivuli kizito *(tazama jalada la kitabu hiki. – Ujumbe wa mwandishi)*. Hii ndiyo picha ya mfano ambao Bwana

alituonyesha mwanzoni mwa uamsho. Katika Afrika Kusini, ambapo mara nyingi watu huvumilia joto kali, kivuli cha mti ni kimbilio kubwa na mahali pa kupumzika.

Kwasizabantu kiroho inafananishwa na mti, ambao wasafiri waliochoka wanaweza kupumzika chini ya kivuli chake na, baada ya kupata nguvu mpya, kuendelea na safari yao. Injili ya Yesu Kristo ni suluhisho la matatizo yote. Injili humweka huru mwanadamu kutoka kwenye mateso na tanuru la kuzimu ya kiakili, na kuleta amani na pumziko linalotamanika moyoni mwake. Haya yote hayawezi kuelezewa kwa maneno. Ninaweza tu kuambia kila mmoja wenu, “Njooni mjionee!”

Watu walipokuja kwetu, tuliwachukua katika familia za Kikristo na kuwaalika waone kwa macho yao wenyewe uhusiano kati ya watoto na wazazi, wake na waume. Wale waliokuja waliweza kujionea wenyewe jinsi maisha ya familia yanavyoonekana, jinsi uhusiano kati ya Wakristo ulivyo, na jinsi hali ya kiroho katika utume huathiri roho za wale wanaokuja huko. Ilishangaza kuona jinsi injili, yenye ushindi, ilivyopenyeza maisha ya watu.

Wale waliokuja kwetu walihisi kama wamoja nasi. Hatukuuliza kamwe kama mtu ni Mlutheri, Mkatoliki, Mbaptisti, Mpentekoste au Mmethodisti, wala hatukuuliza kama ni Mhindu, Mwislamu au Mbudha. Tulihubiri tu kuhusu watu kuweka maisha yao na uhusiano wao na Mungu na jirani zao katika mpangilio. Tulivutiwa na hilo tu.

Kulikuwa na uhusiano mzuri na makanisa mengine mbalimbali. Bila shaka, mwanzoni mwa uamsho mambo yalionekana tofauti. Watu walikuwa na mashaka sana, na ilikuwa ni baada ya miaka saba tu kwamba kanisa la kwanza lilitufungulia milango yake, na miaka mitatu baada ya hapo makanisa mengine mengi yalifanya vivyo hivyo. Hata hivyo, hili lilikuwa jambo jema wakati huo, kwa sababu ikiwa watu wengi wangekuja kwetu mara moja, haingewezekana kwetu mwanzoni.

Katika mojawapo ya safari zetu za umishonari kwenda Ulaya, mtu mmoja aliniuliza ni nini maana ya huduma yetu

na tungetaka nini hasa huko Magharibi? Ili kujibu hili, nilisema kwamba tulikuwa tunaenda nchi zote. Bwana alisema si bure, "...Enendeni ulimwenguni kote, mkaihubiri injili kwa kila kiumbe." (Marko 16:15).

Pili – maombi yetu na hamu yetu ilikuwa kwamba huduma hiyo iwe msukumo kwa Ukristo wote, na kwamba wengine wapate baraka na nguvu mpya kwa wito wao.

Tatu – kauli mbiu yetu ilikuwa, "Kila mtu arudi alikotoka". Sio kila mtu alipenda mbinu hii. Baadhi ya watu, kwa kushangaa au hata kukerwa, walituuliza kwa nini tulifanya hivyo, kwa sababu watu wengi walitoka katika madhehebu na mikondo tofauti tofauti na ukengeufu wa dhahiri kutoka kwa ukweli, kwa hiyo, kulikuwa na maana gani ya kurudi huko? Tulijibu kwamba hatukuwa na uwezo wa kuagiza watu wafanye nini. Hatukufanya kamwe kile ambacho wengine walifanya, kuwashauri watu wanaokuja kwao kuacha makanisa na makutaniko yao ili kujiunga nao. Tuliamini kwamba jambo la muhimu zaidi ni Mkristo kuwa nuru kwa wengine pale alipo. Sikuwa nimepanga kuagiza watu kufanya kilichowapasa. Kila mtu alipaswa kutawaliwa na Bwana peke yake. Kuhusu sisi binafsi, hatukukubali waumini waliohama kutoka kanisa moja hadi lingine kama kipepeo anayeruka kutoka ua hadi ua.

Tuliamini kwamba kila mtu alipaswa kuwa na huduma yake mwenyewe na kwamba kila mtu ameitwa na Bwana kwa kazi fulani ambayo ni lazima awe mwaminifu kwayo. Bila shaka, mtu akiniambia kwamba Mungu Mwenyewe alimwambia afanye anachofanya, siwezi kusema lolote kuhusu hilo, kwa sababu mimi si Mungu. Hata hivyo, huwa tunachunguza matunda anayozaa ili kuona ikiwa kweli Mungu alimwongoza kufanya hivyo au ikiwa ni uamuzi wake mwenyewe. Mara nyingi tuliona uamsho ukianza katika moyo wa Mkristo aliyetutembelea na kuzaa matunda mema katika kanisa alimokuwa.

Mara nyingi wahubiri walikuja na makundi ya washiriki kutoka makanisa yao. Pia tulikuwa na zaidi ya wachungaji sitini waliotutembelea katika wiki moja, na

hapakuwa na mkutano maalum au mkutano kwa ajili yao. Ilikuwa ni wiki ya kawaida tu katika misheni.

Wahubiri, wazee na viongozi wengine wa kanisa kutoka kote Afrika Kusini wangekuja kwetu na kuleta makanisa yao pamoja nao. Walitaka kukaa nasi Jumamosi na Jumapili au hata juma zima. Daima tulifurahia matembezi hayo kwa sababu ni bora zaidi kuona kwa macho ya mtu wenyewe kile ambacho Bwana alikuwa akifanya na maisha ya watu ambao wanaishi kwa ajili Yake kweli. Hata hivyo, furaha kuu kwetu ni kwamba wakati makanisa hayo yaliporudi nyumbani, yalianza kuwa na mabadiliko makubwa.

Matatizo kati ya Waafrika na Wazungu yalitoweka, Wajerumani na Waingereza walikusanyika, uadui ulikoma na watu wa makabila mbalimbali wakakusanyika. Hivi ndivyo msalaba wa Yesu Kristo unavyoleta amani na umoja. Kuta za ubaguzi wa rangi kati ya watu wa mataifa, rangi na makabila tofauti huanguka. Lakini muhimu zaidi, ubaguzi wa rangi kati ya makanisa, ambao ni mbaya zaidi kuliko uadui wa kitaifa na wa rangi ulikomeshwa.

Kulikuwa na takriban wafanyikazi mia moja katika misheni. Tangu mwanzo wa uamsho, watu walikuwa wakija mchana na usiku kwa mamia na maelfu, haijalishi ilikuwa saa ngapi. Kwa hiyo, ni lazima zote tungekuwa tayari siku zote kwa ajili ya huduma. Baadhi ya wafanyakazi walikuwa na shughuli nyingi mchana na wengine walikuwa na shughuli nyingi usiku.

Kila mmoja wa ndugu zangu wanne pia walikuwa wafanyakazi wenye bidii katika shamba la Bwana. Kazi zao wenyewe na shughuli za kibinafsi zilikuwa za pili na za pembeni, wakati injili ilipewa kipaumbele, sio kwao tu, bali pia kwa watoto wao. Watoto wanne kati ya kaka yangu mkubwa Friedel walikuwa waajiriwa katika kituo cha misheni. Ndugu mkubwa anayefuata, Heino, alikuwa akienda katika vijiji jirani kila juma lingine, kufanya mikutano miwili au mitatu kila siku, ingawa alikuwa mkulima. Alipowatazama watoto wake saba wakikua,

alishangilia na kusema, “Oh, itakuwa vizuri jinsi gani watoto watakapokua na kuwa wasaidizi wangu shambani! Kisha naweza kuhubiri injili kila siku na kuwaambia watu kumhusu Bwana!” Mtoto wa kwanza alipokua, aliendà kwa baba yake akisema, “Baba, Bwana ananiita kuhudumu katika uwanja wa misheni.” Kisha wa pili akakua na kusema pia, “Baba, Bwana ameniita nifanye kazi Kwasizabantu.” Wa tatu, baada ya kumaliza shule, pia alimwomba baba yake, “Baba, Bwana ananiita nifanye kazi kwa ajili ya ufalme Wake.”

Hatimaye baba yao alinijia na kusema kwa mzaha, “Erlo! Ni ‘kosa’ lako kwamba watoto wangu wanaenda kwenye uwanja wa misheni! Baada ya yote, nilitumaini wangebaki shambani, ili niwe huru kuihubiri injili!” Nilipinga nikisema, “Hapana, ndugu mpendwa, ni ‘kosa’ lako mwenyewe kwa mfano wako ‘uliojitolea’! Watoto ni kama wewe, kwa hivyo wanakufuata!”

Hivi ndivyo ilivyoonekana... Na ni ajabu! Na ikiwa wajukuu nao watafanya vivyo hivyo, ni matokeo ya kupanda vizuri mioyoni mwao. Isitoshe, hakuna mtu mdogo sana au mzee sana. Kila mtu anaweza kuwa shahidi wa kweli wa Yesu, na kujipatia nafsi mpya. Na si wahubiri pekee wanaofanya hivi. Tunao wakulima wengi, wamiliki wa biashara kubwa, makatibu, madaktari, walimu na wafanyakazi wengine na wafanyakazi wanaoleta watu wengi zaidi kwa Kristo kuliko wachungaji na wahubiri wengi. Watoto wadogo, wasichana na wavulana wanakuwa vyombo mikononi mwa Mungu ambavyo kupitia kwao Yeye hutukuza jina Lake kuu na takatifu.

Ninataka kukuambia zaidi kidogo juu ya sehemu nyingine ya maisha yetu. Miaka ishirini iliyopita, kama miaka mitatu baada ya uamsho kuanza, tulihama kutoka Mapumulo hadi mahali ambapo kituo chetu cha misheni sasa kinasimama. Wakati huo, swali la kuwakaribisha watu ambao walikuwa wagonjwa katika mwili na ambao walikuja kwetu wenyewe au kuletwa na wengine mara moja liliibuka. Kwa hiyo, nyumba ya kwanza tuliyojenga wakati huo

Kwasizabantu ilikuwa ni jengo la hospitali. Hospitali hii ilikuwa tofauti na hospitali nyingine kwa kuwa hakukuwa na madaktari au wafanyikazi wengine wa matibabu. Uuguzi rahisi wa wagonjwa ulifanywa na Wakristo wachache walioishi katika utume wetu, wakati matibabu ya roho na mwili yalifanywa na Bwana, tabibu na mponyaji wetu wa mbinguni. Hatukupinga matibabu na tunamshukuru Mungu kwa madaktari ambao Yeye, huwapa hekima na maarifa ili kuwasaidia watu katika udhaifu na magonjwa ya mwili. Mimi mwenyewe nina daktari na familia yake wanaoishi katika nyumba yangu, lakini kwa taaluma anafanya kazi katika hospitali ya kawaida katika mji wa karibu. Hospitali ya misheni yetu ilikuwa na kusudi tofauti kwa kiasi fulani. Wagonjwa kama wengine wote waliokuja kwetu, walihitaji kwanza uponyaji wa kiroho. Walisikiliza Neno la Mungu, lililozungumza na mioyo yao, likawatia moyo kujitakasa kutoka kwa dhambi na kuweka maisha na uhusiano wao na Mungu na watu kwa utaratibu. Kisha Bwana aligusa miili ya wale aliotaka kuwaponya. Kwa wengine, hii hufanyika ghafla kabisa, wakati kwa wengine hufanyika kama mchakato unaosababisha uboreshaji au urejesho kamili. Katika hili hatuwezi kumwambia Bwana jinsi ya kutenda. Baada ya yote, Yeye hufanya apendavyo.

Pia tulikuwa na shule yetu ya umma iliokuwa na takriban wanafunzi mia nne. Hawa walikuwa ni watoto wa watenda kazi wa umisheni na Wakristo wengine. Walimu wote katika shule hiyo alikuwa Wakristo wanyoofu na wenye bidii. Tuliona rehema kubwa ya Mungu katika kazi ile pia. Elimu ilijumuisha sio tu mpango wa shule ya jumla, lakini pia elimu ya kina ya kiroho ya watoto. Shule yetu ilitembelewa mara kwa mara hasa wakati wa mitihani na wawakilishi wa mamlaka ya juu ya elimu na shule ya jamhuri yetu, nao walitoa sifa za juu kwa kazi ya walimu na wanafunzi.

Kituo chetu cha misheni pia kilikuwa na shamba kubwa kisaidizi. Tulilima mahindi, viazi, mboga mbalimbali na baadhi ya matunda. Tulikuwa na mifugo ambayo ilitupa

nyama na maziwa kwa mahitaji ya utume. Pia tulifuga kuku, kuzalisha mayai na kuku. Misheni yetu ilimiliki duka dogo ambapo tuliweza kununua mazao yetu, vitu muhimu na vitu vingine vidogo. Ilitumiwa na wakazi wa Kiafrika wa makazi ya jirani na mtu mwingine yeyote aliyetaka kuitumia. Kulikuwa pia semina ndogo ya kushona na kufulia, jiko kubwa lililo na vifaa na chumba cha friji kinachopakana. Kulikuwa na karakana ya magari ya misheni na mabasi. Yote hayo yalikuwa muhimu ili tuweze kujipatia bora sio sisi wenyewe, bali pia kwa watu waliokuja kwetu kutoka ulimwenguni kote. Kwa maana Mtume Paulo anatufundisha katika nyaraka zake, "Hatuweki kitu cha kukwaza katika njia ya mtu ye yote, ili huduma yetu isionekane kuwa na lawama," (2 Wakorintho 6:3). Ndiyo maana sisi pia tulikuwa tunafanya kazi katika utume wetu kwa mikono yetu wenyewe, ili tuwe na kitu cha kuwapa wale waliohitaji. Hatukutaka kuwa mzigo kwa wengine na kamwe kuomba msaada wa kimwili kutoka kwa mtu yeyote. Ikiwa tulikuwa na uhitaji wa kitu fulani, tulienda kwa Baba yetu wa mbinguni kama watoto, tukaliweka miguuni Mwake, na Yeye alitutatulia matatizo yetu yote kimiujiza. Hili ndilo alilotufundisha mwanzoni mwa uamsho, na hili ndilo tulilotaka kufanya daima.

Marafiki wapendwa, siwezi kuwaambia kila kitu na kuelezea kila kitu. Bwana akikupa nafasi, njoo kwetu ujionee mwenyewe kile Bwana anachofanya. Ndipo utakapoweza kujionea mwenyewe ukweli wa maneno ya nabii Isaya kwamba jangwa litageuzwa kuwa bustani, ambamo mbweha na madubu walikaa, utukufu wa Mungu utakuja, na ukiwa na ukame, chemchemi za maji zitafunguka.

Injili ya Bwana Yesu kweli ndiyo nguvu kuu zaidi duniani. Haikuwa bure kwamba Yesu alipowatuma wanafunzi wake aliwaambia, "Nimepewa mamlaka yote mbinguni na duniani. Enendeni ulimwenguni kote, mkaihubiri injili kwa kila kiumbe." (Mathayo 28:18, Marko 16:15). Hakuna kitu kama injili ya Yesu Kristo

ulimwenguni, isipokuwa Yeye kweli kufanyika maisha yetu. Mara nyingi mimi huulizwa kama ninaamini kwamba uamsho wa kiroho unaweza kuanza huko Uropa pia. Ili kujibu swali kama hilo, nilimuuliza mwanamume mmoja huko Ujerumani Magharibi,

"Niambie, je, kuna ahadi za Mungu katika Biblia yako?"

"Ndiyo, ziko, bila shaka." wanajibu.

"Basi kwa nini unaniuliza kama kunaweza kuwa na uamsho huko Ulaya? Baada ya yote, kama ninavyokuelewa, unaiombea? Na ikiwa Bwana hasikii maombi yako, basi labda kuna kitu kibaya katika maisha yako."

Nikizungumza juu ya hili, namkumbuka mtu wa Mungu aliyeishi Amerika. Alikuwa Charles Finney, ambaye alikuwa wakili na alimcheka Mungu, hakutaka chochote cha kufanya na injili. Ilitokea kwamba siku moja alikuwa katika nyumba ya maombi ambapo waliokusanyika walikuwa wakiomba uamsho na mambo mengine. Wiki iliyofuata, mkutano uleule wa maombi ulifanyika tena, na mtu huyu asiyemcha Mungu akaja tena. Katika mkutano huo, jambo lile lile lilifanyika tena, watu waliendelea kuomba kwa ajili ya uamsho. Baada ya ibada ya tatu kama hiyo, kasisi wa kanisa hilo alimwuliza Charles Finney kama angetaka wamwombee.

"Hapana! Sitaki!" Alisema Finney, huku akikataa kabisa pendekezo hilo.

"Ni mtu wa mwisho tu asiyemcha Mungu ambaye angeweza kukataa kwa ujasiri ombi kama hilo! Kufikiri hataki angalau kuombewa!" alifikiria kila mtu juu yake baada ya jibu lake. Lakini basi wakasikia kitu kingine kutoka kwake, "Sitaki uniombee! Mara tatu nimehudhuria mikutano yako ya maombi, na kila wakati umeomba kwa ajili ya uamsho ambao bado haujatokea! Basi, itakuwa faida gani kwangu ikiwa utaniombea?!"

Baada ya muda mwanasheria huyu asiyeamini alimgeukia Bwana, na ndani ya miaka kumi watu laki mbili walitubu na kuamini kupitia kwake! Huyu alikuwa

ni mtu aliyelichukulia Neno la Mungu kihalisi kama lilivyokuwa, na kulichukulia kwa uzito. Hakuwa tayari kuugeuza Ukristo kuwa mchezo wa kuigiza au mchezo wa kumcha Mungu, naye alilitii Neno kama lilivyoandikwa. Mtu huyu alianza kwa kusafisha na kuweka maisha yake sawa, na kisha Mungu akampa toba kubwa. Matokeo yake, alizunguka nchi nzima, akiwaita watu wapatane na Bwana na kuondoa kila kitu maishani mwao kilichosimama kama kizuizi kati yake na wao.

Wapendwa, Fikirini jinsi itakavyokuwa ikiwa siku moja tungelazimika kusimama mbele za Mungu Mkuu ambaye angesema, "Wanangu, tazameni, hili na lile nilitaka kufanya kupitia kwenu, lakini kwa sababu ya uchafu na dhambi katika maisha yenu, Roho Wangu Mtakatifu hangeweza kufanya kazi!" Biblia inasema, "Msimhuzunishe Roho Mtakatifu wa Mungu, wala msimzimishe." Kwa hivyo, kuna hatari kama hiyo! Na ikiwa tunatamani uamsho, ikiwa tunataka Roho Mtakatifu aweze kufanya kazi kupitia kwetu, basi maisha yetu lazima yatakaswe!

Je, hii inaonekanaje kwako? Hebu wazia jinsi gorofa yako au nyumba yako ingekuwa ikiwa haungeiosha, kuisafisha, na kuifagia kila wakati! Nyumba yako ya kiroho inaonekanaje? Lile linalopaswa kuwa hekalu la Mungu! Watu wengine huchukua miaka kulisafisha! Kuna kinyongo, tuhuma, kutosamehe, uovu, chuki, husuda, ugomvi, uadui, na mengine mengi! Na yote yamo mioyoni mwetu, ambapo ni Bwana pekee anapaswa kuwa! Basi, ni lini tutatambua kwamba pamoja na machukizo haya yote tunamhuzunisha Roho Mtakatifu na kumzima? Si dhambi za ndugu yangu, wala za jirani yangu, wala za ulimwengu, wala za wasioamini, bali dhambi zangu mwenyewe ndizo zinazomchukiza na kumsogeza nje Roho Mtakatifu na kumzuia asifanye kazi!

Mimi pia mara moja niliamini juu ya hili! Na niliwahi kuomba kwa ajili ya ufufuo! Lakini je! Bwana angeweza kujibu maombi yangu wakati kulikuwa na mambo mengi ya kishetani katika maisha yangu ambayo yalimhuzunisha

Roho Mtakatifu wa Mungu? Ni wakati tu nilipotambua hili, kutubu na kutakasa maisha yangu ndipo Mungu alipofungua mbingu na kushuka kwetu, nao ulikuwa mwanzo wa uamsho wa kiroho! Mwinjilisti wa Kiamerika Dwight Moody aliwahi kusema, "Hakuna kitu ambacho kinaweza kuwa msingi thabiti na usioweza kufikiwa na Bwana ikiwa maisha yako mwenyewe yatakuwa sawa."

Baada ya uzoefu huu, ninaamini kwa kina kwamba ikiwa Mungu angeweza kuleta ufufuo kwetu Afrika Kusini, basi Anaweza kufanya vivyo hivyo kila mahali, popote duniani! Ikiwa Mungu amefanya hivyo katika taifa lililozama katika uchawi na ushirikina, katika taifa lenye mioyo migumu na katili, linaloabudu miungu ya ajabu, basi sina shaka kwamba Anaweza kufanya hivyo ndani yako! Siku ya kwanza baada ya kumwagwa kwa Roho Mtakatifu kwetu, nilisema, "Sasa ninaamini ya kwamba uamsho mkuu wa kiroho unaweza kuanza nchini Urusi pia! Kwa Roho wa Mungu hakuna lisilowezekana! Kwake Yeye hakuna kuta wala mipaka!"

Marafiki wapendwa! Huu ndio mwisho wake. Sijui kama tutawahi kukutana au la. Kilicho hakika ni kwamba tutaonana siku moja mbele ya kiti cha enzi cha Mungu, na ni nani anayejua, labda siku hiyo itakuwa siku ya hukumu kwetu. Kisha itafunuliwa jinsi maisha yetu yatakavyokuwa yameenda. Kisha itakuwa wazi jinsi ujana wetu ulivyopita, jinsi wale ambao hawakuoa na kuolewa waliishi, jinsi wajane, vijana kwa wazee, walivyotembea mbele za Mungu. Kisha vitabu vitafunguliwa! Kisha tunaweza kusoma kuhusu wewe pia, rafiki mpendwa! Siku hiyo Bwana atafungua maisha yako mbele ya mbingu na nchi! Je, utaaibika au siku hiyo itakuwa ya furaha kubwa kwako?!

Katika sura ya kumi na mbili ya Luka, Yesu anasemaje? "Hakuna jambo lo lote lililositirika ambalo halitafunuliwa au lililofichwa ambalo halitajulikana. Kwa hiyo, lo lote mlilosema gizani litasikiwa nuruni na kile mlichonong'ona masikioni mkiwa kwenye vyumba vya ndani, kitatangazwa juu ya paa." (Luka 12:2-3). Bwana atujalie rehema zake, ili

siku moja tutakapokutana naye uso kwa uso, tuone mkono wake ulionyoshwa kwetu na kusikia maneno yake yaliyoandikwa kwamba, "...Bwana wake akamwambia, 'Umefanya vizuri sana, mtumishi mwema na mwaminifu! Umekuwa mwaminifu kwa vitu vichache, nitakuweka kuwa msimamizi wa vitu vingi. Njoo ushiriki katika furaha ya bwana wako!' " (Mathayo 25:21).

Tuombe!

Bwana Yesu! Una Maneno ya Uzima wa Milele! Tutakwenda kwa nani tukigeuka kutoka kwako?! Kwa rehema Zako kuu, tujalie kwamba kila mmoja wetu aweze kuliweka hili moyoni na kulizingatia kwa uzito. Msaidie kila mmoja kuweka uhusiano wake na Wewe katika mpangilio, ee Bwana. Fanya kazi kupitia Roho wako Mtakatifu ili kuangazia mawazo na matendo yetu. Fichua yote yaliyofichwa! Chunguza na utujaribu! Onyesha kile ambacho bado hakiko sawa katika maisha yetu! Onyesha rehema ili jambo hili lisilofaa na najisi liondolewe kutoka mioyoni mwetu, na kwamba damu Yako ya thamani ioshe kila kitu. Ili Roho wako Mtakatifu afanye kazi kupita ufahamu wetu kwa wakati huu na mahali hapa. Kwamba Msalaba wa Yesu Kristo utashinda tena juu ya dunia, na kwamba Wewe, Bwana, utakuwa tena mshindi. Amina.